

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

TOLEDO
BIBLIOTECA PROVINCIAL

Sala..... *Reserva*

Número..... *550*

Costa Rica

1196073

R 375971

2008/11

~~Manuscrito~~

Psaltexion

5-15-4

1524

Υ Α Λ Τ Η Ρ Ι Ο Ν

προφήτου καὶ βασιλέως
τῷ Δαβίδ.

Argentorati. apud
Vuo!f. Cephal.

Ἰωάννης ὁ Λεοντονόκησ' τοῖς ἱεροῦ
πραγμάτων ἀρχαίοις, ἐν πράττειν.

Υκ' ἀνόμωσ, κατὰ νόον ἐμὸν, ἄτι
ὁ ναπερὶ μ' ἀγῶνος τοῦ Ὀλυμπικοῦ ὁ
πίνδαρος ἦδεν, ἐγὼ γ' ἀρξάμενος
ψαλτηρίῳ προδείλω. οὕτως. Ωδὰς ἐπέ
γαρύειν, ἔλθετε φίλην ἡτορ, μηκέτ' ἀλίου
σκόπῃ ἄλλο θαλπνότερον, ἐν ἡμέρα φαει
νὸν ἄστρον, ἐρήμασ' λί' αἰθέροσ. μὴ ὅ τ' οὐ
λαβὶδ' ἀείδαν φέρτεραν ἀυδίαθ' ἔμω. Τοῦ
μ' ὅτι πάντα τὰ περὶ τοῦ χριστοῦ μαντεύματα
κατέχει, τοῦ δὲ ὅτι ὡσ' κημήλιον ἀπάν
των τῶν ἱβῶν εἶη. τοῦ μ' ὅτι ψαλτήριον ἀρχ
λαῖοι ὑμῖν παρασκευαδὲν σμικρότρον, ἐν
κάρδια μάρτυτε, βόλφιον τε κεφαλαῖον τ
τυπογράφον, ἀρχαῖς ὑμῶν ὀφείλοντα, ἐσ
μείζον' ὀφείνετε ἀσκιέειν. ἐρρωθε.

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

2

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ

ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις.

ΔΑΒΙΔ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ

βασιλέως μέλθ.

α.

μ
Ακάειθ' ἀνὴρ ὅς οὐκ ἐπο
ρεύθη ἐν βουλή ἄσεβων. καὶ
ἐν ὁδοῖς ἀμαρτωλῶν οὐκ ἐ
ση. καὶ ὡς καθέδρα λοιμῶν
οὐκ ἐκαθίσεν. Αλλ' ἠ' ἐν
τοῦ νόμου κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ. καὶ ἐν τοῦ
νόμου αὐτοῦ μελετήσας ἡμέρας καὶ νυκτός.
Καὶ ἔσται ὡς ἐξύλον ἐπεφυτευμένον παρ
ρὰ τὰς λιξόλους τῶν ὕδατων. ὃ ἐν καρ
πὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ. Καὶ ἐφύλ
λων αὐτοῦ οὐκ ἀπορρηθήσεται. καὶ πάντα

a ij

Υ Α Λ Τ Η

ὅσα ἂν ποιῆ κατευλωθήσεται. Οὐχ' οὕτως
 οἱ ἄσεβεῖς οὐχ' οὕτως. ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς
 ἐν ἐκκρίπτῃ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς
 Δι' οὗ οὐκ ἀναστήθοντες ἄσεβεῖς ἐν χριστῷ
 οὐδ' ἁμαρτωλοὶ ἐν βελῆ δικάϊων. Οτι γι
 νώσκει κύριος ὁ δὸν δικάϊων. καὶ ὁ δὸς ἄσε
 βῶν ἀπολεῖται. Υαλμὸς τοῦ δαβίδ. &

Νατί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμε
 ἰ λήθησαν κενά. Παρέστησαν οἱ βα
 σιλεῖς τῆς γῆς. καὶ οἱ ἄρχοντες συ
 νήχθησαν ἐπιτοαυτοῦ. κατὰ τοῦ κυρίου καὶ
 κατὰ τοῦ χειρῶν αὐτοῦ. Διαρρήξωμεν τὴν
 δεσμοῦς αὐτῶν. καὶ ἀπορρήξωμεν ἀφ' ἡμῶν
 τὸν βυθὸν αὐτῶν. Ο κατοικῶν ἐν οὐρα
 νοῖς ἐκ γελάσεται αὐτούς. καὶ ὁ κύριος
 ἐκμυκτηεῖ αὐτούς. Τίτε λαλήσῃ πρὸς
 αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῦ θυμῶ αὐ

τοῦ παράξει αὐτοῦσ. Εγὼ δὲ κατεσάθην
 βασιλεύσ ὑπὲρ αὐτοῦ. ἐπὶ σιῶν ὄροσ καὶ ἅγιον
 αὐτοῦ Διαγγέλλων καὶ πρόσαγμα κυρίας.

Κύει Θε εἶπε πρὸσ με ἡ ὄσ μου εἶ σύ, ἐγὼ
 σήμερον γέγεννηκά σε. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ
 καὶ δώσω σοι ἔθνη τῆρ κληρονομίαρ
 σου. καὶ τῆρ κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
 τῆσ γῆσ. Ποιμανεῖσ αὐτοῦσ ἐν ῥάβδω
 σιδηρᾷ. ὡσ σκευὴ κεραμέωσ σωφρίψαισ
 αὐτοῦσ. Καὶ νῦν βασιλεῖσ σύνετε. παισ
 δεύθητε πάντεσ οἱ κρίνοντεσ τῆρ γῆρ.
 Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ. καὶ ἀγαλλ
 λιᾶθε αὐτῷ ἐν φόβῳ. Δράξαθε παιδεί
 ασ μήποτε ὀργισθῆ κύειοσ. καὶ ἀπολεῖθε
 ἐξ ὄλοῦ δικαίας. Οταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχῃ
 ὁ θυμὸσ αὐτοῦ μακάριοι πάντεσ οἱ πεπο
 θότεσ ἐπὶ αὐτοῦ.

Υ Α Λ Τ Η

Υαλιόσ θεῷ λαβίδι. ὁπότε ἀπε-
 λίδρασκεν ἀπὸ προσώπου ἀβεσα
 λώμ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ. γ

κ ἐτί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με
 πολλοὶ ἐπανίσταντο ἐπ' ἐμέ. πολλοὶ
 λέγουσιν τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ
 ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ. Σὺ ὃ κ' ἐάντιλήψωρ μου εἶ
 λόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου. Φωνῇ
 μου πρὸς κύει) ἐκέκραξα. καὶ ἐπήκουσέ μου
 ἐξ ὄρουσ ἁγίω αὐτοῦ. Εγὼ ὃ ἐκρημήθην καὶ ὑ
 πνώσα. ἐξηγέρθην ὅτι κύει) ἀντιλήψου
 ταί μου. Οὐ φοβηθήθωμαι ἀπὸ μυριάδων
 λαοῦ. Ἦ κύκλω σωεπιτιθέμενων μοι. ἀνά
 στα κύει) σῶσόν με ὁ θεός μου. Οἷ σὺ ἐπά
 ταξασ πάντα τοῦσ ἐχθραίνοντάσ μοι μα
 ταί). ὁδόντασ ἁμαρτωλῶν σωέριψασ Ἦ
 κυρίω ἡ σωτηρία καὶ Ἦ Ἦ τ' λαόν σε ἡ εὐλογί
 ασ. Δόξα.

Εἰς ἄτελος ἐν ὕμνοις ψαλμοῖς τῷ
 Δαβίδ. Δ

Ὡς ἐπικαλεῖσθε με εἰσέκουσθε
 ἄσμενος ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης
 μου. ἐν θλίψει ἐπλάτωσά με. οἰκτείρησόν
 με, καὶ εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου.
 Ὑοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι. ἵνα
 τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεύ
 δος; Καὶ γινώτε ὅτι ἐθαυμάσωσε κύριος
 ἐν ὀσίοις αὐτοῦ. κύριος εἰσακούσεταιί μου
 ἐν τῷ κειραγένοι με πρὸς αὐτόν. Ὁρ
 γίξεθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε. ἅ λέγετε ἐν
 ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ὅ ταῖς χεῖταις ὑ
 μῶν κατανύγητε. Θύσατε θυσίαν δικαιο
 σύνης καὶ ἐλπίζατε ὅ κύριος. πολλοὶ λέγου
 σι, τίς δεῖξέ ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημνώθη
 ἐφ' ἡμᾶς ἡ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε.

4 iiiij

Ψ Α Λ Τ Η

Ἐλωχασ εὐφροσύνῳ εἰς τὴν καρδίαν μου .
 Ἀπὸ καρποῦ σίτου . οἴνου . καὶ ἑλαίας αὐτῶν
 πληθύνθησαν . Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ εἰς αὐτὸν κειμή
 θηθῆμαι καὶ ὑπνώσω . Οὐ σὺ κύριε κατὰ μό
 νασ ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάσ με .

ὑπερ τῆσ κληρονομούσησ ψαλμοσ
 τοῦ Δαβίδ .

Ἀ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε . σὺ
 τ νισ τῆσ κραυγῆσ μου πρόσχεσ τῆ
 φωνῆ τ' ἀκούσάσ με . Ὁ βασιλεύσ
 μου καὶ ὁ θεός μου . Ὅτι πρὸσ σὲ προσεύξο
 μαί κύριε . καὶ πρῶτ' εἰσακούσῃ τ' φωνῆσ μου .
 Τὸ πρῶτ' παραστήθαι σὺ καὶ ἐπόψῃ με . ὅτι
 οὐχὶ θεὸσ θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ . Οὐ παροί
 κῆσθαι σὺ πονηροῦσ . οὐδ' ἑλιμενοῦσι
 παράνομοι κατέναντι τ' ὀφθαλμῶν σου . Ἐ
 μίσησασ πάντα τὰ ἐργαζομένασ τ' ἀσ

νομίαν· ἀπολεῖς πάντα σὺν λαλοῦντάς
 ἃ ψεύδοσ· Ἀνδρα κίμάτων καὶ δόλιθ βδέ
 λύσει δὲ κύειοσ· ἐγὼ δ' ἐν πλήθει σὺ ἐλέεο
 σε· Εἰσελεύθεμα εἰς τὸ οἶκόν σε· προσκυ
 νήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σε· ἐν φόβῳ σου·
 Κύειε ὁ δειήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε·
 ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθωνον ἐνώπιόν σε
 τὸ δόλον μου· Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ σώματι
 αὐτῷ ἀλήθεια ἢ καρδία αὐτῷ ματαία· Τά
 φροσ ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῷ· ταῖσ γλῶ
 σσαισ αὐτῷ ἐλολιούσαν· κρῖν) αὐκὺσ ὁ θε
 ὁσ· Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν
 αὐτῷ· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῷ ἐξω
 θον αὐκὺσ· ὅτι παρεπίκρανάν σε κ'· Καὶ
 εὐφρανθείησαν πάντεσ οἱ ἐλπίζοντεσ ἐπὶ
 σέ· εἰσ αἰῶνα ἀγαλλιάθων) καὶ κατασκηνώ
 σθωσ ἐν αὐκῖσ· Καὶ καυχῆθωντ) ἐν σοὶ οἱ

Ψ Α Λ Τ Η

ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου ὅτι σὺ εὐλογῆσθαι
 Δίκαιον κύριε. Ὡς ὄπλω εὐδοκίᾳ σὺ ἐπι
 φάνωσας ἡμᾶς.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τοῦ ὀργάνου
 ἡσυχίας τοῦ Δαβίδ. 5

κ Υἱε μὴ τοῦ θυμοῦ σου ἐλέγξῃς με
 μηδὲ τῆ ὀργῆ σου παιδεύσῃς με. Ἐλέησόν
 με κἔ ὅτι ἀδενήσ' εἰμι. Ἰασαί με κἔ ὅτι ἐν
 ταράχῃ τὰ ὀσᾶ μου. Καὶ ἡ ψυχὴ μου ἔτα
 ράχθη σφόδρα. καὶ σὺ κἔ ἐξ ἔτι. ἐπίσρε
 φον κἔ καὶ ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου. Σῶσόν με
 ἐνεκεν τοῦ ἐλέους σου. ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανά
 τῳ ὁ μνημονεύων σου. ἐν ᾧ τῷ ἅδῃ τίς ἐξο
 μολογήσεται σοί; Ἐκθρίασα ἐν τῷ σεναι
 γμῶ μου. λύσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλί
 νην μου. ἐν δάκρυσί μου τὴν σρωμνὴν μου βρέ
 ξω. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου

ἔπαλαιώθην ἐν πᾶσι βῆσι ἐχθροῖς μου. Ἀ
 πόσητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι
 τῷ ἀνομίαν. ὅτι εἰσήκασε κύειος τῷ φωνῆσ
 βῶ κλαυθμοῦ μου. ἤκασε κύειος τῷ δέησε
 ὡς μου. κύειος τῷ προσευχὴν μου προσε
 λέξατο. Αἰσχωθεῖσαν ἢ ταραχθεῖσαν
 πάντες οἱ ἐχθροί μου. ἀποσραφείσαν καὶ
 κατασχωθεῖσαν σφόδρα διὰ τάχος.

Δόξα.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. ὁρῆσεν τῷ κυ
 ρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων χρσὶ ἡοῦ ἱεμενεῖ. {
 Υεὶ ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα
 καὶ σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόν
 των με καὶ ῥῦσαί με. Μήποτε ἀρ
 πάση ὡς λέων τῷ ψυχὴν μου. μή ὄντρος λυ
 ραίμεν μή ὃ σῶσοντός. Ἐὶ ὁ θεός μου εἰ
 ἔποίησα ῥῦθ. εἰ ἐστὶν ἀδικία ἐν χρσί μου,

Υ Α Λ Τ Η

Εἰ ἀνταπέλωκα πῖσ' ἀνταποδιδούσ' μοι
 κακὰ, ἀποπέθιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου
 κενός. Καταλιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρός τῆς ψυ-
 χῆν μου καὶ καταλάβοι. καὶ καταπατήσαι εἰς
 γῆν τῆς ψυχῆν μου. καὶ τῆς λόξαι μου εἰς χούρην
 κατασκηνώσαι. Ἀνάστηθι κέ ἐν ὀργῇ σου
 ὑψώθη ἐν πῖσ' πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου. Καὶ
 ἐξεγέρθη κέ ὁ θεός μου ἐν προσάγματι ὧ
 ἐνετείλω. καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.
 Καὶ ὑπὲρ ταύτησ' εἰς ὑψος ἐπίσρεψ). κύει
 σο κενεῖ λαούς. Κρίνον μοι κέ κατὰ τῆς λι-
 καιοσύνην μου. καὶ κατὰ τῆς ἀκακίαν μου ἐπὶ
 ἐμοί. Σωτελεθήτω λίη πονηρία ἀμαρ-
 τωλῶν, καὶ κατευθυνεῖσ' Δίκαι). ἐτάξων
 καρδίασ' καὶ νεφρούσ' ὁ θεός Δικαίωσ'. Ἡ
 βοήθηά μου παρὰ τῷ θεοῦ τῷ σώζοντι σὺν ἐν-
 θεοῖσ' τῆς καρδίας. Ὁ θεός κειθήσ' Δικαιοσ'

κῆ ἰσχυρόσ κῆ μακρόθυμοσ. κῆ μῆ ὀργὴν ἐ
 πάγων καθ' ἐκάστω ἡμέραν. Ἐὰν μῆ ἐπιστρα
 φῆτε, τῷ ῥομφαίαν αὐτῷ σιλοῦσθαι ἔτόξον
 αὐτῷ ἐνέτφνε κῆ ἠρίμασεν αὐτό. Ἐκί' ἐν αὐ
 τῷ ἠρίμασε σκευὴ θανάτ. τὰ βέλη αὐτοῦ
 ρῖσ καιομένοισ ἐξήργασαθ. Ἰδοὺ ὠδίνῃ
 σου ἀδικίαν. σωέλαβε πόνον κῆ ἔτεκευ ἄ
 νομίαν. Δάκκων ὠρυξε κῆ ἀνέσκαψεν αὐ
 τόν. κῆ ἐμπειεῖ τὸ εἰσ βόθρ) ὄν εἰργάσαρ.
 Ἐπιστρέψθ' ὁ πόνοσ αὐτῷ εἰσ κεφαλῷ αὐτοῦ.
 κῆ ἡ κερυφῷ αὐτῷ ἡ ἀδικία αὐτῷ καταβήσε
 ται. Ἐξομολογήθῃμα τῷ κυρίῳ κατὰ τῆν
 δικαιοσύνην αὐτοῦ. καὶ φιλῶ τῷ ὀνόμα
 τι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Εἰσ ἔτέλεσ. ὑπὲρ τῶν ληνῶν.
 φιλμὸσ τῷ λαβίλ.

κ Υαε ὁ κύριε ἡμῶν ὡσ θαυμασθ

Υ Α Λ Τ Η

Ἐὐνομάσθεις ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ
 μεγαλοπρέπιά σου ὑπὲρ ἄνω τῶ οὐρανῶν.
 Ἐκ σώμασιν νεπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτί-
 σωαίν). Ἐνεκα τῶ ἐχθρῶν σου τῶ καταλύ-
 σαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν. Ὅτ' ὄψομαι τοὺς
 οὐρανοὺς ἔργα τῶ λακτύλων σου. σελήνην
 καὶ ἀστέρας ἅσυν ἐθεμελίωσας. Τί ἐστὶν ἄνθρωπος
 ὅτι μνήσκη αὐτῶ. ἢ ἡ ὁσ' ἀνθρώπου ὅτι ἐπι-
 σκέπη αὐτόν. Ἡ λάτρωσας αὐτῶ βραχύτι-
 παρ' ἀπέλασ. Δόξα καὶ τιμὴ ἐσεφάνωσας αὐ-
 τόν. καὶ κατέσθασ αὐτῶ ἡ τὰ ἔργα τῶ χει-
 ρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑπὸ κάτω τῶ πο-
 δῶν αὐτῶ. πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας. ἐτι-
 ῶ καὶ τὰ κτήνη τῶ πελίσ. Τὰ πετιφνά τοῦ οὐ-
 ρανοῦ καὶ τοῦσ' ἰχθύας τῶ θαλάσσης. τὰ λιπα-
 ρωρευόμενα τῶ θάλασσαν. Ἐξέδ' κύει
 ὁσ' ἡμῶν ὡσ' θαυμαστὸν ὄνομά σου ἐν πάσῃ
 τῇ γῆ. Δόξα, κάθισμα.

Εἶς ἔτελεσ ὑπὲρ τῶν κρυβίων τοῦ ἡ
οῦ, ψαλμὸς βῶδ' λαβίλ. θ

Ξομολογήθμαί θι κύειε ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου. Διηγῆθμαι πάντα τὰ

θαυμάσιά σου. Εὐφρανθήθμαι καὶ ἀγαλλιά
θμαι ἐν θεί. ψαλμὸς τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

Ἐν τῷ ἀπογραφῆναι τὸ ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀ
πίσω. ἀδενήσασσι καὶ ἀπολοῦν ἀπὸ προ-

σώπασσ. Ὅτι ἐποίησασ τῶν κρίσιν μου καὶ
τῶν δίκων μου. ἐκάθισασ ὁ θρόνον ὁ κρίνων

τῆν δικαιοσύνην. Ἐπετίμησασ ἔθνεσι καὶ
ἀπώλεσ ὁ ἀσεβῆσ. Ἐὐνομα αὐτοῦ ἐξήλει

ψασ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλειψον αἰ ῥομφαῖσ

αι εἰς τέλει, καὶ πόλεισ καθεῖλεσ.

Ἀπώλεσ τὸ μνημόσων αὐτοῦ μετ' ἡ
χου, καὶ ὁ κύειε εἰς τὸν αἰῶνα μένει.

Ψ Α Λ Τ Η

Ηρίμασασ ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ. καὶ αὐ-
 τὸς κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ.
 κρίνει λαοὺς ἐν εὐθύτητι. καὶ ἐγείρω κύριος
 καταφυγὴ τῷ πένητι. βοηθὸς ἐν εὐκαιρί-
 ασι ἐν θλίψεσι. Ἐκάλειπίσάτωσαν ἐπί θι
 οἱ γνώσκοντες τὸ ὄνομά σου. ὅτι οὐκ ἐγκα-
 τέλιπες τὸν ἐκζητῶντά σε κέ. Ὑάλατε
 τῷ κυρίῳ τῷ κεραιῶν ἐν σιών. ἀναγείλα-
 τε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Ὅτι
 ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτοῦ ἐμνήθη. οὐκ ἐπε-
 λάθει τὸ κρυφῆσαι τὴν πηνήτων. Ἐλέησόν με
 κέ ἴδε τὸ ταπεινῶσίν με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου
 Ὅψων με ἐκ τῶν πυλῶν τῆς θανάτου. ὅπως ἂν
 ἐξαγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς
 πύλαις τῆς θυγατρὸς σιών. Ἀγαλλιασώμεθα
 ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν λι-
 αφορᾷ ἧ ἐποίησαν. Ἐν παγίδι ταύτης ἧ
 ἐκρυψάν

ἐκρυψαν σωελήφθη ὁ πούσ αὐτ̄. Γινώσκε
 ται κύειοσ κρίματα πσιῶν. ἐν κ̄ισ̄ ἐργοισ̄
 τ̄ χ̄ρῶν αὐτ̄ σωελήφθη ὁ ἀμαρτωλός.
 Αποσραφήτωσαν οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς ἐν ἄ
 λω. πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τ̄
 θεοῦ. Οτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιληθήσεται ὁ
 πτωχός. ἢ ὑπομονὴ τ̄ πενήτων οὐκ ἀπολεί
 τ̄ εἰς τέλος. Ανάσθητι κ̄ μὴ κραταούθω
 ἀνθρώποσ. κειθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.
 Γιατάσθηθον κ̄ νομοθέτω ἐπ̄ αὐτ̄. γνῶ
 τωσαν ἔθνη ὅτι ἀνθρώποι εἰσιν. Ἰνα τι κύ
 ει ἀφίσκησ μακρόθεν. ὑπερορᾶσ ἐν εὐ
 καιρίασ ἐν θλίψεσιν. Ἐν τῷ ὑπερηφανεύ
 εσθ̄ ἔν ἀσεβῆ ἔμπυρίσεται ὁ πτωχός. συλ
 λαμβάνοντ̄ ἐν διαβουλίσισ οἱσ διαλεγί
 ζονται. Οτι ἐπαινεῖται ὁ ἀμαρτωλός ἐν
 ταῖσ̄ ἐπιθυμίασ τ̄ ψυχῆσ αὐτ̄. κ̄ ὁ ἀδελ
 κῶν εὐλογεῖτ̄. Παρώξωε τ̄ κύει ὁ ἀμαρ

b

Ψ Α Λ Τ Η

τώλοσ· κατὰ δὲ πλῆθος τῶν ὀργῆσ' αὐτῶν οὐκ
 ἐκζητήσῃ. Οὐκ ἔστιν ὁ θεός ἐνώπιον αὐτῶν. ὅτι
 βηλοῦν δ' αἰ ὁμοῖ αὐτῶν ἐν παντὶ καιρῷ. Ἀν
 ταναρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου
 αὐτῶν. πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κατακυριεύσῃ
 Εἶπε δὲ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν οὐ μὴ σαλευθῶ. ἀπὸ
 πόνου γένεσ' εἰς γένεσ' ἀνευ κακοῦ. Οὐδ' ἀ
 ρᾶσ' δὲ σόμα αὐτῶν γέμῃ καὶ πικρίασ' καὶ δόλῃ
 ὑπὸ τῶν γλῶσσων αὐτῶν κόποσ' καὶ πόνοσ'. Ἐγ
 κάθη δ' ἐνεβραμε τὰ πλοσίων. ἐν ἀποκρύφ
 φοισ' τῶν ἀποκτεῖναι ἀθῶν. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐ
 τῶν εἰς τὸ πένητα ἀποβλέπουσιν. ἐνεβρεύῃ ἐν ἀ
 ποκρύφῳ ὡσ' ἕων ἐν τῇ μάνθρα αὐτῶν. Ἐνε
 βρεύῃ τῶν ἄρπᾶσαι πῶχόν. ἄρπᾶσαι πῶ
 χόν ἐν τῷ ἔλκυσσαι αὐτῶν. Ἐν τῇ παγίδι αὐτῶν
 ταπνύσῃ αὐτόν. κύψῃ καὶ πεσεῖτε ἐν τῷ
 αὐτῶν κατακυριεύσαι τῶν πηνήτων. Εἶπε δὲ ἐν
 καρδίᾳ αὐτῶν ἐπιλέλυσαι ὁ θεός. ἀπέσρεψε

ἢ πρόσωπ) αὐτοῦ ἢ μὴ βλέπων εἰς τέλος.
 Ἀνάσθη κύει ὁ θεός μα. ὑψώθη τῶ ἡ χεῖρ
 σου μὴ ἐπιλάθῃ τῶ πονήτων σου εἰς τέλος.
 Ἐνεκεν τίνος παρώργισαν ὁ ἄσεβῆσ ἰὼν θε
 ὄν. εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ἐκζητήσῃ.
 Βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς
 τοῦ παραλοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖράς σου.
 Σοὶ ἐγκαταλείπειαι ὁ πῖσχος. ὀρφανῶ
 σὺ ἠδ' ἀβοηθός. Σύντενον ἐν βραχίονα
 τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ. ζητηθήσεται ἡ
 ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἔυρεθῆ. Κύει
 βασιλεύς εἰς ἐν αἰῶνα. καὶ εἰς ἐν αἰῶνα
 τοῦ αἰῶνος. ἀπολεῖται ἔθνη ἐκ τῆ γῆς αὐτοῦ.
 Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πονήτων εἰσήκουσα
 κύει. τῆ ἰβίμασίᾳ τῆ καρδίας αὐτῆ προ
 σέσχε ἔδυσσεν. Κρίναι ὀρφανῶ καὶ τα
 πηνῶ. ἵνα μὴ προδῆ ἔτι τοῦ μεγαλυχειῖν
 ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ψ Α Λ Τ Η

Εἶς ἔτελος ψαλμὸς εἰς Δαβὶδ. 1

Πιτῶ κυρίῳ πέποιθα πῶς ἔρειτε
 τῆ ψυχῆ μου· μεταναστεύσῃς τὰ ὄ
 ρη ὡς σφραθίον. Οτι ἰδοὺ οἱ ἅμαρ
 τῶλοί ἐνέτηναν τόξῳ· ἠπίμασαν βέλη εἰς φα
 ρέτραν. καὶ κατατοξεύσασαι ἐν σκευομήνῃ καὶ σ
 εῦθεῖς τῆ καρδία. Οτι ἄσὺ κατηρτίσω
 αὐτοὶ καθεῖλον. ὁ δὲ Δίκαιος τὸ ἐποίησε·
 Κύειος ἐν ναῶ ἁγίῳ αὐτοῦ· κύειος ἐν οὐ
 ρανῶ ὁ θρόνος αὐτοῦ. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
 εἰς ἐν πένητα ἐπιβλέπασσι. τὰ βλέφαρα αὐ
 τοῦ ἐξετάσθη τὸ εἶδέν τῶν ἀνθρώπων. Κύει
 ος ἐξετάσθη ἐν Δίκαιον καὶ ἐν ἁσεβῆ. ὁ δὲ
 ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυ
 χήν. Ἐπιβρέξῃς ἅμαρτωλὸς παγίδα
 πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα κατὰ γίδοσ ἡμερῖς
 τῆ ποτηρίας αὐτοῦ. Οὐ Δίκαιος κύειος καὶ Δι
 καοσύνας ἠγάπησεν. ἐνθυμήτασ εἶδε ἔπρῶ
 σων αὐτοῦ.

Εἶς ὃ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀχλοῦς ψαλ.
μὸς τοῦ Δαβίδ. 1α

Ὡσὸν με κέ, ὅτ' ἐκλείπειν ὅσιος
ὅτι ὀλιγόθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ
τῶν ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων. Μάταια ἐλά-
λησεν ἕκαστος πρὸς τὸ πλησίον αὐτοῦ, χεῖλη
λόγια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε
κακά. Εξολοθρεύσασα κύριος πάντα τὰ χεῖ-
λη τὰ λόγια, γλῶσσαν μεγαλοῦ ῥήμονα.
Τοὺς ἐπόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυ-
νοῦμεν. τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐσι. τίς
ἡμῶν κυριόσ' ἐστι; Ἐνεκεν τῆς ταλαιπωρίας
τῆς πλῆθους καὶ τῆς συναγωγῆς τῆς πενήτων, νῦν ἀ-
νασθήσεται λέγει κύριος. Θήσεται ἐν σω-
τηρίῳ, παρρησιάσεται ἐν αὐτῷ. Τὰ λόγια
αὐτοῦ κυρία, λόγια ἀγνά. ἀργύριον πεπυρωμένον
νον δοκίμιον τῆς γῆς, κεκαθαισμένον ἐπὶ ἀ-
πλασίως. Σὺ κύριε φυλάξαισ' ἡμᾶς καὶ

b ij

Υ Α Λ Τ Η

Διατηρήσασ ἡμᾶς, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς εἰς αἰῶνα. Κύκλω οἱ ἄστροι βίῃσ πειπατοῦσι. κατὰ εὐφροσύνησ σου ἐσωθῶν ἡμᾶς τούσ ἡούστῶν ἀνθρώπων.

Εἰς εἰς τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. 18

Ὡς πότε κ' ἐπιλήσῃ με εἰς τέλος
 ὡς πότε ἀποσρέψῃς εἰς πρόσωπόν
 σα ἀπ' ἐμοῦ. Ἔωσ τίνος θήσῃ με
 βλάσιν ἐν ψυχῇ μου. ὁδύνας ἐν καρδίᾳ μου
 ἡμέρας ἢ νυκτός. Ἔωσ πότε ἐφωθήσεται
 ὁ ἔχθρός μου ἐπ' ἐμέ. ἐπίβλεψ), εἰσάκου
 σόν μου κ' ὁ θεός μου. Φώτισ) τούς ὀφθαλ
 μούς μου μήποτε ἐπνώσω εἰς θάνατον. μή
 ποτε εἴποι ὁ ἔχθρός μου ἰσχυσα πρὸς αὐ
 τόν. Οἱ θλίβοντίσ με ἀγαλλιάσθ) ἂν σα
 λευθῶ. ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἔλεει σου ἤλπισα.
 Ἀγαλλιῶσεται ἡ καρδίᾳ μου ἐπὶ τῷ σωτη

ρίω σου. ἄσω θεὸς κυρίω ἐνεργητήσαντί
 με. καὶ ψαλῶ θεὸς ὀνόματι κυρίου τῷ υἱοῦ.
 Εἰς τέλος ψαλμὸς δαβίδ. 17

Ἰπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ
 ἐστὶ θεός. Διεφθάρησαν καὶ ἐ-
 βδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδύμασιν
 οὐκ ἐστι ποιῶν χρηστότητα. Κύριος ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ δέκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν ἡ οὐσὶ τῷ ἀνθρώ-
 πῳ. Ἰδοὺ οἱ ἐστὶ σωτῆρ, ἢ ἐκζητῆ τῷ θεόν.
 Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἢ χρωθήσαν. οὐκ
 ἐστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἐστὶ ἐως ἐνόσ.
 Οὐχὶ γνώθοντες πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τῷ
 ἀνομίαν, οἱ ἐπίοντες ἐν λαόνμα ἐν βρώ-
 σι ἀρεῖ. Τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο. ἐκεῖ
 ἐδεδλίασαν φόβῳ, οὐ οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι
 κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων. βεβήθη πρὸς τοῦ κα-
 τήσχυνάτε, ὃ ὃ κύριος ἐλπίσ αὐτοῦ ἐστ.

b üij

Υ Α Λ Τ Η

Τίς δώσῃ ἐκ σιῶν ἔσωθήειον εὐϊσραήλ.
 ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύειον τῷ αἰχμαλωσίαν
 τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ἀγαλλιάσεται ἰακώβ καὶ
 εὐφρανθήσεται ἰσραήλ. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. 1 Δ

Υαε, τίς παροικήσῃ ἐν τῷ σκηνώ
 κ ματί σου ἢ τίς κατασκηνώσῃ ἐν ὄ
 ρει ἀγίῳ σου. Πορευόμενος ἀμω
 μος· καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνῃ. Λα
 λῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. ὅς οὐκ ἐδό
 λώσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐποίησε
 τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν· καὶ ὀνειδίσιμον οὐκ
 ἔλαβεν ἵνα τοῖς ἐπίσῃ αὐτοῦ. Ἐξεδίενω ἵνα
 πᾶν αὐτοῦ πονηρὸς πορευόμενος. ἵνα οἱ φοβούμενος
 ἐν κύει) λογιάσῃ. Ο ὀμνύων τῷ πλησίον
 αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθεῖ. καὶ ἀργύει) αὐτοῦ οὐκ ἔλα
 βεν ἵνα τίκω. καὶ δῶρα ἐπὶ ἀθώοις οὐκ ἔλα
 βεν. Ο ποιῶν ταῦτα, ὁ σαλευθήσεται εἰς τὸν
 αἰῶνα.

Στηλογραφία τοῦ Λαβίλ. 16

Υλαξόν με κ' ὅτι ἤλπισα. εἶπα τῷ
 φ κυρίῳ, κύεοσ με εἰ σὺ. ὅτι τ' ἀγα
 θῶν με ε' χρείαν ἔχισ. Τοῖσ ἀγί
 οῖσ τοῖσ ἐν τῇ γῆ αὐτ' ἐθαυμάσσωσεν ὁ κύε
 οσ. πάντα τὰ θελήματα αὐτ' ἐν αὐρῖσ.
 Επληθύνθησαν αἱ ἀδένδια αὐτ'. μετὰ ταῦ
 τα ἐτάχων. Οὐ μὴ συναγάγω τὰσ συν
 ναγωγὰσ αὐτ' ἐξ αἱμάτων. ε' δ' οὐ μὴ μνη
 σῶ τ' ὀνομάτων αὐτ' διὰ χιλιῶν με. Κύ
 εοσ μερῖσ τ' κληρονομίασ με κ' τ' ὠστηρί
 σ με. σὺ εἰ ὁ ἀποχαισῶν τ' κληρονομίασ
 με εἰμοί. Σχοινία ἐπέπεσε μοι ἐν κῖσ κρα
 τίσοισ με. κ' ἢ ἡ κληρονομία με κρατίση μοι
 εἰσίν. Εὐλογήσω κ'ν κύε) τ' σωετήσαντα
 με. εἶτ' ὃ κ' εἰωσ νυκτ'σ ἐπαίδευσαν με οἱ νε
 φροί με. Προώρωμω τ' κύε) ἐνώπιόν με
 Διαπαντόσ. ὅτ' ἐκ δεξιῶν με εἰσίν ἵνα μὴ

b y

Υ Α Λ Τ Η

σαλευθῶ. Διὰ τοῦτ' εὐφράνθη ἡ καρδία
 μου. καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου. ἕτι ὃ καὶ
 ἡ σὰρξ μου κατασκλώσει ἐπ' ἐλπίδι.

Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψουσ τὴν ψυχὴν μου εἰς
 ἄδω. οὐ ὃ δώσῃς τὴν ὄσιν σου ἰδεῖν δια
 φθοράν. Εἰ γνώρισάσ μοι ὁ δούσ (ωῆς). πλη
 ρώσῃς με εὐφροσύνησ μετὰ τῆ προσώπου
 σου. τρυπνότησ ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

Προσευχὴ τῷ Δαβίδ. 15

Ἐ Ισάκκσον κύριε δικαιοσύνησ μου
 πρόσχεσ τῇ δειήσει μου. Ἐνώτι
 σαι τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χείλεσι λο
 λίοισ. Ἐκ προσώπου σου ἔκρίμα μου ἔξελ
 θοι. οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητασ
 Ἐλοκίμασασ τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω
 νυκτῶσ. ἐπύρωσάσ με καὶ οὐχ' εὐρέθη ἐν ἔ
 μοι ἀδικία. Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ ἐσώμα
 μου τὰ ἔργα τῶ ἀνῶν. Διὰ τὴν λόγος τῆ χ

λέων σ' ἐγὼ ἐφύλαξα ὁ δούσ σκληροσ.
 Κατάρτισα τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖσ βί-
 βουσ θυ. ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά
 μου. Ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπίκυσάσ μου ὁ θε-
 ὁσ. κλίνον εἰδυσ σ' ἐμοί, καὶ εἰσάκυσ) τ
 ῥημάτων μου. Θαυμάσωσιν τὰ ἐλέησ' ὁ
 σώζων τ) ἐλπίζοντασ εἰσέ. Ἐκ τ) ἀνθεση
 κότῳ τῆ δειξιᾶσ' σ'. φύλαξόν με καὶ ὡσ κό-
 ρῳ ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπῃ τῶν πτερυγῶν
 σου σκεπάσ' σ' με. ἀπὸ προσώπ' ἀσεβῶν
 τῶν ταλαπωρησάντων με. Οἱ ἐχθροί μου
 τῆν ψυχὴν μου πείεσ' χον. εἰσέαρ αὐτῶν
 σώεκλῆσαν. εἰσὸμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑ-
 περηφανίαν. Ἐκβαλόντεσ με νωὶ πείε-
 κύκλωσ' ἀρ' με. τοῦσ ὀφθαλμοῦσ' αὐτῶν ἐ-
 θουτο ἐκκλίναι ἐν τῆ γῆ. Ὑπέλαβόν με
 ὡσεὶ λέων εἰτοιμοσ εἰσθήραν. καὶ ὡσεὶ
 σκύμν) οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοισ',

Ψ Α Λ Τ Η

Ἀνάσθη κ' ἐπρόφθασ' αὐτοῖς, κ' ὑποσκέ-
 λισ' αὐτοῖς. ῥύσαι τῷ ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσε-
 βουῖς. ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῶ χερσῶ-
 σου. Κ' ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς Διαμέεισον
 αὐτοῖς ἐν τῇ (ωῆ αὐτῶ. κ' τῶ κεκρυμμένων
 σου ἐπλήσθῃ ἡ γαστήρ αὐτῶ. Εχορτάσθησαν
 ἕδων, κ' ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα βίῳ νηπίοις
 αὐτῶ. Εγὼ δ' ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήθω μοι τῶ
 προσώπῳ σου. Χορτασθήθω μοι ἐν τῶ ὀφθῆ
 ναί μοι τῷ λόγῳ σου. Δόξα, κάθισμα. 6

Εἶσ' ὃ τέλος τῶ παλιῶ κ' τῶ λαβίδι.
 ἃ ἐλάλησε τῶ κυρίῳ κ' ὁ λόγος τῶ ὠδῆσ
 ταύτης. ἐν ἡμέρῃ ἣ ῥῥύσαι αὐτῶ ὁ κύριος
 ἐκ χερσῶ πάντων τῶ ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ
 χερσῶ σαούλ καὶ εἶπεν. 13

α Γαπήσω σε κ' ἐπίσχυς μου κύριος
 σέριωμά μου, κ' καταφυγή μου καὶ
 ῥύση μου. Ο θεός μου βοηθός μου κ' ἐλπιδῶ

ἐπ' αὐτόν. Ὑπρασπισήσμε καὶ κέρασ σω
 τηρίασμε καὶ ἀνυλήπτορμε. Διῶν ἐπικα
 λέσμαι ἧ κύει), καὶ ἐκ τῆ ἐχθρῶνμε σωθή
 σμαι. Πρίεσχη με ὠδίνεσ θανάτῃ καὶ χεῖ
 μαρῶσι ἀνομίασ ἐξετάραξάν με. ὠδίνεσ
 ἄλλα πειεκύνκλωσαν με. Προέφθασάν με
 παγίδεσ θανάτῃ. Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαι με
 ἐπεκαλεσάμην ἧ κύει). καὶ πρὸσ τῆ θεόνμε
 ἐκέκραξα. ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίωσ αὐτῆ φαι
 νῆσμε. καὶ ἡ κραυγήμε ἐνώπιον αὐτῆ εἶσε
 λύσεσθαι τὰ ὦτα αὐτῆ. Καὶ ἔσαλεύθη καὶ
 ἐντρομοσ ἐγενήθη ἡ γῆ. καὶ τὰ θεμέλια τῆ ὀ
 ρέων ἐτράχθησαν. καὶ ἔσαλεύθησαν ὅτι ὠρ
 γίδη αὐτῆσ ὁ θεόσ. Ἀνέβη καπνὸσ ἐν ὀρ
 γῆ αὐτῆ καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτῆ καταφλε
 γήσεται. ἀνθρακεσ ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.
 Καὶ ἐκλινεν οὐρανοῦσ καὶ κατέβη. καὶ γνόφοσ
 ὑπὸ βύσ πόδιασ αὐτῆ. Καὶ ἐπέβησ χερα

Ψ Α Λ Τ Η

εἶμ κὴ ἐπετάθη. ἐπετάθη ὅτι πῆρυγῶν ἀνέ-
 μων. Καὶ ἔθετο σκόρπον ἀποκρυφῶς αὐτῷ. καὶ
 κλω αὐτῷ ἢ σκηνὴ αὐτῷ. σκωτῆρον ὕδωρ ἐν
 νεφέλαις ἀέρων. Ἀπὸ τῆς τηλαυγῆσεως ἐνώ-
 πι) αὐτῷ αἱ νεφέλαι λιήθη). χάλαια κὴ ἀν-
 θρακες πυρός. Καὶ ἐβρόντησε ἐξ οὐρανοῦ
 ὁ κύριος. κὴ ὁ ὕψιστος ἐλωκε φωνῶν αὐτοῦ.
 Ἐξάπεσε βέλη κὴ ἐσκόρπισεν αὐτοῦς.
 Καὶ ἀσραπάς ἐπλύθυνε κὴ σιωπῆταραξεν αὐ-
 τοῦς. Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ὕδατων. κὴ
 ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἴκου μένης. Ἀπὸ
 ἐπιτιμῆσεώς σου κέ. ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύ-
 ματος ὀργῆσεως σου. Ἐξεπέσφλεν ἐξ ὕψους κὴ ἐ-
 λαβέ με. προσελάβετό με ἐξ ὕδατων πολλ-
 ῶν. Ρύσεταιί με ἐξ ἐχθρῶν μου λιναῖ, κὴ
 ἐκ τῆς μιθύντων με ὅτι ἐσερεώθησαν ὑπὲρ ἐ-
 μέ. Πρόεφθασάν με ἐν ἡμέρα κακώσεώς
 μου. κὴ ἐγένετο κύριος ἀντιστήριγμά μου.

Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν. ῥύσεταιί
 με, ὅτι ἠθέλησέ με. Καὶ ἀνταποδώσθαι μοι
 κύειοσ κατὰ τῆς δικαιοσύνης μου. καὶ κατὰ
 τῆς καθαριότητος τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσθαι
 μοι. Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ἐπιτάγας κυρίου. καὶ
 οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου. Ὅτι πάντα
 τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου. καὶ τὰ δι-
 καιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησάν ἀπ' ἐμοῦ.

Καὶ ἔσομαι ἀμώμοσ μετ' αὐτοῦ. καὶ φυ-
 λαξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. Καὶ ἀν-
 ταποδώσει μοι κύειοσ κατὰ τὴν δικαιο-
 σύνην μου. καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν
 χειρῶν μου, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

Μετὰ ὀσίου ὀσίου ἔσῃ. καὶ μετὰ ἀνδρὸσ
 ἀθόου ἀθῶσ ἔσῃ. Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ
 ἐκλεκτοῦ ἔσῃ. καὶ μετὰ σρεβλοῦ διασρέ-
 ψου. Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσῃς, καὶ
 ὀφθαλμοῦσ ὑπερηφάνων ταπεινώσῃς.

Υ Α Λ Τ Η

Οτι σὺ φωτιεῖς λύχνῳ μου κ̄ε . ὁ θεός μου
 φωτιεῖς τὸ σκότος μου . Οτι ἐν θεῷ ἔσονται
 μα ἀπὸ πέρσων . καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερ-
 βήθημαι τεῖχος . Ο θεός μου ἀμωμοσ ἡ ὁ-
 δὸς αὐτῶν . τὰ λόγια κῦ πεπυρωμένα . ὑπερα-
 πιστῶς ἐσι πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτόν .
 Οτι τίς θεός παρέξ τῆς κυρίας . ἡ τίς θεός
 πλὴν τῆς θεοῦ ἡμῶν ; Ο θεός ὁ πρὶς ὠνύων με
 δύναμιν . καὶ ἐξῆς ἀμωμον τῆν ὁδόν μου .
 Καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐν
 λάφου . καὶ ἐπὶ τὰ ὑψυλὰ ἰσῶν με . Δι-
 στωσκῶν χεῖρας μου εἰς πόλεμον . καὶ ἐξ-
 ου τόξον χαλκῶν τοὺς βραχίονας μου
 Καὶ ἐδωκὼς μοι ὑπεραπισμὸν σωτηρί-
 ας . καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου . Καὶ ἡ
 παιδία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος . καὶ ἡ
 παιδεία σου , αὐτή με διδασξῆς . Επλά-
 τυκασ τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου .
 καὶ οὐκ ἦν

καὶ οὐκ ἠθένησεν τὰ ἴχνη μου . Καταδιώ-
 ξω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ καταλήψομαι αὐ-
 τοὺς . καὶ οὐκ ἀποτραφήσομαι ἕως ἄν ἐκ-
 λείπωσιν . Εκθλίψω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ δύ-
 νωνται σῆναι . πεθῶνται ὑπὸ τοῦ πόδα-
 μου . Καὶ πρίεξάσμε δύναμιν εἰς πόλε-
 μον . σωεπόδησας πάντα τοὺς ἐπανισα-
 μένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου . Καὶ τοὺς ἐχ-
 θρούς μου ἐδάκασ μοι νεφρῶν . καὶ τοὺς μι-
 θῶντάς με ἐξωλόθρευσας . Εκέκραξαν καὶ
 οὐκ ἦν ὁ σώζων . πρὸς κύριον καὶ οὐκ εἰς ἴ-
 σθουσι αὐτῶν . Καὶ λεπῶσεν αὐτοὺς ὡσεὶ
 χνοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου . ὡς πηλὸν
 πλατῆων λεανῶ αὐτοὺς . Ρύσῃ με ἐξ ἀντι-
 λογίας λαοῦ . κατασῆσισ με εἰς κεφαλὴν
 ἔθνῶν . Λαὸς ὅν οὐκ ἐγνων , ἐδούλευσέ
 μοι . εἰς ἀκοήν ὧτίου ὑπήκουσέ μου . ἦοι

Υ Α Λ Τ Η

ἄλλοτειοι ἐφύσαντί μοι. ἤοι' ἄλλοτειοι ἐ
 παλαιώθησαν καὶ ἐχόλαναν ἀπὸ τῶν φίλων
 αὐτῶν. Ζῆ κύριε ὁ θεός. καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός. καὶ
 ἐφωθήτω ὁ θεός τῷ σωτηρίασ μου. Ὁ θεός
 ὁσὸς Λιλοῦσ ἐκδικήσῃσ ἐμοί. καὶ ὑποτά
 ξασ λαοῦσ ὑπ' ἐμέ. ὁ ῥύσησ μου ἐξ ἐχθρῶν
 μου ὀργίλων. Ἀπὸ τῶν ἐπανισαμένων ἐπ' ἐ
 μέ ἐφόσῃσ με. ἀπὸ ἀνδρῶν ἀλίκευ ῥύσαί
 με. Διὰ τοῦτο ἐξομολογήθηθαί σοι ἐν ἔθνεσ
 σικύριε, καὶ τῶ ὀνόματί σου ψαλῶ. Μεγα
 λύνωντάσ σωτηρίασ τῆ βασιλείωσ. καὶ ποι
 ῶν ἔλεοσ τῶ χειρῶ, ἀνρῶ τῶ λαβίλ καὶ
 ἀσέρματι αὐτῶ ἐωσ αἰῶν. Δόξα.

Εἰσὶν ἄρα τέλει ψαλμοὶ τῶ λαβίλ. ιη

οὐρανοὶ λιηροῦν Δόξαν θεοῦ. ποιή
 σιν ὁ χερῶν αὐτῶ ἀνατέλλει εἰς εἰρήνη

μα. Ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐρεύγετ' ῥῆμα. καὶ
 νύξ νυκτὶ ἀναπέμφθη γνώσιν. Οὐκ εἰσὶ λα
 λιαὶ οὐδ' ἰ λόγοι ὧν οὐχὶ ἀκούονταί φωναὶ
 αὐτῶν. Εἰς πᾶσαν τὴ γῆν ἐξῆλθεν ὀφθόησ
 αὐτῶν. καὶ εἰς τὰ πέρατα τῶ οἰκουμένησ τὰ ῥῆ
 ματα αὐτῶν. Ἐν τῷ ἡλίῳ ἐθερῶσ σκηνώμασ
 αὐτῶν. καὶ αὐτῶσ ὡσ νυμφίωσ ἐκπορευόμενωσ
 ἐκ πασοῦ αὐτῶν. Αἰγαλιόσ ἐὼσ γίγασ θρα
 μεῖν ὁ λόγος. ἀπ' ἀκρῶ τ' οὐρανοῦ ἠ' ἐξοδη
 αὐτῶν. καὶ ἐκατάντημα αὐτῶν, ἕωσ' ἀκρῶ τῶ
 οὐρανοῦ. καὶ οὐκ εἰσὶ ὁσ' ἀποκρυβήσετα
 θερμησ αὐτῶν. Ο νόμοσ κυρίωσ ἀμώμοσ ἐπι
 σρέφων ψυχάσ. ἡ μαρτυρία κυρίωσ πιστὴ
 φίζασανήπια. Τὰ λιχουώματα κυρίωσ εὐ
 θέα εὐφραίνοντα καρδίαν. ἡ ἐντληὴ κυρίωσ
 τηλαυγὴσ φωτίζασα ὀφθαλμόν. Ο φόβοσ
 κυρίωσ ἀγνὸσ, διακείμενων εἰσ αἰῶνα αἰῶνα.

Ψ Α Λ Τ Η

τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινά. Δεδικαιώμενα,
 ὡς εἶ αὐτό. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίου
 καὶ λίθον τίμιον πολὺν. καὶ γλυκύτερα
 ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. Καὶ ὡς ὁ δούλος σου
 φυλάσσει αὐτά. ἐν ᾧ φυλάσσει αὐτὰ ἀν-
 ταπόλοσις πολλή. Παραπτώματα τίς συ-
 νήσει. ἐκ τῆ κρυφίαν μου καθάεισόν με. καὶ
 ἀπὸ ἀλλοφίῶν φεῖσαι τῆ δούλου σου. Ἐὰν
 μή μου κατακυριεύσωσι, τότε ἀμώμησθε
 μου. καὶ καθαιρέθωμαι ἀπὸ ἀμαρτίας μου
 γάλησ. Καὶ ἐθνη εἶς εὐδοκίαν τὰ λό-
 για τῆ σώματός μου. καὶ ἡ μελέτη τῆ καρδί-
 ας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός. Κύριε βο-
 θή μου καὶ λυτῶτά μου.

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ

ψαλμὸς δαβίδ.

10.

Παχυσάϊ σου κύειΘ' ἐν ἡμέραι
 3 θλίψεωσ. ὑπερασπίσαι Θυ ᾧ ὄνομα
 ματ' θεοῦ Ἰακώβ. Εξαποσεῖλαί Θι
 βοήθειαν ἐξ ἀγίωσ. καὶ ἐκ σιῶν ἀντιλάβοιτο
 Θυ. Μνησείη πάσησ θυσίασ Θυ, καὶ εὐδω
 λακαύτωμά Θυ πιανάτω. Δώη Θι κύειΘ'
 κατὰ τῆν καρδίαν σα. καὶ πᾶσαν τῆν βου
 λήν σου πληρῶσαι. Αγαλλιασώμεθα ἐν
 τῷ σωτηρίῳ Θυ. καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ
 ἡμῶν μεγαλωθησόμεθα. Πληρῶσαι κύει
 οσ πάντα τὰ αἰτήματά Θυ. νῦν ἔγνωσ ὅτι
 1 ἔσωσε κύειοσ τὴν Χειρὸν αὐτ'. Επακούσε
 2 αὐτ' ἐξ οὐρανοῦ ἀγίωσ αὐτ'. ἐν Λωασειασ
 3 ἔσωτηρία τ' ἔλεξασ αὐτ'. Οὗτοι ἐν ἄρμα
 σι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποισ. ἡμεῖσ δ' ἐν ὀνόματι
 κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐπιχαλεσόμεθα. Αὐτοὶ
 σιωποῦσιν καὶ ἐπεθρῶσ. ἡμεῖσ δ' ἀνε
 4

c iij

σημῶν καὶ ἀνθρώπων. Κύει σῶσον ἐν
 βασιλείᾳ καὶ ἐπαχευσον ἡμῶν, ἐν ἡ' ἂν ἡ
 μέρα ἐπιλαλεσώμεθα σε.

Υαλμὸς τοῦ Λαβίδα.

κ

Υει ἐν τῇ Λωάμῃ σε εὐφρανθή-
 κ σε ὁ βασιλεὺς. καὶ ὁ τοῦ σωτηρί-
 ω θυ ἀγαλλιοσεται σφόδρα. Τὴν
 ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ, ἐλωχασ αὐ-
 τῷ. καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ, οὐκ
 ἐσέρησας αὐτόν. Ὅτι πρόεφθασας αὐτῷ
 ἐν ἐπιθυμίᾳ χρησότητος. ἔθηκες ἐπὶ τὴν
 κεφαλὴν αὐτοῦ σέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ἐω-
 ἡν ἠτήσατό σε, καὶ ἐλωχασ αὐτῷ μακρο-
 τητα ἡμερῶν, εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλη
 ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τοῦ σωτηρίῳ σε. Δόξα
 καὶ μεγαλοπρέπεια ἐπιθήσεται ἐπ' αὐτόν.

Οὐ δώσης αὐτῷ ἐυλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος
 ἐυφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώ-
 που σου. Οτι ὁ βασιλεὺς ἐλπὶς (ἐὶς) κύριος
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.
 Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου
 ἡ δεξιὰ σου ἔργοι, πάντα τοὺς μισθύντάς
 σε. Οτι θέσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυ-
 ρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου. κύριος
 ἐν ὀργῇ αὐτοῦ σωταράξει αὐτοὺς. καὶ
 καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ. Τὸν καρπὸν
 αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς. καὶ τὸ σπέρ-
 μα αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἡῶν ἀνθρώπων. Οτι ἐ-
 κλίναν εἰς σέ κακὰ. διελογίσαντο βου-
 λάσ αἱς οὐ μὴ συνώνται σῆναι. Οτι θέ-
 σεις αὐτοὺς ὡς πειλοῖς περὶ τοῖς πειλοῖσι
 σου, ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
 Ὑψώθη κύριος ἐν τῇ Λωυάμ σου. ἀσωμῆ

c iij

Υ Α Λ Τ Η

καὶ φαλοῦμαι τὰς Λωαζεΐας σου. Δόξα

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ

ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς,

φαλοῦμαι τῷ Δαβὶδ κα.

Θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι, ἵ
 νηκτί ἐγκατέλιπες με. μακρὰν ἀν
 πό τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν
 παραπτώματων μου. Ο θεός μου κεκραδί
 ξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση. καὶ νυκ
 τος καὶ οὐκ εἰς ἀνοιαν ἔμοι. Σὺ ᾧ ἐν ἀγίῳ
 χαρκεῖς ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐπὶ θί
 ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν. ἤλπισαν καὶ ἐρ
 ρύσω ἀνθρώπους. Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώ
 θησαν. Ὡς θί ἤλπισαν, καὶ οὐ κατησχύνθη
 σαν. Ἐγὼ δὲ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρω
 πος. ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα

λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτίθ
 εισών με. ἔλαλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν
 κεφαλὴν. Ἠλπισεν ἐπὶ κύειον, ῥυσά
 δω αὐτόν. σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτό
 τόν. Οὐ σὺ εἶ ὃ ἐκασάσασ με ἐκ γασρός.
 ἢ ἐλπίσ μου ἀπὸ μασῶν τῆσ μηρῖσ μου.
 ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρασ. Ἀπὸ γασρός
 μηρῖσ μου θεός με εἶ σὺ, μὴ ἀποσῆσ ἀπὶ
 ἐμοῦ. Ὅτι θλίψισ ἐγῆσ. ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βο
 ηθῶν μοι. Πεικύνκλωσαν με μόσχοι πολλ
 λσί. ταῦροι πίονες πειείσχον με. Ἠνοιξάν
 ἐπὶ ἐμὲ ἔσώμα αὐτῶν. ὡσ λίων ἀρπάξων
 καὶ ὠρυόμενοι. Ὡσ εἰ ὕδωρ ἐξεχύθη καὶ
 λιεσθηρίπιδη πάντα τὰ ὄσα με. Ἐγενή
 θη ἡ καρδία με ὡσ εἰ κηρὸσ τηκόμοσσ ἐν
 μέσῳ τῆσ καρδίας μου. Ἐξηράνθη ὡσ ὁ σ
 σρακον ἡ ἰσχύσ μου. καὶ ἡ γλῶσσά μου

Υ Α Λ Τ Η

κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου. καὶ εἰς χεῖρ
 θανάτου κατήγαγέσ με. Ὅτι ἐκύκλωσάν
 με κύεσ πολλοί. σωαγωγὴ πονηρευομέ-
 νων πείεσχον με. ὤρυξαν χεῖράσ μου ἐν
 πόλει μου. ἐξηρίθμισαν πάντα τὰ ὄσα
 μου. αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπέϊλόν με.
 Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς. καὶ
 ἐπὶ τῷ ἱματισμόν μου ἔβαλον κλήρον, Σὺ
 δὲ κύεε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπὸ
 ἐμοῦ. εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχεσ.
 Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου. καὶ
 ἐκ χειρὸς κυδοῦ τὴν μονογενῆ μου. Σῶ-
 σόν με ἐκ σώματός λέοντος. καὶ ἀπὸ κερά-
 των μονοκερώτων, τὴν ταπεινώσίην μου.
 Διηγῆθαι δὲ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς
 μου. ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Οἱ
 φοβούμενοι τὸν κύεον αἰνέσατε αὐτόν.

ἅπαν τὸ σπέρμα ἰακὼβ λοξώσ' αὐτόν
 φοβηθήτω. Δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα
 Ἰσραὴλ. Οὐκ ἔξουδένωσεν οὐδέ προσ-
 σάχθισε τῆ δέησιν τοῦ πτωχοῦ. Οὐδέ
 ἀπέστρεψε εἰς πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.
 καὶ ἐν ἔθῳ κειραγένοισιν προσεῖπεν εἰς ἡ-
 κουσέ μου. Παρὰ σοῦ δ' ἐπαινόσ μου.
 ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἔξομολογήσομαι
 σοι. τὰς ἐυχὰς μου ἀποδώσω ἐνώπιον
 τῶν φοβουμένων αὐτόν. Φαλαγγαὶ πέ-
 νητες καὶ ἐμπληθήσονται, καὶ αἰνέσουσι
 κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν. Ζήσονται
 αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶν ὁ.
 Ἰμνηθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς
 κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.
 Καὶ προσκινήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ,
 πᾶσαι αἱ πατεῖαι τῶν ἐθνῶν.

Ψ Α Λ Τ Η

Οτι ἔκυρίς ἡ βασιλεία καὶ αὐτὸς Δεσπότης
 τῶν ἔθνων. Εφαγον καὶ προσεκύνησαν
 πάντες οἱ πίνοντες τῆς γῆς. ἐνώπιον αὐτοῦ προ-
 πεθύνησαν πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν.
 Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ἤμνη. καὶ τὸ σπέρμα
 μου δουλεύσει αὐτῷ. Αναγγελήσει ἡ δόξα
 κυρίου γενεὰ ἡ ἐρχομένη. καὶ ἀναγγελοῦσι
 τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. λαῶς ἡ δόξα τεχθήσεται
 μέγας ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριος.

Ψαλμὸς δαβὶδ. κβ.

ὕψις ποιμαίνεις με καὶ οὐδὲν με
 ὑπερήσθη. εἰς τόπον χλόης ἔκειτό με
 κατεσκήνωσεν. ἐπὶ ὕδατος ἀνα-
 παύσεως ἐξέθρεψέ με. τὴν ψυχὴν μου ἐ-
 πύρεψεν. Ὁδήγησέ με ἵνα μὴ ῥίθυσθαι δικαιο-
 σύνησιν. Ἐγκοιμήσθη ὄνοματός σου. Ἐὰν γὰρ

καὶ πορευθῶ, ἐν μέσῳ σκιάσ' θανάτου, οὐ
 φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.
 Ἡ ῥᾶβδός σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ
 με παρεκάλεσαν. Ἡ τοίμασάσ' ἐνώπιόν
 μου βλάψαν. Ἐξουαντίασ' τῶν θλιβόντων
 με. Ἐλίπανάσ' ἐν ἐλαίῳ τῆν κεφαλὴν μου
 καὶ ἔπατήειόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κρα
 τισον. Καὶ ἔ'ελεός σου καταλιώξει με πάλ
 σασ' τὰσ' ἡμέρας τῆσ' ἡσῆσ' μου. Καὶ ἔ'χε
 τοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰσ' μακρότητα
 ἡμερῶν.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ Τ Ω Δ Α Β Ι Δ .

τῆσ' μιᾶσ' σαββάτων. κγ.

Οὐ κυρία ἡ γῆ καὶ ἔ' πλήρωμα αὐ

τ τῆσ'. ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κα

τοιχεῦντες ἐν αὐτῇ. Αὐτῶσ' ἔ' θα

λασῶν, ἔ' θεμελίωσεν αὐτήν. καὶ ἔ' πα

Υ Α Λ Τ Η

ταμῶν, ἠθείμασεν αὐτήν. Τίς ἀναβήσεται
 εἰς ἔθροον τῆς κυρίας. ἢ τίς σήσεται ἐν τόπῳ
 ἁγίῳ αὐτῆς; Ἀθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῆ
 καρδία. ὃς οὐκ ἔλαβεν ἕμματαίῳ τῆ ψυ
 χῆς αὐτῆς καὶ οὐκ ὤμοσεν ἕμ δόλω τῶ πλησί
 ον ἀνθρώπου. Οὐδέσ λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυ
 ρίας. καὶ ἐλεημοσύνη παρὰ θεοῦ σωτήρος
 αὐτῆς. Αὕτη ἡ γενεὰ, (ἠκύντων ἐν κύει), (ἠ
 ζούντων ἐπὶ πρόσωπῳ) τῆ θεοῦ ἰακώβ. Αρατε
 πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύ
 λαί αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆ
 δόξης. Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆ δόξ
 ης. κύειος κραταῖος καὶ δυνατός. κύειος
 δυνατός ἐν πολέμῳ. Αρατε πύλας οἱ ἄρ
 χοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι.
 καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆ δόξης. Τίς
 ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆ δόξης. κύειος τῆ

Λωάμεων, αὐτόσ' εἰσιν ὁ βασιλεύσ τ' Λόξ
 ησ. Δόξα, Καθισμα. γ

Υ Α Λ Μ Ο Σ β' Λαβίλ. κ λ

Ρὸσ σ' ἐκύει ἡρα τῷ ψυχὴν μου. ὁ
 π θεός μου ἐπὶ θὶ πέποιθα, μὴ κατα
 σχωθῆην εἰς τ' αἰῶνα. Μὴ ὅ κατα
 γλασσάτωσαν με οἱ ἐχθροί μου. καὶ γὰρ πάν
 τεσ οἱ ὑπομένοντές σε, ὅ μὴ κατασχυ
 θῶσιν. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες Λι
 ακηνῆσ. Τὰσ ὁ λόυσ σε κε. γνώρισόν μοι
 καὶ τὰσ φίλους σε Λίλαξόν με. Ο δὴ γνη
 σόν με ὅ τῷ ἀλήθειάν σε. καὶ Λίλαξόν με
 ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός ὁ σωτήρ μου. καὶ σ' ἐπέμε
 να ὅλην τῷ ἡμέραν. Μνήσθη τ' οἱ κλημῶν
 θυ κε, καὶ τὰ ἔλεη θυ ὅτι ἀπὸ τ' αἰῶνος εἶ
 σίν. Ἀμαρτίασ νεότητόσ μου καὶ ἀγνοίασ
 μου, μὴ μνησθῆσ. Κατὰ τ' ἐλεός σε μνήσθη

Υ Α Λ Τ Η

τί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου κύριε.
 Χρησὸς καὶ εὐθύς ὁ κύριος. Διὰ τὸ νομοθετήσῃς.
 ἁμαρτάνοντασ ἐν ὁδῷ. Ὁδηγήσῃς
 πρᾶξις ἐν κρίσει. Διδάξῃς πρᾶξις
 ὁδοῦσ αὐτῆ. Πᾶσα αἰ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος
 καὶ ἀλήθεια, τοῖσ ἐκζητοῦσι τὴν Διαθήκην
 αὐτοῦ. καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῆ. Ἐνεκεν τῆ ὀνό
 ματίσ σου κύριε. καὶ ἰλάσῃτι τῆ ἁμαρτία
 μου πολλὴ γάρ ἐσι. Τίσ ἐσιν ἄνθρωποσ ὁ
 φοβούμεσ ἔν κύριον. νομοθετήσῃς αὐ
 τῶν ἐν ὁδῷ ἡ ἠρετήσασ. Ἡ ψυχὴ αὐτῆ ἐν
 ἀγαθοῖσ ἀυλιθήσεται. καὶ ἡ σπέρμα αὐ
 τοῦ κληρονομήσῃ γῆν. Ἰσραταίωμα κύρι
 οσ τῶν φοβουμένων αὐτόν. καὶ ἡ Διαθή
 κη αὐτοῦ ἠηλώσῃ αὐτοῖσ. Οἱ ὀφθαλμοί
 μου διὰ παντὸσ πρὸσ τὸν κύριον. ὅτι αὐ
 τὸσ ἐκώσῃ ἐκ παγίδῶ τούσ πόδας
 μου. Επί

μου. Επίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με·
 ὅτι μονογενὴς καὶ πῶχός εἰμι ἐγώ. Αἰ
 θλίψαισ τῆσ καρδίας μου ἐπληθύνθησαν·
 ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἰδε τὴν
 ταπεινώσίην μου καὶ τὴν κόπον μου, καὶ ἀφ
 ραισ πάσασ τὰσ ἀμαρτίας μου. Ἰδε τὴν σ
 ἔχθρυσ μου ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖθσ
 ἀδικῶν ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυ
 χήν μου καὶ ῥῦσαί με. μὴ κατασχυνοθίης
 ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. Δυσχερὲσ καὶ εὐθεῖσ ἐπι
 κρομῶντό μοι, ὅτι ὑπέμηνω σε κύριε. Λύ
 σωσαί σε θεὸσ τῆσ Ἰσραήλ, ἐκ πασῶν τῶν θλί
 ψων αὐτοῦ.

Υ Α Λ Μ Ο Σ 161 Λαβὶδ. κ ε

Ρῖνον με κ ε ὅτι ἐγὼ ἐν ἀσικίᾳ μου
 κ ἐπορεύθην. καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπί

d

Υ Α Λ Τ Η

ἴωρ, οὐ μὴ ἀδενήσω. Δοκίμασόν με κύ-
 εις ἢ πείρασόν με. πύρωσον ψῆσιν φρούσ-
 μου ἢ τὴν καρδίαν μου. Οτι ἔλεός σου
 κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστίν. καὶ ἐν-
 ῥέσησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθισα
 μετὰ σωκεδρίου ματαότητος. καὶ μετὰ
 παρανομοούντων οὐ μὴ εἰσέλθω. Εμίσησα
 ἐκκλησίαν πονηρευομένων. καὶ μετ' ἀσε-
 βῶν οὐ μὴ καθίσω. Νίψομαι ἐν ἀθώοις
 τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω ἐθνησιασ-
 εῖόν σου κύριε. Τοῦ ἀκούσάί με φωνῆσαι
 νέσεώς σου καὶ λιηθήσασθαι πάντα τὰ θαυ-
 μασιά σου. Κύριε ἠγάπησα ἐν πρέπειαν
 οἴκου σου. καὶ τόπον σκηνώματός σου
 ἐξῆσθαι σου. Μὴ σωματώδης μετὰ ἀσεβῶν
 τὴν ψυχὴν μου. καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἰμώ-
 των τὴν ζωὴν μου. Ὡρ ἐν χερσὶν αἰάνου

μίας· ἢ Δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων· Ἐγὼ
 Δε ἐν ἀκακίᾳ με ἐπορεύθηρ· λύψασαί με
 κύειε καὶ ἐλέησόν με· Ὁ πούσ μου ἔσῃ
 ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίᾳ σου ἐύλογῆσω σε
 κύειε.

Υαλμὸς τοῦ Λαβίλ.

πρὸ τοῦ χειρῶν σου. κς

Υειθ φωτισμός μου καὶ σωτήρ
 μου, τίνα φοβηθήσομαι. Κύειος
 ὑπερασπιστὴς τῆς ψῆς μου, ἀπὸ
 τίνθ θλιψάσω. Ἐν τοῦ ἐγγίσειν ἐπ' ἐμὲ
 κακῶντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας
 μου. Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου
 αὐτοὶ ἠδένησαν καὶ ἐπίεσαν. Ἐὰν παρα-
 τάλῃται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθή-
 σεται ἡ καρδίᾳ μου. Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ'
 ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

dij

Υ Α Λ Τ Η

Μίαν ἤτησ' ἀμω παρὰ κυρίου, ταύτῳ ἤ-
 τήσω. Ἐκατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πά-
 σασ τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεω-
 ρεῖν με τὴν τερπνότητα κυρίου. καὶ ἐπισκέ-
 πεισ ἐν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. Ὅτι ἐκρυψέ-
 με ἐν σκωῆ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρα κακῶν μου. ἐ-
 σκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκωῆς αὐτοῦ.
 Ἐν πέτρᾳ ὑψώσέ με. καὶ νύμφῃ σου ὑψώσε κε-
 φαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου. Ἐκύκλωσα
 καὶ ἔθυσά ἐν τῇ σκωῆ αὐτοῦ. θυσίαν αἰνέσε-
 ωσ καὶ ἀλαλαγμοῦ, ἄσω καὶ ψαλμῶ τῶν κυ-
 ρίου. Εἰσάκουσον κύριε τὸ φωνῆς μου ἥσ' ἐ-
 κέκραξα. ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου.
 Σοὶ εἶπον ἡ καρδιά μου, κύριον ἠτήσω. ἐξ-
 ἠτήσέ σε ὡς πρόσωπόν μου. ὡς πρόσωπόν
 σου κύριε ἠτήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς ὡς πρό-
 σωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὄψι

γῆ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός με γενού
 μὴ ἀποσθρακίσῃς με. καὶ μὴ ἐγκαταλί
 πῃς με ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ
 μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με. ὁ
 κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν
 με κύριε ἐν τῇ ὁμιλίᾳ σου, καὶ ὁδήγησόν με
 ἐν βίβῳ ἐπιείκῃ, ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.
 Μὴ παραδώσ με εἰς χυχὰς θλιβόντων
 με. ὅτι ἐπανεσῆσάν μοι μάρτυρες. ἀδικία
 καὶ ἐφύσακ ἡ ἀδικία ἐαυτῆ. Πισύω καὶ
 ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῆ ζώντων. Ὑπό
 μενον καὶ κύριον. ἀνδρῖσου καὶ κραταούδιον
 ἢ καρδία σου καὶ ὑπόμνον τον κύριον.

Υ Α Λ Μ Ο Σ Τ Ω Δ Α Β . κξ

Ρὸς σε κύριε κεκραξομαι. ὁ θεός
 μου μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ.

d iij

Υ Α Λ Τ Η

καὶ ὁμιώθησονται τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
 λακκῶν. Εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς
 τῆς δεήσεώς μου. ἐν τῷ δὲ λέειθαί με πρὸς
 σέ. ἐν τῷ δὲ αἶψην με χειρὰς μου πρὸς να
 ἔρ ἅγιόν σου. Μὴ σωελκύσῃς με μετὰ
 ἁμαρτωλῶν. καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἄλι
 κίαν, μὴ σὺ ἀπολέσῃς με. Τῶν λαλοῦν
 τῶν εἰρήνῳ μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν.
 κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.
 Δὸς αὐτοῖς κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.
 καὶ κατὰ τὴν ὀνηρίαν τῶν ἐπιτηδεύμα
 των αὐτῶν. Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 αὐτῶν, δὸς αὐτοῖς. ἀπόλοσ τὸ ἀνταπό
 λομα αὐτῶν, αὐτοῖς. Οτι οὐ σωῆσαι
 εἰς τὰ ἔργα κυρίου. καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν
 χειρῶν αὐτοῦ. καθελιῖσ αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ
 εἰς ἀπολήσῃς αὐτοῖς. Εὐλογηθεὶς κύριος

ὅτι ἐσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς
 μου. Κύριε βοήθου μου καὶ ὑπερασπι
 σήσ μου. ἐπὶ αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία
 μου. καὶ ἐβοηθήθην. Ἐκὶ ἀνεθαλεν ἡ
 σωξ μου. καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομο
 λογήσομαι αὐτῷ. Κύριε κραταίωμα
 τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν
 σωτηρίων τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ ἐσσι. Σῶσον
 τὸν λαόν σου καὶ ἐυλόγησον τὴν κληρονο
 μίαν σου. καὶ πρίμανον αὐτούς, καὶ ἐ
 παρῶν αὐτούς ἕως τοῦ αἰῶν ὁ.

Ύμνος τοῦ Λαβίλ,
 Ἐξολίχ σκηνῆς.

κ ρο

ε Νέγκατε τῷ κῶ υἱοὶ θεοῦ. ἐνέγκατε
 τῷ κῶ υἱοῦ κειῶν. ἐνέγκατε τῷ κῶ λόο

d iiij

Υ Α Λ Τ Η

ξαν κῆ τιμὴν. ἐνέγρατε τῷ κύριῳ ἡοῦσ κει
 ῶν. ἐνέγρατε τῷ κυρίῳ λόξαν κῆ τιμὴν.
 ἐνέγρατε τῷ κυρίῳ, λόξαν ὀνόματι αὐτοῦ.
 προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγίᾳ
 αὐτοῦ. Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. ὁ θε
 ὅς τ' ἰσχύει ἐβρόντησε, κύειος ὁ ὑδάτων
 πολλῶν. Φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ κυρί
 ου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ κυρίου σω
 θίζοντες κέδρους. κῆ σωθίζετε κύειος τὰς
 κέδρους τοῦ λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐ
 τὰς ὡς ῥὴν μόσχον ἐν λίβανον. καὶ ὁ ἡγε
 τήν πημένος ὡς ἡὸς μονοκερώτων. Φωνὴ κυ
 ρίου διακόπτοντες φλόγα πυρός. φωνὴ κυ
 ρίου συσείοντες ἔρημον. καὶ συσείετε κύ
 ειός τὴν ἔρημον καὶ ἰσχύει. Φωνὴ κυρίου
 καταρτιζομένη ἰλάφους. καὶ ἀποκαλύψει
 ἄβυσσους. καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶσι

λέγει Δόξαρι. Κύει Θ εν κατακλυσμόν κα
 ρικιῖ . η̄ καθιῖ Ὁ κύειος βασιλεύς εἰς ἔρη
 κίῳνα . Κύει Θ ἰσχύν ἔω λαῶ αὐτοῦ Δώ
 σφ . κύειος ἐνλογύσφ ἧ λαὸν αὐτῆ ἐν εἰρήνῃ .

Ψ Α Λ Μ Θ ὠδῆσ ἧ ἔγκανισμοῦ ἧ
 οἴκx λαβίλ . κθ

Υἱώσωσε κύειε ὅτι ὑπέλαβέσ με . κη
 ὅ οὐκ εὐφρανάσ ἔνσ ἐχθρούσ με ἐπ
 ἔμέ . Κύειε ὁ θεός με ἐκέκραξα πρὸς σε
 καὶ ἰάσω με . Κύειε ἀνήγαγέσ ἐξ ἄλυσ τῆ
 ψυχὴν μου . ἔσωσάσ με ἀπὸ τῶν καταβα
 νόντων εἰς λαλκωρ . Ψάλατε ἔω κυρίῳ
 οἱ ὄσιοι αὐτοῦ . κη ἐξομολογεῖσθε τῆ μνήμη
 τῆσ ἀγιοσύνησ αὐτοῦ . Οτι ὄργῆ ἐν ἔω
 θυμῶ αὐτοῦ . καὶ ζῶῆ ἐν ἔω θελήματι αὐ
 ρῶ . Τὸ ἔσπέρασ αὐλιθῆσ εἰτῆ κλαυθμὸσ ,

d v

Ψ Α Λ Τ Η

καὶ εἰς τὸ πρῶτὸ ἀγαμίασις. Ἐγὼ δὲ εἶ-
 πα ἐν τῇ εὐθυμίᾳ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς
 τὸν αἰῶνα. Κύειε ἐν τῷ θελήματί σου
 παρέσχε τῷ κάλλει μου δύναμιν. Ἀπέ-
 σρεψασ δὲ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐγενήθην
 τεταραγμένον. Πρὸς σέ κ' ἐκεκράξομαι,
 καὶ πρὸς τὸ θεῖον με δεηθήσομαι. Τίς ὠφέ-
 λεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν
 με εἰς διαφθορῶν. Μὴ ἰξομολογήσει
 ταί σοι χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθει-
 ᾶν σου; ἤκουσε κύειε καὶ ἠλέησέ με
 κύειε ἐγενήθη βοήθισ μου. Ἐσρεψασ τὸν
 κροταλόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί. Διέρρηξασ τὸ
 σάκκον μου καὶ πειρίξασ με εὐφροσύνην.
 Ὅπως ἂν φάλη ὅτι ἡ Δόξα μου καὶ οὐ μὴ
 κατακυγῶ. κύειε ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἰξο-
 μολογήσομαί σοι. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος φημι οὕτως Λαβὶλ.

ἔκσωσέωσ.

λ

Πῖ θὶ κύειε ἤλπισα μὴ κατασχύω
 θείω εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
 σου ῥῦσαί με καὶ ἔξιλθῦ με. Ἐλπί
 στον πρόσ με τὸ ὄνομα σου. τὰ χυμοὶ σου ἔξιλε
 ῶσαι με. Γενού μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστήν.
 καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σώσαί με.
 Ὅτι κρατεῖώμαί μου καὶ καταφυγή μου
 εἶ σύ. καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. ὁδη
 γήσεις με καὶ διαβρέψεις με. Ἐξώξεις
 με ἐκ παγίμου ταύτησ ἢ σ' ἐκρυψάν μοι.
 ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου κύειε. εἰς χεῖ
 ράσ σου παραθήθωμαι τὸ πνεῦμά μου. Ἐ
 λυθῶσω με κύειε ὁ θεὸς τῆσ ἀληθείασ.
 Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντάσ μου

Υ Α Λ Τ Η

τρυφήτας Διακηνῆς. Εγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κρη-
 ρίῳ ἔλπισα. ἀγαλλιάσθαι καὶ εὐφρανθή-
 σομαι ἐπὶ τῷ ἔλεει σου. Ὅτι ἐπέϊδες ἐπὶ
 τὴν ταπεινότητά μου. ἔσωσας ἐκ τῶν ἀνα-
 γκῶν τὴν ψυχὴν μου. καὶ οὐ σῶέ κλεισθῆ-
 μεν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. ἔσῃσας ἐν εὐρυχω-
 ρῷ τοῦ σώματος μου. Ἐλέησόν με κύριε,
 ὅτι θλίβομαι. ἔταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλ-
 μός μου. ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου. Ὅτι
 ἐξέλιπε ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωὴ μου. καὶ τὰ ἔτη μου
 ἐν στεναγμοῖς. Ἡδένησεν ἐν πᾶσι χεῖρά μου
 ἐν σῆμα μου. καὶ τὰ ὄσα μου ἔταράχθησαν.
 Παρὰ πάντα τὰ ἐχθρούς μου ἐγενήθην
 ὄνειδος. καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα. καὶ
 φόβος τοῖς γνωστοῖς μου. Οἱ θεωροῦντές
 με ἐξώφευγον ἀπ' ἐμοῦ. ἐπελήθην ὡς ἐν
 νεκρῶς ἀπὸ καρδίας. Ἐγενήθην ὡς ἐν σκεῦ-

ἦσ' ἀπολλώσ· ὅτι ἤκουσα φόνον πολλῶν
 παροικούντων κυκλόθεν· ἐν βῶθ' ἐπισυ-
 ναχθῆναι αὐτούσ' ἅμα ἐπ' ἐμέ· καὶ λαβεῖν
 τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο· ἐγὼ δὲ ἐ-
 πί σοὶ κύριε ἤλπισα· εἶπα, σὺ εἶ ὁ θεός μου
 ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροῖ μου· ῥῦσαί
 με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν κατα-
 ταλιωκόντων με· ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν
 σου ἐπὶ τὸν δούλόν σου· σῶσόν με ἐν τῷ
 ἐλέει σου· κύριε μὴ κατασχυθείω ὅτι ἐ-
 πεκαλεσάμην σε· αἰσχυθείσασιν ἄσε-
 βειῖς καὶ καταχθείσασιν εἰς ἅδην· ἀλαλα-
 γνηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια τὰ λαλοῦντα
 κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ
 καὶ ἐξυδενώσει· ὡς πολὺ ἐπληθυστήσ
 χρηστότητός σου κύριε· ἦσ' ἐκρυψάσ τοῖσ
 φοβούμενοις σε· ἐξεργάσω τοῖσ ἐλπί-

Υ Α Λ Τ Η

Ίουσιρ ἐπὶ σέ· ἐναντίον τῶν ἡῶν ἀνθρώ-
 πων· κατακρύψαισ αὐτούσ ἐν ἀποκρύ-
 φω τοῦ προσώπου σου· ἀπὸ ταράχῃσ ἀν-
 θρώπων· Σκέπάσθαισ αὐτούσ· ἐν σκηνῇ
 ἀπὸ ἀντιλογίασ γλωσσῶν· Εὐλογηῖσ κύ-
 ρει⊕ ὅτι ἐθαυμάσασε ἔλεος αὐτοῦ· ἐν
 πόλει περαχῃσ· Εγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκ-
 σάσει μου ἀπέρριμα ἀπὸ προσώπου τῶν
 ὀφθαλμῶν σου· Διὰ τοῦτο ἐσήκουσασ
 τῆσ φωνῆσ τῆσ δαίσεώς μου ἐν τῷ κε-
 κραγέναι με πρὸσ σέ· Αγαπήσατε τὸν
 κύριον, πάντες οἱ ὄσιοι αὐτοῦ· ὅτι ἀλη-
 θείασ ἐκζητεῖ κύρι⊕· καὶ ἀνταποδίλω-
 σι τοῖσ περισῶσ ποιούσιν ὑπερηφανίαν·
 Ανδρίξεδε καὶ κραταιούδω ἡ καρδία ὑ-
 μῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον·

Υαλμὸς τοῦ Λαβὶλ

σωέσεωσ.

λα

Ἀκάειοι ὦν ἀφείθησαν αἱ ἀνομίαι
 μὲ καὶ ὦν ἐπακαλύφθησαν αἱ ἁμαρτί
 αι. Μακάριοσ ἀνὴρ, ὃ οὐ μὴ λο
 γίσηται κύεισ ἁμαρτίαν. οὐδὲ ἐστὶν ἐν
 τοῦ σώματι αὐτοῦ λόλοσ. Οἱ ἐσίγησε
 ἐπαλαιώθη τὰ ὄσα μου. ἀπὸ τοῦ κρέσειν με
 ὅλιω τὴν ἡμέραν. Οἱ ἡμέρας καὶ νυκ
 τὸσ, ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου. ἐσρω
 φίω εἰσ ταλαιπωρίαν, ἐν τοῦ ἐμπαγήναι
 μοι ἀχανθα. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρι
 σα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκαλυ
 ψα. Εἶπα ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ, τὴν
 ἀνομίαν με τῷ κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκασ τῷ ἀ
 σέβειαντ καρδίαν μου. Ὑπὲρ ταύτησ προ

Ψ Α Λ Τ Η

σενύξεται πρὸς σέ πᾶσ' ὅσι' ἔρη καρῶν ἐν
 θείῳ. Πλὴν ἔρη κατακλυσμῶν ὀδύων πολλῶν,
 πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔγγιούσι. Σὺ μου εἶ
 καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς πειριχούσης
 με. Ἐγαλλίαμά με λύφωσαί με ἀπὸ τῶν
 κυκλωσάντων με. Σωτηριῶσέ με καὶ συμβιβῶ
 σε, ἐν ὀδῶ ταύτῃ ἢ παρηύσῃ. ἐπισηριῶ
 σέ τοῦσ' ὀφθαλμοῦσ' μου. Μὴ γίνεθε ὡς
 ἵπποι καὶ ἡμίονοι οἳ οὐκ εἶσι σύνεσις.
 Ἐρη κημῶ καὶ χαλινῶ τὰς σιαγόνας αὐτῶν,
 τῶν ἀγέλας, τῶν μὴ ἐπίζοντων πρὸς σέ.
 Πολλὰ αἰμάσιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ. τὸν
 δεξιῶν ἐλπίζοντα κύριον, ἔλεος κυκλώσει.
 Ευφράνθητε κύριον καὶ ἀγαλλιᾶθε λί-
 καιοι. καὶ καυχᾶθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῆς
 καρδίας. Δόξα, κάθισμα. δ.

Ψαλμὸς

Υαλμὸς τῷ Δαβίδ. ἀνεπίγραφος
παρ' ἑβραίοις.

ΛΒ

* Γαλιᾶθε Δίκαοι ἐν κυρίῳ. χῖσ
εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Εξομολογῶ
θε ἴδω κυρίῳ ἐν κισθῶ. ἐν φαλτηρίῳ δε
καχόρῳ φάλατε αὐτῷ. Ασατε αὐτῷ
ἔσμα κτανόρ. καλῶσ φάλατε αὐτῷ ἐν ἀ
λαλαγμῷ. Οτι εὐθύσ ὁ λόγος τοῦ κυρί
ου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίσει.
Αγαπᾶ ἔλεημεσύνῳ καὶ κρίσιν ὁ κύριος.
τοῦ ἔλεουσ κυρίε πλήρησ ἡ γῆ. Τῷ λό
γῳ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐσερεώθησαν καὶ τῷ
πνεύματι τοῦ σώματ^ο αὐτοῦ. πᾶσα ἡ δὴ
ναμισ αὐτῶν. Συωλῶν ὡσεὶ ἄσκον, ὕ
δατα θαλάσσης. τιθείσ ἐν θησαυροῖσ ἀ
βύσσος. Φοβηθήτω ἔν κύει) πᾶσα ἡ γῆ.

ε

Υ Α Λ Τ Η

ἀπ' αὐτοῦ διεσαλευθήτωσαν πάντες οἱ κα-
 τοικοῦντες τῆν οἰκουμένην. Ὅτι αὐτὸς
 εἶπε καὶ ἐγενήθησαν. αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ
 ἐκτίθησαν. Ἐνείθε Διασκεδάσει βου-
 λὰς ἔθνων. ἀθετεῖ διελογισμοὺς λαῶν.
 καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων. Ἡ διεβου-
 λή τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει. λογισ-
 μοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γε-
 νεάν. Μακάρειον τὸ ἔθνος οὗ ἐσικύειοσ
 ὁ θεὸς αὐτοῦ. λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κλη-
 ρονομίαν ἑαυτῶ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν
 κύειοσ. εἶδε πάντα τοὺς ἠούστῶν ἀν-
 θρώπων. Ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐ-
 τοῦ. ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντα τοὺς κατοι-
 κοῦντας τῆν γῆν. Ὁπλώσασ κατὰ μό-
 νασ τὰς καρδίας αὐτῶν. ὁσωνεῖοσ εἰς
 πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. Οὐ σάβηται

Βασιλεύς, διὰ πολλήν δύναμιν . καὶ γί-
 γασ οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐ-
 τοῦ . Ὑεὺ δὴ σ ἴπθ εὐ σωτηρίαν .
 ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθή-
 σεται . Ἰ δού οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ
 τούσ φοβουμένους αὐτόν . τούσ ἐλπίζον-
 τας ἐπὶ τὸ ἔλεθ αὐτοῦ .

Ρύσασθαι ἐκ θανάτου τὰσ ψυχὰσ αὐτῶν .
 καὶ διασρέψαι αὐτούσ ἐν λιμῶ .

Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ θεῷ κυρίῳ .
 ὅτι βοηθὸσ καὶ ὑπερασπιστὴσ ἡμῶν ἐστίν .

Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία
 ἡμῶν . καὶ ἐν θεῷ ὀνόματι θεῷ ἁγίῳ αὐ-
 τοῦ ἠλπίσκαμεν . Γένοιτο κύριε εὐελέος
 σου ἐφ' ἡμᾶσ, καθάπερ ἠλπίσκαμεν ἐπὶ
 σέ .

c ij

Υ Α Λ Τ Η

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. Ὅτε ἠμολίωσε
 πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον ἀβιμέλεχ καὶ
 ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ ἀπήλθεν. λγ

Ὑλοθήσω ἔν κύνειον ἐν παντί καὶ
 ῥῶ. Διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν
 τῷ σώματί μου. Ἐν τῷ κυρίῳ
 ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου. ἀκουσάτωσαν
 πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνου
 τε ἔν κύνειον σὺν ἑμοί. καὶ ὑψώσωμεν τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ το αὐτό. Ἐξεζήτησα ἔν
 κύνειον, καὶ ἐπήκασέ μου. καὶ ἐκ πασῶν τῶ
 θλίψεών μου, ἐρῆύσατό με. Προσέλθει
 τε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε. καὶ τὰ πρό
 σωπαύμων, οὐ μὴ κατασχῶθῃ. Οὐκ ἔστι
 ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ κύειος εἰσήκου
 σεν αὐτοῦ. καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐ

τοῦ ἰσώσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος
 κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτὸν,
 καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γένεσάδε καὶ ἴδει
 τε ὅτι χρῆσός ὁ κύριος, μακάριος ἀνὴρ,
 ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν κύ-
 ριον, πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστι
 ὑσέρημα πῖσ φοβουμένοις αὐτόν. Πλού-
 σιοι ἐπ' ὠχέυσαν καὶ ἐπείναςαν. οἱ δὲ ἐκ-
 ῖητοῦντες ἐν κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται
 πάντες ἀγαθοῦ. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ
 μου, φόβον κυρίου διδωξάτω ὑμᾶς. Τίς
 ἔστι ἀνθρώπος ὁ θέλων ἴω ἀγαπῶν ἡμέ-
 ρασι ἴδειν ἀγαθός. Γαῦσ) τὴν γλῶσσαν
 σου ἀπὸ κακοῦ. καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λα-
 λῆσαι λόλον. Εκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ
 ποιήθη ἀγαθόν. Ἰήτησον εἰρήνην καὶ δι-
 ωξον αὐτήν. Ὀφθαλμοὶ κυρίου εἰς δικαί

e ij

Ψ Α Λ Τ Η

θουσ, καὶ ὧτα αὐτοῦ εἰς Λίκοις αὐτῶν.
 Πρόσωπον δὲ κυρίου ᾧ ποιοῦντας κακὰ,
 ᾧ ἐξολοθρεύσαι ἐκ γῆς ἐμνημόσυν) αὐτῶν.
 Ἐκέκραξαν οἱ Λίκοι καὶ ὁ κύριος εἰσήκου-
 σεν αὐτῶν. καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐ-
 τῶν, ἐξήρυσάτο αὐτούς. Ἐγγύς κύριος
 ᾧ σωτηριμμένοις τῆς καρδίας. καὶ κύριος
 ταπεινούς ᾧ πνεύματι σώσει. Πολλὰ
 καὶ θλίψις τῶν Λικαίων. καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν
 ῥύσεται αὐτούς ὁ κύριος. Φυλάσσει κύριος
 ὅσα πάντα τὰ ὄσα αὐτῶν. ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ σω-
 τειθήσεται. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονη-
 ρός. καὶ οἱ μισθῶντες ἐν Λίκον πλημμε-
 λήσουσι. Λυθῶσεται κύριος ψυχὰς
 δούλων αὐτοῦ, καὶ μὴ πλημμελήσουσι,
 πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.
 Δόξα.

Υαλμὸς τοῦ Λαβίλ. λλ

Ἰκασον κύειε τοῖς ἀλικοῦντάσ
 Λ με. πολέμησον τοῖς πολέμοῦν
 τάσ με. Ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ
 θυρεοῦ, καὶ ἀνάσθη εἰς τὴν βοήθειάν
 μου. Ἐκ χειρὸς ῥομφαίαν καὶ σύγκλη
 στον ἔξεναντίασ τῶν καταδιωκόντων με.
 εἴσωρ τῆ ψυχῆ μου, σωτηρία σου εἰμὶ ἐ
 γώ. Αἰσχωθήτωσαν καὶ ἐν ῥαπήτω
 σαν οἱ ἴητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Α
 ποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ κατα
 σχωθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κα
 κῶ. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦσ κατὰ πρό
 σωπον ἀνέμου. καὶ ἀγγελος κυρίου ἐκθλί
 βων αὐτούσ. Γενηθήτω ἡ ὄλιος αὐτῶν,
 σκότος καὶ ὀλίθημα. καὶ ἀγγελος

ε iiiij

Υ Α Λ Τ Η

κυρίου καταδιώκων αὐχὺς. Ὅτι δῶρε
 ἄν' ἐκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐ-
 τῶν. μάτῳ ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου.
 Ἐλθέτω αὐτῷ παγιστὴν οὐ γινώσκει. καὶ
 ἡ θύρα ἦν ἐκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν. καὶ
 ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ψυ-
 χὴ μου ἀγαλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ. τερ-
 φθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάν-
 τα τὰ ὄσα μου ἐροῦσι, κύειε κύειε τίς ὅμοι-
 ὅς σοι. Ρυόμηνος πῶχον ἐκ χειρὸς
 σερωτέρων αὐτοῦ. καὶ πῶχον καὶ πένητα
 ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ανασάν-
 τεσ μοι μάρτυρες ἀδίκου, ἃ οὐκ ἐγίνωσι-
 νον ἠρώτων με. Ανταπεδίλοσάν μοι
 πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν. καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυ-
 χῇ μου. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοῦσ παρνοί-
 χλειν μοι, ἐνεδυσόμενω σάκκῳ. Ἐαί' ἔτασ

πείνοω ἐν νηθείᾳ τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἡ προ-
 σευχή μου, εἰς κόλπον μου ἀποσραφήσε-
 ται· ὡς πλησίον ὡς ἀδελφῶ ἡμετέρῳ
 οὕτως εὐηρέσω· ὡς πενθῶν καὶ σκυθῶ
 πωλῶν, οὕτως ἔταπεινούμιω· Καὶ κατ'
 ἔμοῦ εὐφράνθησαν καὶ σωήχθησαν· συ-
 νήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνω·
 Δισχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν· ἐπεὶ
 ρασάν με ἔξιμυκθήεισάν με μυκτηρισμῶ
 ἔβρυσαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν·
 Κύειε πότε ἐπόψῃ· ἀποκατάστηθον τὴν ψυ-
 χὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν· ἀπὸ
 λεόντων τὴν μονογενῆ μου· Εξομολογή-
 σομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ· ἐν λαῶ βα-
 ρεῖ αἰνέσω σε· Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ
 ἔχθραίνοντές μοι ἀλίκως· οἱ μισοῦντές
 με δωρεὰν καὶ διακινῶντες ὀφθαλμοῖς·

ε γ

Υ Α Λ Τ Η

Οτι ἔμοι μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλωσιν. καὶ ἐπὶ ὄρ
 γήν δόλουσ διελθίζοντο. Ἐπλάττωσιν
 ἐπὶ ἐμὲ πρὸς ὄμα αὐτῶν. εἶπὼν ἔυγε ἔυγε
 εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. εἶδὼς κύειε μὴ
 παρασιωπήσῃσ. κύειε μὴ ἀποσῆσ ἀπὸ ἐ
 μοῦ. Ἐξυγέρθητι κύειε καὶ πρόσχεσ τῆ
 κρίσῃ μου. ὁ θεός μου, καὶ ὁ κυεῖός μου εἶσ
 τῆ δίκῃ μου. Κρίνον με κύειε κατὰ τῆ
 δικαιοσύνη σου. κύειε ὁ θεός μου καὶ μὴ
 ἐπιχαρεῖσάν μοι. Μὴ εἰπώισαν ἐν καρ
 δίασ αὐτῶν. Ἐὔγε ἔυγε τῆ ψυχῆ ἡμῶν.
 μὴ ὅτι εἰπώισαν κατεπίσμεν αὐτόν. Αἰσχυν
 θείσασιν καὶ ἐντραπείσασιν, ἅμα οἱ ἐπιχαί
 ροντες πῶσ κακῶσ μου. Ἐρδυσάθω
 σάν αἰσχύνῃσ καὶ ἐντροπήν οἱ μεγαλεῖρή
 μοῦντες ἐπὶ ἐμέ. Ἀγαμιάθωσαν καὶ εὐ
 φρανθήθωσαν, οἱ θέλοντες τῆ δικαιοσύ

νῶ μου . Καὶ ἐπάτωσαρ Διαπανδσο μεν
 γαλωθήτω ὃ κύριος οἱ θέλοντες τὴν εἰρή
 νῶ τοῦ δούλου αὐτοῦ . Καὶ ἡ γλώσσά με
 μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου . ὅλω τῆ
 ἡμέραν ἔρ' ἐπαινόη σου .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ παιδὸς κυρίου

τοῦ Λαβίλ.

λε

Ἡσὶν ὃ παρανομῶ τοῦ ἁμαρταν
 φ νην ἐν ἑαυτῶ . οὐκ ἐσιφοῦσθε θε
 οῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ .

Ὅτι ἐλόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ . τοῦ εὐ
 ρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι .

Τὰ ῥήματα τοῦ στόματός αὐτοῦ ἀνομία
 καὶ λόλῶ . οὐκ ἐβουλήθη σωῖναι τοῦ
 ἀγαθῶναι . Ἀνομίαν διελογίσατο , ἐπὶ
 τῆς καίτης αὐτοῦ . παρῆση πάλση ὁ δὲ
 οὐκ ἀγαθῆ . κακίᾳ δὲ οὐ προσώχθισε .

Ψ Α Λ Τ Η

Κύεε ἐν ἔθρῳ οὐρανῶν καὶ ἐλεόσ σου. καὶ ἡ ἀ-
 λήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν. Ἡ δικαιο-
 σύνη σου ὡς ὄρη θεοῦ. τὰ κρίματά σου, ὡς
 βυσσὸς πολλή. Ἀνθρώπων, καὶ κτήνη σώ-
 σεις κύεε. ὡς ἐπλήθυνας καὶ ἐλεόσ σου ὁ
 θεός. Οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέ-
 πῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιούσι. Μεθυδιή-
 σονται ἀπὸ πίετητος οἴνου σου. καὶ τὸν
 χεμάρρυν τῆς θυφῆς σου ποτικῖσ αὐτοῦσ.
 Ὅτι παρὰ θεὸν πηγὴ ζωῆς. ἐν ἔθρῳ φωτί σου
 ὁψόμεθα φῶσ. Παράτεινον καὶ ἐλεόσ σου
 τοῖσ γινώσκουσί σε. καὶ τὴν δικαιοσύνην
 σου, τοῖσ ἐθέσι τῆ καρδία. Μὴ ἐλθέτω
 μοι ποῦσ ὑπερηφάνιασ. καὶ χεῖρ ἁμαρτω-
 λῶν μὴ σαλευσάί με. Εκεί ἔλεσ πάντες·
 οἱ ἔργασόμηνοι τῆν ἀνομίαν. ἐξώδησαν
 καὶ οὐ μὴ λύωντζ σῆγα. Δόξα

Υαλμὸς τοῦ Δαβὶδ. λς

Η παραθήλου ἐν πονηρευομένοις
 μὴ δὲ θήλου κύσ' ποιοῦντας τὴν ἀ
 νομίαν. Οὐ ὡσεὶ χόρτος ταχύ
 ἀποξηρανθήσονται. καὶ ὡσεὶ λάχανα χλο
 ῆς ταχύ ἀποπεθῶνται. Ἐλπίσον ὁ κύ
 ερον καὶ ποίει χρησότητα. καὶ κατασκήνη
 τὴν γῆν καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τοῦ πλούτου
 αὐτῆς. Καταθύφῃσον τοῦ κυρίου καὶ δώη
 θι τὰ οἰτήματα τῆς καρδίας σου. Ἀ
 ποκαλύψον πρὸς κύριον τὴν δόξαν σου.
 καὶ ἐλπίσον ἐπ' αὐτὸν καὶ αὐτὸς ποιήσῃ.
 Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου
 καὶ ἔκφρασμα σου ὡς μεσημβρία. Ὑποτάξ
 ῃ τῷ κυρίῳ καὶ ἰκέτευθ' αὐτόν.
 Μὴ παραθήλου ἐν τοῦ κατανοημένου ἐν

Υ Α Λ Τ Η

τῆ ὁ Λῶ αὐτοῦ. ἐν ἀνθρώπῳ ποιούντι παρ
 ρανομίαν. Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκε
 τέλιπε θυμόν. μὴ παραβῆλυ ὥστε πονη
 ρεύειαι. Οἱ οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευ
 θήσονται. οἱ δὲ ὑπομένοντες ἐν κύειον.
 αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν. Καί ἐτι ὀλί
 γον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἀμαρτωλὸς. καὶ
 βηθήσῃς ἐν τόπῳ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὔρησῃ.
 Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν. καὶ
 καταφυθήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης.
 Παρατηρήσεται ὁ ἀμαρτωλὸς ἐν δίκαι
 ον. καὶ βρυξί ἐπὶ αὐτὸν τοῦσ ὀδόντας αὐ
 τοῦ. Ο δὲ κύειο ἐκγλάσεται αὐτὸν ὅτι
 προβλέπί, ὅτι ἔξῃ ἡ ἡμέρα αὐτοῦ. Ρομφαί
 αν ἐπάσαντο οἱ ἀμαρτωλοί. ἐνέτειναν τό
 ξον αὐτῶν. Τοῦ καταβαλεῖν πτωχόν καὶ
 πένητα. ἔσφάξαι τὸν εὐθείον τῆ καρδίας.

Η ῥομφαία αὐτῶν ἐσέλθοι ἐς τὰς καρδί-
 ας αὐτῶν. καὶ τὰ τόξα αὐτῶν σωτειβείη.
 Κρεῖσσον ὀλίγον ἔσθ' Δικαίῳ, ὑπὲρ πλου-
 τῶν ἁμαρτωλῶν πολὺν. Οὐ βραχίονες
 ἁμαρτωλῶν σωτειβήσονται. ὑποσηρίσει
 Δε τοὺς Δικαίους ὁ κύριος. Γινώσκει
 κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἁμώμων. καὶ ἡ κλη-
 ρονομία αὐτῶν, ἐς αἰῶνα ἔσται. Οὐ κα-
 τασχυνθήσονται ἐν καρῶν πονηρῶν. καὶ ἐν
 ἡμέραις λιμοῦ, χορτασθήσονται. ὅτι οἱ
 ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται. Οἱ Δε ἔχθροί
 τοῦ κυρίου, ἅμα ἔσθ' Ἰοξαθῆναι αὐτοῦς
 καὶ ὑφωθῆναι. ἐκλείωντες, ὡσεὶ κα-
 πνὸς ἰξελίωτον. Δανείζεται ὁ ἁμαρτω-
 λὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσκει. ὁ Δε Δίκαιος,
 οἰκτείρει καὶ δίδωσιν.
 Οὐ ἐυλογοῦντες αὐτὴ κληρονομήσασιν αὐτῶν.

Υ Α Λ Τ Η

οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτῶν, ἔξολοθρευθήσονται. Παρὰ κυρίου τὰ δὲ λαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θέλησέ σφόδρα. Ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται. ὅτι κύριος ἀντισηρίσει χεῖρα αὐτῶ. Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα. καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλειπόμενον. οὐδὲ δὲ σπέρμα αὐτοῦ (ἡτοῦν ἄρτους). Ὅλη τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δακνίζει ὁ δίκαιος. καὶ δὲ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν. καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶν. Ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν. καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει κύριος ὁ δόσιος αὐτοῦ. εἰς τὴν αἰῶνα φυλαχθήσονται. Ἀνομοιοὶ δὲ ἐκ διωχθήσονται. καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἔξολοθρευθήσεται. Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσιν γῆν. καὶ

γῆν. καὶ κατασκευάσασιν εἰς αἰῶνα αἰῶ-
 νοσ ἐπ' αὐτήσ. Στόμα Δικαίῃ, μελετή-
 σει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, λαλήσει
 κρίσιν. Ο νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρ-
 δία αὐτοῦ. καὶ οὐχ ὑποσκελιθήσεται τὰ
 Διαβήματα αὐτοῦ. Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτω-
 λὸς ἐν Δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι
 αὐτόν. Ο Δε κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλί-
 πει αὐτόν, εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. οὐδ' ἔ-
 μὴ καταδικάσῃται αὐτόν, ὅταν κρίνηται
 αὐτῶ. Υπόμεινον ἐν κύριον καὶ φύλαξον
 τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατα-
 κληρονομήσαι γῆν. ἐν τῷ ἐξολοθρευέσθαι
 ἁμαρτωλοῦσ ὄψαι. Εἶλον ἐν ἀσεβῆ ὑπε-
 ρφούμενον, καὶ ἐπαιρόμενον, ὡσ τὰς κέ-
 φουσ τοῦ λιβάνου. Καὶ παρήλθον καὶ ἰ-
 Δὸν οὐκ ἦν. καὶ ἐζητήσα αὐτόν καὶ οὐχ εἶ-

f

Ψ Α Λ Τ Η

ρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ. Φύλασσε ἀσκήσασθαι
 καὶ ἰδέεσθαι. ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα
 ἀνθρώπων εἰρηνικῶν. Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολο
 θρευθήσονται ἐπιταυτοῦ. τὰ ἐγκαταλείμ
 ματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται. Σωτη
 ρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου. καὶ ὑπερασπι
 σήσ αὐτῶν ἐστὶν, ἐν καιρῶν θλίψεως. Καὶ βο
 ηθήσονται αὐτοῖς κύριος καὶ ῥύσεται αὐτούς. καὶ
 ἐξελεῖται αὐτούς ἐξ ἀμαρτωλῶν. καὶ σώσει
 αὐτούς, ὅτι ἠέλιπον ἐπὶ αὐτόν.

Δόξα. κάθισμα. ε

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ εἰς ἀνάμνησιν
 περὶ τοῦ σαββάτου. λ

Υγιε μὴ ἴσθαι θυμῶν σου ἐλέγξῃσ με.
 κ μὴ λήθῃ ὀργῆ σου παιδύσσει με.
 Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπώλησάν μοι.

καὶ ἐπεσήειξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου .
 Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου . οὐκ ἔστιν εὐρήνη ἐν
 φίσις ὀστέοισμα, ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου . Ὅτι αἰ ἄνομία μου ὑπερήραυ
 τὴν κεφαλὴν μου . ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβα
 ρύνθησαν ἐπ' ἐμέ . Προσώψισαν καὶ ἐσάπη
 σαρκοὶ μὲν ὡπείσμα, ἀπὸ προσώπου τῆς
 φροσύνης μου . Ἐταλαιπόρησα καὶ κατεκάμ
 φθην ἕως τέλους . ὅλην τὴν ἡμέραν, σκυ
 θρωπάζων ἐπορευόμην . Ὅτι αἰ φόβα μου
 ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστι
 ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου . Ἐκακώθην καὶ
 ἐθαπεινώθην ἕως σφόδρα . ὠρυόμην
 ἀπὸ συναγμοῦ τῆς καρδίας μου .
 Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου
 καὶ ὁ συναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη .

f ij

Ψ Α Λ Τ Η

Η καρδιά μου ἐταράχθη . ἔγκατέλιπέ με
 ἡ ἰσχύς μου . καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
 μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ . Οἱ φί-
 λοι μου καὶ οἱ πλησίον μου, ἔξ' ἐναντίας
 μου ἠγγίσαν καὶ ἔσησαν . Καὶ οἱ ἐγγισά-
 μου, ἀπὸ μακρόθεν ἔσησαν . καὶ ἔξεβιάζον-
 το, οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου . Καὶ οἱ
 ζητοῦντες τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν ματαιό-
 τητας . καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν
 ἐμελέτησαν . Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤ-
 κευον . καὶ ὡσεὶ ἀλαλθς οὐκ ἀνοίγων τὸ
 σῶμα αὐτοῦ . Καὶ ἐγενόμην, ὡσεὶ ἀνθρώ-
 πος οὐκ ἀκούων . καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ σῶ-
 ματι αὐτοῦ ἐλεγμούς . Οτι ὁ σοὶ κύριε
 ἔλπισα . σὺ εἰσακούσῃ κύριε ὁ θεός μου .
 Οτι εἶπον, μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχ-
 θροί μου . καὶ ἐν τῷ θαλάσσῃ ἐλευθῆναι πείρασ μου

ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῦρημόνησαν . Ὅτι ἐγὼ
 εἶς μάστιγας ἐριμῶ . καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου
 ἐνώπιόν μου ἐσὶ διαπαντός . Ὅτι τὴν ἀ
 νομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ . καὶ μεμνήσω
 ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου . Οἱ δὲ ἐχθροί
 μου ᾤσονται καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ . καὶ
 ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως .
 Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγα
 θῶν , ἐνδλίεβαλόν με , ἐπεὶ κατεδίωκον ἀ
 γαθοσύνην . Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε
 ὁ θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ . Πρό
 σχος εἶς τὴν βοήθειάν μου , κύριε τῆς σω
 τηρίας μου .

Εἶς τὸ τέλος τοῦ ἱεροῦ ὧδ' ἱεροῦ ὧδ' ἱεροῦ

τοῦ Λαβιδι .

Λ Η

Ἰπα, φυλάξω τὰς ἐπινοίας μου, τοῦ
 ε μὴ ἁμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μου .

f iij

Ψ Α Λ Τ Η

Ἐθέλω ἕδ' εἰς σῶματί μου φυλακῆν, ἐν τῷ
 συστῆναι ἐν ἀμαρτωλῶν ἐναντίον μου.
 Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα
 ἐξ ἀγαθῶν. καὶ ὅσα ἀλγημά μου ἀνεκαίνισθαι.
 Ἐθερμώθη ἡ καρδία μου ἐν τῷ σῶματι μου. καὶ
 ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ.
 Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου. γνώρισόν μοι κύ-
 ριε ὅσα πέρας μου. Καὶ ἐν ἀειθρόντων ἡ-
 μερῶν μου τίς ἐσίν, ἵνα γινῶ τί ὕπερ ἔγω.
 Ἰδοὺ παλαιὰ ὅσα ἔθου τὰς ἡμέρας μου. καὶ
 ἡ ὑπόσασίς μου ὡς εἰ οὐθὲν ἐνώπιόν σου.
 Πλήρ' τὰ σύμπαντα ματαιότης. πᾶς ἄν-
 θρωπος ἴσως. μέντοι ἐν εἰκόνι διαπορε-
 νεται ἄνθρωπος. πλὴν μάτῳ ταράσσει.
 Θεοσφυρίσθαι καὶ οὐ γινώσκει τίς σωσέσθαι
 αὐτά. καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου. οὐχὶ κύ-
 ριε; καὶ ἡ ὑπόσασίς μου, παρὰ ἑσίν.

Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου, ῥῦσαί με.
 Ὁνείδω ἀφρονι ἐλωκάσ με. Ἐκωφώθην
 καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ σῶμα μου. ὅτι σὺ ἐποίη-
 σασ ἀπόρησ ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάσ σου.
 Ἀπὸ γὰρ τῆσ ἰσχύσ τῆσ χειρόσ σου, ἐ-
 γὼ ἐξέλιπην. ἐν ἐλεγμοῖσ ὑπὲρ ἀνομιάσ
 ἐπαίδευσασ ἀνθρώπων. Καὶ ἐξετηξασ
 ὡσ ἀράχνω τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. πλήρην μά-
 τω πᾶσ ἀνθρώπων. Εἰσώλευσον τῆσ
 προσευχῆσ μου κύριε, καὶ τῆσ δεισιώσ
 μου. ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου. Μὴ πα-
 ρασιωπίσῃσ. ὅτι πάροικθσ ἐγὼ εἰμι παρὰ
 θεῖ. καὶ παρηπίλημοσ, καθὼσ πάντεσ οἱ πα-
 τέρεσ μου. Ἄνεσ μοι ἵνα ἀναψύξω, πρὸ
 τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκ ἐγὼ οὐ μὴ ὑπάρξω.

Εἰσὲ τίλωσ Ψαλμὸσ τῷ Δαβίδ. λθ
 fūj

Ψ Α Λ Τ Η

Πομένων ὑπέμεινα ἐν κύεον, καὶ
 ὕ προσέσχε μοι· καὶ εἰσήκουσε τῆς
 δεήσεώς μου· Καὶ ἀνήγαγέ με
 ἐκ λάκκου ταλεπωρίας, καὶ ἀπὸ πληθῆ ἰλθῶ
 ος· Καὶ ἔσκησεν ἐπὶ πέτραν τούτων πόδας
 μου, καὶ καθύθωνε τὰ διαβήματά μου·
 Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ σῶμα μου, ἄσμα κανόν
 ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν· Οφθόνται πολλοὶ
 καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιούσιν ἐπὶ κύε
 ον· Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἔστι τὸ ὄνομα κυ
 ρίου ἐλπίς αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς
 ματαιότητας καὶ μακίαν ψευδεῖς· Πολ
 λά ἐπώρθησας σὺ κύεε ὁ θεός μου τὰ θαυ
 μάσιά σου· καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου,
 οὐκ ἔστι τις ὁμιωθήσεταιί σοι· Απήγγελα καὶ
 ἐλάλησα ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀειθμῶν·
 Θυσίαν καὶ προσφορὰν, οὐκ ἐθέλησας·

σῶμα δε κατηρτίσω μοι. Ολοκαυτώμα
 τα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζητήσασ. τό
 τε εἶπον, ἰδοὺ ἤκω. Εν κεφαλίλι βιβλί
 ου γέγραπται περὶ ἐμοῦ. τοῦ ποιῆσαι τὸ θέ
 λημά σου ὁ θεός μου ἠβουλήθην. καὶ ἐν νό
 μων σου ἐν μέσῳ τοῖσ καρδίᾶσ μου. Ευ
 ηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ
 μεγάλη, ἰδοὺ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω
 κύειε σὺ ἐγνώσ. Τὴν δικαιοσύνην σου,
 οὐκ ἐκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου. τὴν ἀλήθει
 ᾶν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. Οὐκ ἐ
 κρυψα τὸ ἐλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
 ἀποσπαγωγῆσ πολλῆσ. Σὺ ὅ κύειε μὴ
 μακρύνῃσ τούσ οἰκτιρισμούς σου ἀπὸ ἐμοῦ. τὸ
 ἐλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου, διαπαντός
 ἀντιλάβοιρτό μου. Οτι πειέσχον με κα
 κά, ὧν οὐκ ἐσιν ἀειθμός. κατέλαβόν με

f v

Υ Α Λ Τ Η

κί ἀνομίαι μου, κὴ οὐκ ἠλωθήτω τοῦ βλέ-
 πην. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς ῥίχας τῆς
 κεφαλῆς μου. καὶ ἡ καρδία μου ἐνκατέλι-
 πέ με. Ἐυλόκησον κύριε τοῦ ῥύσαθαί με
 κύριε εἰς τὸ βοηθήσαί μοι πρόσχεσ. Κα-
 τασχωθείησαν καὶ ἐν ῥαπείησιν ἅμα.
 οἱ ἰητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐξάρα αὐ-
 τήν. Ἀποσραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
 κατασχωθείησαν, οἱ θέλοντές μοι κακά.
 Ἐκομισάθωσαν παρὰ χρῆμα αἰσχύνην αὐ-
 τῶν, οἱ λέγοντές μοι ἔυγε ἔυγε. Ἀγα-
 λιάθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ θεῷ,
 πάντες οἱ ἰητοῦντές σε κύριε. Καὶ εἰπά-
 τωσαν διὰ παντός μεγαλωθήτω ὁ κυριός
 οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Εγὼ δὲ πτω-
 χός εἰμι καὶ πένθος, κύριε φρονεῖται μου.
 Βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶσὺ ὁ θεός

μου, μὴ χρονίσῃς. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τοῦ Λαβίν. μ
 Ακάει ὁ σωτὴρ ἡμῶν πτωχὸν καὶ
 μ πένητα. ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ ῥύσεται
 αὐτὸν ὁ κύριος. Κύριος διαφυ-
 λάξαι αὐτὸν καὶ ἤσῃς αὐτόν. καὶ μακαρίσῃς
 αὐτὸν ἐν τῇ γῆ. καὶ μὴ παραδώ αὐτὸν εἰς χεῖ-
 ρας ἐχθρῶν αὐτοῦ. Κύριος βοηθήσῃ αὐτῷ
 ἐπὶ κλίνῃς ὀδύνησ αὐτοῦ. ὄλω τῷ καίτην αὐ-
 τοῦ, ἔσρεψας ἐν τῇ ἀφρώσει αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶ-
 πα, κύριε ἐλέησόν με, ἴασαί τῷ ψυχὴν μου
 ὅτι ἡμαρτόν ἐστι. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κα-
 κά μοι. πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐσπερρεύετο αὐ-
 τοῦ ἰδεῖν. μάλιστ' ἐλάλη ἡ καρδίᾳ αὐτοῦ.
 σωθήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτοῦ. ἐξεπερεύθη
 ἔξω καὶ ἐλάλη ἐπιτοαυτό.

Ψ Α Λ Τ Η

Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύειζον πάντες οἱ ἐχθροί
μου. κατ' ἐμοῦ ἐλεγίζοντο κακά μοι. Δό-
γον παράνομον καθέτεν κατ' ἐμοῦ. μή ὁ
κρημώμενος οὐχὶ προδῆσει τοῦ ἀνασῆναι;
Ἐκὶ γάρ ὁ ἀνθρώπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ'
ὄν ἤλπισα. ὁ ἐδίων ἄρτους μου ἐμεγάλυ-
νεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν. Σὺ δὲ κύει ἐλέ-
ησόν με. καὶ ἀνάσυσόν με, καὶ ἀναποδώ-
σω αὐτοῖς. Ἐρτούτω ἔγνωρ ὅτι θέλη-
κάσ με. ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῆ ὁ ἐχθρός μου
ἐπ' ἐμὲ. Ἐμοῦ δὲ διὰ τῆν ἀκακίαν αὐτῶ
λάβε. καὶ ἐβεβαίωσάσ με ἐνώπιόν σου εἰς
ἐν αἰῶνα. Εὐλογητὸς κύειος ὁ θεὸς ἰσ-
ραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς ἐν αἰῶνα. γέ-
νοιτο γένοιτ'.

Εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς
ἡοῖς κερύ. μα

Νόστον ἐπιποθεῖ ἢ ἔλαφροσ ἐπὶ
 τὰσ πηγὰσ τῶν ὑδάτων, οὕτωσ ἐ-
 πιποθεῖ ἢ ψυχὴ μου πρὸσ σε ὁ θε-
 ὅσ. Ἐλίψησεν ἢ ψυχὴ μου πρὸσ ἐνθε-
 ὄν ἢν ἰσχυρόν ἢν ἴωντα. Πότε ἤξω καὶ
 ὀφθήσομαι ἔθ' προσώπῳ τοῦ θεοῦ. Ἐγε-
 νήθη τὰ δακρυά μου ἐμοὶ ἄρτοσ ἡμέρασ
 καὶ νυκτόσ. ἐν ἔθ' λέγεθαί μοι καθ' ἑκά-
 στῶ ἡμέραν, ποῦ ἐστὶν ὁ θεός σου; Ταῦ-
 τα ἐμνήσθω, καὶ ἐξέχαι ἐπ' ἐμέ τὴν ψυ-
 χήν μου. ὅτι λιλεύσομαι ἐν τόπῳ σκη-
 νῆσ θαυμασῆσ ἔωσ τὸ οἶκου τοῦ θεοῦ.
 Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεωσ καὶ ἐξομολογήσει-
 ωσ ἡ χεῖροσ ἑορτάζοντ. Ἰνα τί περιλυπῶ-
 εῖ ἢ ψυχὴ μου, καὶ ἴνα τί σωταράσσεισ με.
 Ἐλπισον ἐπὶ ἐνθεόν, ὅτι ἐξομολογήθωμαι
 κύντῳ. σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ

Ψ Α Λ Τ Η

θεός μου. Πρόσ ἔμαυξῆν ἡ ψυχὴ μου
 ἔταράχθη. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι ἅθου ἐκ
 γῆσ ἰορδάνου καὶ ἔρμωνιμί, ἀπὸ ὄρουσ
 μικροῦ. Ἀβυσθὸς ἄβυσθον ἐπιβαλεῖται
 εἰς φωνὴν τῶν καταρῥακτῶν σου.
 Πῶντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύρ
 ματω σου, ἐπὶ ἐμὲ λιπῆθον. Ἡμέρας
 ἐν τελεῖται κύριος ἔλεος αὐτοῦ. καὶ νυκ
 τὸς ὡλή αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσευχὴ τῶ
 θεῶ τῆσ ἰωῆσ μου. ἔρω θεῶ ἀντίληπ
 τωσ μου εἶ. Διὰ τί μου ἐπελωθου, καὶ
 ἵνα τὶ σκυθρωπῶσων πνεύωμαι ἐν θεῶ ἐκ
 θλίβην ἐν ἔχθρον. Ἐν θεῶ καταθλαῖ
 σται τὰ ὄσα μου, ὡρείλιζόν με οἱ ἔχθροί
 μου. Ἐν θεῶ λέγειν αὐτοῦσ μοι καθ' ἑκάσ
 τῃσ ἡμέρας, ποῦ ἐστὶν ὁ θεός σου. Ἰνα
 τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνα τὶ σιω

ταράσσει με. Ἐλπίσῃ ἐπὶ τὸν θεόν
ὅτι ἕξομολογήσομαι αὐτῷ. σωτήριον τῷ
προσώπῳ μου καὶ ὁ θεός μου.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ

ἀνεπίγραφοῦ παρ' Ἑβραίοις. μ β

Ῥῖνόν μοι ὁ θεός, καὶ λίκασσον
καὶ τὴν λίκω μου, ἐξ ἔθνους οὐχ
ὀσίου. ἀπὸ ἀνθρώπου ἀλίκου

καὶ Δολίου ῥῦσαί με. Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός
κραταίωμα μου. ἵνα τὶ ἀπώσω με καὶ ἵνα
τί σκυθωπάζων πορεύωμαι ἐν τοῖς ἐκθλί-
βην ἐν ἔχθρῳ. Ἐξαπόσειλῃν τὸ φῶς
σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου. αὐτὰ με ὡς
δήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρη ἁγία
σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.

Υ Α Λ Τ Η

Καὶ εἰσελεύθεμα πρὸς ἔθυσιασήμεον τῷ
 Θεοῦ. πρὸς ἔνθεον ἔν εὐφραίνοντα τῆν
 νεότητά μου, Ἐξομολογήσομαι ὅτι ἐν κί
 θάρᾳ ὁ θεὸς ὁ θεός μου. ἵνα τὶ περίλυπος
 εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τὶ σωταράσῃς με.
 Ἐλπισον ὁ ἔνθεον, ὅτι ἐξομολογήθεμα
 αὐτῷ. σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ
 θεός μου. Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ὑμῶν καρδίας

εἰς σήνησιν.

μ γ

Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσα
 ὁ μῦ. καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγει
 λαν ἡμῖν. Ἐργον, ὁ ἔργασω ἐν
 ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαί
 αἰς. Ἡ χεὶρ σου, ἔθνη ἐξωλόθρευσε καὶ
 κατεφύτευσας αὐτῶν. ἐκάκωσας λαοῦς.
 καὶ ἔξει

καὶ ἐξέβαλες αὐτούς. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν, ἐκληρονόμησαν γῆν. καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν, οὐκ ἔσωσεν αὐτούς. Αλλ' ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου. ὅτι ἐνδύθησας ἐν αὐτοῖς. Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου, καὶ ὁ θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ. Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν κερατιοῦμεν. καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξεδυνώσομεν τοὺς ἐπανιστάμενους ἡμῖν. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ με ἐλπῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με. Ἐσώσασ γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τὸς μισθύντας ἡμᾶς κατήσχυνας. Ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεθῆσομεθα ὅλην τὴν ἡμέραν. καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογηθῆσομεθα εἰς ἅπαντα. Νυνὶ δ' ἀπόσω καὶ κατήσχυνας

Ψ Α Λ Τ Η

ἡμᾶς· καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς Λυ
 νάμεσιν ἡμῶν· Ἀπέσρεψας ἡμᾶς εἰς
 τὰ ὀπίσω παρὰ κύριον ἐχθροῦς ἡμῶν· καὶ οἱ
 μισοῦντες ἡμᾶς λιήρπαζον ἑαυτοῖς· Εἰ
 λωκασ ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως· καὶ
 ἐν τοῖς ἔθνεσι λίσσασθαι ἡμᾶς· Ἀπέ
 λυσεν λαόν σου ἀνευ τιμῆς· καὶ οὐκ ἦν πλη
 θοσ τοῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν· Ἐθου ἡ
 μᾶς ὄνειδος τοῖς γέλοσιν ἡμῶν, μυκτηρι
 σμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλω ἡμῶν·
 Ἐθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι·
 κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς· Ὁλω τῆ
 ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μου
 εἶσι· καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκά
 λυψέ με· Ἀπὸ φωνῆς ὄνειδιζόντων καὶ
 καταλαλοῦντων· ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ
 καὶ ἐκλιώκοντων· Ταῦτα πάντα ἦλθεν

ἔφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθα σου·
καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου·

καὶ οὐκ ἀπέστη ἐσταοπίσω ἡ καρδία ἡμῶν·
καὶ ἐξέκλιναν τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου· Ὅτι ἐταπείνωσας
ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως· καὶ ἐπεκάλυψεν
ἡμᾶς σκιά θανάτου· εἰ ἐπελαθόμεθα
τοῦ ὀνόματός τοῦ θεοῦ ἡμῶν· καὶ ἐλιπε
τὸ σακεῖον τῶν χειρῶν ἡμῶν πρὸς θεὸν
ἄλλοτερον· οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα;
αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας·
Ὅτι ἐνεκάλωσόν σου θανατούμεθα ὅλην
τὴν ἡμέραν· ἐλογίζομεθα ὡς πρόβατα
σφαγῆς· ἐξεγέρθητι· ἵνα τὸ ὕψος
πνοῆς κύει· ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπόσῃ ἐστὲ
λωθ· ἵνα τὸ πρόσωπόν σου ἀποσρέφῃς·
ἐπιλαθώμεν τῆς πίστεώς σου

gij

Υ Α Λ Τ Η

ἡμῶν, καὶ τῆσ' θλίψιωσ' ἡμῶν. ΟΤΙ ἔγ-
 ταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκθλή-
 θη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν. Ἀνάστα κύριε
 βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσα ἡμᾶσ' ἐνεκεν
 τοῦ ὀνόματός σου.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων
 τοῖσ' ἡοῖσ' κερὲ εἰς σύνεσιν, ὧδ' ἡ
 ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ. μ λ

Ξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἅ-
 γιον. λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ
 βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμ-
 ματέωσ' ὄξυγράφου. Ωραῖοσ' κώλιε πα-
 ρὰ τοῖσ' ἡούσ' τῶν ἀνθρώπων. ἔξεχύθη χάρισ'
 ἐν χεῖλεσί σου. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ
 θεὸσ' εἰς τὴν αἰῶνα. Περίψωσα τὴν ῥομφ

Φαίαν σου ἐπὶ ἔρμηρόν σου Δωατέ .
 Τῆ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου . καὶ
 ἔνθεν καὶ κατενολοῦ καὶ βασίλευε . Ἐνε
 κερ ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιο
 σύνης . καὶ ὀλιγησὲ σε θαυμασῶς ἡ Δεξιά
 σου . Τὰ βέλη σε ἠκονημένα Δωατέ . λα
 οὐ ὑπὸ κάτω σου πεσοῦνται . ἐν καρδίᾳ τῆ
 ἔχθρας τοῦ βασιλέως . Ο θρόνος σου
 θεὸς εἰς ἔρ αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ῥᾶβδος ἐν
 θύτητος , ἡ ῥᾶβδος τῆς βασιλείας σου .
 Ἠγάπησας δικαιοσύνην , καὶ ἐμίσησας
 ἀνομίαν . διὰ τοῦτο ἔχεις σε ὁ θεὸς ὁ θε
 ὅς σου , ἔλαον ἀγαλλιάσεως παρά τούσ
 μετόχους σου . Σμύρνα καὶ σακτὴ καὶ κασ
 σία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου . ἀπὸ βώρων
 ἐλεφαντίνων ἔξω ἐὺφρανάν σε θυγατέ
 ρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου . Παρέση ἡ

Υ Α Λ Τ Η

Βασιλίῳ ἀ ἐκ Δεξιῶν Θυ. ἐν ἰμάτισμῳ Δι
 ἀ χρύσω πειβεβλημένη πεποικιλμένη.
 Ἀκυσσον θυγάτηρ καὶ Ἰδε. καὶ κλῖνον εἰ δὺς
 Θυ. καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σε, καὶ τοῦ οἴ
 κτου καὶ πατρῶος σου. Καὶ ἐπιθυμήσῃ ὁ βα
 σιλεύς τοῦ κάλλος σου. ὅτι αὐτός ἐστι κύ
 εἶός σε καὶ προσκωήσῃ αὐτῷ. Καὶ θυ
 γάτηρ τύρα ἐν δώροισ. εἰ πρόσωπόν σου
 λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶ
 σα ἡ Δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσω
 θεν. ἐν χρυσωτοῖς χρυθῖς πειβεβλημέ
 νη πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ
 βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῷ. αἱ πλησίον
 αὐτοῦ απενεχθήσονται σοι. Ἀπενεχι
 θήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαμιάσει.
 ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. Ἀντι
 τῷ πατέρων σε, ἐγεννήθησαν οἱ υἱοί σου.

καταήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πάσῃ
τῆν γῆν. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός
σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο
λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα.
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ὑψῶν καὶ ὑπὲρ
τῶν κρυφίων ψαλμὸς. με

Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ λύσις.
βοηθός ἐν θλίψεσι ταῖς ἐν-
ρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθήσομεθα ἐν τῷ τει-
ρασεῖν τῆν γῆν. καὶ μετατίθειν ὄ-
ρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἡχῆσαν
καὶ ἐταραχθῆσαν τὰ ὕδατα αὐτῶν. ἐ-
ταραχθῆσαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι
αὐτοῦ.

Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμη.

g iij

Ψ Α Λ Τ Η

ματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν κυρίου ἡγία
 σε καὶ σκηνώμα αὐτοῦ ὁ ὑψιστος. Ὁ θεὸς
 ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται. βο
 ηθήσεται αὐτῇ ὁ θεὸς τοπρὸς πρῶτῃ πρῶτῃ.
 Ἐταράχθησαν ἔθνη. ἐκλίναν βασιλεῖαι.
 ἔλωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὑψιστος, ἐσαλεύθη ἡ
 γῆ. Κύριε θετῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν.
 ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς ἰακώβ. Δεῦτε
 καὶ ἴδετε τὰ ἔργα κυρίου. ἃ ἐθελοτέρατα
 ἐπὶ τῆς γῆς. ἀντανερωῶν πολέμους μέχει
 τῶν περὶ τῶν τῆς γῆς. Τόξον σωρίψα
 καὶ σωθλάσει ὄπλον. καὶ θυρεοῦς κατα
 κούσει ἐν πυρί. Σχολάσετε καὶ γνῶτε
 ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός. ὑψώθηθαι ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν. ὑψώθησομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριε θε
 τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν. ἀντιλήπτωρ ἡ
 μῶν ὁ θεὸς ἰακώβ. Δόξα, κάθισμα. 5

Εἰς ὄτελθ ὑπὲρ τῶν ἡῶν καρὲ
 ψαλμοῦς . μς

Αὐτὰ τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας .
 π ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλ
 λιάσεως . Οτι κύειθ ὕψιστος .
 φοβερός . βασιλεύς μέγας , ἐπὶ πᾶσαν τῆ
 γῆν . Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν , καὶ ἔθνη ὑπὸ
 τοῦ πόδα ἡμῶν . Ἐξελέξατο ἡμῖν τῆ
 κληρονομίαν ἑαυτοῦ . τὴν καλονήριαν
 κῶβ , ἣν ἠγάπησεν . Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀ
 λαλαγμῷ . κύειθ ἐν φωνῇ σάλπιγγος .
 Ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν , ψάλατε . ψάλατε
 τῷ βασιλεῖ ἡμῶν , ψάλατε . Οτι βασι
 λεύς πάλσησ τῆσ γῆσ ὁ θεός , ψάλατε συ
 νετῶ . Ἐβασίλευσεν ὁ θεός ἐπὶ τὰ ἔθνη
 ὁ θεός κωθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ .

g v

Υ Α Λ Τ Η

Αρχοντες λαῶν σωήχθησαν μετὰ τῷ θεοῦ
 ἀβραάμ· ὅτι κυρίου οἱ κραταοὶ, τῆσ γῆσ
 σφόδρα ἐπύρθησαν.

Υαλμὸσ ὠλῆσ τοῖσ υἱοῖσ κερὲ δευτέρᾳ
 σαββάτω. μ }

Εγασ κύει⊕ καὶ αἰνεῖσ σφόδρα
 μ ἐν πόλει κυρίου ἡμῶν ἐν ὄρει ἁγίῳ
 αὐτοῦ. Εὐρίσω ἀγαλλιάματι πά-
 σης τῆσ· ὄρει σιών τὰ πλευρὰ τῷ βορρῆ·
 ἡ πόλισ τοῦ βασιλέωσ κυρίου μεγάλησ. Ο θε-
 ὸσ ἐν ταῖσ βάρεσιν αὐτοῦ γινώσκεται·
 ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆσ. Οτιί,
 λού οἱ βασιλεῖσ τῆσ γῆσ σωήχθησαν ἐ-
 πιτοαυτό· Αὐτοὶ ἰλόντες οὕτωσ ἐθαύ-
 μασαν· εταράχθησαν ἐσαλεύθησαν· ῥό-
 μ⊕ ἐπελώβετο αὐτῶν· Ἐκεῖ ὠλῆγασ

ὡς τικτούσης· ἐν πνεύματι βιαίως σωθή-
 ησιν πληῖα θαρσείης· καθὼς περ ἠκού-
 σαμεν, οὕτως καὶ εἴδομεν· ἐν πόλει κυ-
 ρίου Λαωμέων, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν·

Ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν εἰς τὸν αἰῶνα·
 ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὴν ἐλεός σου, ἐν μέ-
 σω τοῦ λαοῦ σου· κατὰ τὸ ὄνομα σου
 ὁ θεὸς οὕτως καὶ ἡ αἰνέσις σου ἐπὶ τὰ πέ-
 ρατα τῆ γῆς· δικαιοσύνησ πλήρης ἡ δεξι-
 ά σου· εὐφρανθήτω ὄροσσιῶν, καὶ ἁ-
 γαλιάσασαν αἱ θυγατέρες τῆσ ἰουδαί-
 ας ἐνεκεν τῶν κειμάτων σου κύριε·

Κυκλώσατε σιῶν, καὶ πειλάβετε αὐ-
 τήν· λιπήσαδε ἐν πύργοις αὐτῆσ·
 θέδε τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὴν δύναμιν
 αὐτῆσ· μὴ καταλίετε δε τὰς βάρας αὐτῆσ· ὅ-
 πως ἂν λιπήσηδε εἰς γενεὰν ἑτέραν·

Υ Α Λ Τ Η

Οὐ οὗτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν· εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποι-
μανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας·

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς καρ-
ψαλμοῦ·

Κούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη·
καὶ ἐνωτίσαθε πάντες οἱ καρπιζῶντες
τὴν οἰκουμένην· Οἷτε γηγενεῖς
καὶ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· ἐπικαυεῖ πλούσι-
ος καὶ πένησ· Τὸ σῶμα μου λαλήσει σο-
φίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύ-
νεσις· Κλινῶ εἰς παραβολὴν ἔδυσμα·
ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημα μου·
ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρα πονηρᾶ· ἡ ἀνο-
μία τῆς πῆρνης μου, κυκλώσει με· Οἱ
πεποιοῦτες ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, καὶ ἔ-

Ἐν πλῆθει καὶ πλούτῳ αὐτῶν καυχώμενοι.
 Ἀδελφοὶ οὐ λυβροῦνται, λυβρώσεται ἄνθρω-
 πος; οὐ δώσει ἔξοδος θεὸς ἐξίλασμα ἑαυτῷ.
 Καὶ τήν τιμὴν τῆς λυβρώσεως τῆς ψυχῆς
 αὐτοῦ, καὶ ἐκθρίασεν εἰς ἔρημὸν αἰῶνα καὶ ἤ-
 σεται εἰς τέλος. Οὐκ ὄφεται καταφθο-
 ρὰν ὅταν ἴδῃ θροῦσ' ἀποθνήσκοντασ. Ἐ-
 πιτοκουσ' ἀφρων καὶ ἄνουσ' ἀπολοῦνται.
 Καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοισ' ἔρημους
 αὐτῶν καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν, οἰκία αὐτῶν
 εἰς ἔρημὸν αἰῶνα. Σκηνώματα αὐτῶν, εἰς γεν-
 νεῶν καὶ γενεῶν. ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόμα-
 τα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν. Καὶ ἄνθρωπος
 ἐν τιμῇ ὢν, οὐ σωῆκε. παρασυνεβλήθη τῷ
 κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖσ.
 Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν, σκάνδαλον αὐτοῖσ.
 καὶ μετὰ ταῦτα ἐν ἔσχατῷ σώματι αὐτῶν εὐλο-

Ψ Α Λ Τ Η

κήσουσιν. Ως πρόβατα ἐν ἄλῃ ἔθετο
 θάνατ^ο ποιμανεῖ αὐτούς. Ἐκείνα
 κτενεύσουσιν αὐτῶν, οἱ εὐθείς το πρώϊ
 καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν, παλαιώθησεται ἐν
 τῷ ἄλῃ. ἐκ τ^ῆ δόξης αὐτῶν ἐξώδησαν.
 Πλήρ^η ὁ θεὸς λυβώσεται τὴν ψυχὴν μου
 ἐκ χειρὸς ἄλλου. ὅταν λαμβάνῃ με.
 Μὴ φοβοῦ, ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ
 ὅταν πληθωθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.
 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἄποθνήσκειν αὐτῶν, λήψε
 τὰ πάντα. οὐδέ συγχαταβήσεται αὐ
 τῷ ἡ δόξα αὐτοῦ. Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν
 τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐλθρήσεται. ἔξομολογή
 σεται σοι ὅταν ἀγαθύνῃσ αὐτῶ. Εἰσε
 λεύσεται ἕως γενεῶν πατέρων αὐτοῦ. ἕως
 αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς. Ἐκείν^ο ἄνθρωπος
 ἐν τιμῇ ὦν, οὐ σωήκε. παρασπιεβλίθη

τοῖσ' κτήνεσι καὶ τοῖσ' ἀνοήτοισ', καὶ ὁμοιώθη
αὐτοῖσ'.

Δόξα.

Υαλμὸσ τοῦ Δαβίδ.

μθ

Εὐσθεῶν κύεισ' ἐλάλησε, καὶ ἐκά-
θισεν ἐπὶ τὴν γῆν. ἀπὸ ἀνακλῶν ἡλίου
μέχρι Δυσμῶν. Ἐκσιῶν ἡ εὐ-
πρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτῆς. Ὁ θεὸσ' ἐμ-
φανῆσθε ἡξίως. ὁ θεὸσ' ἡμῶν καὶ οὐ παρασιω-
πήσεται. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καθήσεται. καὶ
κύκλω αὐτοῦ, καταγιγνώσκουσ' σφοδρὰ. Προσκα-
λέσεται ἐν οὐρανὸν ἄνω, καὶ τὴν γῆν τοῦ
δικαίῳ ἐν λαὸν αὐτοῦ. Συναγάγεται
αὐτῷ τοὺσ' ὀπίσθουσ' αὐτοῦ. καὶ οἱ δικαιο-
σύνησ' τῆσ' δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐπιθυσί-
ασα. Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν
δικαιοσύνην αὐτῆς. ὅτι ὁ θεὸσ' κειθήσεται ἐπὶ τὴν

Ψ Α Λ Τ Η

Ακουσον λαός μου, κὴ λαλήσω σοι. Ἰσραὴ
 ἠλ καὶ διαμαρτύρωμαί σοι ὁ θεὸς ὁ θεός
 σου ἐμὶ ἐγώ. Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου
 ἐλέγξω σε. τὰ δὲ ὄλκαυτώματά σου, ἐνώ
 πιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Οὐδέξομαι
 ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχου. οὐδέ ἐκ τῶν
 ποιμνίων σου χειμάρρους. Οτι ἐμὰ ἐστὶ
 πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ. κτήνη ἐν τοῖς
 ὄρεσι καὶ βόες. Εγνώκα πάντα τὰ πετει
 νὰ τῷ οὐρανοῦ. κὴ ὠραότησ ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ
 ἐστὶν. Εὰν πεινώσω, οὐ μήθι εἶπω. ἐμὴ
 γὰρ ἐστὶν ἡ οἴκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
 Μὴ φάγωμαι κρέα τούρων. ἢ αἷμα φάγων
 πίωμαι; Οὐθὺν θεῶ θυσίαν αἰνέσει
 ωσ. καὶ ἀπόλιθ θεῶ ὑψίσω τὰς εὐχάς
 σου. Καὶ ἐπικώλεσαί με ἐν ἡμέρα θλί
 ψεώσ σου. κὴ ἐξελοῦμαί σε κὴ λοξάσσο με.
Τῷ δὲ ἅ

Τῷ Δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός· ἵνα τί
 σὺ ἐκδληγῇ τὰ δικαίωμά μου· καὶ ἀνα-
 λαμβῶναισ τὴν διαθήκην μου διὰ σόμα-
 τόσ σου· Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν· καὶ
 ἐξέβαλεσ τοὺσ λόγουσ μου εἰσ ταοπίσω·
 εἰ ἐθεώρησ κλέπτῃσ σωέρεχεσ αὐτοῦ καὶ
 μετὰ μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεισ·
 τὸ σόμα σου, ἐπλεόνασε κακίαν· καὶ ἡ
 γλῶσσά σου, πειέπλεκε δολιότητα·
 καθήμῃσ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελά-
 λεισ· καὶ κατὰ τοῦ ἡοῦ τῆσ μηρόσ σου ἐτί-
 θεισ σκῶνδαλον· Ταῦτα ἐποίησας, καὶ
 ἐσίγησα· ὑπέλαβεσ ἀνομίαν ὅτι ἐσομαί-
 σοι ὅμοιοσ· Ἐλέγξω σε· καὶ παραστήσω
 κατὰ πρόσωπόν σου τὰσ ἁμαρτίας σου·
 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τῷ θε-
 οῦ· μή ποτε ἀρπάσῃ καὶ οὐ μή ὀξυόμνησ·

b

Υ Α Λ Τ Η

Θυσία αίνεσεως λοξάσει με· καὶ ἐκεῖ ὁ
 λόσῃ δειξῶ αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Εἶς ᾧ τέλει· ὁ ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ· ἐν τῷ
 εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν νάθαν ἐν προφή-
 τῳ, ἠνίκα εἰσῆλθε πρὸς βηρσαβιὲ τὴν γυ-
 ναῖκα οὐρίου.

Λήσόν με ὁ θεός, κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
 τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἔξάλειψον τὸ
 ἀνόμημά μου· ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ
 τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου, κα-
 θαρισόν με· ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώ-
 σκω· καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ δια-
 παντός· σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονη-
 ρὸν ἐνώπιόν σου ἐπόησα· ὅπως ἂν
 δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νική-

σῆσ' ἐν τῷ κρίνεδαί σε. Ἰ' λού γὰρ ἐν
 ἀνομίᾳσ' σωελήφθῃω. καὶ ἐν ἀμαρτίαισ'
 ἐκίσῃσ' ἐ με ἡ μήτηρ μου. Ἰ' λού γὰρ ἄ
 λήθειαν ἠγάπησας. τὰ ἀδήλα καὶ τὰ κρύ
 φια τοῖσ' σοφίᾳσ' σου, ἐδήλωσάσ' μοι.

Ραντικίῃσ' με ὑσώπῳ, καὶ καθαειδήσομαι
 πλυνεῖσ' με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσ'μαι.

Ακουτικίῃσ' μοι, ἀγαλίᾳσιν, καὶ εὐφρο
 σύνῃω. ἀγαλίᾳσονται ὁσέα τεταπεινωμέ
 ναι. Ἀπόσρεψον εἰς προσώπῳ σου ἄ
 πό ἀμαρτιῶν μου. καὶ πάσασ' τὰσ' ἀνομί
 ᾱσ' μου, ἐξάλειψον. Καρδίᾳν καθα
 ρὰν κτίσῃσ' ἐν ἐμοὶ ὁ θεός. καὶ πνεῦμα
 εὐθέσ', ἐγκαίνισῃσ' ἐν τοῖσ' ἐγκάτοισ' μου.

Μὴ ἀπορρίψῃσ' με ἀπὸ τοῦ προσώπου
 σου. καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, μὴ ἀντα
 (νέλησ' ἀπ' ἐμοῦ.

hij

Υ Α Λ Τ Η

Ἀπόλοσ μοι τὴν ἀγαλλιάσιν τῆς σωτηρίου
 Θου κὴ πνεύματι ἡγεμονικῶ ἡείξορ με.
 Διδωξω ἀνόμουσ τὰσ ὀλούσ Θου. καὶ ἀ
 σεβεῖσ ὧσὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ
 αἱμάτων ὁ θεὸσ ὁ θεὸσ τῆσ σωτηρίασ μου.
 ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιο
 σύνω σ'σ. Κύειε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξοσ. κὴ
 ὁ σῶμα μου ἐναγγελιῖ τῆς αἰνεσίης σ'σ. Οὐ
 εἶ ἠθέλησασ θυσίαν, ἔδωκα ἄρ. ὄλθ'καυτώ
 ματα οὐκ εὐδοκήσασ. Θυσία τῶδ' θεῶ
 πνεῦμα σωτεφριμμένον. καρδίαν σωτε
 φριμμένω κὴ τεταπφνωμένω ὁ θεὸσ οὐκ ἐξ
 ουδενώσφ. Αἰγάθω κύειε ἐν τῆ εὐδοκί
 α Θου τῆσ σιών. κὴ οἶκ'ελομηθήτω τὰ τείχη
 ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσασ θυσίαν δι
 καιοσύνης, ἀναφορὰν κὴ ὄλθ'καυτώματα. τό
 τε ἀνοίσοσιν ὧσὲ τῆ θυσιασῆείον Θου μόσχος
 Δόξα.

Ἐἶς ᾧ τέλει σωέσεως τῷ λαβίδι, ἐν τῷ
 ἦλθε ἵν' ὁ δὴ κ' ἐν ἰσομαίῳ καὶ ἀ-
 ναγγεῖλαι τῷ σακούλῃ καὶ εἰ-
 πεῖν αὐτῷ, ἦλθε λαβίδι
 εἰς ἐν οἴκῳ ἀβιμέλεχ.

Ἰζήχου χῶ ἐν κακίᾳ ὁ δὴ σωατόσ.
 τ' ἀνομίαν ὅλῳ τῆν ἡμέραν, ἀδικί-
 ας ἐλογίσατο ἢ γλῶσσαι σου.

Ὡσεὶ ξυρῶν ἠκονημένον ἐποίησας λόλῳ.
 Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθῶσύνῳ. ἀ-
 δικίαν ὑπὲρ ᾧ λαλήσαι δικαιοσύνῳ.

Ἠγάπησας πάντα ῥήματα καταποντισ-
 μοῦ. γλῶσσαι δολίαν. Διὰ τοῦτο ὁ θε-
 ὸς κατέλασε εἰς τέλει. ἐκτίλαι σε καὶ με-
 ταναεῦσαί σε, ἀπὸ σκλωμάτός σου.
 καὶ τ' ῥίψωμαί σου ἐκ γῆσ' ἰώντων.

h iij

Υ Α Λ Τ Η

Οφονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται . καὶ
ἐπ' αὐτοὺς γελοῦσονται καὶ ἐροῦσιν .
Ὁ δὲ Λοῦ ἀγαθῶσ, ὅσ οὐκ ἔθεσ ἐν θεῶν βο
ηθῶν αὐτοῦ . Ἀ μ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ
πλήθει τοῦ πλούτου αὐτοῦ . καὶ ἐνεδιωκμῶ
θη ἐπὶ τῇ ματαότητι αὐτοῦ . Ἐ γὰρ διεώ
σει ἑλαία κατὰ καρπὸσ ἐν τῷ οἴκῳ τ' θεοῦ .
Ἡλπισα ἐπὶ εὐελοσ κυ θεοῦ εἰσ ἐν αἰῶνα
καὶ εἰσ ἐν αἰῶνα τοῦ αἰῶν ὁ . Ἐ ξομο
λογήσομαι ἰθὶ εἰσ ἐν αἰῶνα ὅτι ἐποήσασ
καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου ὅτι Χεῖσὸν ἐναν
τίον τῶν ὁσίων σου .

Εἰσ τὸ τέλος ὑπὲρ μακρῶσ σωέσεωσ
τῷ Δαβίδ .

Ἐ
Ἐ ἱπεν ἀφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ
ἔσι θεός . Διεφθάρησεν καὶ
ἐβδελύχθησεν ἐν ἀνομίᾳσ . οὐκ ἔσι ποιη

ὧν ἀγαθόν. Ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 δέκνυται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
 τοῦ ἰδεῖν ἐν εἰσι σωτῶν, ἢ ἐκζητῶν ἐν θεῶ
 ἴον. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρηώ
 θησαν, οὐκ ἐστὶ σωτῶν ἀγαθόν οὐκ ἐστὶν ἐ
 ὠσ' ἐνόσ. Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ
 ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. οἱ καθεδίον
 τες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου.
 Τὸν κύριον οὐκ ἐπέκαλῆσαντο. ἐκεῖ ἐφο
 βήθησαν φόβον, οὐ οὐκ ἦν φόβος.
 Ὅτι ὁ θεὸς δεισκόρπισεν ὅσα ἄνθρωποι ἐ
 σκων. κατήσχυθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἐξεδί
 νασεν αὐτούς. Τίς δὲ εἶπε ἐκ σιῶν τὸ
 σωτήριον τοῦ ἰσραήλ. ἐν τῷ ἐπιστρέ
 ψαι τὸν θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ
 αὐτοῦ. Ἀγαλλισεται ἰακώβ καὶ εὐ
 φρανθήσεται ἰσραήλ.

h iij

Υ Α Λ Τ Η

Εἶς ὃ τέλει ἐν ὕμνοις σωσέωσθε
 τῷ Δαβὶδ. ἐν τῷ ἔλθειν τοῦ σφί
 φαίουσ καὶ ἐπεῖν τῷ σαούλ, οὐκ
 ἰδοὺ Δαβὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν; 17.

Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σώσον
 ὁ με. καὶ ἐν τῇ Δωάμῃ σου κρινεῖσ
 με. Ο θεὸς ἐσώθησόν τ' προσι
 σευχήσ μου. ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ σώ
 ματόσ μου. Οὐκ ἀλλόβριοι ἐπάνευσαν ἐπ'
 ἐμέ. καὶ κραταοὶ ἐζητήσαν τὴν ψυχὴν
 μου. καὶ οὐ πρόεθεν ἐν θεὸν ἐνώπιον αὐ
 τῶν. Ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι. καὶ ὁ
 κύριος ἀντιλήψαται τὴν ψυχὴν μου.
 Ἀποσείλει τὰ κακὰ τοῦ ἐχθροῦσ μου.
 ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευθὲν αὐτὸς.
 Ἐκυσίωσ θύσω σοι. ἐξομολογήθῃμα τῷ

ὄνόματί σου κύει, ὅτι ἀγαθόν. Οτι ἐκ
πάσης θλίψεως ἔρῃσω με. καὶ ἐν τοῖς
ἐχθροῖς μου ἐπέιδην ὁ ὀφθαλμός μου.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις σωέσεως
τοῦ ἁσάφ. νδ

Νώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχὴν
ἐμου, καὶ μὴ ὑπερίβησ τὴν δέησίν
μου. πρόσχεσ μοι καὶ εἰσάκουσ ὄρη
μου. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀλλολεσχίᾳ μου
καὶ ἐταράχθην. ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀ-
πὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ. Οτι ἐξέκλινα
ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν. καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότου
μοι. Η καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί.
καὶ δειλία θανάτου, ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.
Φόβος καὶ φόβος ἤλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκά-
λυψέ με σκότος. Καὶ εἶπα, τίς λύσει
ἡ γ

Υ Α Λ Τ Η

μοι πῆρυγασ ὡσεὶ πεισερᾶσ. καὶ πετα
 εἴσομαι καὶ καταπαύσω. Ἰλου ἔμοῦ
 κρυφα φυγαδύων καὶ κηλίθω ἐν τῇ ἔρη
 μῳ. Προσεδεχόμενω εἶν θεὸν πῶν σώζον
 τά με, ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ κατα
 γίλθ. Καταπόντισον κύειε καὶ κα
 ταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν. ὅτι εἶδον
 ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.
 Ημέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ
 τὰ τείχη αὐτῆς. καὶ ἀνομία, καὶ κόπος
 ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ
 ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλαθειῶν αὐτῆς τόκος
 καὶ δόλος. Ὅτι εἶδ' ἐχθρὸς ὠνεῖδι
 σέ με ὑπὸν ἔχρα ἄν. Καὶ εἶδ' μισῶν με
 ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοφρονήσεν. ἐκρύβλω ἄν
 ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε,
 ἔγχε μὲν μου καὶ γινώσέ με. Ὅσ' ἐπιρ

αὐτὸ ἐγλύκανώσ μοι ἐδέσμεκτα. ἐν τῷ
 οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπαρνούθημι ἐν ὁμοιοῖα.
 Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπὶ αὐτοῦς· καὶ κα-
 ταβήτωσαν εἰς ἄδου ζῶντες. ΟΤΙ ΠΟ-
 νηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν. ἐν μέσῳ
 αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς θεὸν ἐκέκραξα
 καὶ ὁ κύριος ἐσήκυσέ με. Ἐσπέρασ καὶ
 πρωὶ καὶ μεσημβρίασ, λιηγήθωμαι καὶ ἀπαγ-
 γλω· καὶ ἐσακούσει τὸ φωνῆσ μου. Δυσώ-
 σε δὲ ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου. ἀπὸ τῶ ἐπίσόν-
 των μοι ὅτι ἐν πομοῖσ ἦσαν σὺν ἐμοί. Εἰ-
 σακούσει τὸ θεὸσ καὶ ταπεινώσει αὐτοῦσ, ὃ ὅ-
 πάρχων πρὸ τῶ αἰώνων. Οὐ γάρ ἐστιν αὐ-
 τοῖσ ἀντάναγμα. ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θε-
 όν. ἐξέτενε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιλό-
 να. Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.
 διμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆσ τοῦ προσώπου

Ψ Α Λ Τ Η

αὐτοῦ· καὶ ἠγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν·
 ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαι·
 καὶ αὐτοὶ ἐσιβόλισον· Ἐπίρριψον ἐπι-
 κύειον τὴν μέμινά σου, καὶ αὐτόσ σε
 διαθρέψει· οὐ δώσῃ εἰς κῆρ αἰῶνα σάλου
 τοῦ δικαίου· Σὺ δὲ ὁ θεὸς καταξείσ αὐ-
 τὸν εἰς φρέαρ διαφθορᾶς· Ἄνδρες αἱμά-
 των καὶ δουλιότητῃ, οὐ μὴ ἠμισύσωσι
 τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ κύει ἐλπιδί
 ἐπὶ σέ· Δόξα· κάθισμα·

Εἰς τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπο-
 τῶν ἀγίων μεμακρυμμένου· τοῦ
 Δαβὶδ εἰς σηλογραφίαν ὁπότε ἐ-
 κράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν γέθ·

νε

Λέησόν με ὁ θεὸς, ὅτι κατεπάτη
 ἐ σέ με ἀνθρώπων· ὅλῳ τῇ ἡμέρᾳ

πολεμῶν ἔθλιψέ με . Κατεπόλησάν με
 οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν . ὅτι πολ-
 λοι οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους . Ημέ-
 ρασ οὐ φοβηθήσομαι . ἐγὼ ᾧ ἐλπίζω ἦσέ .
 Ἐν τῷ θεῷ ἐπαινήσω τοὺς λόγους μου .
 ἐπὶ τῷ θεῷ ἠλπισα, οὐ φοβηθήσομαι , τί-
 ποιήσει μοι σῶρξ . Ὅλην τὴν ἡμέραν
 τὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο . κατ' ἐμοῦ
 πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν .
 Παροικήθουσι καὶ κατακρύψουσιν αὐτοί .
 τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι . Καθώπερ
 ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου, ὑπὲρ τοῦ μηθε-
 νὸς ὧσιν αὐτούς . ἐν ὀργῇ λαοὺς κατα-
 ξισ . Ὁ θεὸς τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλα
 σοι . ἔθου τὰ δακρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς
 καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου . Ἐπιστρέψουσιν
 οἱ ἐχθροί μου εἰς τακοπίσω . ἐν ᾧ ἄν ἡμέρ

Ψ Α Λ Τ Η

ρὰ ἐπιπαλέσωμαί σε, ἰσίου ἔγνωρ ὅτι
 θεός μου εἶ σύ. Ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω
 ῥῆμα, ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον, ἐ-
 πὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί-
 ποιήσῃ μοι ἄνθρωπος. Ἐν
 ἡμοῖς ὁ θεός, εὐχαὶ ἅσ' ἀποδώσω αἰνέσε-
 ῶς σου. Ὅτι ἐξῆύσω τὴν ψυχὴν μου
 ἐκ θανάτου. τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ λα-
 κρύων. καὶ τοὺς πόδας μου, ἀπὸ ὀλιθή-
 ματος. Ἐύαρεσθήσω ἐνώπιον κυρίου,
 ἐν φωτὶ ζώντων.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρησ, τῷ
 λαβὶδι εἰς σηλογραφίαν ἐν αὐτῷ
 ἔν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου
 σαοῦλ εἰς ἔσπῃλαιον. V S

Ἐπέτισόν με ὁ θεός, ἐπέτισόν με.

ὅτι ἐπὶ σοὶ πένθοθεν ἡ ψυχὴ μου . Καὶ
 ἐν τῇ σκιά τῶν πτερυγῶν σου ἐλπίζω . ἕως
 οὗ παρέλθοι ἡ ἀνομία . Κεκράξομαι
 πρὸς τὸ θεὸν τὸν ὑψίστον . Ἐν θεῷ ἐν εὐεργε-
 γητήσαστά με . Ἐξαπέστειλεν ἕξ οὐρα-
 νοῦ καὶ ἔσωσέ με . Ἐδάκην εἰς ὄνειδος
 τοὺς κατακατοῦντάς με . Ἐξαπέστειλεν
 ὁ θεὸς εἰς αὐτοῦ , καὶ τὴν ἀλήθειαν
 αὐτοῦ , καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ
 μέσου σκύνων . ἐκθιμήθην τεταραγμέ-
 νος . Υἱοὶ ἀνθρώπων , οἱ ὀβριόντες αὐ-
 τῶν , ὄπλα καὶ βέλη . καὶ ἡ γλῶσσα αὐ-
 τῶν μάχαιρα ὀξεῖα . Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς
 οὐρανοὺς ὁ θεός , καὶ ᾤσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δό-
 ξα σου . Παγίλα ἠρίμασαν τοὺς ποσί μου
 καὶ κατέκαμψεν τὴν ψυχὴν μου . Ὄρυξαν
 πρὸ προσώπου μου βόθρ(ον) , καὶ ἐγένετο εἰς αὐ-
 τόν .

ΨΑΛΤΗ

Διαψαλμα.

Εἶ τοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεὸς ἐπίμη ἡ
καρδία μου. ἄσσεμα καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ
μου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου. ἔξεγέρ
θητι ψαλτήεον καὶ κιθάρα. ἔξεγερήσοι
με ὄρθρα. Ἐξομολογήθω μαί τι ἐν λαοῖς
κύει, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι ἔμεγα
λύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν ἡ ἐλεός σου. καὶ
ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθεια σου. Ὑψώ
θητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶ
σαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Εἰς ἑτέλθη μή Διαφθέρησ τῶν Λαβὶδ
εἰς σηλογραφίαν.   νδ

Γ' ἀληθῶς ἄρα Δικαιοσύνη λαλεῖ
τε, εὐθείας κρίνατε ἡοὶ τῶν ἀνθρώ
πων. Ἐκὰ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίατ
εργάζεσθε

ἔργα ἴδε ἐν τῇ γῆ· ἀδικίαν αἰ χεῖρες ὑ
 μῶν συμπλέκουσιν· ἀπειλοβιώθησαν
 οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας· ἐπλανήθησαν
 ἀπὸ γαστροῦ· ἐλάλησαν ψευδίῃ· θυμὸς
 αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφειος· ὡ
 σὲ ἀσπίδι κωφῆσιν καὶ βουούσης τὰ ὦτα
 αὐτῆς· ἦτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐ
 παλούντων· φαρμακεῦται φαρμακευομέ
 νη παρὰ σοφοῦ· ὁ θεὸς σωρῖψι τοὺς ὀ
 λόντας αὐτῶν ἐν τῷ σώματι αὐτῶν· τὰς
 μύλας τῶν λεόντων σωθέθλασεν ὁ κύριος·
 ἐξουθενώθησονται ὡσὲν ὕδωρ λιανὸν
 ὑόμηνον· ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἂ
 θενήσουσιν· ὡσὲν κηρὸς τακεῖσ' ἅπαντα
 καταρθεθήσονται· ἐπεσε πῦρ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ
 οὐκ εἴλον ἐν ἡλίῳ· πρὸ τοῦ σωθῆναι
 τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥώμην· ὡσὲν

Υ Α Λ Τ Η

ζώντασ ὡσεὶ ἐν ὄργῃ καταπίεται αὐτοῦσ.
 Εὐφρανθήσεται δίκαιουσ ὅταν ἴδῃ ἐκλί-
 κησιν. τὰσ χεῖρασ αὐτοῦ νίφεται ἐν βῆδ
 αἵματι τοῦ ἀμαρτωλοῦ. Καὶ ἐφεῖ ἄνθρω-
 ποσ, εἰ ἄρα ἐσὶ καρπὸσ βῆδ δικαίω ἄρα ἐ-
 σὶν ὁ θεὸσ κρίνων αὐτοῦσ ἐν τῇ γῆ.

Δόξα.

Εἰσ τὸ τέλος μὴ διαφθείρησ βῆδ
 λαβὶδ εἰσ σηλογραφίαν. ὅποτε ἀ-
 πέσηλε σαοὺλ κ) ἐφύλαξε ἐν οἴκῳ
 αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. ΝΗ

Ξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θε-
 ῖ ὁσ. καὶ ἐκ τῶν ἐπανισαμένων ἐπὶ
 ἐμέ, λύψασαί με. Ρῦσαί με ἐκ τῶν
 ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. κ) ἐξ ἀνδρῶν
 ἰμαῶν σωσόν με. Οτι ἰδοὺ ἐθήρευ

σαρτήν ψυχὴν με· ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κρα-
 ταιοί· Οὔτε ἡ ἀνομία μου· οὔτε ἡ ἁμαρ-
 τία μου κύει· ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ
 κατεύθηθα· Ἐξεγέρθη εἰς σωάνθησίν
 μου καὶ ἴδε· καὶ σὺ κύει ὁ θεὸς τῶν δυνα-
 ναμῶν ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Πρὸς χεῖρας
 ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη· μὴ οἴκτει-
 ρήσῃς πάντα τοὺς ἐργαζομένους τῆν
 ἀνομίαν· Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν·
 καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσου-
 σι πόλιν· Ἰδοὺ αὐτοὶ ἄσπεθ' ἐγξοντες ἐν
 τῷ σώματι αὐτῶν· καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς
 χείλεσιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἤκουσε· Καὶ
 σὺ κύει ἐκ γλώσσης αὐτοῦ· ἐξουδενώ-
 σεις πάντα τὰ ἔθνη· Τὸ κράτος με πρὸς
 σὲ φυλάξω· ὅτι σὺ ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ με
 εἶ· Ὁ θεός μου, εἰλεῖται αὐτοῦ προφθία

Ψ Α Λ Τ Η

σὲ με· ὁ θεὸς με δειξέ μοι ἐν κρίσει χριστοῦ
 μου· Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοῦς, μή πο-
 τε ἐπιλάβωνται τὸ νόμου σου· Διασκόρ-
 πισον αὐτοῦς ἐν τῇ ὠνάμει σου· καὶ κα-
 τάγαγε αὐτοῦς ὁ ὑπεραπισθήσ μου κύριε·
 Ἀμαρτία σώματος αὐτῶν, λόγος χειλέ-
 ον αὐτῶν· καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑ-
 πειφανίᾳ αὐτῶν· Καὶ ἐξ ἄρᾶς καὶ φέ-
 λουσι διαγγελήσονται ἐν σωτηρείᾳ· ἐν
 ὀργῇ σωτηλείας καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι·
 Καὶ γνώσονται ὅτι ὁ θεὸς διαπόσει τοῦ ἰα-
 κώβ· καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς· Ἐπι-
 στρέφουσιν εἰς ἑσπέραν· καὶ λιμώξουσιν
 εἰς κύων· καὶ κυκλώσασιν πόλιν· Αὐτὶ
 διασκορπιθήσονται τοῦ φαγεῖν· ἕα ἢ
 μὴ χορταθῶσι καὶ γογγύσουσιν· Ἐγὼ
 δεῖ ἀσομαι τῇ ὠνάμει σου· καὶ ἀγαλιάσθω

μα το πρωϊ ε'ελεός σου. Οτι ε'γενήθησ
 αντιλήπτωρ μου και καταφυγή μου. εν η
 μέρα θλίψέωσ μου. Βοηθός μου ει, σοι
 ψαλμ̃. οτι συ ε' θεός αντιλήπτωρ μου, ο θε
 όσ μου ε'ελεός μου.

Είς τ̃ τέλος ρ̃ισ̃ αλλοιωθηθήμενοις
 εις σηληγραφίαν τ̃ω λαβιδ̃ εις λι
 λαχήν. οπότε ενεπύρισετην με
 σοποταμίαν συρίασ και την συρί
 αν σοβαλ. κ̃ ενεπύρισετην με
 εν πάταξε τον εδωμ̃ εν τη φάραγγι
 των αλ̃ων. δώδεκα χιλιάδασ. νθ

Θεός απώσω ημάσ και καθ̃ ειλεός
 ημάσ. ωργίθησ και ωκτείρησασ
 ημάσ. Σωείσαστην γ̃ην κ̃
 σωετάραξασ αυτήν. Ιάσαι τα σωφίμ
 ματα αυτήσ, οτι ε'σαλεύθη. Ελεξασ τ̃ω
 i iij

Υ Α Λ Τ Η

λαῶν σου σκληρὰ. ἐπότισάσ ἡμᾶς οἶνον κα-
 τανύξει. Ἐβλασ τοῖς φοβουμένοις σε
 σημείωσιν. τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τό-
 ξου. Διαψαλμα. Ὅπως ἂν ῥυθῶσιν
 οἱ ἀγαπητοί σου. σῶσον τῆ δειξιᾶ σου καὶ
 ἐπάκουσόν μου. Ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ
 ἁγίῳ αὐτοῦ. ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ
 σίκιμα. καὶ τῆ καρπία λατῶν σκηνῶν διαμερή-
 σω. Ἐμός ἐσι γαλαὰδ, καὶ ἐμός
 ἐσι μανασησ. καὶ ἐφραῖμ κραταίωσις τῆ
 κεφαλῆσ μου. Γούδας βασιλεύσ μου.
 μωὰβ λέβησ τῆσ ἐλπίδοσ μου. Ἐπίτυ-
 ἰλουμαίαν ἐκτενῶ εὑπίδημασ μου. ἐμοὶ
 ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με
 εἰς πόλιν πειροχῆσ, ἢ τίς ὀδηγήσει με εἰ-
 πωσ τῆσ ἰλουμαίας. Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀ-
 πωσάμεθα ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ

Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν . Δὸς ἡ
 μῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως . καὶ ματαίᾳ σω
 τηρίᾳ ἀνθρώπου . Ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν
 δυνάμειν καὶ αὐτοὶ ἐξεδενώσει τοὺς θλί
 βοντάς ἡμᾶς .

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοισι τῷ Δαβὶδ
 ψαλμὸς .

ξ

Ἰσάκουσον ὁ θεὸς τὴν δεισιμασίαν μου
 ἐκ τῆς πρόσχου τῆς προσευχῆς μου . Ἀπὸ
 τῆς περάτων τῆς γῆς , πρὸς σὲ ἐκέκρα
 ξα . ἐν τῷ ἀκηλιάσαι τὴν καρδίαν μου ,
 ἐν πέφα ὕψωσάσ με . Ὁδηγήσάσ με , ὅ
 τι ἐγενήθησ ἐλπίσ μου . πῦργος ἰσχύος ἀ
 πὸ προσώπου ἐχθροῦ . Παροικήσω ἐν τῷ
 σκηνώματί σου εἰς κῦσ αἰῶνας . σκεπαδίη
 σαμαί ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου .

i iij

Υ Α Λ Τ Η

ΟΤΙ ΣΥ ΔΕ ΘΕΟΣ ΕΙΣΗΚΟΥΣΑΣ ΤΩΝ ΕΥΧΩΝ ΜΕ
 ΕΛΩΚΑΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙΣ Ε
 ΘΝΟΜΑΣ. ΗΜΕΡΑΣ ΕΦ' ΗΜΕΡΑΣ Τ' ΒΑΣΙΛΕ
 ΩΣ ΠΡΟΔΗΣΙΣ. ΤΑ ΕΤΗ ΑΥΤ' ΕΙΣ ΗΜΕΡΑΣ ΓΕ
 ΝΕΑΣ ΚΑΙ ΓΕΝΕΑΣ. ΔΙΑΚΜΕΝΕΙ ΕΙΣ ΤΡΙΑΙΩ
 ΝΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ. ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ
 ΑΥΤΟΥ ΤΙΣ ΕΚΖΗΤΗΣΗ; ΟΥΤΩΣ ΨΑΛΩ ΤΩ
 ΘΝΟΜΑΤΙ ΣΟΥ ΕΙΣ ΧΥΣ ΑΙΩΝΑΣ, ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
 ΝΑΙ ΜΕΤΑΣ ΕΥΧΑΣ ΜΕ ΗΜΕΡΑΝ ΕΞ ΗΜΕΡΑΣ.

Δόξα.

ΕΙΣ ΤΕΛΟΣ ΥΠΕΡΙ ΛΙΘΟΥΜ ΨΑΛ
 ΜΟΣ ΤΩ ΛΑΒΙΔ. ΞΑ

ΥΧΙ ΤΩ ΘΕΩ ΕΨΩΤΑΓΗΣΕΤΑΙ Η ΨΥ
 ΧΗ ΜΟΥ; ΠΑΡ' ΑΥΤΩ ΓΑΡ ΕΣΩΤΗΕΙ
 ΟΡΜΟΥ. ΚΑΙ ΓΑΡ ΑΥΤΟΣ ΘΕΟΣ ΜΕ
 ΚΑΙ ΣΩΤΗΡ ΜΟΥ. ΑΝΤΙΛΗΠΤΩΡ ΜΟΥ ΟΥ ΜΗ ΣΑ

λευθῶ ἐπὶ πλεῖστον. Ἔως πότε ἐπιτίθειθε
 ἐπ' ἀνθρώπων. φονεύετε πάντες ὑμεῖς,
 ὡς ῥίχθω κεκλιμένῳ ἢ φραγμῶ ὡσμένῳ.
 Πλήρη τῆν τιμὴν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώ-
 σαθαι. ἔδραμον ἐν δόξῃ. τῶ σώματι
 αὐτῶν εὐλόγωω. ἢ τῆ καρδία αὐτῶν κα-
 τηρῶν. Πλήρη ἔσθ' θεῶ ὑποτάγηθι ἡ ψυ-
 χή μου. ὅτι παρ' αὐτῶ ἡ ὑπομονή μου.
 Ὅτι αὐτὸς θεὸς μου καὶ σωτήρ μου. ἀντι-
 λήπτωρ μου οὐ μὴ μετανασεύσω. ἐπὶ ἔσθ'
 θεῶ ἡ σωτήριον μου, καὶ ἡ δόξα μου.
 Ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου καὶ ἡ ἐλπίσ μου
 ἐπὶ τῶ θεῶ. ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πάντα συ-
 ναγωγὴ λαῶν. Ἐκχέατε ἐνώπιον αὐτοῦ
 τὰς καρδίας ὑμῶν. ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς ἡ-
 μῶν. Πλήρη μάταιοι, οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώ-
 πων. ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. ἐν

Υ Α Λ Τ Η

Συχοῖς τοῦ ἀδικήσαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότη
 ρος ἐπικραυτοί. Μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἀδικίαν.
 καὶ ὁ ἄρπαγμα μὴ ἐπιδοθεῖτε. πλοῦτος ἐ
 ἄρ ῥέη, μὴ προστίθειτε καρδίαν. Απαξ
 ἐλάλησεν ὁ θεός, λύοταῦτα ἤκουσα. ὅτι
 ἔκράτος ἔστι τοῦ θεοῦ. καὶ σοῦ κύριος ἔλεος.
 Ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα
 αὐτοῦ.

ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτοῦ
 ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Βαβυλῶνος. ξβ

Θεὸς ὁ θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθοί
 ὁ ἦν. ἐλίψης σε ἡ ψυχή μου. πο
 σαπλὸς ὁ ἦν σᾶρξ μου. ἐν γῆ ἐρή
 μῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ. οὕτως ἐν τῷ ἀγί
 ῳ ὠφθίω σοι. καὶ ἰδέϊν τὴν δύναμίν σου καὶ

τῆς Λόξαν σου. Οτι κρείσσον ἐξέλεός σου
ὑπὲρ ῥῶας. τὰ χεῖλη μου ἐπαυέσουσί σε.

Οὕτως ἐύλογῆσω σε ἐν τῇ ῥῶῃ μου. ἐν
ῥῶῃ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ σέατος καὶ πιότητος ἐμπληθεῖν
ἡ ψυχὴ μου. καὶ χεῖλη ἀγαλλιασεως αἰ-
νέσει ἐσόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευόν σου

ἐπὶ τῆς σρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθοις ἐ-
μελέτων εἰς σέ. Οτι ἐγενήθη βοήθισ

μου. καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου
ἀγαλλιασομαι. Ἐκλήθη ἡ ψυχὴ μου

ὀπίσω σου. ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ
σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζητήσαν

τὴν ψυχὴν μου. εἰσελεύσονται εἰς τὰ κα-
τώτατα τῆς γῆς. Παραδοθήσονται

εἰς χεῖρας ῥομφαίας. μερίδες ἀλωπέκων
ἔσονται. Ο δὲ βασιλεὺς ἐύφρανθήσεται

Υ Α Λ Τ Η

ἐπὶ τῷ θεῷ. ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων
ἐν αὐτῷ. Οὐκ ἐνεφράγη σῶμα λαλούντων
ἀδικῶν.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ.

ξγ

Ἰσάκρουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου, ἐν
τῷ θεῷ διεδάίμε πρόσ σ' ἐ. ἀπὸ φό-
βου ἐχθροῦ ἐξελεύθη ψυχὴν μου.
Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομέ-
νων. ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν.

Οἱ τινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς
γλῶσσας αὐτῶν. ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν
σηῶμα πικρόν. Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἅ-
ποκρύφοις ἀμωμον. ἐξάλπινα κατατοξεύ-
σουσιν αὐτὴν, καὶ οὐ φοβηθήσονται.
Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν.
Διηγῆσαντο τοῦ κρύψαι παγίδα.

Εἶπον, τίς ὄψεται αὐτούς. ἔξηρυνήσαν
 ἀνομίαν. ἔξελιπον ἔξερευνῶντες ἔξερευ-
 νήσασ. Προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ
 καρδία βαθεῖα. καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός. H
 Βέλθῃ νηπίων ἐγυνήθησαν αἱ πληγαὶ αὐ-
 τῶν. καὶ ἔξηθενήσαν ἐπὶ αὐτούς αἱ γλῶσ-
 σαι αὐτῶν. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ
 θεωροῦντες αὐτούς. καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄν-
 θρωπος. Καὶ ἀνήγγελεν τὰ ἔργα τοῦ θε-
 οῦ. καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ σιωπήσαν.
 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν ἔθῳ κυρίου, καὶ
 ἐλπιδί ἐπὶ αὐτόν. Καὶ ἐπαινεθήσονται
 πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα. κάθισμα. H

Εἶς τὸ τέλος φαιμὸς ὠδήσῃς ἐθῷ λαβίλ.
 ὠδή ἱερεμίας καὶ ἰεζεκιήλ κῦλαοῦ τῆ παροι-
 κίας. ὅτε ἐμελλον ἐκπορεύεσθαι. ξ λ

Ψ Α Λ Τ Η

Οἱ πρέπ' ὕμνοῦ ὁ θεὸς ἐν σιών.
 σ καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν ἱ
 ερουσαλήμ. Εἰσακουσον προ
 σευχῆσ μου. πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει.
 Λόγοι ἀνίμων ὑπερελωμασαν ἡμᾶς.
 καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἰλάσῃ.
 Μακάριε Θ, ὅν' ἔξιλέω καὶ προσελῶβον
 κατασκώσῃ ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.
 Γληθισόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου
 σου. ἅγιοσ ὁ ναός σου. θαυμασὸς ἐν λι
 καιοσύνῃ. Ἐπάκουσ ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σω
 τὴρ ἡμῶν. ἢ ἐλπὶς πάντων τ' πεφάτων τ'
 γῆσ. καὶ τ' ἐν θαλάσῃ μακρὰν. Ἐπιμάζων
 ὄρη ἐν τῇ ἰσχυί αὐτ'. πειζωσμένοισ ἐν λι
 νακείᾳ. Ο σωμαράσων κ' κῦτος τ' θα
 λάσῃσ. ἤχουσ κυμάτων αὐτ', τίς ὑψοσῆ
 σε; Ταραχθήσοντ' τὰ ἔθνη καὶ φοβηθή

σονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν
 σημείων σου. Ἐξόλισ πρώϊα καὶ ἑσπέ-
 ρα τέρψις. ἐπισκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυ-
 σασ αὐτήν. Ἐπλήθωσ τὴν πλυσίσαι αὐ-
 τήν. ὁ ποταμὸς τῆς θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων
 ἠρίμασ τὴν βοφὴν αὐτῆς ὅτι οὕτως ἦ ἔρι-
 μασία. τὰς αὐλακίαι αὐτῆς μέθυσον.
 Πλήθω τὰ γυνήματα αὐτῆς. ἐν ταῖς σαχῶ-
 σιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.
 Εὐλογήσῃς ἐν σέφανον τοῦ ἐνικυτοῦ τῆς
 χρηστότητός σου. καὶ τὰ πεδία σου πλη-
 θήσονται πλοῦτη. Πικνθήσονται τὰ
 ὄραϊα τῆς ἐρήμου. καὶ ἀγαλλίασιν οἱ
 βουνοὶ πειρώσονται. Ἐνεδύσαντο οἱ κρι-
 οῖ τῶν προβάτων. καὶ αἱ κριάδες πλη-
 θωοῦσι σῖτον. κεφαλῶξονται, καὶ γὰρ ὕ-
 μνήσουσιν.

Ψ Α Λ Τ Η

Εἰς τὸ τέλος ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀνασά-
σιωσ.

ξϵ

Λαλάξατε θεὸ κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.
καὶ ψάλατε δεῖ θεὸ ὀνόματι αὐτοῦ.
Δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ. εἶπα-
τε θεὸ θεῶ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσον-
ταί σε οἱ ἐχθροί σου. Πᾶσα ἡ γῆ προι-
σκυησάτωσαν σοι καὶ ψαλάτωσαν σοι.
ψαλάτωσαν δεῖ τῷ ὀνόματί σου ὕψις.

Διαψαλμα.

Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ. ὡς φο-
βερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τούτων ἡούστων ἄν-
θρώπων. Ο μεταστρέφωρ τῆν θάλασσαν
εἰς ξηράν. ἐν ποταμῶ δινεύονται πο-
δί. Ἐκεῖ ἐύφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτοῦ.

τῷ δεσπῶ

Ἰδοὺ λαπρόζοντι ἐν τῇ Λωασειᾷ αὐτοῦ καὶ
 αἰῶν Ⓞ. Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐ-
 πιβλέψουσιν. οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑ-
 ψούσωνται ἐν ἑαυτοῖς. Διάψαλμα. Ἐ-
 υλογεῖτε ἔθνη ἐν θεῷ ἡμῶν. καὶ ἀκουτί-
 σατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνεσεως αὐτοῦ.
 Τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν. καὶ
 μὴ λόντος εἰς σάλην τοῦ σπόλασ μου.
 ὅτι ἰδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεός. Ἐπύρω-
 σας ἡμᾶς ὡς πυροῦται ἐ ἀργύριον. εἰσή-
 γαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα. Ἐθου-
 θλίψαι ἐπὶ ἐρνῶτον ἡμῶν. ἐπιβίβασας
 ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.
 Διήλθον διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος Ⓞ. καὶ
 ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν. Εἰσελεύ-
 σομαι εἰς τὴν οἴκον σου ἐν ὀλοκαυτώμα-
 σιν. ἀποδώσω σοι τὰς εὐχὰς μου, ἅς

Ψ Α Λ Τ Η

Διέσειλε τὰ χεῖλη μου. καὶ ἐλάλησε ἕσώμα
μου ἐν τῇ θλίψει μου. Οὐρανιώματα με
μυλωμένα ἀνοίσωθι μετὰ θυμιάμασ' καὶ
κειῶν. ἀνοίσωθι βόσ μετὰ χιμάρων.

Διάφασμα. Δεῦτε ἀκεύσατε καὶ
διηγῆσομαι ὑμῖν πάντες οἱ φοβούμενοι τὸ
θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. Ἐρῶς
αὐτῶν ἐπὶ σώματί μου ἐκέκραξα. καὶ ἕψασα
ὑπὸ τῆν γλῶσάν μου. Ἄδικίαν εἰ ἐθώ
ρω ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακευσάτω με
κύεθ. Διὰ τοῦτ' εἰσήκουσέ με ὁ θεὸς
προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Εὐλο
γησὲς ὁ θεὸς ὅς οὐκ ἀπέστη τὴν προσευ
χὴν μου, καὶ ἔλεθ' αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς
δὲ Δαβὶδ.

ξδ

Θεὸς οἰκτερῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλο-
 γῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι ἔμπροσθα
 ὡρᾶ αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡ-
 μᾶς. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τῷ ὀνόματι σου.
 ἐν πάσιν ἔθνεσι καὶ σωτήριόν σου. Ἐξομολο-
 γησάτωσαν σοι λαοὶ ὁ θεός. Ἐξομολο-
 γησάτωσαν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφραν-
 θήτωσαν καὶ ἀγαλλιάτωσαν ἔθνη. ὅτι κει-
 νεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῆ
 ὀμνησέσθαι. Ἐξομολογησάτωσαν σοι
 λαοὶ ὁ θεός. Ἐξομολογησάτωσαν σοι λα-
 οὶ πάντες. γῆ ἐλωκε ἐν καρπὸν αὐτῆς. Εὐ-
 λογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεός. ὁ θεὸς ἡμῶν εὐλο-
 γῆσαι ἡμᾶς ὁ θεός. Καὶ φοβηθήτωσαν
 αὐτὰ πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δόξα.
 Εἰς ἔτελλον ὀμνησέσθαι. φαιμὸς τῶν
 λαβίδων.

Ψ Α Λ Τ Η

Νασήτω ὁ θεὸς καὶ διασκερπιδή
 ἅ τωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ. καὶ φυγέ
 τωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μι
 σοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκ
 λήπέτωσαν. ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προ
 σώπου πυρός. Οὕτως ἀπολυῖνται οἱ ἁ
 μαρτωλαὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ. καὶ οἱ
 δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Ἀγαλλιᾶθε
 σκεν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. τερφθήτωσαν ἐν
 εὐφροσύνῃ. Ἀσατε τῷ θεῷ. ψάλλατε
 τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. ὁλοποιήσατε τῷ ἐ
 πιβεβηκότι ἐπὶ λυσμῶν. Κύριε ὄνομα
 αὐτοῦ. καὶ ἀγαλλιᾶθε ἐνώπιον αὐτοῦ.
 Ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. ἔ
 παρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κειτοῦ τῶν χηρῶν
 ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ὁ θεὸς κα
 ρικίσει μονοβότῃσιν ἐν οἴκῳ, ἐξαγωγῶν περ

πελιμένους ἐν ἀνδρείᾳ . Ομοίωσ τούσ
 παραπιφαίνοντας, τούσ κατοιχοῦντας ἐν
 τάφοις . Ο θεὸς ἐν ἔθῃ ἐκπορεύεσθαι σε
 ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου . ἐν τῷ Διαβαίνειν
 σε ἐν τῇ ἐρήμῳ . Γῆ ἐσείσθη . καὶ γὰρ οἱ
 οὐρανοὶ ἔσαξαν . ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ
 τοῦ σινᾶ . ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ .
 Βροχὴν ἐχούσιον ἀφοειῖσ ὁ θεὸς
 ἐσ τῇ κληρονομίᾳ σου . καὶ ἠδένησε , σὺ δὲ
 κατηρτίσω αὐτήν . Τὰ ἔθῃ σου κατοιχοῦ
 σιν ἐν αὐτῇ . ἠρίμασασ ἐν τῇ χρηστότητί
 σου ἔθῃ πῶχῳ ὁ θεός . Κύριε ὁ δῶσε
 ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζόμενοις δωάμει πολ
 λῇ . ὁ βασιλεὺς τῶν δωάμεων τοῦ ἀγαπη
 τοῦ . τῇ ὠραότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκυ
 λα . Εἰ ἂν κριμθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλή
 ρων , πῆρυγες πεισερᾶσ πειρηγυρωμέ

Υ Α Λ Τ Η

να . κῆ τὰ μετὰ φρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι
 χρυσίῳ . Ἐν τῷ Διασέλλῳ ἐν ἐπεράνῃ
 βασιλεῖσ' ἐπ' αὐτῶν, χιονωθήσονται ἐν σελι
 μῶν . Οὐροσ τοῦ θεοῦ ὄροσ πῖον . ὄροσ τε
 τυρωμένῃ, ὄροσ πῖον . Ἰνα τί ὑπολαμβάνε
 τε ὄρη τετυρωμένα . καὶ ὄροσ ὁ εὐδίοκησεν ὁ
 θεὸσ καρικεῖν ἐν αὐτῶν . Καὶ γὰρ ὁ κύειοσ
 κατασκηνώσῃ εἰσ τέλος . καὶ ἄρμα ἔθροσ τοῦ
 μιοπλάσι . χιλιάδωσ εὐθηνούντων . Κύει
 οσ ἐν αὐτῆσ ἐν σιναῖν ἐν τῷ ἁγίῳ . ἀνέβησ
 εἰσ ὑψοσ ἠχμαλώτισσασ αἰχμαλασίαν .
 Ἐλαβεσ δόματα ἐν ἀνθρώποισ . κῆ ἔκ ἀπὸ
 θοῦντασ ἔκ κατασκηνώσασ . Κύειοσ ὁ θεὸσ
 εὐλογητῶσ, εὐλογητῶσ κύειοσ ἡμέραν καὶ ἡμέ
 ραν . Κατευδῶσασ ἡμῖν ὁ θεὸσ ἔσ σωτηρίων
 ἡμῶν . ὁ θεὸσ ἡμῶν, ὁ θεὸσ τοῦ σώζειν,
 καὶ καὶ κύριεσ κύριεσ αἱ δόξασ τοῦ ἔθροσ τοῦ
 θανάτο .

Πλὴ ὁ θεὸς συνθλάσῃ κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐ-
 τῷ. κερυφῷ ῥιχὸς Διαπορευομένων ἐν πλημ-
 μελείᾳ αὐτῷ. Εἶπε κύριος, ἐκ βασάν ἐπι-
 σρέψω. ἐπισρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.
 Ὅπως ἂν βαφῆ ὁ ποῦς σου ἐν αἵματι. ἡ γλῶσ-
 σα τῶν κωῶν θυεῖς ἐχθρῶν παρ' αὐτῷ. Ἐθε-
 ωρήθησαν αἱ πόρεϊ αἱ σου ὁ θεός. αἱ πόρεϊ
 αὐτῷ θεοῦ μετ' βασιλέων ἡ ἐν τῷ ἁγίῳ.
 Πρόεφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενα φαλλόν-
 των. ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστῶν. Ἐν
 ἐκκλησίᾳ σου εὐλογεῖτε τὸν θεόν. κύριον ἐκ πη-
 γῶν Ἰσραὴλ. Ἐκεῖθεν ἰαμὶν νεώτερος ἐν
 ἐκείνῃ. ἄρχοντες ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῷ.
 ἄρχοντες Ἰαβυλῶν. ἄρχοντες νεφθαλείμ.
 Ἐρτφλε ὁ θεός τῇ δυνάμει σου. δυνάμωσ)
 ὁ θεός, τοῦτ', ὁ κατ' ἐργάσων ἐν ἡμῖν. ἀπὸ
 τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ ἱεροσολήμ.

k iij

Ψ Α Λ Τ Η

Σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς Λῶρα . ἐπιτίμηθῃ
 τοῖς θηρίοις καὶ καλωμου . Ἡ σωαγωγὴ
 τῶν ταύρων ἐν ταῖς λαμάλεσι τῶν λαί-
 ῶν . τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δελοκιμασμέ-
 νους τῷ ἀργυρίῳ . Διασκόρπισον ἔθνη
 τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα . ἤξουσιν πρὸς
 σβησὶν ἐξ αἰγύπτου . αἰθιοπία προφθάσει
 χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ . Αἰ βασιλεῖα τῆς
 γῆς , ἄσατε τῷ θεῷ , ψαλατε τῷ κυρίῳ .
 Διάψαλμα . Ἦν ἐπιβεβηκότες ἐπὶ τὴν οὐ-
 ρανὸν τῷ οὐρανοῦ κατὰ ἀνακλάσιν . Ἦν
 δῶσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ , φωνὴν σωαμεωσ
 τότε δόξαν τῷ θεῷ . Ἐπὶ τῆν Ἰσραὴλ ἡ
 μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ . καὶ ἡ δύναμις αὐ-
 τοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις . Θαυμασὸς ὁ θεὸς
 ὁ ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ . ὁ θεὸς Ἰσραὴλ .
 Αὐτὸς δῶσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ

λαῶ αὐτοῦ, ἐύλογηρὸς ὁ θεὸς. Δόξα.

Εἰς ἔτιλθ ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησο
μένων φαλμὸς τῶν λαβίδ. ξή

Ὡσὸν με ὁ θεὸς ὅτι εἰσήλθοσαν
σ ὕδατα εἰς ψυχῆς μου. Ἐνεπα

γλω εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑ

πόσασισ. ἤλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης

καὶ καταγῆς κατεπόντισέ με. Ἐκοπίαν

σα κρᾶζον. ἐβραχίασεν ὁ λάρυγγ μου.

Ἐξελίπων οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπί

ζειν με ἐπὶ τὸν θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν

ὑπὲρ τὰς ρίχας τῆς κεφαλῆς μου, οἱ με

θῦντές με δωρεάν. Ἐκραταώθησαν οἱ

ἐκλιώκοντές με ἀδίκως. Αοὐχ ἤρπα

ζον. τότε ἀπετίγγου. Ὁ θεὸς σὺ ἐγνώσ

τὴν ἀφροσύνην μου. καὶ αἰ πλημμέλειαι

κ γ

Υ Α Λ Τ Η

μου ἀπὸ σου οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰ-
 σχωθείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομένοντές σε
 κύριε. κύριε τῶν δυναμιῶν. μὴ δὲ ἐν-
 φραπείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ἰητοῦντές σε ὁ θεὸς
 τοῦ Ἰσραὴλ. Ὅτι ἐν ἐκὰς σε ὑπήνευχα ὄντι
 δισμὸν. ἐκάλυψεν ἐν βροτῇ τὸ πρόσωπόν
 μου. ἀπηλωτοειώμενος ἐγενήθην τοῖς
 ἀδελφοῖς μου. καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς
 μητέρας μου. Ὅτι ὁ ἥλος τοῦ οἴκου σου
 κατέφαγέ με. καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνει-
 δισόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Ἐκί σου
 νεκάλυφα ἐν νηθείᾳ τῆς ψυχῆς μου. καὶ ἐ-
 γενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί. Ἐκί ἐθέ-
 μω τὸ ἐν δυνάμει μου σακκῶν. καὶ ἐγενό-
 μω αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ' ἐμοῦ
 ἠδολέσχουσι οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις. καὶ
 εἰς ἐμέ ἐφάλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

Εγὼ λέτῃ προσευχῇ μου πρὸς σέ· κύριε
 καιρὸς τοῦ Λοκίασ. Ο θεὸς, ἐν τῷ
 πλῦθει τοῦ ἔλεουσ σου ἐπάκουσὸν μου.
 ἐν ἀληθείᾳ τῷ σωτηρίασ σου, σῶσόν με ἀπὸ
 πὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ. Ρυθρεύω ἐκ τῶν
 μιθύντων με. καὶ ἐκ τῶν βάθειων τῶν ὑδάτων.
 Μὴ με καταποντισάτω καταγίσι ὑδατοσ
 μὴ ὅ καταπίετω με θυθόσ. μὴ λέ σουσχέ
 τω ἐπ' ἐμέ φρέαρ ἐσόμα αὐτοῦ. Εἰσάκου
 σὸν με κύριε, ὅτι χρησὸν ἐ'ελεόσ σου. κα
 τὰ ἐπλήθοσ τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐπίβλεψον
 ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποσρέψῃσ ἃ πρόσωπόν
 σου ἀπὸ τῶν παλίσ σου. ὅτι θλίβομαι, ταχύ
 ἐπάκουσίν με. πρόσχεσ τῇ ψυχῇ μου, καὶ
 λύτρωσαι αὐτήν. Ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥύ
 σάί με. σὺ ἄ γινώσκῃσ τὸ ὄνειλισμόν μου,
 καὶ τὸ αἰσχύνω με, καὶ τὴν ἐντροπήν μου.

Ψ Α Λ Τ Η

Ἐναντίον σου πῶντες οἱ θλίβοντές με.
 ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου
 καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλλυ-
 πούμενον. καὶ οὐχ' ὑπῆρξε. καὶ παρακα-
 λῶντας, καὶ οὐχ' ἔυρον. Καὶ ἔδωκαν
 εἰς ἔβρωμά μου χολήν. καὶ εἰς τὴν λί-
 ψαν μου, ἐπότισάν με ὄξος. Γενθήτω
 ἡ βλάβη αὐτῶν, ἐνώπιον αὐτῶν, εἰς πα-
 γίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάν-
 δαλον. Σκοτιθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐ-
 τῶν καὶ μὴ βλέπῃν. καὶ ἐκνῶτον αὐτῶν
 διαπαντὸς σύγκραμψον. Ἐκχεον ἐπ' αὐ-
 τοὺς τὴν ὀργήν σου. καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀρ-
 γῆς σου καταλάβοι αὐτούς. Γενθήτω ἡ
 ἐπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη. καὶ ἐν τοῖς
 σκηνώμασιν αὐτῶν, μὴ ἔσω ὁ κατοικῶν.
 Ὅτι ὅν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατελίωξας.

καὶ ἐπὶ τῶν ἀλγοστώων θαυμασμάτων μου προσέ-
 θέθησαν. Πρόθεσ' ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνο-
 μίᾳ αὐτῶν. καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βί-
 βλου βίωντων. καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφί-
 τωσαν. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ. ἡ
 σωτηρία σου ὁ θεὸς, ἀντιλάβοιτό μου.
 Δίνεσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου μετ' ὧν ἤσθ.
 μεγαλωῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. καὶ ἄρῃς τῶν
 θεῶν ὑπὲρ μόσχων νέων. κέρατα ἐκφέρου-
 ντα καὶ ὄπλασ. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ
 εὐφρανθήτωσαν. ἐκζητήσατε τὸν θεὸν καὶ
 ῥήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Ὅτι ἐσήκασε τὸ
 πενήτων ὁ κύριος. καὶ τοὺς πεπεδημένους
 αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἰνεσάτωσαν
 αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ. θάλασσα καὶ πάν-
 τα τὰ ἐρωπύοντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ θεὸς σώ

Υ Α Λ Τ Η

σει τῆν σιών . καὶ οἱ κελομηθήσονται αἱ πό-
 λεις τῆσ' ἰουδαίας . Καὶ κατοικήσουσιν
 ἐκεῖ καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν . καὶ ἔσονται
 ματῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν .
 Καὶ οἱ ἀγαπῶντες ἃ ὄνομά σε κατασκηνώ-
 σουσιν ἐν αὐτῇ .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ λαβὶν εἰς ἀνά-
 μνησιν, εἰς ἃ σῶσαί με κύειον. 50

Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρό-
 σχος . κύειε εἰς ἃ βοηθήσαί μοι
 σωῦσον . Αἰσχυθῆτῶσαν καὶ
 ἐντραπήτῶσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
 μου . Αποτραφήτῶσαν εἰς ταοπίσω καὶ
 κατεσχυθῆτῶσαν οἱ βουλόμηνοί μοι κα-
 κῶ . Αποτραφήτῶσαν παρατίγχα αἱ
 σχωόμενοι οἱ λέγοντές μοι ἔυγε ἔυγε .

Ἀγαλλιάσασα καὶ εὐφρανθήσασα
 ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἰητοῦντές σε ὁ θεός.
 Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, μεγαλωθή-
 τω ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὴν σωτήριόν
 σου. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς ἔμι καὶ πένησ, ὁ
 θεὸς βοήθησόν μοι. βοηθός μου καὶ ῥύσῃσ
 μου εἶ σύ, κύριε μή χρονίσῃσ.
 Δόξα, κάθισμα.

Τῷ λαβὶν φαιμόσ τῶν ἠῶν ἰώ-
 ναλάβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμα-
 λωτιδέντων. ἀνεπίγραφος παρ' ἑ
 βραίοισ.

Ἰ Πί σοὶ κύριε ἤλπισα, μή παταί-
 σχωθείω εἰς ἔναι ἄϊωνα. Ἐν τῇ
 δικαιοσύνῃ σου ῥύσάί με καὶ ἔξελοῦ με.

Ψ Α Λ Τ Η

Κλίνον πρός με ἔδυσσας καὶ σῶσόν με.
 Γενούμοι εἰς θεὸν ὑπερασπισήν· καὶ εἶστο
 πορὶ ὄχυρόν τοῦ σῶσαί με. Ὅτι σέρεω
 μάμα καὶ καταφυγήμα εἶσὺ. Ὁ θεὸς με
 ῥῦσαί με ἐκ χερῶν ἀμαρτωλοῦ. ἐκ χερῶν
 παρανομοῦντος καὶ ἀλιχθῦντος. Ὅτι σὺ εἶ ἡ
 ὑπομονήμα κύει, κύει ἡ ἐλπίσμα ἐκ νεό
 τητόσμα. Ἐπὶ σὲ ἐπεσηρίχθω ἀπόγα
 γρόσ· ἐκ κοιλίας μηρόσμα, σὺμα εἶσκε
 πασήσ. Ἐν θεῷ ὑμνησίσ μου διαπαν
 τόσ· ὡσεὶ τέρασ ἐγενήθω θεῖσ πολλοῖσ.
 καὶ σὺ βοηθόσ μου κραταίόσ. Πληρωθή
 τω ἔσώμα μου αἰνέσεωσ, ὅπως ὑμνήσω
 τὴν δόξαν σα. Ὅλω τὴν ἡμέραν τὴν με
 γαλοπρέπειωρ σου. Μὴ ἀπορρίψῃσ με
 εἰς καιρὸν γήρασ· ἐν θεῷ ἐκλείπειν τὴν ἰ
 σχήν μου μὴ ἐγκαταλίπῃσ με.

Ὅτι εἶπεν

Ὅτι εἶδον οἱ ἐχθροί μου ἐμοί· καὶ οἱ φυ-
 λάσσοντες τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο
 ἐπιπρᾶυτό. Λέγοντες, ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν
 αὐτόν· καταλιώξαστε καὶ καταλάβετε αὐ-
 τόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμην Θ· Ὁ θεὸς
 μου, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ θεὸς μου,
 εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Αἰσχυ-
 θήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδραβάλ-
 λοντες τὴν ψυχὴν μου· πειβαλίεθωσαν
 αἰσχύνη καὶ ἐντροπὴν οἱ ἰητοῦντες τὰ κα-
 κά μοι· Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιδῶ ἐπὶ σέ
 καὶ προθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου·
 τὸ σῶμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην
 σου· ὄλω τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου·
 Ὅτι οὐκ ἔγνωρ γραμματείας, εἰσελεύσοι
 μα ἐν δωασείᾳ κυρίου· κύειε μνηθεῖσαι
 ματῆς δικαιοσύνης σου μόγου·

Υ Α Λ Τ Η

Ο θεός μου ἔειλέ λαξάσ με ἐκ νεότητός
 μου, καὶ μέχει τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυ-
 μάσιά σου. καὶ ἕως γήρωσ καὶ πρεσβεία.
 Ο θεός μου μὴ ἔγκαταλίπησ με ἕως ἄρ' ἀ-
 παγγελῶ τὴν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ
 τῇ ἐρχομένῃ. Τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὴν
 δικαιοσύνην σου ὁ θεός ἕως τῶν ὑψίστων.
 Ἀποποίησάσ μοι μεγαλιῖα, ὁ θεός τίς ὅ-
 μοιός σοι; Οσασ ἔειλέξάσ μοι θλίψασ
 πολλάσ καὶ κακάσ. καὶ ἐπιστρέψασ ἕως ἀπο-
 ησάσ με. καὶ ἐκ τῶν ἄβύσσων τῆς γῆσ ἀνήγαγέσ
 με. Ἐπλεόνασασ ἐπὶ ἐμέ τῆς μεγαλωσύ-
 νης σου. καὶ ἐπιστρέψασ παρεκάλεσάσ με.
 καὶ ἐκ τῶν ἄβύσσων τῆς γῆσ πάλιν ἀνήγαγέσ με
 Καὶ ἔγωγ ἐξομολογήθμαί σοι ἐν λαοῖσ
 κύριε. ἐν σκεύεσι φαρμοῦ τῆς ἀλήθειάν σου
 ὁ θεός. Υαλῶ σοι ἐν κιθάρα ὁ ἄγιος σου

Ἰσραὴλ . Ἀγαλιᾶσονται τὰ χεῖλη μου
 ὅταν ψάλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἤρξιν
 βώσω . Ἐπιλε καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλη τῇ
 ἡμέραν μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου .
 Ὅταν αἰσχωθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν, οἱ
 τοῦντες τὰ κακοῦ μοι .

Εἰς σαλαμὼν ψαλμὸς τῷ Δαβίδ .

ο α

Θεὸς, τὸ κρῖμα σου ἐν βασιλείᾳ
 ὁ δόσ . καὶ τὴν δικαιοσύνην σου
 ἐν τῷ βασιλείῳ σου . Κρίνην
 τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κῦσ πᾶ
 χούσ σου ἐν κρίσει . Ἀναλαβέτω τὰ ὄ
 ρη εἰρήνην ἐν λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιο
 σύνην . Κεῖνεῖ τοὺς πᾶχούσ κῦ λαοῦ,
 καὶ σώσει τοὺς ἡούσ τῶν πενήτων .

l ij

Υ Α Λ Τ Η

Καὶ ταπεινώσει συχθάντω, καὶ συμπα-
 ραμνεῖ τῷ ἡλίῳ. Καὶ πρὸ τῆσ σελή-
 νησ γενεῶσ γενεῶν. Καταβήσεται ὡσὺ
 ἐτὸσ ἐπὶ πόρον. καὶ ὡσεὶ σαγῶν ἢ σάβου
 σα ἐπὶ τῆν γῆν. Α νατελεῖ ἐν ταῖσ ἡμέ-
 ραισ αὐτοῦ δικαιοσύνη. καὶ πλήθου εἰρή-
 νησ ἕωσ οὗ ἀνταναιρεθῆ ἡ σελήνη. Καὶ κα-
 τακυεύσει ἀπὸ θαλάσσησ ἕωσ θαλάσσησ
 καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕωσ περάτων τῆσ οἴκου
 μένησ. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται αἱ
 θίοπεσ. καὶ οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ, χοῦρ λείξου-
 σι. Βασιλεῖσ θαρσεῖσ καὶ νῆσοι, δῶρα
 προσοίσουσι. βασιλεῖσ ἀρρῶβων καὶ σα-
 βᾶ, δῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυμή-
 σουσιν αὐτῷ, πάντεσ οἱ βασιλεῖσ τῆσ
 πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Οτι
 ἐρρῶσακ πᾶσιν ἐκ δωάσου. καὶ πένητα,

ὧ οὐχ' ὑπὸρχεβοηθός . Φείσεται πῶχου
 καὶ πένητος . καὶ ψυχὰς πνήτων σώσει .
 Ἐκτόκου καὶ ἱξ' ἀδικίας λυγρώσεται τὰς
 ψυχὰς αὐτῶν . καὶ ἐντιμὸν ἔσ' ὄνομα αὐτῶν
 ἐνώπιον αὐτῶν . Καὶ ἴσεται καὶ λοθῆ
 σεται αὐτῶν ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς ἀραβίας .
 καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός .
 Ὅλω τὴν ἡμέραν ἐὺλογήσουσιν αὐτόν .
 Ἔσαι σῆμα ἐν τῇ γῆ ἐπ' ἀκρῶν τῶν ὄρε
 ων . Ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ ἐν λίβανον ὁ
 καρπὸς αὐτοῦ . καὶ ἱξανθήσουσιν ἐκ πό
 λεως, ὡσεὶ χόρρος τῆς γῆς . Ἔσαι ἔσ' ὄνο
 μα αὐτοῦ ἐὺλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας .
 πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει ἔσ' ὄνομα αὐτοῦ .
 Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῶν πάσαι αἰ
 φυλαὶ τῆς γῆς . πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦ
 σιν αὐτόν . Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός

Υ Α Λ Τ Η

Ἡ Ἰσραήλ. ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.
 Καὶ ἐυλογημένοι εἰς ὄνομα τῆς Δόξης αὐτοῦ,
 τοῦ εἶς ἐν αἰῶνα. καὶ εἶς ἐν αἰῶνα ἑκατόν.
 Καὶ πληρωθήσεται τῆς Δόξης αὐτοῦ
 τοῦ πάσα ἡ γῆ. γένοιτε γένοιθε. Δόξα.

Ἐξελίπον οἱ ὕμνοι λαβὶν ἡοῦ εἰς
 σαὶ φαλμὸς τοῦ ἀσάφ. ο β

Σ ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῶ Ἰσραήλ. ἦς
 ἐυθέσι τῆ καρδία. Ἐμοῦ δὲ πα
 ρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες
 παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ λαβήματα μου.
 Οὐ ἐβήλωσα ἡ καρδία ἐν νόμοις ἀμαρ
 τωλῶν θεωρῶν. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάγκη
 ἐν τοῦ θανάτου αὐτῶν. καὶ σέρωμα ἐν τῆ
 μάστιγι αὐτῶν. Ἐν κόπῳ ἀνθρώπων

οὐκ εἰσί· καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μασιγῶθῃ
 σονται· διὰ τοῦτο ἐκφάτησεν αὐτοῦσ ἡ ὑ-
 περηφανία αὐτῶν εἰς τέλος· Πεινβάλλον
 το ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἐαυτῶν· ἐξελεύ-
 σεται ὡσ' ἐκ σέαρος ἡ ἀδικία αὐτῆ· Διήλ-
 θοσαν εἰς δίαθεσιν καρδίας· διενόηθη-
 σαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ· ἀδικίαν
 εἰς ὄψοσ ἐλάλησαν· Ἐθενρ εἰς οὐρανὸν
 ᾠσῶμα αὐτῶν· καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλ-
 θεν ἐπὶ τῆσ γῆσ· Διὰ τοῦτο ἐπισρέψει ὁ
 λαόσ μου ἐνταῦθα· καὶ ἡμέραι πλήρῃσ
 εὐρεθήσονται ἐν αὐτῆσ· Καὶ εἶπον· πῶσ
 ἔγνω ὁ θεόσ· καὶ εἰς γνῶσισ ἐν τῷ ὄψισῶ·
 Ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνούντεσ
 εἰσ εἰς αἰῶνα, κατέσχορον πλοῦτοσ· Καὶ εἶ-
 πα, ἄρα ματαίῳσ ἐδικαίωσα τῆσ καρδίας
 μου καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοισ τὰσ χεῖράσ μου·

I iij

Υ Α Λ Τ Η

Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν
 ἡμέραν. καὶ ὁ ἐλεγχός μου εἰς τὰς πρώ-
 ας. Εἰ ἐλεγον ληθήσομαι οὕτως. Ἰδοὺ
 τῆ γενεᾶ τῶν ἡῶν σου ἠσωθήτηκας, καὶ
 ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι. Τοῦτ' ἐπίσταν
 ἐνώπιόν μου. ἕως οὗ εἰσέλθω εἰς τὴν ἀγιασ-
 εῖον τοῦ θεοῦ καὶ σωθῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐ-
 τῶν. Πλήρ' εἰς τὰς δολιότητας αὐτῶν
 ἔθου αὐτοῖς κακὰ. κατέβαλες αὐτοὺς ἐν
 τῷ ἐπαρθῆναι. Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμα-
 σιν ἐξάπινα. ἐξελίπον, ἀπόλην, διὰ τὴν
 ἀνομίαν αὐτῶν. Ὡς ἐνύπνιον ἐξελθόν-
 τος. κύει ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα
 αὐτῶν ἐξουθενώσας. Ὡς ἐξουθενώθη ἡ καρ-
 δία μου, καὶ οἱ νεφροί μου, ἠλλοιώθησαν.
 Ἐὰν ἐξουθενωμένος. οὐκ ἐγνων. κτην' ὅ-
 λη σ' ἐγενήθη παρὰ σοί, καὶ γὰρ διαπαντός

μετὰ σοῦ . Ἐκράτησας τῆσ' χειρὸσ' τῆσ'
 δεξιᾶσ' μου . καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδήγη-
 σάσ' με . καὶ μετὰ λόξησ' προσελάβη με .
 Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ πα-
 ρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆσ' γῆσ' ; Ἐξέλι-
 πην ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου . ὁ θεὸσ'
 τῆσ' καρδίας μου . καὶ ἡμερίσ' μου ὁ θεὸσ'
 εἰσ τὸν αἰῶνα . Οτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες
 ἑαυτοῦσ' ἀπὸ σοῦ, ἀπολλύονται . ἐξωλόθρευ-
 σασ' πάντα ἐν ὄρνυοντα ἀπὸ σοῦ . Ἐ-
 μοὶ δὲ ἐπροσηγάγεθ' ἑλθεῖν θεῶ, ἀγαθόν
 ἐστίν . τίθεισ' ἐν τῷ κυρίῳ τῆσ' ἐλπίδα μου .
 Τοῦ ἐξατεῖλαί με πάσασ' τὰσ' αἰνέσεις σου
 ἐν ταῖσ' πύλαισ' τῆσ' θυγατρὸσ' σιών .

Σωίσεωσ' τῷ ἀσάφ. ο γ

1 Νατί ὁ θεὸσ' ἀπόσω εἰσ τέλος .

1 γ

Ψ Α Λ Τ Η

ὦργίωθι ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς
 σου. Μνήσθητι τῆς σωαγωγῆς σου ἧς
 ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. ἔλυθώσω ῥάβδῳ κλη
 ρονομίας σου. Ὁροσσιῶν τοῦ κτε
 σκύνωσας ἐν αὐτῷ. ἔπαρον τὰς χεῖράς
 σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῆς εἰς τέλος.
 Ὅσα ἐπονηρεύσας ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἀγίῳ
 σου. καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν
 μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου. Ἐθεντο τὰ σημεῖα
 αὐτῆς σημεῖα. καὶ οὐκ ἔγνωσαν. ὡς εἰς τὴν
 ἐξοδὸν ὑπεράνω. Ὡς ἐν δρυμῶ ξύλων,
 ἀξίνας ἐξέκωψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ
 αὐτό. ἐν πελέκει καὶ λαξυτηρίῳ κατέρι
 ράξαν αὐτήν. Ἐνεπύεισαν ἐν πυρὶ τὰ ἀί
 για ἡειόρ σου. εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν
 τὸ σκύνωμα τοῦ ὀνόματός σου.
 Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἰ συγγένεια

αὐτῶν ἐπιτοαυτό. Δεῦτε καὶ καταπαύσω
 μεν παλάστας ἑορτάς καὶ θεοῦ ἀπὸ τῆς
 γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν, οὐκ εἶδον οὐδὲ
 οὐκ ἔσθη ἔτι προφήτης. καὶ ἡμεῖς οὐ γινώ-
 σκεται ἔτι. Ἔως πότε ὁ θεὸς, ὄνειδιε
 ὁ ἔχθρος. παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίον τὸ ὄ-
 νομα σου εἰς τέλος. Ἰνα τί ἀποστρέ-
 φησ τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου
 ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος.

Ὁ δὲ θεὸς, βασιλεύσ ἡμῶν πρὸ αἰῶνος.
 ἔργασατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ λιθάμει σου
 τὴν θάλασσαν. σὺ σώεσαι τὰς κε-
 φαλάς τῶν θρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

Σὺ σώεθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δρά-
 κωντος. ἔλωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς.

(τοῖς αἰθίοφι.

Ψ Α Λ Τ Η

Σὺ Διέξρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους. σὺ
 ἐξήραναις ποταμοῦσ' ἠθάμ. Σὴ ἔστη ἡ ἡ
 μέρα, καὶ σὴ ἔστη ἡ νύξ. σὺ κατηρτίσω φαῦ
 σην καὶ ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ
 ὠραῖα τῆσ' γῆσ'. θέροσ' καὶ ἔαρ σὺ ἐπλασας
 αὐτὰ, μνήσθητι ταύτησ'. Ἐχθρὸσ' ὠνεῖλι
 σε εἰς κύειον. καὶ λαὸσ' ἀφρων παρώξων
 εἰς ὄνομά σου. Μὴ παραδῶσ' τοῖσ' θηρίοισ'
 ψυχὴν ἐξομολογουμένω σοι. τῶν ψυχῶν
 τῶν πενήτων σου, μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.
 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκω σου. ὅτι ἐ
 πληρώθησαν οἱ ἐσκατισμένοι τῆσ' γῆσ' οἴ
 κων ἀνομιῶν. Μὴ ἀπογραφῆτω τεταπεί
 νωμένοσ' κατησχυμένω. πῶχὸσ' καὶ πέ
 νησ', αἰνέσασι εἰς ὄνομά σου. Ἀνάσα ὁ θε
 ὸσ' Δίχασον τὴν Δίκω σου. μνήσθητι τοῦ
 ὀνειδισμοῦ σου τοῦ ὑπὸ ἀφρονος ὄλω τῆ

ἡμέραν . Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰ-
κετῶν σου . ἢ ὑπερηφανία τῶν μισούντων
σε , ἀνέβη διαπαντός .

Δόξα .

Εἰς εὐτέλειαν μὴ λιχθεύῃς ψαλι-
μὸς ὡς οὐρανὸς ἀσάφ . ο Λ

Ξομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς , ἕξο-
μολογησόμεθά σοι . καὶ ἐπικαλε-
σόμεθα τὸ ὄνομά σου . Διηγῆσοι
μα πάντα τὰ θαυμάσιά σου . ὅταν λάβω
καιρὸν , ἐγὼ εὐθύτητα κεινῶ . Ἐτάκη ἡ
γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ .

Διαψάλμα .

Ἐγὼ ἐξερέωσα τοὺς σύλους αὐτῆς . Εἰς
πατοῖς παρονομοῦσι , μὴ παρανομεῖτε .
καὶ τοῖς ἀμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρασ .

Υ Α Λ Τ Η

Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὑψοσ ἔκκερασ ὑμῶν. καὶ
 μὴ λαλεῖτε κατὰ τὸ θεοῦ ἀδικίαν. Οὐ, οὐ
 τε ἐξ ἐξόλων, οὔτε ἀπὸ λυσμῶν. οὔτε ἀπὸ
 ἐρήμων ὀρέων. ὅτι ὁ θεὸς κειθήσῃσι. Τοῦ
 θν τα πρνοῖ καὶ τῆν ὑφοῖ. ὅτι ποτήει ἐν χι
 ρὶ κυρίῃ, οἶνον ἀκράτο πληῆρεσ κεράσμασ.
 Καὶ ἐκλινου ἐκ πυτῆ, εἰσ τῆρ. πλῆ ὁ πυγίας
 αὐτῆ οὐκ ἐξεκενώθη. Γίωντζ πάντεσ οἱ ἀι
 μαρτωλοῖ τ γῆσ. ἐγὼ ὃ ἀγαλλιάθμα εἰσ
 τ αἰῶνα. φαλῶ τῶ θεῶ ἰακώβ. Καὶ πάντα
 τὰ κέρατα τ ἀμαρτωλῶν σωθλάσω. καὶ ὃ
 φωθήσεται ἔκκερασ τοῦ δικαίου.

Εἰσ ρ τέλθ ἐν ὕμνοισ. φαλμὸσ
 τῶ ἀσάφ. ὦλη πρὸσ τὸν ἀαυί
 ειορ.

09

γ Νωσὸσ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ὁ θεὸσ.

ἐν θεῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ.

καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν σιῶν.

Ἐκεῖ σωέταιφε τὰ κράτη τῶν τόξων. ὅ

πληρ καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. Φω

τίσεις σὺ θαυμάσῃς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων.

Ἐταραχθησαν πάντες οἱ ἀσύνητοι τῆ καρ

δία. Ὑπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ

ἔβρον οὐδὲν. πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλοῦ

του ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Ἀπὸ ἐπιτι

μήσεώς σου ὁ θεὸς Ἰακώβ. ἐνύσαξαν οἱ ἐ

πιβεβηκότες τοῖς ἵπποις. Σὺ φοβερὸς

εἶ, καὶ τίς ἀντισησεταιί σοι. ἀπὸ τότε ἡ

ὀργή σου. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἠκεύτισα κρί

σιν. Ἦ ἐφοβήθη καὶ ἠσύχασεν, ἐν

θεῷ ἀνασῆναι εἰς κρίσιν ἐν θεῷ. τοῦ σῶ

σαι πάντα τοὺς πραεῖς τῆς γῆς.

Υ Α Λ Τ Η

Διάφασμα :

Οτι ἐρθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται
 σοι . καὶ ἐγκατάλημμα ἐρθυμίου ἐορτά-
 σθαι σοι . Εὐξάδε καὶ ἀπόλοτε κυρίῳ τῷ
 θεῷ ἡμῶν . πάντες οἱ κύκλω αὐτοῦ οἴσου
 σι δῶρα . Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ
 πνύματα ἀρχόντων . φοβερῷ παρὰ τοῖς
 βασιλεῦσι τῆσ γῆσ .

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ἰδιούμ φαλμὸσ
 τῶν ἀσάφ .

06

Ωνῆ μου πρὸσ κύειον ἐκέκραξα .
 φ φωνῆ μου πρὸσ ἔρθεόν , καὶ πρι-
 σέσχε μοι . Ἐν ἡμέρα θλίψέωσ
 μου ἔρθεόν ἐξέζητήσα . ταῖσ χερσί μου
 νυκτὸσ ἐναντίον αὐτοῦ , καὶ οὐκ ἠπατήθην .
 Δ' πλωήγατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου
 ἐμνήσθην

Ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ, καὶ εὐφράνθην . Ἡλο-
 λίσχησα καὶ ὀλιγοψύχησα ἐπνεῦμά μου .

Διάφαλα .

Προκατελάβοντο φυλακᾶς οἱ ὀφθαλμοί μου
 Ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα . Σιλωγισά-
 μην ἡμέρας ἀρχαίας . καὶ ἔτη αἰώνια Ἐμνή-
 σθην καὶ ἐμελέτησα . Νυκτὸς μετὰ τῆς
 καρδίας μου Ἡλολίσχουρ καὶ ἐσκαλεῖ ἐ-
 πνεῦμά μου . Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώ-
 σε^ς κύει^ς ; καὶ οὐ προδήσει τοῦ εὐλοκῆ-
 σαί^ς ἐτι . Ἡ εἰς τέλει^ς εἰλεοσ αὐτοῦ ἀπο-
 κόψει ; Σωετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς
 εἰς γενεᾶν ; Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἴκτει-
 ρῆσαι ὁ θεός ; Ἡ σωέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐ-
 τοῦ τοὺς οἴκτιρμους αὐτοῦ ; Διάφαλα
 μα . Ἐκαὶ εἶπαν ὄν ἠρξάμην . Αὕτη ἡ
 κλοίσισ τῶς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου . Ἐμνήσθην

Υ Α Λ Τ Η

τῶν ἔργων κυρίου. Ὅτι μνησθήσομαι
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. καὶ
μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου.

Καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδύμασί σου ἀλλολε-
σχήσω. ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὀδός σου.

Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. σὺ
εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια,

Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύνα-
μίν σου. ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου
τὸν λαόν σου. τοὺς υἱοὺς ἰακώβ καὶ ἰω-
σήφ. Εἶλοσάν σε ὕδατα ὁ θεός. καὶ
ἔλοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν.

Ἐταράχθησαν ἄβυσσοί, πλήθος ἡ-
χου ὕδατων. φωνὴν ἔλασαν αἱ νεφέ-
λαι. Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύου-
ται. φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ βροχῷ.

Ἐφάνη αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἴκτουμένῃ.

ἱσαλιώθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ .

Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὄλοι σου . καὶ αἱ φῖ
βοι σου , ἐν ὕδασι πολλοῖς . καὶ τὰ ἴχθυ
σου , οὐ γνωθήσονται . Ωλύ

γησὼσ ὡσ πρόβατα ἐν λα

όν σου, ἐν χερσί σου

ὑσῆ καὶ ἄ

αρών .

Δόξα . κάθισμα .

mi

Εὐλογοῦσθε τοὺς κυρίους ἡμέρας . καὶ τὸν ἡμέραν

καὶ τὸν ἡμέραν . καὶ τὸν ἡμέραν . καὶ τὸν ἡμέραν

καὶ τὸν ἡμέραν . καὶ τὸν ἡμέραν . καὶ τὸν ἡμέραν

καὶ τὸν ἡμέραν . καὶ τὸν ἡμέραν . καὶ τὸν ἡμέραν

καὶ τὸν ἡμέραν . καὶ τὸν ἡμέραν . καὶ τὸν ἡμέραν

καὶ τὸν ἡμέραν . καὶ τὸν ἡμέραν . καὶ τὸν ἡμέραν

καὶ τὸν ἡμέραν . καὶ τὸν ἡμέραν . καὶ τὸν ἡμέραν

καὶ τὸν ἡμέραν . καὶ τὸν ἡμέραν . καὶ τὸν ἡμέραν

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΘΕΙΟΝ ΔΑΒΙΔ.

Σίγηθρ ὄρφειῦ, ρίψον ἔρμη τὴν λύραν.
Τρίπους ὁ Δελφοῖσ, δύνον εἰς λίθω ἔει.
Δαβὶδ γὰρ ἡμῖν, πνεύμασ κρούων λύραν.
Γρανεῖ τὰ κρυπτὰ τῶν θεοῦ μυστηρίων.
Πληθύν παλαιῶν, ἰσορεῖ τερασείων.
Κινεῖ πρὸς ὕμνον ἔκτίσαντοσ, τῶ κτίσιν.
Ἀπαντασ σώζων, μυσαγωγεῖ καὶ γράφει.
Ἀμαρτάνοντασ, εἰσ ἐπισροφήν φέρει.
Πολλοῖσ σὺν ἄλλοισ, καὶ κριτὶ δειλῶν κρίσιν.
Σμῆχεν διδάσκει, ψυχικὰσ ἀμαρτίασ.

- Τῷ θεῷ Λόξα.

ΑΡΜΟΝΙΗΣΙΕ
 ΡΗΣΜΕΛΙΗΔΕΑ
 ΑΣΜΑΤΑ ΔΑΒΙΔ
 ΣΥΝΕΣΕΩΣ ΤΩ
 ΑΣΑΦ οβ

Ροσέχετε λαΐσ μου ἕδ νόμω
 μου . κλίνατε ἔδουσ ὑμῶν εἰς
 π τὰ ῥήματα τοῦ σώματός μου .
 Ἄνοιξω ἐν παραβολαῖσ ἔσώ
 μαμα . φτέγξομαι προβλήμα
 τα ἀπ' ἀρχῆσ . Οσα ἠκούσα μη κ' ἐγνώ
 μη αὐτά . καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν λιπή
 σαντο ἡμῖν . Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκ
 νων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν . ἀπαγγέλι
 λοντες τὰς αἰέσεις τοῦ κυρίου καὶ τὰς
 m iij

Υ Α Λ Τ Η

Λωασειάσ αὐτοῦ. Καὶ τὰ θαυμάσια αὐ-
 τοῦ ἃ ἐπόρῃσε. καὶ ἀνέσῃσε μαρτύειον ἐν
 Ἰακώβ. καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ. Ὅσα
 ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν. τοῦ γνω-
 ρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. Ὅπως ἂν
 γινῶσιν ἡμετέρας υἱοὶ τεχνησόμενοι. καὶ
 ἀνασῆσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς
 υἱοῖς αὐτῶν. Ἴνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεόν τῆς
 ἐλπίδας αὐτῶν. καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν
 ἔργων τοῦ θεοῦ. Καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ
 ἐκζητήσωσιν. Ἴνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέ-
 ρες αὐτῶν. καὶ σκελιὰ καὶ παραπεικρί-
 νουσα. Ἐπειὸς οὐ κατέθωκε τὴν καρ-
 δίαν ἐαυτῆς. καὶ οὐκ ἐπισώθη μετὰ τοῦ
 θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. Υἱοὶ Ἰφραὶμ ἐν-
 τείνοντες καὶ βωλοντες τόξοις. ἐσφαθη-
 σαν ἐν ἡμέρα πολέμου. Οὐκ ἐφίλαξαν

τὴν Διαθήκην τοῦ θεοῦ καὶ ἐν ἔργῳ νόμῳ αὐ-
 τοῦ οὐκ ἐβουλήθησαν πορεύεσθαι. Καὶ
 ἐπελάθοντο τῶν ἐργασίων αὐτοῦ καὶ τῶν
 θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐδίδαξαν αὐτοῖς.
 Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν δὲ ἐποίησε
 θαυμάσια. ἐν γῆ αἰγίπῳ ἐν πεδίῳ τά-
 νεωσ. Διέρρηξε θάλασσαν καὶ διήγαγεν
 αὐτοὺς. παρέσθην ὕλατα ὡσεὶ ἄσκός.
 Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας.
 καὶ ὅλῳ τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.
 Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ. καὶ ἐποίησεν
 αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ. Καὶ ἐξήγα-
 γεν ὕδωρ ἐκ πέτρας. καὶ κατήγαγεν ὡς πο-
 ταμοὺς ὕλατα. καὶ προσέθετο ἔτι καὶ ἄμαρ-
 τάνην αὐτοῦ. Παρεπίκραναν τὸν ὕ-
 ψισον ἐν ἀνύδρῳ. καὶ ἐξεπίρασεν τὸν θε-
 ὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

m iij

Υ Α Λ Τ Η

Τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.
 Καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ εἶδον.
 Μὴ λωθήσεται ὁ θεὸς ἐτοιμάσαι φαπέ-
 ραν ἐν ἐρήμῳ. ἐπεὶ ἐπάταξε πέφαν, καὶ
 ἐρρύησαν ὕδατα. καὶ χεῖμα ῥοιοὶ κατεκλύ-
 θησαν. Μὴ καὶ ἄρτον λύναται λούνα
 ἢ ἐτοιμάσαι φαπέραν θεῷ λαῷ αὐτοῦ.
 Διὰ τοῦτο ἤκουσε κύριος καὶ ἀνεβάλετο καὶ
 πῦρ ἀνήφθη ἐν ἱακώβ, καὶ ὄργη ἀνέβη ἐπὶ
 σὺν Ἰσραὴλ. Οὐκ ἐπίστευσαν ἐν θεῷ
 θεῷ. οὐδέ ἠλπίσαν ἐπὶ τῷ σωτήριον αὐτῶν.
 Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν. καὶ
 θύρας οὐρανοῦ ἀνέωξε. Καὶ ἐβρέξεν αὐ-
 τοῖς μέννα φαγεῖν. καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐ-
 λωκεν αὐτοῖς. Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν
 ἄνθρωπος. ἐπισιτισμὸν ἀπέσειλεν αὐτοῖς
 εἰς πλησμονήν. Ἀπῆρην γῶτον ἐξ οὐρα

νοῦ· καὶ ἐπήγαγον ἐν τῇ Λωάμει αὐτοῦ
 λίβα· Καὶ ἔβρεξον ἐπ' αὐτούς ὡσεὶ
 χιούρ σάρκας· Καὶ ὡσεὶ ἄμμορ θαλασ
 σῶν πετεινὰ πτερωτά· Καὶ ἐπέπεσον ἐν
 μέσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν· κύκλω τῶν
 σκλωμάτων αὐτῶν· Καὶ ἔφαγον καὶ ἐ
 νεπλήθησαν σφόδρα· καὶ τὴν ἐπιθυμίαν
 αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς· οὐκ ἐσερήθησαν ἀ
 πό τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν· Ἐπι τῆς βρώ
 σιως οὕσης ἐν τῷ σώματι αὐτῶν· καὶ ὄρ
 γή τοῦ θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς· Καὶ ἀπέ
 κτεινον ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν καὶ τοὺς
 ἐκλεκτούς τοὺς Ἰσραὴλ συνεπόλησεν·
 Ἐν πᾶσι τούτοις ἡμαρτον ἔτι· καὶ οὐκ ἐ
 πίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ·
 Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐ
 τῶν· καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ πωυλῆς·

Υ Α Λ Τ Η

Όταν ἀπέκτενον αὐτούς τότε ἐξεβήθησαν
 αὐτόν. καὶ ἐπέσρεφον καὶ ὠρθησαν πρὸς
 τὸν θεόν. Καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θεὸς βο
 ηθὸς αὐτῶν ἐστίν. καὶ ὁ θεὸς ὁ ὑψίστος λυτῶ
 τῆς αὐτῶν ἐστίν. Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν
 τῷ σώματι αὐτῶν. καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν
 ἐψεύσαντο αὐτῷ. Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν
 οὐκ ἐνθεία μετ' αὐτοῦ. οὐδὲ ἐπισώθησαν
 ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ. Αὐτὸς δὲ ἐστὶν οἰ
 κτίρμων καὶ ἰλασκεται ταῖς ἁμαρτίαις
 αὐτῶν καὶ οὐ διαφθερεῖ. Καὶ πληθυνεῖ καὶ
 ἀποσρέψαι ἐν θυμῷ αὐτοῦ. καὶ οὐχὶ ἐκ
 καύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐ
 μνήσθη ὅτι σὰρξ ἐστίν. πνεῦμα πορευόμενον
 καὶ οὐκ ἐπισρέφον. Προσκίς παρεπί
 κραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. παρώργησαν
 αὐτὸν ἐν γῆ ἀνύδρῳ.

Καὶ ἐπέσρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸ θεόν·
 καὶ τὸν ἅγιον υἱὸν Ἰσραὴλ παρώξισαν· καὶ
 ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας· ἧς
 ἐλυρώσατο αὐτοῦ ἐκ χειρὸς θλίβοντες·
 ὡς ἔθετο ἐν αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ· καὶ
 τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ τάνεδ· καὶ
 μετέσρεψεν εἰς αἶμα τοὺς ποταμοὺς αὐτοῦ
 καὶ τὰ ὄμβρηματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν·
 ἔξαπέσειλεν εἰς αὐτοὺς κυνὸς μύαν, καὶ κα-
 τέφαγον αὐτοῦ· καὶ βάτραχον καὶ λίεφθει-
 ρον αὐτοῦ· καὶ ἔλωκε τῆς ἔρυσίβης υἱὸς
 καρπῶν αὐτῶν· καὶ τοὺς πόνοισ αὐτῶν
 τῆς ἀκρίδι· ἀπέκτεινον ἐν χαλάσῃ τῆν
 ἀμπέλων αὐτῶν· καὶ τὰς συκαμίνισ αὐτῶν
 ἐν τῆ πάχῃ· καὶ παρέλωκεν εἰς χα-
 λάσαν τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τῆν ὑπαρξιν αὐ-
 τῶν ὑπὸ πυρί·

Υ Α Λ Τ Η

Ἐξάπεσελεν εἰς αὐτοῦσ ὄργην θυμοῦ αὐ-
 τοῦ. θυμὸν καὶ ὄργην καὶ θλίψιν ἄωσολυ
 λι ἀγγέλων πονηρῶν. Ὡλοποίησε φρί-
 βον τῆ ὄργῃ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ
 θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν. Καὶ τὰ κτή-
 νη αὐτῶν εἰς θάνατον σκέκλεισε. Καὶ
 ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ αἰγύπτῳ
 ἀπ' ἀρχῆν παντὸς πόνου αὐτῶν ἐν τοῖσ
 σκηνώμασι χάμ. Καὶ ἀπῆρεν ὡσ πρό-
 βατα ἐν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἀνήγαγεν αὐτοῦσ
 ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ὠδήγη-
 σεν αὐτοῦσ ἐπ' ἐλπίδι καὶ οὐκ ἐμελίασαν
 καὶ τοῦσ ἐχθροῦσ αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασ-
 σα. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοῦσ εἰς ὄρος ἀ-
 γιάσματος αὐτοῦ. ὄρος τοῦτο ὁ ἐκθήσατο
 ἡ δεξιὰ αὐτοῦ. Καὶ ἐξεβαλεν ἀπὸ προ-
 σώπου αὐτῶν ἔθνη. καὶ ἐκληρολότησεν

αὐτοῦσ ἐν σχοινίῳ κληροδοσίασ . καὶ κα-
 τεσκήνωσεν ἐν τοῖσ σκλωμάσιν αὐτῶν
 τὰσ φυλάσ τοῦ Ἰσραήλ . Καὶ ἐπείρασαν
 καὶ παρεπίκραναν ἐν θεὸν ἦν ὕψισον . καὶ
 τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο .
 Καὶ ἐπέσρεψαν καὶ ἠθέτησαν καθὼσ καὶ
 οἱ πατέρεσ αὐτῶν , μετεγράφησαν εἰσ τό-
 ξον σρεβλόν . Καὶ παρώργισαν αὐτὸν
 ἐν τοῖσ βουνοῖσ αὐτῶν καὶ ἐν τοῖσ γλυ-
 πτοῖσ αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν . Ηκου-
 σεν ὁ θεὸσ καὶ ὑπερεῖδε . καὶ ἐξουλένωσε
 σφόδρα ἐν Ἰσραήλ . Καὶ ἀπώσατο τὴν
 σκλωὴν σιλῶμ σκήνωμα ὃ κατεσκήνωσεν
 ἐν ἀνθρώποισ . Καὶ παρέλωκεν εἰσ αἰ-
 χαλωσίαν τὴν ἰσχύρ αὐτῶν . καὶ τὴν
 καλονὴν αὐτῶν εἰσ χεῖρασ ἐχθρῶν .
 Καὶ σωέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν λαόν αὐ-

Ψ Α Λ Τ Η

τοῦ . καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερέιδε .
 τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ .
 καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν .
 οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἐπέσον . καὶ
 αἱ χήραι αὐτῶν οὐ κλαυθήθοντι . Καὶ ἐξη
 γέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος . ὡς λυκαρὸς καὶ κε
 κραιπαλικῶς ἐξ οἴνου . Καὶ ἐπάταξε τὸ σῶ
 μα αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω . ὄνειδος αἰώ
 νοι ἐλάκων αὐτοῖς . Καὶ ἀπόσκαρ τὸ σκῆ
 νωμα αἰὼς ἦφ . καὶ τὴν φυλὴν ἐφραΐμ οὐκ ἐξε
 λέξατ . Καὶ ἐξελέξατ τὴν φυλὴν ἰούδα .
 εἰς ὄρος τὸ σιών ὃ ἠγάπησε . Καὶ ὡσεὶ λόι
 μος ὡς μονοκέρατος τὸ ἅγιον αὐτοῦ .
 ἐν τῇ γῆ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς εἰς αἰῶνα .
 Καὶ ἐξελέξατο Δαβὶδ εἰς Δούλην αὐτοῦ .
 καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν
 προβάτων . Εξ ὀπίθεν τῶν λαχουμῶν

νῶν ἔλαβεν αὐτόν. ποιμαίνεν ἰακὼβ ἐν
 Δούλῳ αὐτοῦ. καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονο
 μίαν αὐτοῦ. Καὶ ἐποίησεν αὐτοῦ σὲν
 τῆ ἀκακία τῆ καρδίας αὐτοῦ. καὶ ἐν ταῖς
 σωέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ὡδήγησεν
 αὐτοῦ.

Δόξα.

Ψαλμὸς τοῦ ἀσάφ.

811

Θεὸς ἦλθουσιν ἔθνη εἰς τὴν κληρο
 νομίαν σου. ἐμίαναν τὸν ναὸν ἐν
 ἁγίῳ σου. Ἐθεντο ἱερουσαλήμ
 ὡς ὄπαροφυλάκιον. ἔθεντο τὰ θνησίματτα
 τῶν Δούλων σου, βρώματα τοῖς πετεινοῖς
 τοῦ οὐρανοῦ. Τὰς σαρκας τῶν ὀσίων
 σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

Ἐξεχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ.
 κύκλω ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἦν ὁ θαπτήων.

Υ Α Λ Τ Η

Ἐργήθημεν ὄνφ' ἄλλοις τοῖς γείτοσιν ἡμῶν
 μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τῆς κύκλω
 ἡμῶν. Ἔωσ πότε κύει ὄργισθῆναι εἰς τέ
 λθ. Ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὃ ἦλθ σου;

Ἐκχεον τὴν ὄργην σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ
 γινώσκοντά σε καὶ τὴν βασιλείαν σου, αἱ δὲ ὄνο
 μά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο. Ὅτι κατέφα
 γον ἐν ἰακώβ, καὶ ἐν τόπῳ αὐτῆς ἠρήμω
 σαν. Μὴ μνησθῆσ ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων

Ταχὺ προκαταλάβετ' ἡμᾶς οἱ οἰκ
 τιρμοί σου κύει. Ὅτι ἐπὶ χεύσαμεν
 σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σω
 τὴρ ἡμῶν. Ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός
 σου κύει ῥῦσαι ἡμᾶς. Καὶ ἰλάσθηταῖς
 ἁμαρτίας ἡμῶν Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
 Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, τοῦ ἔστιν ὁ θεὸς
 αὐτῶν. καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώ

πιον τῶν

πιορτῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν . ἢ ἐκλίκησις
 τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου καὶ ἐκκεχυ
 μέναι . Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ σανατο
 ρισμὸς τῶν πεπεδημένων . Κατὰ τὴν με
 γαλῶσύνην τοῦ βραχίονός σου , πειωπίη
 σα τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων . Ἀ
 πόδος καὶ γίτοσιν ἡμῶν ἐπιπλασίονα
 εἰς ἐν κόλπον αὐτῶν . Ἐν ὀνηδισμῶν αὐ
 τῶν ὄρα ὠνειδίλισάν σε κύριε . Ἡμεῖς ὁ λα
 ὸς σου καὶ πρόβατα νομῆσ σου . Ἀνθο
 μολογησόμεθα σοι ὁ θεὸς εἰς ἔναι ἰσχυρὰ .
 εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελουμένη
 αἰνεσίη σου .

Εἰς ἔτελθ ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησο
 μένων μαρτύριον τοῦ ἀσάφ . καλ
 μὸς ὑπὲρ τοῦ ἀσυρίου .

00

Υ Α Λ Τ Η

Ποιμαίνων ἐν Ἰσραὴλ πρόσχες ὁ
 ὁ δὲ δὲ δὲ ὡσεὶ πρόβατον ἐν ἰώσῃφ
 Ο καθήμωρος ἐπὶ τῷ χερουβὶμ ἐμ
 φάνηθι. ἐναντίον ἐφραὶμ καὶ βενιαμὴν καὶ
 μανασσῆ. Ἐξέγηρον τὴν Λωχλείαν σου
 καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. Ὁ θεὸς ἐπί
 σρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν
 σου καὶ σωθησόμεθα. Κύει ὁ θεὸς τῶν Λυ
 νάμεων ἔδ ποτε ὀργίση ἐπὶ τῶν προσευχῶν
 τῶν δούλων σου. Ὑψομεῖσ ἡμᾶς ἄρτον
 λακρύων. καὶ ὡπτιεῖσ ἡμᾶς ἐν λάκρυσιν
 ἐν μέρω. Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τῆς
 γείτοσιν ἡμῶν. καὶ οἱ ἔχθροὶ ἡμῶν ἐμ
 κτήρησάν ἡμᾶς. Κύει ὁ θεὸς τῶν Λυ
 νάμεων ἐπί σρεψον ἡμᾶς. καὶ ἐπίφανον
 τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα. Ἀμ
 πύλων ἐξ αἰγύπτου μετῆρασ. ἔξεβαλεσ ἔθ

νη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν. Ὡλοποίη-
 σασ ἔμπροσθεν αὐτῆς. καὶ κατεφύτευσας
 τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν.
 Ἐκάλυψεν ὄρη ἢ σκιά αὐτῆς. καὶ αἱ ἄνα-
 δειδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ.
 Ἐξετενετὰ κλήματα αὐτῆς, ἕως θαλάσ-
 σης, καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παραφυσάδας
 αὐτῆς. Ἰνα τί καθεῖλες ὄν φραγμὸν αὐ-
 τῆς καὶ φυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παρα-
 πορευόμενοι τὴν ὁδόν. Ἐλυμήνατο αὐ-
 τὴν ὕσ ἐκ θυμοῦ. καὶ μονίως ἀγριοσ κα-
 τενεμήσατο αὐτήν. Ὁ θεὸς τὴν λιωα-
 μίαν ἐπίσρεψον δὴ. καὶ ἐπίβλεψον ἐξ
 οὐρανοῦ καὶ ἴδε. Ἐκὰς ἐπίσκεψα τὴν ἀμ-
 πελὸν ταύτην. καὶ κατάρτισαι αὐτήν.
 Ἥν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου. Καὶ ἐπὶ ἕορ
 ἀνθρώπου ὄν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

πῆ

Υ Α Λ Τ Η

Εμπνευσμένη πυρὶ καὶ ἀνεσπασμένη.
 ἀπὸ ἐπιτιμῆσεως τοῦ προσώπου σου ἄπο
 λϋνται. Γενηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα
 δεξιᾶς σου. καὶ ἐπὶ ἕρπον ἄνθρώπου ὄρν' ἐκφα
 τείωσας σεαυτῷ. Καὶ οὐ μὴ ἄποσωμα
 ἀπὸ σοῦ. Ἰώσῃσ ἡμᾶς, καὶ εἰς ὄνομά σου
 ἐπικαλεσόμεθα. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δι
 νάμεων ἐπίστρεφον ἡμᾶς. καὶ ἐπίφανον εἰς
 πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Εἰς εἰς τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν φαλ
 μὸς ὠδήσ' τοῦ ἁσάλφ. π

Γαλιᾶδε τοῦ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν
 α ἁλαλάξατε τοῦ θεῷ Ἰακώβ. Λάι
 βετε φαλμὸν καὶ λότε τύμπανον.
 φαλτήριον τερπὸν μετὰ κιθάρας.

Σαλπίζατε ἐν νεομηνία σάλπιγγι. ἐν εὐφρο
 σήμῳ ἡμέρα ἑορτῆς ὑμῶν. Οτι πρόσταγμα
 τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶ· καὶ κρίμα τῶ θεῶ
 Ἰακώβ. Μαρτύειον ἐν τοῦ Ἰωσήφ ἔθετο
 αὐτῷ· ἐν τοῦ ἔξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς αἰγύπ
 πλου. Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν. ἐπι
 πέσησεν ἀπὸ ἄρσεων ἐν νῶτον αὐτοῦ.

Αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τοῦ κροφίνῳ ἐδούλευ
 σαν. ἐν θλίψει ἐπεκαλέσῳ με καὶ ἐρῶ σά
 μλω σε. Ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ κα
 ταγίδιου. Διαψάλμα.

Ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας·
 ἀκουσον λαός μου καὶ διαμαρτύρομαί σοι.
 Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκούσῃ μου, οὐκ ἔσαι ἐν
 σοὶ θεὸς πρόσφατος οὐδέ προσκωήσῃς
 θεῶ ἄλλοτρίῳ. Ἐγὼ γάρ ἐμικύειθ ὁ θε
 ῶς σου, ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς αἰγύπλου.

Υ Α Λ Τ Η

Πλάτωσον ἃ σόμα σὺ καὶ πληρώσω αὐτό.
 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς
 μου. καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι. Καὶ ἐξ
 ἀπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν
 καρδιῶν αὐτῶν. ὡρνεύονται ἐν τοῖς ἐπι-
 τιτηδεύμασιν αὐτῶν. Εἰ ὁ λαός μου ἤ-
 κουσέ μοι Ἰσραὴλ ταῖς ὁλοῖς μου ἐπέπο-
 ρεύθη. ἐν τῷ μηδενὶ ἄρτους ἐχθροὺς αὐ-
 τῶν ἐταπείνωσα. Καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβον-
 τας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἄρτην χεῖρά μου.
 Οἱ ἐχθροὶ κυρίου ἐφύσαντο αὐτῶ. καὶ ἔ-
 σαι ὁ καιρὸς αὐτῶν ἐστὸν αἰῶνα. Καὶ
 ἐφώμισεν αὐτοὺς ἐκ σέλασ πυροῦ.

καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρη-
 τασεν αὐτοὺς.

Δόξα.

Υαλμὸς τῷ ἁσάφ.

π

Θεὸς ἔσθ' ἐν σωαγωγῇ θεῶν. ἐν
 5 μίση δὲ θεοῦσ' διακινεῖ. Ἔως
 πότε κρίνετε ἀδικίαν. καὶ πρόσω
 πα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε. Κρίνατε ὄρ
 φανῶ καὶ πτωχῶ. ταπεινὸν καὶ πένητα δικαι
 ώσατε. Ἐξέλεθε πένητα καὶ πτωχόν. ἐκ
 χερῶσ' ἁμαρτωλοῦ ῥύσαθε αὐτόν. Οὐκ
 ἔγνωσαν οὐδὲ σωῆσαν ἐν σκοτει διαπο
 ρεύοντα. Σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέ
 lia τῆ γῆσ'. Ἐγὼ εἶπα θεοὶ ἐσὲ καὶ υἱοὶ υἱ
 ψίσου πάντες. ὑμεῖσ' ὅμως ἄνθρωποι ἀπο
 θνήσκετε, καὶ ὡσ' εἶσ' τῶν ἀρχόντων πί
 πτετε. Ἄρωςα ὁ θεὸς κρίνων τὴν γῆν.
 ὅτι σὺ κατακληρονομήσθ' ἐν πᾶσι τοῖσ'
 10 ἔθνεσι.

n iij

Ψ Α Λ Τ Η

Ω Λ Η Ψ α λ μ ο ὦ β ε δ ᾠ σ α φ . π β

Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεται σοι . μὴ
 σιγήσῃς μὴ δὲ καταπραΰνησῶθε
 ὅς . Οτι ἰδοὺ ἐχθροί σου ἤχη
 σαρ . καὶ οἱ μισοῦντές σε ἤραν κεφαλὴν .
 Ἐπιβῆν λαόν σου κατεπανουργήσαντο γνώ
 μω . καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἀγίων
 σου . Εἶπαν δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν
 αὐτούς ἐξ ἔθνους . καὶ οὐ μὴ μνησθῆ ᾧ ὄνο
 μα ἰσραὴλ ἔτι . Οτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁ
 μονοίᾳ ἐπιφαντό . κατὰ τοῦ Διαθήκω δι
 ἔθεντο . Τὰ σκιδώματα τῶν ἰσραηλιτῶν
 καὶ οἱ ἰσραηλιτῶν . Μοὰβ καὶ οἱ ἀγαρῆνοί .
 Γεβὰλ καὶ ἀμμων καὶ ἀμαλήκ . Ἄλλοι
 φυλοὶ μετὰ τῶν κατοικούντων τύρον .
 Καὶ γὰρ καὶ ἀσούρ συμπαρέγενε μετ' αὐτ' .

ἔγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῦ υἱοῦ σου ἰσραὴλ.

Διάψαλμα.

Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ μαδίαμ καὶ τῷ θ
 σάρα. ὡς τῷ ἰαβείμ ἐν τῷ χιμάρρῳ κιο
 σῶν. Ἐξολοθρευθήσαν ἐν ἐνδιώρ. ἔγε
 νήθησαν ὡς εἰ κόπρος τῆ γῆ. Θεοῦ τούσ
 ἀρχοντας αὐτῶν ὡς ἐν ὠρήβ καὶ ἱβ καὶ
 ἱβιέ καὶ σαλμανᾶν πάντα τοῦσ ἀρχον
 τασ αὐτῶν. Οἵτινες εἶπον κληρονομί
 σωμεν ἑαυτοῖς τὴν ἀγιασμένην τοῦ θεοῦ.

Ο θεός μου θεοῦ αὐτούσ ὡς τροχόν. ὡς
 καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου. Ὡς εἰ
 πῦρ ὃ διαφλέξει θυμόν. ὡς εἰ φλόξ ἢ κα
 τακαύσει ὄρη. Οὕτως καταδιώξεις αὐ
 τοῖς ἐν τῇ καταγίλις. καὶ ἐν τῇ ὄργῃ
 σου συτάρξεις αὐτούς. Πλήρωσον τὰ
 πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας. καὶ ζητήσουσε

π γ

Υ Α Λ Τ Η

Ἐὐνομά σου κύει. Αἰσχυθήτωσαν καὶ
 ταραχθήτωσαν εἰς ἔναιῶνα τοῦ αἰῶνος.
 καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολείδωσαν.
 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι κύει Θ. σὺ
 μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰς ἔτελοσ ὑπὲρ τῶν λιωῶν κῖσ
 ἕοῖσ κερὲ φαλμός.

π γ

Σ ἀγαπήτὰ τὰ σκλωώματά σε κύ
 ειε λιωάμεων. Ἐπιποθεῖ καὶ ἐ
 κλείπη ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλάς
 τοῦ κυρίου. Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου
 ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεῶν ἰῶντα. Καὶ γὰρ
 σπουθίου ἐύρεν ἐαυτῶ οἰκίαν, καὶ φυγῶν
 νοσιᾶν ἐαυτῆ. οὐ θήσῃ τὰ νοσιᾶ ἐαυτῆσ.
 Τὰ θυσιασθήειά σου κύειε τῶν λιωάμεων.

ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου. Μακάρι
 οἱ οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου. εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, αἰνέσουσί σε.

Διάψαλμα.

Μακάρι ὁ ἀνὴρ ὃς ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῶν
 παρὰ σοί. ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
 δέητο. εἰς τὴν κοιλίᾳ τοῦ κλαυθμοῦ
 νοσ. εἰς ἐντόπιον ὃν ἔθετο. καὶ γὰρ ἐύλα
 γίας δώσῃ ὁ νομοθετῆς. Πορεύσον Ἰεκ δὴ
 νάμειωσ εἰς δύναμιν. ὀφθήσε ὁ θεὸς τῷ θε
 ῶν ἐν σιών. Κύει ὁ θεὸς τῷ δαυιδμαῶν,
 εἰς ἀκουσον τῆς προσευχῆς μου. ἐνώπι
 οῦ ὁ θεὸς Ἰακώβ. Διάψαλμα.

Υπεραψισὰ ἡμῶν, ἴδε ὁ θεός, καὶ ἐ
 πίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ
 σου. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς
 αἰῶσι σου, ὑπὲρ χιλιάδας.

Ψ Α Λ Τ Η

Ἐξελεξάμην παραρῥίπτειν εἶδαι ἐν τῷ οἴκῳ
 τοῦ θεοῦ μου μάλλον, ἢ οἴκειν με ἐν σκη-
 νώμασιν ἁμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος καὶ ἄ-
 ληθειαν ἀγαπᾷ κύριος. ὁ θεὸς χάριν καὶ
 δόξαν δώσει. Κύριε οὐ σερήσει τὰ ἄ-
 γαθὰ τοῖς πωρευομένοις ἐν ἀσκακίᾳ. Κύ-
 ριε ὁ θεὸς τῶν δωάμεων. μακάριε ἄν-
 θρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς χορὴ ψαλ-
 μός.

πλ

Υλόκησας κύριε γῆν σου. ἀπέσρε-
 ψε ψασ τῷ αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.
 Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ
 σου. ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐ-
 τῶν. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν
 σου. ἀπέσρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστροφον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡ
 μῶν. καὶ ἀπόστροφον ἔρθυμόν σου ἀφ' ἡ
 μῶν. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῆσ ἡ
 μῖν; ἢ διακτενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενε
 ᾶς εἰς γενεάν; Ὁ θεός, σὺ ἐπίστρεψα
 ζωόσῃς ἡμᾶς. καὶ ὁ λαός σου, εὐφραν
 θήσεται ἐπὶ σοί. Δειξόν ἡμῖν κύριε ἡ
 θεός σου. καὶ τὴν σωτηρίαν σου δώσ ἡ
 μῖν. Ἄκούσομαι τί λαλήσῃς ἐν ἑμοί κύ
 ριε ὁ θεός. Ὅτι λαλήσῃς εἰρήνῃ ἐπὶ τῷ
 λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τοὺς ὀπίσσω αὐτοῦ. καὶ
 ἐπὶ τοὺς ἐπίστρεφόντας καρδίαν ἐπ' αὐ
 τόν. Πλήρ ἔγγύς τῶν φοβούμενων αὐτόν
 ἔσωθήειον αὐτοῦ. καὶ κατασκηνώσῃς αὐ
 τῶν ἐν τῇ γῆ ἡμῶν. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια
 σωήνησῃς. Δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατα
 σκηνώσῃς. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτελε.

Υ Α Λ Τ Η

καὶ Δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ Δίεκυψε.
 Καὶ ἡ δὲ κύειος Δώσε χρησότητα. καὶ ἡ γῆ
 ἡμῶν Δώσει ἐν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη
 ἐν ὀπίον αὐτοῦ προπορεύσεται. καὶ θήσεται
 εἰς ὁδὸν τὰ Διαβήματα αὐτοῦ.

Δόξα. κάθισμα.

1α

Προσευχὴ τῷ Δαβίδ.

πβ

Δῖνον κύειε τῷ δού σου καὶ ἐπά
 κ κευσόν μου. ὅτι πτωχὸς καὶ πένθος
 ἐμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν
 μου ὅτι ὀσιόσ ἐμι. σῶσον ἐν δούλόν σου
 ὁ θεός μου, ἐν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέη
 σόν με κύειε ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην
 τὴν ἡμέραν. Ευφρανοντὴν ψυχὴν τοῦ
 δούλου σου ὅτι πρὸς σέ ἤρατῃ ψυχὴν μου.
 Ὅτι σὺ κύειε χρησὸς καὶ ἐπιεικὴς, καὶ ὁσ

λυέλιος πάσι τοῖς ἐπιχαλυμένοις σέ .
 Ἐνώτισαι κύει τῆν προσευχὴν μου . καὶ
 πρόσχεσ τῆ φωτῆ τῆ δεισέωσ μου . Ἐν
 ἡμέρα θλίψέωσ μου ἐκέκραξα πρὸσ σε , ὅ
 τι ἐπήχουσάσ με . Οὐκ ἔστι ὁμοίόσ θι
 ἐν θεοῖσ κύει , καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σε
 Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησασ , ἤξουσι . καὶ
 προσκυνήσουσι ἐνώπιόν σε κύει . Καὶ
 λοξάσουσι ἐ ὄνομά σε , ὅτι μέγασ εἶ σύ .
 καὶ ποιῶν θαυμάσια . σύ εἶ θεός μόνθ .
 Οδλήγησόν με κύει ἐν τῆ ὁδῶ σου . καὶ
 πορεύσομαι ἐν τῆ ἀληθεία σε . Εὐφραν
 θήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνο
 μα σου . Ἐξομολογήσομαι σοι κύει
 ὁ θεός μου ἐν ὅλη καρδία μου . καὶ λοξά
 σω τὸ ὄνομα σου εἰσ τὸν αἰῶνα .
 Ὅτι τὸ ἐλεός σου μέγασ ἐπ' ἐμέ .

Ψ Α Λ Τ Η

καὶ ἐξέσωσά τῆν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατὰ
 τούτου . Ο θεός, παράνομοι ἐπάνευσαν
 ἐπ' ἐμέ . καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζητή-
 σαρ τῆν ψυχὴν μου . καὶ οὐ πρόεθεντό σε
 ἐνώπιον αὐτῶν . Καὶ σὺ κύει ὁ θεός μου
 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων . μακρόθυμος καὶ
 πολυέλεος καὶ ἀληθινός . Ἐπίβλεψον
 ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με . Δὸς ἔ κρᾶτος
 σου ἅπασι παιδί σου . καὶ σώσον ἐν ἡμέρᾳ
 παιδί σκῆσ σου . Ποίησον μετ' ἐμοῦ ση-
 μεῖον εἰς ἀγαθόν . καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισθῶ-
 ντές με καὶ αἰσχυρῶθήτωσαν . Οτι σὺ κύ-
 ει ἐβοήθησάσ μοι καὶ παρεκάλεσάσ με .
 Ταῖς ἡμέραις καρὲ ψαλμὸς ὧδῆς . π 5

• Ἰ θεμέλιοι αὐτῶν ἐν χῆσ ὄρεσι χῆσ ἔ-
 • γίσι . Ἀγαπᾶ κύει τὰς πύ-
 λασσι

λαοσιῶν ὑπὲρ πάντα τὰ σκλωώματα ἰα-
 κώβ. Δελοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἢ
 πόλις τοῦ θεοῦ. Μνηστῆσομαι ῥαὰβ καὶ
 βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκουσίν με. Καὶ ἰ-
 λου ἄλλόφυλοι καὶ τύροισι καὶ λαοσ τῶν αἰ-
 θιοπῶν. ὄυκι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ
 σιῶν ἐκεῖ ἄνθρωπος. καὶ ἄνθρωπος ἐγε-
 νήθη ἐν αὐτῇ. καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐ-
 τήν ὁ ὕψιστος. Κύεθ λιγύσεται ἐν
 γραφῇ λαῶν. καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν
 γεγοννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς ἠυφρανομέ-
 νων πάντων ἢ κατοικία ἐν σοί.

Ὡς ἡ ψαλμοῦ τοῖς ἠοῖς καρτε, εἰς
 εἶτελθ ὑπὲρ μακλήθ τοῦ ἀποκει-
 θῆναι, σωέσεως αἰθάμ τοῦ ἰσραη-
 λίτη.

π β

ο

Υ Α Λ Τ Η

Υει ὁ θεὸς τῆ σωτηρίας μου, ἡμέρας
 κ ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευ-
 χή μου. Κλίν) εἰς οὐσ σου εἰς τὴν δέησίν
 μου. ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου καὶ ἡ
 ζωή μου τῷ ἄλῃ ἠγγισε. Προσελογίδια
 μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ἐ-
 γενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος. ἐν νε-
 κροῖς ἐλεύθερος. Ὡσεὶ ψαυματίαι καθεύ-
 δοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι. καὶ
 αὐτὸ ἐκ τῆ χείρ σου ἀπώσθησαν. Ἐθνή-
 με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ. ἐν σκοτίνοις καὶ
 ἐν σκιᾷ θανάτῃ. Ἐπὶ ἐμὲ ἐπεσκήρυχθη ὁ θυ-
 μός σου. καὶ πάντα κύριος μετεωρισμούς σου
 ἐπήγαγες ἐπὶ ἐμέ. Διάψαλμα.
 Ἐμάκρωσας κύριος γνωσούς μου ἀπὸ ἐμοῦ. ἔ-
 θνή με βδέλυγμα ἑαυτοῖς. Παραλόγ

θλω καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. οἱ ὀφθαλμοί μου
 ἠδένησαν ἀπὸ πλῶχειας. Ἐκέκραξα
 πρὸς σέ κύειε ὅλω τὴν ἡμέραν. Λιπέτα
 σα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου. Μὴ τοῖς
 νεκροῖς ποιήσῃς θαυμάσια, ἢ ἰαβοὶ ἄνακ
 σήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται ἴθι. Μὴ λι
 ηγήσεται ἰς ἐν τῷ τάλφῳ εἰ ἐλεός σου,
 καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 Μὴ γνωθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμά
 σιά σου. καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπι
 λελησμένη; Καὶ γὰρ πρὸς σέ κύειε ἐκέκρα
 ξα. καὶ τὸ πρῶτὴ ἢ προσευχή μου προφθά
 σει σε. Ἰνα τί κύειε ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν
 μου, ἀποσρέφῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
 ἐμοῦ; Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κό
 ποισ ἐκ νεότητός μου. ὕψωθεις λέγεται
 πηνώθω καὶ ἐξηπορήθω.

οἱ

Υ Α Λ Τ Η

Ἐπὶ ἐμὲ λιπῆλθον αἱ ὄργαι σου. οἱ φοβεροί σου ἐξετάραξάν με. ἐκύκλωσάν με ὡς ἐν ὕδατι. Ὁλωτῆ ἡμέραν περὶ ἐσχατὴν με ἄμα. ἐμακρωσάσθαι ἀπὸ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον. καὶ τοὺς γινώσκουσά με ἀπὸ ταλαπωρίας. Δόξα.

Σωέσεως αἰθάμη θεῷ Ἰσραηλῆτι.

Π Η

Ἀλέη σου κύει ἐστὸν αἰῶνα ἀνθρώπων. ἐστὸν γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελωτῆρ ἁλήθειάν σου ἐν τῷ σῶματί μου. Ὅτι εἶπας ἐστὸν αἰῶνα ἔλεος οἱ καταλομηθήσεται. ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐπιμαθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου. ὥμοσα Δαβὶδ θεῷ Δούλω μου. ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου. καὶ οἱ καταλομή

σὼ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐν θρόνον σου.
 Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά
 σου κύριε. καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειαν σου ἐκ
 κλησία ἁγίων. Οὐτίσ ἐν νεφέλαισ ἴσω
 θήσεται ἡδὲ κυρίῳ. ὁμοιωθήσεται ἡδὲ κυ
 ρίῳ ἐν ἡοῖσ θεοῦ; Ο θεὸς ἐνδοξαζόμε
 νοσ ἐν βουλή ἁγίων. μέγασ καὶ φοβερόσ
 ἔστιν ἐπὶ πάντα τοὺσ περικύκλω αὐτοῦ.
 Κύριε ὁ θεὸσ τῶν λιθάμεων, τίσ ὁμοίόσ
 σοι. Λιθατὸσ εἶ κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου
 κύκλω σου. Σὺ δεσπόσης τοῦ κρωτοῦσ
 τῆσ θαλάσσης. ἐν δὲ σάλων τῶν κυμάτων
 αὐτῆσ, σὺ καταπραΰνης. Σὺ ἔταπεινά
 σασ ὡσ ψαυματίαν ὑπερήφανον. ἐν ἡδὲ
 βραχίονι τῆσ λιθάμεώσ σου, λιθοκόρπι
 σασ τοὺσ ἐχθρούσ σου. Σοί εἰσιν οἱ οὐ
 ρανοί, καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ. τὴν οἰκουμένην καὶ

Υ Λ Λ Τ Η

Ἐπλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας· τὸν
 βωρῆῶν καὶ τῆς θαλάσσης σὺ ἐκτίσας·
 Θαβῶρ καὶ ἱερῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀ-
 γαλλιάσονται· σὸς ὁ βραχίον μετὰ Διωα-
 πείας· κραταιώθητι ἡ χεὶρ σου· ὑψώ-
 θητι ἡ δεξιὰ σου· Δικαιοσύνη καὶ κρίμα
 ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου· Ἐλεος καὶ ἀλή-
 θεια προορεύσονται πρὸ προσώπου σου·
 Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγ-
 μόν· Ἡύξει ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου
 σου προορεύσονται· καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου
 ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ ἐν
 τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται· Ὅτι
 καύχημα τῆς Διωάμεως αὐτῶν σὺ εἶ· καὶ
 ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται ἡ κέρασ
 ἡμῶν· Ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίληψις· καὶ
 τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλείωσ ἡμῶν·

Τότε ἐλάλησας ἐν ὄρασει τῶν υἱοῦ σου.
 καὶ εἶπας ἐθέλω βοῦθειαν ἐπὶ Λωατόρ.
 ὑψώσω ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Εὐρὴ
 Λαβὶλ ἐν Δουλόρ μου, ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ
 μου ἔχεισα αὐτόν. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συν-
 ναντιλήφεται αὐτῷ. καὶ ὁ βραχίον μου
 κατασχύσει αὐτόν. Οὐκ ὠφελήσεται ἐχθ-
 ρὸς ἐν αὐτῷ. καὶ ἡ ὁσ ἀνομίας, οὐ προσ-
 δήσει τὸ κακῶσαι αὐτόν. Καὶ συγκόψω
 ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ καὶ
 τὸν μισθύντα αὐτὸν βροπώσωμαι. Καὶ ἡ ἀ-
 λήθειά μου καὶ ἡ ἐλεός μου μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐν
 τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέραν αὐτοῦ.
 Καὶθήσομαι ἐν θαλάσῃ χειρὰ αὐτοῦ.
 καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.
 Αὐτὸς ἐπικαλέσεται με πατήρ μου εἰ σύ.
 θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου.

o iij

Υ Α Λ Τ Η

Καὶ πρῶτον θήσομαι αὐτὸν . ὕψην
 λόρον παρὰ τοῖς βασιλευσὶ τῆς γῆς . Εἰς
 τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου . καὶ
 ἡ Διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ . Καὶ θήσομαι
 εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ .
 καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ
 οὐρανοῦ . Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐ-
 τοῦ τὸν νόμον μου . καὶ τοῖς κρίμασί μου
 μὴ ὑπακούωσιν . Ἐὰν τὰ δικαιώματά
 μου βεβηλώσωσι . καὶ τὰς ἐντολάς μου
 φυλάξωσιν . Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ
 τὰς ἀνομίας αὐτῶν . καὶ ἐν μάστιγι τὰς ἀ-
 δικίας αὐτῶν . Τὸ δὲ ἔλεός μου, οὐ μὴ
 διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν . οὐδ' οὐ μὴ ἀδική-
 σω ἐν τῇ ἀλήθειᾳ μου . Οὐδ' οὐ μὴ βεβη-
 λώσω τὴν Διαθήκην μου . καὶ τὰ ἐκπορευό-
 μενα διὰ τῶν χειρῶν μου, οὐ μὴ ἀθετήσω .

Ἀπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἶ τ' ἄλλα
 βίβλιν φεύσομαι. Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὴν
 αἰῶνα μένει. καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος
 οὐρανῶν μου. Καὶ ὡς ἡ σελήνη κα-
 τηρτισμένη εἰς τὴν αἰῶνα. καὶ ὁ μάρτυς ἐν
 οὐρανῶν πισός. Διάφασμα.

Σὺ δὲ ἀπόσω καὶ ἔξω λένωσας. ἀνεβάλε
 ἐν χερσίν σου. Κατέσρεψας τὴν δίκαι-
 θήκην τοῦ δούλου σου. ἐβεβήλωσας εἰς
 τὴν γῆν τὸ ἁγίωμα αὐτῆς. Καθεῖλες πάν-
 τας τοὺς φραγμούς αὐτοῦ. ἐθετὰ ὀχυρώ-
 ματα αὐτοῦ ληλίας. Διήρπασον αὐτὴν
 πάντες οἱ δειδιόντες ὀδόν. ἐγενήθη ὄ-
 νηλος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ. Ὑψώσας
 τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτῶν. εὐφρα-
 νασ πάντα τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ. Ἀπέ-
 σρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ.

Υ Α Λ Τ Η

καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ .
 Κατέλυσας ἀπὸ καθαισμού αὐτοῦ . τὸν
 θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας .
 Ἐσμίψωσας τὰς ἡμέρας καὶ χρόνα αὐτῶν .
 κατέχευσας αὐτῶν αἰσχύνας . Ἔως πότε κύ-
 ει ἀποσρέφῃ εἰς τέλος . ἐκκαυθήσεται ὡς
 πῦρ ἡ ὄργη σου ; Μνήθητι τίς με ἠύπνοσα
 σις . μή γινωμάτωσ' ἐκίωσας πάντα καὶ ἄν-
 θρώπων ; Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ,
 ὃς (ἦσεται) καὶ οὐκ ὄφεται θάνατον . ῥύσεται τὴν
 ψυχὴν αὐτῆς ἐκ χειρὸς ἄδης ; Διάφραγμα
 τοῦ εἰσιτὰ ἐλέησας τὰ ἀρχαῖα κύει . ἃ ὠ-
 μοσας τῷ Δαβὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου .

Μνήθητι κύει τοῦ ὀνειδισμού τῶν δου-
 λῶν σου . οὐ ὑπέσχεο ἐν τῷ κόλπῳ μου
 πολλῶν ἐθνῶν . Οὐ ὀνειδίσατε οἱ ἐχθροί
 σου κύει . οὐ ὀνειδίσατε τὸ ἀντάλλαγμα

τοῦ Χειροῦ σου. Εὐλογητὸς κύριος εἰς
 ὄναι αἰῶνα. γένοιτο γένοιτο. Δόξα.

Προσευχὴ μαρτυρῆς ἀνθρώπου θεοῦ. π θ

Υπεκαταφυγὴ ἐγενήθησ ἡμῖν ἐν
 κ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πρὸ τοῦ ὄρη
 γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν
 καὶ τὴν οἰκουμένην. καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς
 αὐτὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Μὴ ἀποσρέψῃς
 ἀνθρώπων εἰς ταπεινώσιν. καὶ εἶπας, ἐπι
 σρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὅτι χίλια
 ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε. ὡς ἡμέρα ἡ
 ἔχθρας ἦτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.
 τὰ ἔξουδενώματα αὐτῶν ἐτίεσονται. τὸ
 πρῶτον ὡσεὶ χλόη παρέλθοι, καὶ πρῶτον ἀνθῆσαι
 καὶ παρέλθοι. τὸ ἔσπερας ἀποπέσει.

Ψ Α Λ Τ Η

σκληρωθείη καὶ ξηρανθείη. Ὅτι ἐξέλιπον
 μὲν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου
 ἐταράχθημεν. Ἐθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν
 ἐναντίον σου. ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν
 τοῦ προσώπου σου. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέ-
 ραι ἡμῶν ἐξέλιπον. καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξ-
 ἐλίπομεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐ-
 μελέτων. αἱ ἡμέραι τῶν ἔτων ἡμῶν ἐν αὐ-
 τοῖς, ἐβλομήκοντα ἔτι. Ἐὰν δὲ ἐν δυνά-
 μεις, ὀργισθῆντα ἔτη. καὶ ἔπλετον αὐ-
 τῶν, κόπος καὶ πόνος. Ὅτι ἐπῆλθε πρα-
 ῶτης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευσόμεθα.
 Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου. καὶ
 ἀπὸ τοῦ φόβου σου, ἔρ θυμὸν σου ἐξαει-
 μήσασθαι. Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώει
 σὸν μοι. καὶ τοὺς πεπεδημένους τῆς καρ-
 δίας ἐν θφίᾳ. Ἐπίσρεψ) κύει εἰς πότιν.

καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.
 ἐνεπλήθημεν τοπρωτὶ τοῦ ἐλέους σου κύριε.
 καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφρανθήμεν.
 Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθή-
 σθε ἡμεῖς. ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσασ ἡ-
 μάς. ἐτῶν ὧν εἴλομεν κακῶν. Καὶ ἴδε ἐ-
 πὶ τοῖς δούλοις σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου.
 καὶ ὁ δόξῃ σου τοῖς ἡγούσι αὐτῶν. Καὶ ἐ-
 σω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ'
 ἡμᾶς. καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κα-
 τεύθωσιν ἐφ' ἡμᾶς. καὶ τὰ ἔργα τῶν χει-
 ρῶν ἡμῶν κατεύθωσιν.

Αἶνος ὧν ἦσ τῶν λαβιδῶν ἀνεπίγραφος
 παρ' ἑβραίοις.

Κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ ὑψίστου.
 ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ οὐρανοῦ ἀνλί.

Υ Α Λ Τ Η

Διήσεται. Ἐρεῖ τω κυρίω ἀντιλήπῳ
 μου εἶ καὶ καταφυγή μου. ὁ θεός μου, καὶ
 ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε
 ἐκ παγίλλοσ θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταρα
 χώλουσ. ἐν ρῖσ μεταφρένοισ αὐτοῦ ἐπι
 σκιάσει σοι. καὶ ὑπὸ τὰσ πτέρυγασ αὐτοῦ
 ἐλπιδεῖσ. Ὁπλῶ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια
 αὐτοῦ. οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερι
 νοῦ. Ἀπὸ βέλουσ πετομένου ἡμέρασ.
 ἀπὸ πράγματοσ, ἐν σκότῃ διαωδρευομέ
 νου. ἀπὸ συμπῳματοσ, καὶ λαμονίου
 μεσημβεινοῦ. Πιεθεῖται ἐκ τοῦ κλίτουσ
 σου χιλιάσ. καὶ μυριάσ ἐκ δεξιῶν σου,
 πρὸσ σέ δὲ οὐκ ἐγγεῖ. Πλήρ τοῖσ ὀφ
 θαλμοῖσ σου κατανοήσῃσ. καὶ ἀνταπόλο
 σιν ἁμαρτωλῶν ὄψῃ. Ὅτι σὺ κύει ἡ ἐλ
 πίσ μα. ἐν ὕψισιν ἔθου καταφυγῆσ σου.

Οὐ προσελύσεται πρὸς σέ κακά· καὶ
 μάστιξ οὐκ ἐγγιγῆ ἐν τῷ σκλωμάτί σου·
 Οτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ
 σοῦ· τοῦ Διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς
 ἡμέραις σου, ἐπὶ χειρῶν ἁγίουσί σε· μή πο-
 τε προσκόψῃς πρὸς λίθον ἐν πόδι σου·
 Ἐπὶ ἁσπίδα καὶ βασιλίσκη ἐπιβήσῃ· καὶ
 καταπατήσῃς λέοντα καὶ δράκοντα·
 Οτι ἐπὶ ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν·
 σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω ὄνομά μου·
 Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι
 αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· Εξελεύ-
 σαι αὐτόν· καὶ λοξάσω αὐτόν· μακρότη-
 τα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν· καὶ δείξω αὐ-
 τῷ ὄνομα τῷ σωτήρι μου·
 Δόξα· κάθισμα·

Υ Α Λ Τ Η

Υαλμὸς ὡς Δῆσ εἰς τὴν ἡμέραν
τοῦ σαββάτου.

54

Γαθὸν ἢ ἱξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ.
ἅ καὶ φάμεν τῷ ὀνόματί σου ὕψι
σι. Τοῦ ἀναγγέλλειν τοπρῶι ἢ ἐν
λεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκ
τα. Ἐν δὲ αὐτοῖς φάμεν τῷ κυρίῳ μετ' ὧ
Δῆσ ἐν κινήσει. Ὅτι ἐὺφρανάσ με κύει
ἐν τῷ ὀνόματί σου. καὶ ἐν τοῖς ἔργοις
τῶν χειρῶν σου ἀγαλιάσομαι. Ὡς ἐμε
γαλύνθη τὰ ἔργα σου κύει. σφόδρα ἐβα
θύνησαν οἱ διαλογισμοί σου. Ἀνὴρ ἅ
φρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ σιπή
σει ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτω
λὸς ὡσεὶ χόρτον. καὶ δίκυφον πάντες
οἱ ἔργα ἰσχυροὶ τὴν ἀνομίαν. Ὁ πῶς ἂν
ἱξολοθῆεν

ἔξολοθενθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος· σὺ δὲ ὑψίστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε.

Οτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ
ἐχθροί σου ἀπολοῦνται· καὶ δίκασθη
δικαιοσύνη πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τῆν ἀνο-
μίαν· καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρατος ὁ
κέρας μου· καὶ τὸ γῆρας μου ἐν ἰλαίῳ πί-
ονι· καὶ ἐπέδρα ὁ ὀφθαλμός μου ἐν πῖσ-
σιν ἐχθροῦ μου, καὶ ἐν πῖσιν ἐπανισαμένοις ἐπὶ
ἐμὲ πονηρομένοις ἀκούσει ὁ ὄυς μου.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ανθήσει· ὡς εἰ κέδρος
ἐν τῷ λιβάνῳ πληθωθήσεται· πεφυτευ-
μένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίας· ἐν ταῖς ἀνυλαῖς τῆς
θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσασιν· εὐπληθωθήθου-
ται ἐν γῆρῳ πίονι· καὶ εὐπαθοῦντες ἐθὺς
ἀναγγεῖλαι· οτι εὐθήσεται κύριε ὁ θεὸς ἡ-
μῶν· καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

P

Υ Α Λ Τ Η

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσκρῖναι ὅ
 τε κατ' ὄκισο ἡ γῆ, αἶνος ὦ Λῆσ τῶ
 Λαβίδι. 5 B

Κύει Θ' ἐβασίλευσεν, εὐπρέπῃαν
 ὁ ἐνεδύσατο. Ἐνεδύσατο κύειος
 δύναμιν καὶ πειρεύσατο. καὶ γὰρ
 ἐξερέωσε τὴν οἰκόμενῳ, ἥτις οὐ σαλευ
 θήσεται. Ἐπιμοσ' ὁ θρόνος Θυ' ἀπὸ τότε
 ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποτα
 μοὶ κύει, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνᾶσ' αὐτῷ
 Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπισρέψασ' αὐτῶν.
 ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμασὸν
 οἱ μετεωρισμοὶ τῆσ' θαλάσσης. Θαυμασὸν
 ἐν ὑψηλοῖσ' ὁ κύει Θ'. Τὰ μαρτύριά σου
 ἐπισώθησαν σφόδρα. τῶ οἴκῳ σου πρέπῃ
 γίγασμα κύει εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Υαλμὸς τοῦ λαβὶδ τετραλι σαβ
βάτου.

57

Εὐσ' ἐκδικήσεων κύει. θεὸς ἐκ
δικήσεων ἐπαρρησιάσατο. Ὑψώ
θητι ὁ κρίνων τῆ γῆν. ἀπόλοσ' ἀρ
ταπόλοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις. Ἔωσ πότε
τε ἁμαρτωλοὶ κύει. ἔωσ πότε ἁμαρτωλοὶ
καυχῶνται. Φθέγγονται καὶ λαλήσου
σιν ἀδικίαν. λαλήσουσι πάντες οἱ ἔργα
βόμβροι τῆν ἀνομίαν. Τὸν λαόν σου
κύει, ἔταπείνωσαν. καὶ τῆν κληρονομί
αν σου, ἐκάκωσαν. Χήραν καὶ ὄρφαν
όν, ἀπέκτεναν. καὶ προσήλυτον ἐφό
νυσαν. Καὶ εἶπαν οὐκ ὄφεται κύει
ος. οὐ. Ἄε σωήσῃ ὁ θεὸς τοῦ ἰακώβ.

Σύνετε δὴ ἀφρονες ἐν τῷ λαῷ.

ρῆ

Υ Α Λ Τ Η

καὶ μῶροι, ποτὲ φρονήσατε. Ο φυτεύ-
 σασ ἔδυσ, οὐχὶ ἀκύνει; ἢ ὁ πλάσασ ἔρ-
 ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατανοεῖ; Ο παιδύων ἔθ-
 νη, οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἀνθρώπων
 γνώσιν; Κύριε ἔγνωσκε τοὺς διαλο-
 γισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὅτι ἐσὶ μάταιοι.
 Μακάριος ἄνθρωπος ὃν παιδύσῃς κύριε.
 καὶ ἐκ τῆ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν. Τοῦ
 πηραῖναι αὐτὸ ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν. ἕως οὗ
 ἔρυγῃ τῷ ἀμαρτωλῷ βόθρος. Οτι οὐκ
 ἀπόσεται κύριε ἔρ λαὸν αὐτοῦ. καὶ τῆ
 κληρονομίαν αὐτοῦ, οὐκ ἐγκαταλείψει.
 ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν καὶ
 ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῆ καρ-
 δία.

Διάψαλμα.

Τίς ἀνασθήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένοις.
 ἢ τίς συμπαρασθήσεται μοι ἐπὶ τοῖς ἔργα

Ἰομένοις τὴν ἀνομίαν. Εἰ μὴ ὅτι κύεισθε
 ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παρώκησε τὸ
 ἄλμῃ ἡ ψυχή μου. Εἰ ἔλεγον σε σάλευτα
 ὄψουσ μου τὸ ἔλεός σου κύει ἐβοήθη μοι
 κατὰ ἐπλήθος τῶν ὀλιωῶν με ἐν τῇ καρ
 δία μου, αἱ παρακλήσεις σου εὐφραναν
 τὴν ψυχὴν μου. Μὴ συμπροσέσω σοι
 θεόν ὁ ἀνομίασ. ὁ πλάσων κώπων ἐπὶ
 πρόσαγμα. Θηρεύουσιν ἐπὶ ψυχὴν λι
 καίου. καὶ αἷμα ἀθῶον καταδικάζουσιντα.
 Καὶ ἐγένετό μοι κύεισθε, εἰς καταφυγὴν.
 καὶ ὁ θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου.
 Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς κύεισθε τὴν ἀνομί
 αν αὐτῶν. καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν
 ἀφαινεῖ αὐτούς κύεισθε ὁ θεός.

Δόξα.

Υ Α Λ Τ Η

Αἶνος ὡδῆσ τῷ Δαβὶδ, ἀνεπίγραμμα
 προσπαρ' ἑβραίοις. 5 Δ

Εὐτε ἀγαλλιασώμεθα θεῷ κυρίῳ.
 Δ ἀλαλάξωμεν θεῷ τῷ σωτήρι ἡ-
 μῶν. Προφθασώμεν εἰ πρόσω-
 πον αὐτοῦ ἐν ἱξομολογήσει. καὶ ἐν ψαλ-
 μοῖσ ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Οτι θεὸς μέ-
 γασ κύριε, καὶ βασιλεὺς μέγασ ἐπὶ πᾶ-
 σαν τὴν γῆν. Οτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ
 πέρατα τῆσ γῆσ, καὶ τὰ ὑψιτῶν ὀρέων αὐ-
 τῷ εἰσιν. Οτι αὐτοῦ ἐσιν ἡ θάλασσα καὶ
 αὐτὸς ἐπορεύσεν αὐτήν, καὶ τῆς ξηρᾶν αἰ-
 χεῖρεσ αὐτῆσ ἐπλασαν. Δεῦτε προσκυνή-
 σωμεν, καὶ προσέσωμεν αὐτῷ. καὶ κλαύσω-
 μεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶσ.
 Οτι αὐτόσ ἐσιν ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ ἡμεῖσ

λαὸς νομῆσ αὐτοῦ . καὶ πρόβατα χειρὸσ
αὐτοῦ . Σήμερον ἐὰν τῆσ φωνῆσ αὐτοῦ
ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰσ καρδίασ ἡ
μῶν, ὡσ ἐν τῷ παρατηρασμῷ . Κατὰ
τῆν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ .
οὗ ἐπίρασάν με οἱ πατέρες ἡμῶν . Ἐ
δοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου ,
τεσάρωντα ἔτη . προσώχθισα τῇ γενεᾷ
ἐκείνῃ . Καὶ εἶπα, αἰὶ πλανῶνται τῇ καρ
δίᾳ . αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰσ ὁδοῦσ
μου . Ὡσ ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου . εἰ εἰσε
λεύσονται εἰσ τῆν κατάπαυσίν μου .

Αἶνος ὡλῆσ τῷ Λαβίδ, ὅτε ὁ οἶ
κος ὡκρλόμητο μετὰ τῆν αἰχμα
λασίαν . ἀνεπίγραφος
παρ' ἑβραίοισ .

54

p iij

Υ Α Λ Τ Η

Σατε θεο κυρίω ἄσμα καινόν. Ἄ
 σατε ἰθὺ κυρίω πᾶσα ἡ γῆ. Ασατε
 θεο κυρίω. εὐλογήσατε τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ. Εὐαγγελίσετε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
 τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Ἀναγγείλατε ἐν ᾧ
 ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ. Ὅτι μέγας κύ-
 ριος καὶ κίνετος σφόδρα. φοβερός ἐστιν
 ὑπὲρ πάντα τοὺς θεούς. Ὅτι πάντες
 οἱ θεοὶ τῶν ἔθνῶν, λαμόνια. ὁ δε κύριος
 τοὺς οὐρανοὺς ἐπαίησεν. Ἐξομολόγη-
 σις καὶ ὡραϊότης, ἐνώπιον αὐτοῦ. ἅγια
 σύνη καὶ μεγαλοπρέπεια, ἐν θεο ἁγίασμα
 τι αὐτοῦ. Ἐνεγκατε θεο κυρίω αἰ πάσαι
 αἰτῶν ἔθνῶν. ἐνεγκατε θεο κυρίω δόξαν
 καὶ τιμήν. Ἐνεγκατε θεο κυρίω δόξαν
 ὀνόματι αὐτοῦ. ἄρατε θυσιάσ καὶ εἰσ
 ῥυέετε εἰς τὰς ἀνὰ αὐτοῦ.

Προσκυθήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγίᾳ
 αὐτοῦ. σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
 πᾶσα ἡ γῆ. Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι
 κύριος ἐβασίλευσε. καὶ γὰρ κατώρθωσε
 τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.
 κενεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Εὐφρανέτω
 σαρκοὶ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάτω ἡ γῆ. σα-
 λευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ ἐπλήρωμα αὐτῆς.
 Χαρήσεται τὰ πελῖα, καὶ πάντα τὰ ἐν
 αὐτοῖς. τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύ-
 λα τοῦ ἔβρου. Ἀπὸ προσώπου κυρίου,
 ὅτι ἔρχεται. ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν.
 Κενεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ.
 καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

Υαλμὸς τῷ Λαβὶλ ὅτε ἡ γῆ αὐ-
 τῷ καθίστατο. ἀνεπίγραφος παρ' ἐ-
 βραίοις.

Υ Α Λ Τ Η

Κύριε Θεὸ βασιλευσεν, ἀγαλλία,
 ὁ δὲ δὴ γῆ· εὐφρανθήτωσαν νῆσοι
 πολλάί· Νεφέλη καὶ γνόφος κύ-
 κλω αὐτοῦ· Λιχμοσύνη καὶ κρίμα, κατόρ-
 θωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ· Πῦρ ἐνώπιον αὐ-
 τοῦ προπορεύσει, καὶ φλογικὴ κύκλω πύσ-
 ξι θρόνου αὐτοῦ· Εφαναρ αἱ ἀστραπαὶ αὐ-
 τοῦ τῆ οὐρανῶν· εἶδε καὶ ἰσαλεύθη ἡ γῆ·
 τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκθησαν ἀπὸ προσώ-
 που κυρίου· ἀπὸ προσώπου κυρίου πάσησ
 τῆσ γῆσ· Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τῆν
 δικαιοσύνην αὐτοῦ· καὶ εἴλοσαν πάντες
 οἱ λαοὶ τῆν δόξαν αὐτοῦ· Αἰσχυθήτω-
 σαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖσ γλυ-
 πτοῖσ· οἱ ἰγκυχώμυροι ἐν πῖσ ἐδώκισ
 αὐτῷ· Προσκυήσατε αὐτῷ πάντες ἀγγε-
 λοι αὐτοῦ· Ηλευσε καὶ εὐφράνθη ἡ σιών·

ἢ ἀγαλλιάσαντες αἱ θυγατέρες τῆς οἰουλαίας.
 ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε.

Ὅτι σὺ κύριε ὁ ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
 σφόδρα ὑπερυψώθησ ὑπὲρ πάντα τοὺς θε-
 ούς. Οἱ ἀγαπῶντες σε κύριε, μισοῦτε
 πονηρά. φυλάσσει κύριε τὰς ψυχὰς τῶν
 σίων αὐτοῦ. ἐκ χερσὶν ἀμαρτωλοῦ ῥύσει
 αὐτούς. Φῶς ἀνέτειλε ἐν δικαίῳ. καὶ
 τοῖς εὐθέσι τῆ καρδίας εὐφροσύνη. Εὐ-
 φράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ. καὶ ἔξομο-
 λογηθεὶς τῆ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Δίξαι.

Ψαλμὸς ἐν λαβίῳ. 57

Σατε τῷ κυρίῳ δῶμα κανόν.
 ὅτι θαυμασὰ ἐποίησεν ὁ κύριος.
 ὁσ. Ἐσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ
 αὐτοῦ. καὶ ὁ βραχίον ὁ ἄριστος αὐτοῦ.

Ψ Α Λ Τ Η

Ἐγνώσε κύριος ἡ σωτήριον αὐτοῦ. ἐναν-
 τίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύ-
 νην αὐτοῦ. Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ
 Ἰακώβ. καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ Ἰσρα-
 ῆλ. Εἰλοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς
 ἡ σωτήριον κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Ἀλαλάξατε
 τῷ θεῷ πάσα ἡ γῆ. ἄσατε καὶ ἀγαλλιᾶθε
 ἐν ψάλματι. Ὑψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρα
 ἐν κιθάρα καὶ φωνῇ ψαλμοῦ. ἐν σάλπιγγιν ἐν
 λαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης.
 Ἀλαλάξατε ἐνώπιον κυρίου βασιλέως κυρίου.
 Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ ἡ πλῆρωμα αὐτῆς
 ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν
 αὐτῇ. Ποταμοὶ κροτήσουσι χεῖρὶ ἐπιτο-
 αυτοῦ. τὰ ὄρη ἀγαλλιᾶσονται ἀπὸ προσώ-
 που κυρίου. ὅτι ἔρχεται. ὅτι ἤκει κρῖναι
 τὴν γῆν. Κελεύει τὴν οἰκουμένην ἐν δυν-

καὶ σὺν ἡ καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ.

58

Κύεα ὁ βασιλευσεν, ὀργιζέσθαι
σαρλαοί. ὁ καθήμυος ἐπὶ τῶν
χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

Κύεα ὁ ἐν σιῶν μέγας. καὶ ὑψηλόσ ἐστιν
ἐπὶ πάντα τοὺς λαοὺς. Ἐξομολογήσθε
δοσὰν τοῦ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ. ὅτι
φοβερόν καὶ ἅγιόν ἐστι. καὶ τιμὴ βασιλείας
κρίσιν ἀγαπᾷ. Σὺ ἤρίμασασ εὐθύτητα
κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν ἰακώβ, σὺ ἐποίη-
σασ. Ὑψοῦτε κύεον ἐν θεῶν ἡμῶν. καὶ
προσκυνεῖτε τοῦ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν
αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Μωϋσῆσ καὶ ἄαρ-
ῶν ἐν τοῖς ἱερῶσιν αὐτοῦ. καὶ σάμουὴλ
ἐν τοῖς ἐπικλησμένοις ὀνόμα αὐτοῦ.

Ψ Α Λ Τ Η

Ἐπεκαλοῦντο ἐν κύριον καὶ αὐτὸς ἐσήκουσεν
 αὐτῶν. ἐν σύλῳ νεφέλῃσ' ἐλάλει πρὸς
 αὐτοὺς. Ὅτι ἐφύλακασον τὰ μαρτύρια αὐ-
 τοῦ. καὶ τὰ προσάγματα αὐτοῦ ἅ' ἐλῶκεν
 αὐτοῖς. Ἰκύει ὁ θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκου-
 ες αὐτῶν. ὁ θεὸς, σὺ ἐνίλατοσ' ἐγίνου αὐ-
 τοῖς. καὶ ἐκδικῶν ἔπαυσα τὰ ἐπιτηδεύ-
 ματα αὐτῶν. Ὑψοῦτε κύριον ἐν θεοῖς ἡ-
 μῶν. καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐ-
 τοῦ, ὅτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

Ὑαλμὸς τῷ Δαβὶδ εἰς ἐξομολόγη-
 σιν. 5 θ

Ὁμιλήσατε τῷ θεῷ πάσα ἡ γῆ.
 ἅ δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφρο-
 σύνῃ. Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ
 ἐν ἀγαλλίασει. γινώτε ὅτι κύριος αὐτός

ἔστην ὁ θεὸς ἡμῶν. Αὐτὸς ἐπέδησεν ἡ-
 μάς, καὶ οὐχ ἡμεῖς. ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐ-
 τοῦ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ. - Εἰσελθε-
 τε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει.
 εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις. Ἐξομο-
 λογεῖσθε αὐτῷ. αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ὅτι
 χειρὸς κύριου. εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Ψαλμὸς τοῦ Λαβίλ

ρ

Δεορὴ καὶ κρίσιν ἄσομαίθι κύριε.
 ἔλαλῶ καὶ σωθήσω ἐν ὁλῶ ἀμώμῳ
 πότε ἤξεισ πρός με. Διεπορευό-
 μιν ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ
 οἴκου μου. Οὐ προετιθέμιν πρὸ ὀφθαλ-
 μῶν μου, πρᾶγμα παρανομίον. ποι-
 οῦντας παραβάσεις ἐμίσησα.

Ψ Α Λ Τ Η

Οὐκ ἐχρημάθη μοι καρδία σαμβή. ἐκκλί-
 νοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκ-
 κην. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τῶν πλη-
 σίων αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκην. Ὑπερηφά-
 νος ὄφθαλμῶν καὶ ἀπλήρω καρδία, τούτῳ
 οὐ σωήδιον. Οἱ ὄφθαλμοί μου ἐπὶ κύσ-
 πισοῦς τῆς γῆς. τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοῦς
 μετ' ἐμοῦ. Πορευόμενος ἐν ὁδοῖς ἀμώμων
 οὗτός μοι ἐλεεύρη. Οὐ κατώκει ἐν μέ-
 σω τῆς οἰκίας μου, ποσῶν ὑπερηφανίαν.
 Δαλῶν ἀλίαν, οὐ καθύθωεν ἐνώπιον
 τῶν ὄφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρώϊας
 ἀπέκτενον πάντα κύσ ἀμαρτωλοῦς τῆς
 γῆς. Τοῦ ἐξολοθρευθῆσαι ἐκ πόλεως κυ-
 ρίου, πάντα τοῦς ἐργαζομένους τῆν ἄ-
 νομίαν.

Δόξα. κάθισμα.

17
πρόσευχη

Προσευχῇ βῶ πρῶχῶ, ὅταν ἄκη
 Διωσῆ. καὶ ἐναντίον κυρίου ἐκχέῃ
 τῆν δέησιν αὐτοῦ.

ρ α

Υεε εἰσάκουσον τῆσ' προσευχῆσ
 κ μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σε ἐλ
 θέτω. Μὴ ἀποστρέψῃσ ἔ πρόσω
 πόν σου ἀπ' ἐμοῦ. Ἐν ἡ ἄρ ἡμέρα θλί
 βωμαι, κλῖνον πρὸς με ἔ ὄυσ σου. Ἐν ἡ
 ἄρ ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχύ ἐπάκου
 σάν μου. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸσ αἱ
 ἡμέρα μου. καὶ τὰ ὄσα μου ὡσεὶ φρύγιον
 σωεφρύγησαν. Ἐπλήγη ὡσεὶ χόρτος
 καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου. ὅτι ἐπιλαθό
 μιν τοῦ φαγεῖν ἐν ἄρτον μου. Ἀπὸ φω
 νῆσ ῥῦ σεναγμοῦ μου, ἐκθλήθη ἔ ὄσουν μου
 τῆσ σαρκῆ μου. Ὡμοιώθην πελεκανῖ ἔρη

9

Υ Α Λ Τ Η

μικρῶ . ἔγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἴκῳ,
 πέδῳ . Ἡ γρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς σὺν
 θίον μονάζον ἐπὶ δώματι . Ὀλίγη τῇ
 ἡμέρᾳ, ὡνείδιζόν με οἱ ἔχθροί μου . καὶ
 οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὥμνηον .
 Ὅτι ἀποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον . καὶ τὸ
 πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνω . Ἀπὸ
 προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ
 σου . ὅτι ἐπάρασ κατέρραξάσ με . Αἱ ἡ-
 μέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν . καὶ ὡς
 σὶ χόρτος ἐξηραίνθην . Σὺ δὲ κύριε ἐς
 τὸν αἰῶνα μένεισ . καὶ ἔμνημόσωνόν σε,
 ἐς γενεὰν, καὶ γενεὰν . Σὺ ἀνασάσ οἱ
 κτερήσῃς τὴν σιών . ὅτι καιρὸς τοῦ οἴ-
 κτερῆσαι αὐτήν, ὅτι ἤκει καιρὸς .
 Ὅτι ἐβλόκησαν οἱ βουλοί σε, κύριε λίθος
 αὐτῆς . καὶ ἐν χούν αὐτῆς οἴκτερήσῃσι .

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου
 καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δό-
 ξαν σου. Ὅτι οἰκτορήσει κύριος τὴν
 σιών. καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.
 Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν τα-
 πεινῶν. καὶ οὐκ ἔξουλένωσε τὴν λέσιν
 αὐτῶν. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέ-
 ραν. καὶ λαὸς ὁ κτισθόμενος αἰνέσει τὴν κύ-
 ριον. Ὅτι ἔξεκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ
 κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.
 Τοῦ ἀκούσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημέ-
 νων. τοῦ λῦσαι τοὺς ἡοῦς τῶν τεθανατω-
 μένων. Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν σιών τὸ ὄνομα
 κυρίου. καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν ἱεροῦ-
 σαλήμ. Ἐν τῷ ἐπισωαχθῆναι λαοὺς
 ἐπιτοαυτό. καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν
 (τῷ κυρίῳ.

qij

Ψ Α Λ Τ Η

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὀδῶ ἰσχύος αὐτοῦ·
 τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου, ἀνάγγελ
 λόγμοι. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡ
 μερῶν μου. ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου·
 Κατ' ἀρχὰς σὺ κύει τὴν γῆν ἐθεμελίω
 σασ· καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐ
 ρανοί. Αὐτοὶ ἀπολθύνται σὺ δὲ διαμέ
 νεις· καὶ πάντες ὡς ἰμάτιον παλαιωθή
 σονται· καὶ ὡς ἐπιβόλαιον ἐλίξῃς αὐ
 τοὺς καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς
 εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν· οἱ
 υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκλωῶσουσι· καὶ
 ἔσπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατακυ
 θήσεται·

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ·

ρβ

Ὑλόγησέ ψυχὴ μου ἐν κύειον καὶ

πάντα τὰ ἐν τὸ σμῶ ἐξ ὄνομα αὐτοῦ. Εὐ
 λόγη ἡ ψυχὴ μου ἐν κύνειον, καὶ μὴ ἐπι
 λανθάνου πάσασ τὰς ἀνταποδόσεις αὐ
 τοῦ. Τὸν εὐίλατεύοντα πώσασ τὰς ἀνομί
 ας σου. τὸν ἰώμενον πάσασ τὰς νόσους
 σου. Τὸν λυφούμενον ἐκ φθορᾶς τῆς ἰσ
 χῆς σου. ἐν σε φανούντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰ
 κτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιμπλῶντα ἐν ἀγα
 θοῖς τῆς ἐπιθυμίας σου. ἀνακαυιδήσεται
 ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύ
 νας ὁ κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι πῖς ἀδικου
 μένοισ. Ἐγνώσει τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τὸ
 μοῦσῆ. τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ τὰ θελήματα
 αὐτοῦ. Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος.
 μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Οὐκ
 εἰς τέλος ὀργιδήσεται, οὐδέ εἰς ἐν αἰῶ
 να μνησῆ. οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐσ

Ψ Α Λ Τ Η

ποιήσεν ἡμῖν. οὐδέ κατὰ τὰς ἁμαρτίας
 ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὴν
 ὑψοσ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίω
 σε κύριε τὸ ἐλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβημέ
 νους αὐτόν. Καθὼς οὐκ ἀπέχουσιν ἀνακ
 λαί ἀπὸ δυνάμεων, ἐμάχησεν ἀφ' ἡμῶν
 τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτείρει πα
 τὴρ ἰηοῦς, ὠκτείρησε κύριε τοὺς φοβου
 μένους αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ἐγνώτὸ πλά
 σμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χροῦς ἐσμῆν. Ἀν
 θρωπος ὡσεὶ χέρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ. ὡ
 σεὶ ἀνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.
 Ὅτι πνεῦμα λιπῆθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐκ
 ὑπάρξει. καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἐπὶ τῷ
 ᾧ πορ αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἐλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ
 τοῦ αἰῶνος. καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβούμενους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη

αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς ἡῶν, τοῖς φυλάσσουσιν τὴν
 Διαθήκην αὐτοῦ. καὶ μεμνημένοις τῶν ἐν-
 τολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύει-
 ος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸ θρόνον αὐ-
 τοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτῆς πάντων δεσπόσει.
 Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτῆς.
 Δυνατοὶ ἰσχυροὶ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ
 καὶ ἀκούσαι τῶν φωνῶν τῶν λόγων αὐτῆς. Εὐλο-
 γεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ
 λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐ-
 τοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα
 αὐτοῦ ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας
 αὐτοῦ. εὐλόγη ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

Δόξα.

Υαλμὸς τῶν Λαβιὶν ὑπὲρ τῆς
 τοῦ κόσμου συστάσεως.

γρ

q iij

Ψ Α Λ Τ Η

Ὑλόγει ἡ ψυχὴ μου ἐν κύνειον. κύνειον
 εἰς θεός μου ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.
 Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλο
 πρέψαν ἐνελεύσω. Ἀναβαλλόμενος φῶς
 ὡς ἰμάτιον. ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡς ἐπί
 λείψριν. Οὐρανὸν ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶ
 α αὐτοῦ. ὁ τιθεὶς νέφει τῆν ἐπίβασιν αὐ
 τοῦ. Οὐρανὸν ἐν πτερύγων ἀνέμων
 ὁ ὠριῶν τούσ ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
 καὶ τούσ λειτουργούσ αὐτοῦ πυρὸσ φλόγα.
 Οὐρανὸν τῆν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
 αὐτῆσ. οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
 αἰῶνος. Ἀβυσθὸς ὡς ἰμάτιον ἐπειβῶ
 λαον αὐτοῦ. ἐπὶ τῶν ὄρειων σήσονται ὕ
 λατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσ σου φεύξονται.
 ἀπὸ φωνῆσ βροντῆσ σου λειλιάσουσιν.
 Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσιν πεδία.

εἰς ἔν τόντων ὄν ἐθεμελίωσας αὐτά .
 Οὐρανὸν ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται . οὐδὲ ἐπι
 σρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν . Ο ἱ ξαναπέλ
 λων πηγὰς ἐν φάραγγιν . ἀνὰ μέσον τῶν
 ὄρεων διελεύσονται ὕδατα . Ποτιοῦσι
 πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ προσδέξονται
 ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν . Ἐπ' αὐτὰ τὰ
 πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκλιώσῃ . ἐκ μέ
 σου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν . Ποτί
 σων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ . ἀπὸ καρ
 ποῦ τῶν ἔργων σου χορταθήσεται ἡ γῆ .
 Ο ἱ ξαναπέλων χορτὸν τοῖς κτήνεσι . καὶ
 χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων . Τοῦ
 ἱξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς . καὶ οἶνον
 εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου . . Τοῦ ἵλα
 ρύσαι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ . καὶ ἄρσος καρ
 δίαν ἀνθρώπου σιρῖσι . Χορταθήσονται

Υ Α Λ Τ Η

τὰ ξύλα τοῦ πεδίου. αἱ κέδροι τοῦ λιβάνου
 ἄσφύττωσασ. Εκεί σρουθία ἐννοσενύ-
 σουσι. καὶ ἔροδιου ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐ-
 τῶν. Ορητὰ ὑψυλάτα ἰσ' ἐλάφοισ. πέ-
 φα καταφυγὴ τοῖσ λαγωοῖσ. Ἐποίησε
 σελήνῳ εἰσ καιρούσ. ὁ ἥλιος ἐγνώ τὴν
 δύσιν αὐτοῦ. Εθου σκότος καὶ ἐγένετο
 νύξ. ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θη-
 ρία τοῦ θύμου. Σκύμνοι ὠρυόμμοι τοῦ
 ἀρπάσαι. καὶ ἴηται παρὰ τῶν θεῶν βρω-
 σιν αὐτοῖσ. Ἄνετειλεν ὁ ἥλιος καὶ συ-
 νήχθησαν. καὶ εἰσ τὰσ μάλινθασ αὐτῶν
 καίταδιήσονται. Ἐξελεύσετ' ἄνθρωπος
 ἐπὶ τ' ἔργον αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τῆν ἐργασίαν
 αὐτοῦ εἰσ ἑσπέρασ. Ὡσ' ἐμεγαλύνθη
 τὰ ἔργα σου κύριε. πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίη-
 σασ. Ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆσ κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος.
 Ἐκεῖ ἔρπειτὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. ὧσα μι
 κρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλεῖστα διαπο
 ρεύονται. θρωσκῶν οὗτ' ὄρν' ἐπλασσασ' ἐμ
 παίξην αὐτῶν. Πάντα πρὸς σέ προσ
 δοκῶσι, λούουσι τὴν βοφὴν αὐτῶν εἰς εὐ
 κταρον. Δόντ' ὅ σου αὐτοῖς, συλλέξου
 σιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ
 σύμπαντα πληθήσονται χρηστότητος. ὅ
 ποσρέφαντος δέ σου ἃ πρόσωπων, ταρα
 χθήσονται. Αντανελεῖς ἃ πνεῦμα αὐ
 τῶν καὶ ἐκλείψουσι καὶ ἐν χοῦν αὐτῶν ἐ
 πισρέψουσιν. Ἐξαποσελεῖς ἃ πνεῦμά
 σου καὶ κτιθήσονται. καὶ ἀνακατανεῖς ἃ
 πρόσωπων τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα κυ
 ρίου εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐφρανθήσεται κύ
 ρι' ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Υ Α Λ Τ Η

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποταμῶν αὐτοῦ
 τὴν ῥέμαρ. ὁ ἀπὸ ὕψους τῶν ὀρέων καὶ
 καρπίζονται. Ἄσω θεὸς κυρίως ἐν τῇ ζωῇ
 μου. ψαλμὸς θεῷ μου ἕως ὑποφωχῶ.
 Ἡλιωθεὶς αὐτῷ ἢ διαλογὴ μου. ἐγὼ δὲ
 εὐφρανθήσομαι ἐπὶ θεῷ κυρίως. Ἐκλείψω
 ποιεῖν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἄνομοι
 μοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοῦ. εὐλόγησθε
 ψυχὴ μου τὸν κύριον. Δόξα.

Ἀλληλουΐα.

ρδ

Ἐομολογεῖθε θεῷ κυρίως καὶ ἐπι
 καλεῖθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀπαγ
 γείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα
 αὐτοῦ. ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ.
 Διηγῆσαθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

ἔπαυεν ἰδεῖν θεὸν ὀνόματι θεοῦ ἀγίου αὐτοῦ.
 Ἐφρανήτω καρδία ζητούντων τὸν κύριον.
 Ἰητήσατε ἐν κύριον καὶ κραταώθητε.

Ζητήσατε ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ Διαπαν-
 τός· μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ἃ ἔ-
 ἔποίησε· τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίμα-
 τα τοῦ σώματος αὐτοῦ. Σπέρμα ἄβρα-
 ἂμ, Δουλοὶ αὐτοῦ, υἱοὶ ἰακώβ ἐκλεκτοὶ
 αὐτοῦ. Αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. ἐν
 πάσῃ τῇ γῆ τὰ κρίματα αὐτοῦ. Ἐμνήσθη
 εἰς ἐν αἰῶνα Διαθήκησ αὐτοῦ, λόγου οὗ ἔ-
 νετείλαρ εἰς χιλιάσ γενεάς. Ὁρ Δίεθε
 το θεὸς ἄβραάμ· καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ θεοῦ
 ἰσαάκ. Καὶ ἔσησεν αὐτὸν θεὸς ἰακώβ εἰς
 πρόσαγμα· καὶ θεὸς ἰσραήλ εἰς Διαθήκην
 αἰώνιον. Λέγων, Θὶ Δώσω τὴν γῆν χα-
 ναάν· σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.

Ψ Α Λ Τ Η

Ἐρτῶ εἰν^{αι} αὐρὺς ἀειθμῶ βραχεῖς. ὄλι
 γωσούσ κῆ παροίκασ ἔρ αὐτῆ. Καὶ λιῆλ
 θεν ἕξ ἔθνασ εἰσ ἔθνοσ. κῆ ἕκ βασιλείασ εἰσ
 λαὸν ἕτερον. Οὐκ ἀφῆκεν ἀνθρώπων ἀλι
 κῆσαι αὐρὺς. κῆ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶ βασι
 λεῖς. Μὴ ἀπῆδε τῶν χειρῶν μου. κῆ ἔρ
 θῆσ προφῆταισ μου μὴ πονηρεύεθε. Καὶ
 ἕκάλεσε λιμὸν ὅτι γῆν. πᾶν σῆμα ἀρ
 το σωέριψεν. Ἀπέσφλεν ἔμπροσθεν αὐ
 τῶν, ἀνθρώπων). εἰσ δουλοὺν ἐπράθη ἰωσήφ
 Ἐταπείνωσαν ἐν παίδασ ρὺς πόδιασ αὐ
 ρῶ. σίδηρον λιῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτῶ. Μεί
 χει ρῶ ἔλθεῖν τὸ λόγον αὐτῶ. ἕ λόγι) κυρίας
 ἐπύρωσε αὐτόν. Ἀπέσφλεν βασιλεύσ κῆ
 ἔλυσε αὐτόν. ἀρχὸν λαοῦ κῆ ἀφῆκεν αὐ
 τόν. Ἐκτέσησε αὐτὸν κύειον τοῦ οἴκου
 αὐρῶ. κῆ ἀρχοντα πάσησ τῶ κτήσεσ αὐρῶ.

Τοῦ παιδεύσαι αὐτοὺς ἀρχοντας αὐτοῦ ὡς ἐ
 αὐτόν. καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφί
 σαι. Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπ
 τῶν. καὶ Ἰακώβ, παρώκησεν ἐν γῆ Χαλμ.
 Καὶ ἔθυσεν ἐν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα. καὶ ἐ
 κραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς αὐ
 τοῦ. Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ
 μισῆσαι ἐν λαὸν αὐτοῦ. τοῦ Μολιοῦθα
 ἐν τοῖς Μούλοις αὐτοῦ. Ἐξάπεσεψε μωθ
 σὴν ἐν Μούλων αὐτοῦ. ἀαρῶν ὅν ἐξελέξα
 το ἑαυτῷ. Ἐθετο ἐν αὐτοῖς αὐτοῦ λόγους
 τῶν σημείων αὐτοῦ. καὶ τῶν τεράτων αὐ
 τοῦ ἐν γῆ Χαλμ. Ἐξάπεσεψε σκοτῶ
 καὶ σκοτάσεν. ὅτι παρεπίκραναν τοὺς
 λόγους αὐτοῦ. Μετέστρεψε τὰ ὕδατα
 αὐτῶν εἰς αἷμα. καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰ
 ε χθύας αὐτῶν.

Ψ Α Λ Τ Η

Ἐξεῖρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βαρᾶχουσ· ἐν βῆσ
 ταμείοισ τῶν βασιλείων αὐτῶν· Εἶπε
 καὶ ἤλθε κωόμυα· καὶ σκνίπεσ ἐν πᾶσι
 κῆσ ὀρίοισ αὐτῶν· Ἔθετο τὰσ βροχᾶσ
 αὐτῶν, χάλασα· πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ
 γῆ αὐτῶν· Καὶ ἐπάταξε τὰσ ἀμπέλουσ
 αὐτῶν καὶ τὰσ συκᾶσ αὐτῶν· καὶ σῶε
 ψιφε πᾶν ξύλον ὀρίου αὐτῶν· Εἶπε καὶ
 ἤλθεν ἀκρίσ· καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀειθ
 μός· Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν
 τῇ γῆ αὐτῶν· καὶ κατέφαγε πάντα ἐν καρ
 πὸν τῆσ γῆσ αὐτῶν· Καὶ ἐπάταξε πᾶν
 πρωτότοκον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν· ἀπαρχὴν
 παντὸσ πόνου αὐτῶν· Καὶ ἐξήγαγον αὐ
 τοῦσ ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ· καὶ οὐκ ἦν
 ἐν ταῖσ φυλαῖσ αὐτῶν ὁ ἀδενῶν· Εὐ
 φράνθη αἴγυπ[τ] ἐν τῇ ἐξόλω αὐτῶν· οὗ
 ἐπέπεσε

ἔπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς .

Διεπέτασε νεφέλῃ εἰς σκέπῃ αὐτοῖς .
καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα .

Ἦθησαν καὶ ἤλθεν ὄρτυγομήτρα . καὶ ἄρην
οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς . Διέρρηξε
πέτραν , καὶ ἐρύησαν ὕδατα . ἐπορεύθησαν
ἐν ἀνύδροις ποταμοί . Οτι ἐμνήσθη τοῦ
λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ . τοῦ πρὸς ἄβραάμ
ἐν Βούλῃ αὐτοῦ . Καὶ ἐξήγαγε τὸν λα
ὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλίῳσιν . καὶ τοὺς ἐκλεκ
τούς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ . Καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν . καὶ πόνοισ λαῶν κα
τεκληρονόμησαν . Ὅπως ἂν φυλάξωσι
τὰ δικαιώματα αὐτοῦ . καὶ ἔσιν νόμοι αὐ
τοῦ ἐκζητήσουσιν .

Δόξα . κάθισμα .

12

Ξομολογῶμεν σοῦ κυρίῳ ὅτι χρᾶ
 ἔσῃ. ὅτι εἶσ ἔν αἰῶνα εἰ ἔλεος αὐ
 τοῦ. Τίς λαλήσει τὰς λιπασί
 κας τῆς κυρίας. ἀκουσὰς ποιήσῃ πάσας τὰς
 αἰνέσεις αὐτοῦ. Μακάριοι οἱ φυλάσσον
 τες κρίσιν. καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν
 παντὶ καρῶν. Μνήσθητι ἡμῶν κύριε ἐν τῇ
 εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου. ἐπίσκεψαι ἡμᾶς
 ἐν σοῦ σωτηρίῳ σου. Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρᾶ
 σότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου. καὶ εὐφρανθῆναι
 ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου. τοῦ ἐπα
 νεῖδαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.
 Ἡμῶν τομῶν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν.
 ἠνομήσαμεν. ἠλικήσαμεν. Οἱ πατέ
 ρες ἡμῶν ἐν αἰγυπτῶ οὐ συνῆκαν τὰ θεῶν

μαρσίᾳ σου. οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους
 τοῦ ἔλεους σου. Καὶ παρεπίκραναν ἀνα-
 βαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. καὶ ἔσω-
 σεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Τοῦ γνωρίσαι τὴν Λωασιάνην αὐτοῦ. καὶ
 ἐπετίμησεν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ ἐξηρανω-
 θῆναι. Καὶ ὠδήγησεν αὐτὸς ἐν ἄβυσσῳ ὡς
 ἐν ἐρήμῳ. καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς
 μισοῦντων. Καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ
 χειρὸς ἐχθρῶν. Ἐκάλυψεν ὕδωρ κύμα
 θλίβοντα αὐτοὺς. εἶς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὕ-
 πελείφθη. Καὶ ἐπίστευσαν ἐν λόγῳ αὐ-
 τοῦ. καὶ ἦσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ. Ἐταλ-
 χωσαν ἐπελάβοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ. οὐχ ὕ-
 πέμειναν τὴν βουλήν αὐτοῦ. Καὶ ἐπε-
 θύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ
 ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.

γ. ιγ.

Ψ Α Λ Τ Η

Καὶ ἔλωκεν αὐτοῖς ἃ αἴτημα αὐτῶν·
 ἔξαπέσειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐ-
 τῶν· Καὶ παρώργισαν ἔν μωϋσῆν ἐν τῇ
 παρεμβολῇ· ἔν ἁρῶν ἐν ἅγιον κυρίου·
 Ἦ νοίχθη ἡ γῆ καὶ χυτέπιδε λαθῶν· καὶ ἔ-
 κάλυψεν ἐπὶ τὴν σωμαγωγὴν ἀβειρών·
 Καὶ ἔξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ σωμαγωγῇ αὐτῶν·
 φλόξ κατέφλεξεν ἀμαρτωλοῦς· Καὶ ἐ-
 ποίησαν μῶσχος ἐν χωρήβ· καὶ προσε-
 κύνησαν τῷ γλυπῆ· Καὶ ἠλλάξαν τὴν
 λόξαν αὐτοῦ, ἐν ὁμοιώματι μῶσχος ἐδί-
 οντοσχόρτον· Καὶ ἐπελώθοντο τοῦ θε-
 οῦ καὶ σώζοντοσ αὐτούς· τοῦ ποίησαντ
 μεγάλα ἐν αἰγύπτῳ· Θαυμάσια ἐν γῆ
 χὰμ· φοβερά ἐπὶ θαλάσσησ ἐρυθραῶσ·
 Καὶ εἶπε τοῦ ἔξολοθρεῦσαι αὐτούς· εἰ μὴ
 μωϋσῆσ ὁ ἐκλεκτός αὐτῶν, ἔση ἐν τῇ θρασείᾳ

ἐνώπιον αὐτοῦ. τοῦ ἀποσρέψαι ἔρθυμὸν
 αὐτοῦ. καὶ μὴ ἐξολοθρευθῆσαι αὐτούς. Καὶ
 ἐξουλένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν. οὐκ ἐπί-
 στευσαν ἕδ' λόγῳ αὐτοῦ. Καὶ ἐγόγγυ-
 σαν ἐν τοῖς σκλωμάσιν αὐτῶν. οὐκ εἰ-
 σήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου. Καὶ ἐπῆ-
 ρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς. τοῦ κατα-
 βαλεῖν αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ τοῦ κα-
 ταβαλεῖν ἕσπερμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι.
 καὶ διασκορπίσαι αὐτούς ἐν ταῖς χώ-
 ραις. Καὶ ἐτελέσθησαν ἕδ' βελφεγῶν.
 καὶ ἐφαγον θυσίαν νεκρῶν. Καὶ παρώξυ-
 νακ ἀὐτῶν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
 καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πλῆσις. Καὶ
 ἔσηφινέσθη καὶ ἐξιλώσατο, καὶ ἐκόπασεν
 ἡ θρασυσία. καὶ ἐλογίθη αὐτῶ εἰς δικαιο-
 σύνην. εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τ' αἰῶνος.

Υ Α Λ Τ Η

Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀνι-
 τιλογίας· καὶ ἐκακώθη μαῦσῆσ Λί αὐ-
 τούσ· Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐ-
 τοῦ, καὶ λίσσειλον ἐν τοῖσ χεῖλεσιν αὐ-
 τοῦ· Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε
 κύριος αὐτοῖσ· καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖσ ἔθ-
 νεσι καὶ ἐμάθον τὰ ἔργα αὐτῶν· Καὶ ἐ-
 λούλευσαν τοῖσ γλυπτῶσ αὐτῶν· καὶ ἐ-
 γνήθη αὐτοῖσ εἰς σκάνδαλον· Καὶ ἔθυ-
 σαν τοῖσ ἡούσ αὐτῶν, καὶ τὰσ θυγατέρασ
 αὐτῶν τοῖσ λαμονίοισ· Καὶ ἐξέχεαν
 αἷμα ἀθῶν· αἷμα ἡῶν αὐτῶν καὶ θυγα-
 τέρων· ὡς ἔθυσαν τοῖσ γλυπτῶσ χανάν·
 Καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖσ αἷμασι·
 καὶ ἐμίανθη ἐν τοῖσ ἔργοισ αὐτῶν· Καὶ ἐπόρ-
 νυσαν ἐν τοῖσ ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν· Καὶ
 ὤργισθη θυμῶ κύριος τὸ λαὸν αὐτῶν· καὶ ἐ-

βελύξατε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Ἐκείνη πα-
 ρέδωκεν αὐτοῦ εἰς χεῖρας ἑχθρῶν. καὶ ἐ-
 κυρίωσαν αὐτὴ οἱ μισθύντες αὐτοῦ. Ἐκεί-
 νη ἔθλιψαν αὐτοῦ οἱ ἑχθροὶ αὐτῆς. καὶ ἔταπει-
 νώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς. Πλεονα-
 κισ ἐξῆρξεν αὐτοῦ. αὐκὴ δὲ παρεπίφρασαν
 αὐτὴ ἐν τῇ βελῇ αὐτῆς. Ἐκείνη ἔταπεινώθησαν
 ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῆς. Ἐκείνη ἴδε κύριος
 ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοῦ. ἐν τῷ αὐτὸν εἶσαι-
 κῆσαι τῆς δειψέως αὐτῶν. Ἐκείνη ἐμνή-
 σθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη
 κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐκείνη
 ἔδωκεν αὐτοῦ εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάν-
 των τῶν αἰχμαλωτισσάντων αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ
 ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν. Τοῦ ἔξο-
 μολογήσαο, θεὸν ὀνόματί σου θεὸν ἀγίον.

γ ιιη

Ψ Α Λ Τ Η

τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ κίνεσθι σου . Εὐ-
 λωγητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ . ἀπὸ τοῦ
 αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος . καὶ ἐρεῖ πᾶς
 ὄ λαὸς γένοιτο γένοιτο . Δόξα .

Ἀλληλουΐα .

ρ ς

Ἐομολογεῖσθε κυρίῳ ὅτι χρη-
 σίος . ὅτι εἰς ἔναι αἰῶνα εὐέλεος αὐ-
 τοῦ . Εἰπάτωσαν οἱ λελυθῶμένοι
 ὑπὸ κυρίου . οὐς ἐλυθῶσατο ἐκ χειρὸς ἐν-
 χροῦ . καὶ ἐκ τῶν χωρῶν σωθήσονται αὐ-
 τούς . Ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ Δυσμῶν, καὶ
 βορρᾶ, καὶ θαλάσσης . ἐπλανήθησαν ἐν τῇ
 ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ . Ὁ δὲ πόλεως καὶ
 κητήριος οὐχ εὐρορ . πεινῶντες καὶ λιψῶν-
 τες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπον .

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν βῶθ' θλίβε
 δαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν
 ἐρύσασθαι αὐτούς· Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς
 εἰς ὄμιον εὐθειῶν· τοῦ πωρευθῆναι εἰς πό-
 λιν κατοικητήριον· Ἐξομολογησάδωσαν
 βῶθ' κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμα-
 σία αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
 Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν· καὶ ψυχὴν
 πεινώσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν· Καθημέ-
 νους ἐν σκότει καὶ σκιά θανάτου· πεπειδη-
 μένους ἐν πῶχίᾳ καὶ σιδήρῳ· Ὅτι
 παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ· καὶ τὴν
 βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξωσαν· Καὶ ἔτα-
 πηνώθη ἐν κόπῳ ἡ καρδία αὐτῶν· ἠδ' ἐ-
 νησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν· Καὶ ἐκέκρα-
 ξαν πρὸς κύριον ἐν βῶθ' θλίβεδαι αὐτούς·
 καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς·

Ψ Α Λ Τ Η

Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοῦσ ἐκ σκοπύσ καὶ σκι
 ἄσ θανάτω. καὶ τοῦσ δεσμοῦσ αὐτῶ Διέξρη
 ξεν. Ἐξομολογησάσασαν τῶ κυρίῳ τὰ
 ἔλεη αὐτῶ. καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῶ ἑῶσ ἡοῖσ
 τῶν ἀνθρώπων. Οτι σωέταιφε πύλασ
 χαλκᾶσ. καὶ μοχλοῖσ σιδηροῦσ σωέθλαι
 σεν. Ἀντελάβθησ αὐτῶ ἐξ ὀλοῦ ἀνομίασ
 αὐτῶν. Διὰ γὰρ τὰσ ἀνομίασ αὐτῶν ἔταπει
 νόθησαν. Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατ ἡ ψυ
 χὴ αὐτῶν. καὶ ἤγγισαν ἕωσ τῶν πυλῶν
 τοῦ θανάτου. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸσ κύ
 ριον ἐν τῶ θλίβεσθαι αὐτοῦσ. καὶ ἐκ τῶν
 ἀνγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτοῦσ.

Ἀπέσειλε, τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἴασαι
 το αὐτοῦσ. καὶ ἐξῆύσατ αὐτοῦσ, ἐκ τῶν
 Διαφθορῶν αὐτῶν. Ἐξομολογησάσασαν
 τῶ κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ. καὶ τὰ θαυ

μάσια αὐτοῦ τοῖς ἡοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ θυσώτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέ-
σεως· καὶ ἑξαγγελώτωσαν τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ ἐν ἀγαλλίᾳ. Οἱ καταβαίνον-
τες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις· ὡσιῶν-
τες ἔργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς.

Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυρίου· καὶ τὰ θαυ-
μάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ. Εἶπε καὶ
ἔση πνεῦμα καταγίλιθ· καὶ ὑψώθη τὰ κύ-
ματα αὐτῆς. Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν
οὐρανῶν· καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀ-
βύσσων. Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακῷ ἐ-
τήκθη· ἔταράχθησαν, ἔσαλεύθησαν ὡς
ὄμεθύων· καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κα-
τέπρηθη. Καὶ ἐκέραξαν πρὸς κύριον
ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀ-
ναγκῶν αὐτῶν, ἐξήγαγεν αὐτούς.

Ψ Α Λ Τ Η

Καὶ ἐπέταξε τῇ καταγίλι καὶ ἔση εἰς ἄνι
 ραν . καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς .
 Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἠσύχασαν . καὶ ὠ
 λήγησεν αὐρὸς ἐπὶ λιμένα θελήμαρσ αὐ
 τοῦ . Ἐξομολογήσασθωσαν θεῷ κυρίῳ
 τὰ ἔλεη αὐτοῦ . καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
 τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων . Ὑψώσασθω
 σαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέ
 θρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν .
 Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον . καὶ λιξό
 λουσι ὑδάτων εἰς λίψαν . Γῆν καρπο
 φόρον εἰς ἄλμυ . ἀπὸ κακίας τῶν κατοικ
 οῦντων ἐν αὐτῇ . Ἔθετο ἔρημον εἰς λί
 μνας ὑδάτων . καὶ γῆν ἀνυθρον εἰς λιξό
 λουσι ὑδάτων . Καὶ κατώκησεν ἐκεῖ πει
 νῶντας . καὶ σωεσθήσαντο πόλις κατοικησί
 κος . Καὶ ἔσπυραν ἀγρούς, καὶ ἐφύτευσαν

ἀμπελῶνας· καὶ ἐποίησαν καρπὸν γυνή
ματῶ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπλη
θύνθησαν σφόδρα· καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν
οὐκ ἐσμίψωε. Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐ
κακώθησαν· ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀλι
γησῶ. Εξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπὶ ἄρχοντας
αὐτῶν· καὶ ἐπλάνησεν αὐτούς ἐν ἄβυσσῶ
καὶ οὐχ ὄλω. Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ
πτωχείας· καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατε
ίας. Οφοντα εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται
καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ σῶμα αὐτῶ.
Τὸ σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα· καὶ σωθή
σουσι τὰ ἐλεητοῦ κυρίου. Δόξα.

Ωιδὴ ψαλμοῦ τοῦ Δαβίδ. ρβ

Τρίμη ἢ καρδία μου ὁ θεὸς ἐρίμη

Ψ Α Λ Τ Η

ἡ καρδία μου . ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ λό-
 ξῃ μου . Ἐξηγέρθητι ἡ δόξα μου . ἔξηγέρ-
 θητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα . ἔξηγέρθησοι
 μα ὄρθρῳ . Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λα-
 οῖς κύριε . ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν . Ὅτι μέ-
 γα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν εἶ ἐλεός σου . καὶ
 ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου . Ὑψώ-
 θητι ἐπὶ τὸ οὐρανὸς ὁ θεός . καὶ ἐπὶ πά-
 σαρ τῆν γῆν ἡ δόξα σου . Ὅπως ἀνήρ-
 θῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου . σῶσον τῇ δικίᾳ
 σου καὶ ἐπάκουσόν μου . Ὁ θεός ἐλάλη-
 σεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ . ὕψωθήσομαι καὶ
 διαμειῶσίκιμα . καὶ τῆν κοιλιάδα τῶν
 σκλιῶν διαμερήσω . Ἐμός ἐστι γαλαῶν
 καὶ ἐμός ἐστι μανασῆς . καὶ ἔφραϊμ ἀντί-
 ληψιστῆς νεφελῆς μου . Γούδας βασι-
 λεύς μου . μωὰβ λέβησ τῆς ἐλπιδος μου .

Ἐπὶ τῆρ Ἰλουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδη
 μω μου. ἔμοι ἄλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν πειοχῆς. ἢ τίς
 ὀδηγήσει με εἰς τῆς Ἰλουμαίας.
 Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπώσαμηνος ἡμᾶς; καὶ
 οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς Λωάμεσι
 ἡμῶν; Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως
 καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ
 θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν. καὶ αὐτὸς ἔξου
 σενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

Εἰς δὲ τὸ φαλμὸς τῷ Λαβιδ. ρη

Θεὸς τῷ αἰνεσίην με μὴ παρασιω
 ἔ πήσῃ. ὅτι σῶμα ἁμαρτωλοῦ καὶ σώ
 μα λολίς ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη.
 Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση λολίας.

Υ Α Λ Τ Η

καὶ λόγοισ μίσουσ ἐκύκλωσάν με . καὶ ἐ
 πολέμησάν με διασώσων . Ἀντὶ τοῦ ἀγα
 πᾶν με , ἐρδίεβαλλόν με . ἐγὼ δὲ προσηυ
 χόμην . Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ
 ἀγαθῶν . καὶ μῖσθ' ἀντὶ τῆσ ἀγαπήσεώς
 μου . Κατάσῃσον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν
 καὶ διαβολῶσ σήτω' ἐκ δειξιῶν αὐτοῦ .
 Ἐρθε κρίνεσθαι αὐτὸν , ἐξέλθοι καταδεδι
 κασμένοσ . καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γένεσθαι
 εἰσ ἁμαρτίαν . Γουηθήτωσ ἀνὶ ἡμέραι
 αὐτοῦ ὀλίγα . καὶ τῆρ ἐπισκεπήρ αὐτοῦ
 λάβοι' ἕτεροσ . Γουηθήτωσ ἀνὶ υἱοὶ αὐ
 τοῦ ὀρφανοὶ . καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα .
 Σαλευόμενοι μετανασθήτωσ ἀνὶ υἱοὶ αὐ
 τῶν ἐπαυθισάτωσ ἀνὶ ἐκβληθήτωσ ἀνὶ ἐκ
 τῶν οἰκπέδων αὐτῶν . Ἐξερευνησάτω
 διασῃσ πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῶ . καὶ
 διαρπασά

Διαρπασάτωσαν ἄλλόφριοι κῦσ πόνουσ αὐ-
 τοῦ. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπῳρ.
 μὴ δὲ γουηθήτω οἰκτίρμων θῖσ ὀρφανοῖσ
 αὐτοῦ. Γουηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰσ ἕξο-
 λόθρευσιρ. ἕρ γουεῖᾶ μιᾶ ἕξαλειφθείη τὸ
 νομα αὐτοῦ. Ἀναμνηθείη ἡ ἀνομία τῶν
 πατέρων αὐτοῦ ἐναντικυρίου. καὶ ἡ ἄμαρ-
 τία τῆσ μηρὸσ αὐτοῦ, μὴ ἕξαλειφθείη.
 Γουηθήτωσαν ἐναντίον κυρίσ Διαπαντόσ
 καὶ ἕξολοθρευθείη ἐκ γῆσ τὸ μνημόσυλ αὐτῷ.
 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθῃσ ποιῆσαι ἕλεθ.
 καὶ κατεδίωξον ἄνθρωπον πένητα καὶ πῶ-
 χόν. καὶ κατανενυγμένον τῆ καρδίᾳ τοῦ
 θανατώσαι. Καὶ ἠγάπησε κατῶρα καὶ
 ἕξεν αὐτῷ. καὶ οὐκ ἠθέλησον εὐλογίαν,
 καὶ μακρωθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνε-
 λύσατο κατὰ φαν ὡσ ἰμάτιον. καὶ εἰσῆλ-

Υ Α Λ Τ Η

Θεν ὡσεὶ ὕλωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ . καὶ
 ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ . Γονη
 θήτω αὐτῷ , ὡς ἰμώτιον ὃ πειβάλλεται .
 καὶ ὡσεὶ ἰώνη ἣν διαπαντὸς πειζώννυται .

Τοῦτο δ' ἔργον τῶν ἐν διαβαλλόντων
 με παρὰ κυρίου . καὶ τῶν λαλούντων πο
 νηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου . Καὶ σὺ κύ
 ει κύειε ποίησον μετ' ἐμοῦ . Ἐνεκεν τοῦ ὄ
 νόματός σου . ὅτι χρηστὸν ἔλεός σου .

Ρῦσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πένθος ἐμὶ ἐγώ .
 καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντόσμη .

Ὡσεὶ σκιά ἐν ἔσθ' ἐκκλίνει αὐτὴν ἀν
 τανηρέθω . ἰξετινάχθω ὡσεὶ ἀκρίδης .

Τὰ γόνατά μου ἠδένησαν ἀπὸ νηθείας .
 καὶ ἡ σάβξ μου ἠμολώθη λί' ἔλαιον .

Καὶ γὰρ ἐγενήθω ὄνειδος αὐτοῖς . εἴλοισ
 σαρ με , ἰσαλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν .

Βοήθησόν με κύειε ὁ θεός μου. καὶ σὺ
 σὸν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. Καὶ γνώ-
 τωσαρ ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη. καὶ σὺ κύειε
 ἐπίησασ αὐτήν. Κατακρῶσονται αὐ-
 τοί, καὶ σὺ εὐλογήσῃς. Οἱ ἱπανισά-
 μμοί μοι αἰσχυωθήτωσαρ, ὃ δὲ δούλοσ
 σου εὐφρανθήσεται. Ενδυσάσασα
 οἱ ἐνδιδάλλοντές με ἐν φόβῃ. καὶ πε-
 ειβαλέσασα ὡσ δὲ πλοῖα αἰσχυίνω αὐ-
 τῶν. Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφό-
 δρα ἐν τῷ σώματί μου. καὶ ἐν μέσῳ πολ-
 λῶν αἰνέσω αὐτόν. Οτι παρέση ἐκ δε-
 ξιῶν πένητ. τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδυσ-
 κόντων τήν ψυχὴν μου.

Δόξα. κάθισμα.

18

Ψαλμός τῷ Δαβίδ.

90

siij

Ψ Α Λ Τ Η

Ἰπεν ὁ κύριος ἴδω κυρίω μου καὶ
 ἐξου ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἄρθῶ πύσ
 ἐχθρούς σου· ὑποπόδιον τῶν πο
 δῶν σου· Ρᾶβδον δαμάμεως ἐξαποσε
 λεῖσοι κύριος ἐκ σιών· καὶ κατακυρίευε
 ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου· Μετὰ σοῦ ἡ
 ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ δαμάμεώς σου· ἐν ταῖς
 λαμπρότησι ἀγίων σου· Ἐκ γαστρός πρὸ
 ἕως φόρου ἐγέννησά σε· ὦμοσε κύριος καὶ
 οὐ μεταμεληθήσεται· Σὺ ἱερεύς εἶς ἐν αἰ
 ῶνα, κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδεκ· Κύ
 ριος ἐκ δεξιῶν σου σῶθήλασεν ἐν ἡμέρᾳ
 ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς· Κενεῖ ἐν τοῖς
 ἔθνεσι· πληρώσει πτώματα· σωθήλασεν
 κεφαλὰς ἐπὶ τῆς γῆς πολλῶν·
 Ἐκ χιμάρων ἐν ὄρω πίε· διὰ
 τοῦτο ὑψώσεν κεφαλὴν·

Ἐομολογήσομαι σοι κύριε ἐν ὅλῃ
 καρδίᾳ μου. ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ
 σωτηρίᾳ σου. Μεγάλα τὰ ἔργα κυ-
 ρίου. ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα
 αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέ-
 πεια τῶν ἔργων αὐτοῦ. καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐ-
 τῆς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνεῖαν
 ἐποίησαν τῶν θαυμασίων αὐτοῦ. Ἐλε-
 ήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος. φοβήρ ἐλα-
 κε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Μνησθήσε-
 ται εἰς τὸν αἰῶνα δικαίωσιν αὐτοῦ. ἰσχύ-
 ῃ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ἀνήγγηλε τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.
 ἔργα χειρῶν ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισαὶ
 πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ. ἐσθευμένοι εἰς

Ψ Α Λ Τ Η

Ἐν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος . πεπονημένοι ἐν ἀ-
ληθείᾳ καὶ εὐθύτητι . Δύρωσιν ἀπέσειλε
Ἰσὶ λαῶ αὐτοῦ . Ἐνετείλατο εἰς Ἐν αἰῶ-
να διαθήκῃ αὐτοῦ . ἄγιον καὶ φοβερὸν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ . Ἀρχὴ σοφίας, φόβος κυ-
ρίου . σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιῶ-
σιν αὐτήν . Ἡ κίνεσις αὐτοῦ μένει εἰς
Ἐν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος .

Δ' ΜΗΛΟΥΤΑΙ .

ΡΙΚ

Ακωειθ' ἀνὴρ ὁ φοβούμενος Ἐν
μ κύριον . Ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ
θελήσει σφόδρα . Δωκαῖς ἐν
τῇ γῆ ἔσαι σπέρμα αὐτοῦ . γονὰ εὐθέρων εὐ-
λογηθήσεται . Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴ-
κῳ αὐτοῦ . καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς
Ἐν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος . Ἐξάνετ' ἔλεος ἐν σκό-

τῆ φῶσ τοῖσ εὐθέσιν. ἰλεήμων καὶ οἰκτίρ
 μων καὶ δίκαιος. Χρησὸσ ἀνὴρ ὁ οἰκτεί
 ρων καὶ κίχρων. οἰκονομήσει καὶ λόγους
 αὐτοῦ ἐκρίσει. ὅτι εἰσ τὸν αἰῶνα οὐ σα
 λευθήσεται. Εἰσ μνημόσμων αἰῶνι ἔσται
 δίκαιος. ἀπὸ ἀνοήστων ἄσ οὐ φοβηθή
 σε. Ἐτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἰ
 κύνειον. ἰσηεκτή ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ φο
 βηθῆ. ἔωσ οὐ ἐπίδη ἐπὶ τοῖσ ἐχθροῖσ αὐ
 τοῦ. Ἐσκόρπισεν ἔλωκε καὶ πένησιν. ἡ
 δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰσ τὸν αἰῶνα τοῦ
 αἰῶν. Τὸ κέρασ αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν
 δόξῃ. Ἀμαρτωλὸσ ὄφεται καὶ ὀργισθήσεται
 καὶ ὀδύνησ αὐτοῦ βρύξει καὶ τακίσει. Ἐπιθυμία
 ἀμαρτωλοῦ ἀπολεῖται. Δόξα.

Δ' Μηθύϊα.

ριβ

siiiij

Υ Α Λ Τ Η

Ἰνεῖτε παῖδες κύριον, αἰνεῖτε δὲ ὄνομα κυρίου. Εἶη δὲ ὄνομα κυρίου
 εὐλογημένον ἀπὸ τῶν νῦν καὶ εἰς πάντας αἰῶνας. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως μέγαλυ
 σμῶν, αἰνεῖτε δὲ ὄνομα κυρίου. Ὑψήλωσθε ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ κύριος. ἐπὶ τοῦ οὐρα
 νοῦ ἡ δόξα αὐτοῦ. Τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ ἐν ὑψηλοῖς καρικῶν καὶ τὰ
 ταπεινὰ ἐφορῶν. Ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν. καὶ ἀπὸ κρη
 νῆας ἀνυψῶν πένητα. Τοῦ καθίσα αὐ
 τὸν μετὰ ἀρχόντων. μετὰ ἀρχόντων λαοῦ
 αὐτοῦ. Οἱ κατοικίῳν σέβαν ἐν οἴκῳ. μη
 τέρα δὲ τέκνοις εὐφρανομένῳ.

Ἀλληλουῖα.

ρ ι γ

Ἡ Νεξόδω Ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου. οἶον

καὶ Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, Ἐγενήθη
 ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ. Ἰσραὴλ ἕξουσία
 αὐτοῦ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν. Ἰορ
 δάνησ ἕσραφη εἰς ταοπίσω. Τὰ ὄρη ἐσ
 σκίρτησαν ὡσεὶ κειοί. καὶ οἱ βουνοὶ ὡσ ἄρ
 νία προβάτων. Τί σοι ἐσὶ θάλασσα ὅτι
 ἔφυγες. καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἕσραφησ εἰς
 ταοπίσω. Τὰ ὄρη ὅτι σκίρτήσατε ὡσεὶ
 κειοί. καὶ οἱ βουνοὶ ὡσ ἄρνία προβάτων;
 Ἀπὸ προσώπου κυρίου ἕσαλεύθη ἡ γῆ. ἅ
 πὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰακώβ. Τοῦ εἶρε
 φαντοσ τὴν πέτραν εἰς λύμνασ ὑδάτων.
 καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰσ ὑδάτων.
 Μὴ, ἡμῖν κύειε μὴ, ἡμῖν. ἀλλ' ἡ βῶθ ὄνο
 ματί σου δὸσ δόξα. Ἐπὶ βῶθ ἕλεσθε
 καὶ τῆ ἀληθεία σου. μή ποτε εἴπωσι τὰ ἔ
 θνη, ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸσ αὐτῶν; Οὐκ εἶθεὸσ

Ψ Α Λ Τ Η

ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ· πάντα
 ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν· Τὰ εἶδωλα τῶν
 ἔθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον· ἔργα χει-
 ρῶν ἀνθρώπων· Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ
 λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ
 ὄψονται· ὠτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται·
 ῥίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται·
 Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαθήσουσι·
 πόδας ἔχουσι καὶ οὐ πειπατήσουσιν·
 οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν·
 Ὁμοιοὶ αὐτοῖς γένοιτο οἱ ὀπιούνησιν·
 καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς·
 Οἷος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ κύριῳ· βοηθὸς
 καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἔστιν· Οἷος Ἀ-
 κρῶν ἤλπισεν ἐπὶ κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπ-
 ρασπιστὴς αὐτῶν ἔστιν· Οἱ φοβούμενοι ἐν
 κύριον ἤλπισαν ἐπὶ κύριον· βοηθὸς καὶ ὑ-

Ψ Α Λ Τ Η

τῆσ φωνῆσ τῆσ δεισέωσ μου . Οτι ἐκλι-
 γε τὸ οὖσ αὐτοῦ ἐμοί . κῆ ἐν ταῖσ ἡμέραισ
 μου ἐπικαλέσομαι . Γεείεσ χον με ὠλι-
 νεσ θανάτω . κίνδωοι ἄδου εὐροσάρμε .

Θλίψιν καὶ ὀδύνῃν εὐρον . καὶ εὖ ὄνομα
 κυρίου ἐπικαλεσάμην . ὧ κύειε ῥῦσαι τὴν
 ψυχὴν μου . Ἐλεήμων ὁ κύειε καὶ λί-
 καιοσ . καὶ ὁ θεὸσ ἡμῶν ἐλεεῖ . φυλάσων
 τὰ νήπια ὁ κύειε . ἔταπεινώθην καὶ ἔσω-
 σέ με . Ἐπίσρεψον ψυχὴ μου εἰσ τὴν ἀ-
 νάπαυσίν σου . ὅτι κύειε εὐηργέτησέ σε .

Οτι ἐξείλετο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτω
 τούσ ὀφθαλμούσ μου ἀπὸ λαφύων . καὶ
 ῥύσ πόλασ μα ἀπὸ ὀλιθίματ .

Εὐαρεσῆσω ἐνώπιον κυρίε

ἐν χώρα βάντων .

Δόξα .

Πίστευσα, διὸ ἐλάλησα. Ἐγὼ δὲ ἐ
 ταπεινώθην σφόδρα. Ἐγὼ δὲ
 εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶσ' ἀνι
 θρώποσιν ψεύσις. Τί ἀνταποδώσω θεῷ
 κυρίου περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι.
 Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ θεῷ ὄνομα
 κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχὰς
 μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς
 τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Τίμιος ἐναντίον κυρίου
 ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. Ὡκύει Ἐγὼ
 Δοῦλωσ σὸς. Ἐγὼ Δοῦλωσ σὸς καὶ υἱὸς
 τῆς παιδίσκης σου. Διέξρηξας τὸν σκεῖ
 σμόν μου. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεις.
 καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου ἐπικαλέσομαι.
 Τὰς εὐχὰς μου θεῷ κυρίῳ ἀποδώσω.

Ψ Α Λ Τ Η

Ἐναντίον παντὸς τῆ λαοῦ αὐτοῦ. Ἐν αὐλαῖς
οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου ἱερὸσ αλήμ.

Ἀλληλούϊα.

ρ 15

Ἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη.

Ἄ Ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ'
ἡμᾶς. καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς
τὸν αἰῶνα.

Ἀλληλούϊα.

ρ 15

Ἐομολογήθη τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγα

θὸσ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ

τοῦ. Εἶπάτω δὴ οἱ κτθ Ἰσραὴλ

ὅτι ἀγαθὸσ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ

τοῦ. Εἶπάτω δὴ οἱ κτθ ἀαρών. ὅτι ἀγα

θὸσ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν Δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸ
 κύριον ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
 εὐλοσοῦν αὐτοῦ. Ἐκθλίψωσιν ἐπεκαλεσάμενοι
 τὸν κύριον. καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσ-
 μόην. Κύριε εἰμοὶ βοηθὸς καὶ οὐ φοβηθή-
 σομαι τί ποιήσῃ μοι ἄνθρωπος. Κύριε
 εἰμοὶ βοηθὸς καὶ γὰρ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς
 μου. Ἀγαθὸν πεποιθέναί ἐπὶ κύριον. ἢ
 πεποιθέναί ἐπ' ἄνθρωπον. Ἀγαθὸν ἐλ-
 πίσαι ἐπὶ κύριῳ, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι.
 Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με. καὶ τῷ ὀνόμα-
 τι κυρίου ἡμῶν αὐτοῦ. Ἐκύκλωσαντες
 ἐκύκλωσάν με. καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἡμῶν
 αὐτοῦ. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλι
 σσαι κηρίον, καὶ ἔξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκά-
 θαισιν, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἡμῶν αὐτοῦ
 Ὡδοῖσιν ἀνεβράβη τὸ πνεῦμα, καὶ ὁ κύριος

Υ Α Λ Τ Η

ἀντελάβετό μου. Ἰσχύς μου καὶ ὕμνη-
σίς μου ὁ κύριος. καὶ ἐγένετό μοι εἰς σω-
τηρίαν. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτη-
ρίας ἐν σκηναῖς Λικαίων. Δεξιὰ κυρίου
ἐποίησε δύναμιν. Δεξιὰ κυρίου ὕψωσε με.

Δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν. οὐκ ἄπο-
θανοῦμαι. ἀλλὰ ζήσομαι. καὶ διηγῆσοι-
μαί τὰ ἔργα κυρίου. Παιδῶν ἐπαίδει-
σέ με ὁ κύριος, καὶ ἐξ ἑθελῶ θανάτου οὐ παρέ-
λιπέ με. Ἀνοίξατέ μοι πύλας Λικαι-
σύνῃς. εἰσελθῶν ἐν αὐταῖς, ἐξομολογήθω
μαί ἐν κυρίῳ. Αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου
Λίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. Ἐξομο-
λογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου καὶ ἐ-
γένετο μοι εἰς σωτηρίαν. Λίθοι ὄν ἀπειλο-
κίμασαν οἱ οἴκος Λομοῦντες. οὗτος ἐγενή-
θη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ κυρίου
ἐγένετο

ἔγενετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
 ἡμῶν. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύ-
 ριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
 αὐτῇ. Ὁ κύριος σῶσον Δὴ, ὃς κύριος εὐ-
 λωσον Δὴ. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
 ἐν ὀνόματι κυρίου. Εὐλογηὶ καὶ ὑμᾶς
 ἐξ οἴκου κυρίου. Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφα-
 νεν ἡμῖν. Συσήσατε εὐορτήν ἐν τοῖς πυ-
 κάλουσι, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστη-
 ρίου. Θεὸς μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσο-
 μαί σοι. Θεὸς μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε.
 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς με
 καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Ἐξομολο-
 γῶ καὶ τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς ἐν-
 κώγια ἔειλε αὐτοῦ.

Δόξα. κάθισμα.

15

§

Υ Α Λ Τ Η

Α' ΜΗΛΟΥΪΑ.

Ακάριοι ἄμαμοι ἐν ὁλοῦ, οἱ πορευ
 μ υόμμοι ἐν νόμῳ κυρίας. Μακάρι
 οι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐ
 τοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.
 Οὐκ οἱ ἐργασίμοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς
 ὁλοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. Σὺ ἐνετείλω
 τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.
 Οφελον καθευθωθήσαν αἱ ὁλοί μου, καὶ
 φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. Τότε οὐ
 μὴ αἰσχυθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πά
 σασ τὰς ἐντολάς σου. Εξομολογήσομαι
 σοι ἐν εὐθύτητι καρδίᾳς. ἐν τῷ μεμαθηκέ
 ναι μετὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
 Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με
 ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα. Ἐν τίνι

κατορθώσῃ νεώτεροσ τῆρ ὁδῶν αὐτοῦ; ἐν
 τῷ φυλάξασθαι τοὺσ λόγουσ σου. Ἐρ ὁ
 λῆ καρδία μου ἐξεζητήσά σε. μὴ ἀπόσῃ
 με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ἐρ τῆ καρδία
 μου ἐκρυφατὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἀ
 μάρτω θι. Εὐλογηξο εἰ κύει. Δίδαξόν
 με τὰ δίκαιώματά σου. Ἐρ τοῖσ χεῖλε
 σί μου ἐξηγήθειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ σώ
 ματόσ σου. Ἐρ τῆ ὁδῶ τῆ μαρτυρίων σου
 ἐτέρφθω ὡσ ὅ παντὶ πλούτῳ. Ἐρ ταῖσ
 ἐντολαῖσ σου ἀδολεσχῆσω καὶ κατανοή
 σω τὰσ ὁδούσ σου. Ἐρ τοῖσ δίκαιώμα
 σί σου μελετήσω. οὐκ ἐπιλήθμαι τῶν λό
 γων σου. Ἀνταπόδο τῷ δούλω σα.
 ἤσόν με καὶ φυλάξω τοὺσ λόγουσ σου.
 Ἀποκάλυψον τοὺσ ὀφθαλμούσ μου καὶ κα
 τανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

t. ij,

Ψ Α Λ Τ Η

Πάρρηθεσ ἰγώ ἐμι ἐν τῇ γῆ· μὴ ἄποκρύ-
 ψῃσ ἅπ' ἐμοῦ τὰσ ἐντολάσ σου· Ἐπιπό-
 θητον ἢ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρί-
 ματά σου ἐν παντὶ καρῶ· Ἐπετίμησασ
 ὑπερφάνοισ· ἐπικατάρκτοι οἱ ἐκκλίνον-
 τεσ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· Περιέλε ἅπ'
 ἐμοῦ ὄνησιν καὶ ἐξουλένωσιν ὅτι τὰ μαρ-
 τυειά σου ἐξεζήτησα· Καὶ γὰρ ἐκάθισαν
 ἀρχοντεσ καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλωσ· ὁ δ'
 δουλόσ σου ἠδολέσχε ἐν τοῖσ δικαιώ-
 μασί σου· Καὶ γὰρ τὰ μαρτυειά σου με-
 λέτη με ἐσί, καὶ αἱ συμβουλία μου τὰ δι-
 καιώματά σου· Ἐχρημήθη τῶδ' ἐλάφῃ ἡ
 ψυχὴ μου· ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου·
 Τὰσ ὁδούσ μου ἐξήγησα καὶ ἐπήκου-
 σάσ με· Δίπλαξόν με τὰ δικαιώματά σου·
 Ὁδὸν δικαιομάτων σου σωέτισόν με·

ἢ ἀδολεσχῆσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.
 Ἐνύσαξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας. Βε-
 βαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. Ὁ δὲ
 ἀδικία ἀπόστησόν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τὸ νό-
 μόν σου ἐλέησόν με. Ὁ δὲ ἀληθείας ἠ-
 ρητισάμην. καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπε-
 λαθόμην. Ἐχρημάθην τοῖς μαρτυρίοις
 σου κύριε μή με κατασχύνησ. Ὁ δὲ ἐν-
 τολῶν σου ἐδραμον ὅταν ἐπλάτωασ τὴν
 καρδίαν μου. Νομοθέτησόν με κύριε τὴν
 ὁδὸν τῶν δικαιομάτων σου, καὶ ἐκζητή-
 σω αὐτὴν διαπαντός. Σωῆτισόν με,
 καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλά-
 ξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ὁ δὲ ἤγησόν
 με ἐν τῇ φόβῃ τῶν ἐντολῶν σου ὅτι αὐτὴν
 ἠθέλησα. Κλίνον τὴν καρδίαν μου εἰς
 τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Υ Λ Λ Τ Η

Απόστροφον κύσ ὀφθαλμοῦσ μου τοῦ μὴ
 ἰδεῖν ματαότητα. ἐν τῇ ὁδῷ σου ἤσόν
 με. Στῆσον ἄδ δούλω σου εὐλόγιόν
 σου εἰσ ἐν φόβον σου. Περίελε ἐν ὄνει
 δισμόν με ὃν ὑπώπτευσα ὅτι τὰ κρίματά
 σου χρῆσα. Ἰδού ἐπεθύμησα τὰς ἐντο
 λὰσ σου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἤσόν με.
 Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ εὐελεός σου. κύειε εὐ
 σωτήειόν σου κατὰ ἐν λόγον σου. Καὶ
 ἀποκείθισομαι τοῖσ ὄνειδίξουσί μοι λόι
 γον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖσ λόγοισ σου.
 Καὶ μὴ πειέλησ ἐκ τοῦ σώματός μου λόι
 γον ἀληθείας ἕως σφόδρα. ὅτι ἐπὶ τοῖσ
 κρίμασί σου ἐπήλπισα. Καὶ φυλάξω τ
 νόμον σου διαπαντός, εἰσ τὸν αἰῶνα καὶ
 εἰσ τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπυρνώ
 μιν ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐνβλάσ σου

ἔζητήσα· ἸΚαὶ ἐλάλω ἐν τοῖς μαρτυρί
 οῖς σου ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ἠσχυ
 νίμην· Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐνπλαῖς
 σου αἰς ἠγάπησα σφόδρα· Καὶ ἤρα τὰς
 χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἕως ἠ
 γάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν κῆτος δικαίωμα
 σί σου· Μνήσθητι τῶν λόγων σου Ἰσ
 λούλω σου ὧν ἐπήλπισάσ με· Αὕτη με
 παρεκάλεσον ἐν τῆ ταπεινώσει μου, ὅτι ἔ
 λόγιόν σου ἔζησέ με· Ὑπερήφανοι παρε
 νόμου ἕως σφόδρα, ἀπὸ ἧ τοῦ νόμου σου
 οὐκ ἐξέκλινα· Ἐμνήσθη τῶν κριμάτων σου
 ἀπὸ αἰῶνος κύει, καὶ παρεκλήθην· Ἄθου
 μία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν
 ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου·
 Ὑαλτὰ ἠσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν
 τῷ παροικίᾳ μου· Ἐμνήσθη ἐν νυκτὶ τῆ

Υ Α Λ Τ Η

ὄνοματόσ σου κύει, καὶ ἐφύλαξα ἐν νό-
 μοις σου. Αὕτη ἐγενήθη μοι ὅτι τὰ δικαι-
 ώματά σου ἐξεζήτησα. Μερὶς μου εἶ κύ-
 ει, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι ἐν νόμοις σου.

Ἐδέηθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρ-
 δία μου. ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
 Διελογισάμην τὰς ἐπιτάγας σου, καὶ ἐπέ-
 σρεψα τούσ πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά
 σου. Ἡριμάθην καὶ οὐκ ἐταράχθην τοῦ
 φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου. Σχοινία
 ἀμαρτωλῶν πειρεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ
 νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Μισονύκτι
 οὐκ ἐξεγερόμην τοῦ ἐξομολογηθῆναι σοὶ τὰ
 κρίματά σου τῆς δικαιοσύνης σου. Μέρ-
 χος ἐγὼ εἶμι πάντων τῶν φοβουμένων σε
 καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.
 Τοῦ ἐλέους σου κύει πλήρης ἡ γῆ. τὰ

Δικαιώματά σου Δίδαξόν με. Χρησότη
 τα ἐποίησας μετὰ τοῦ Λούλου σου. κύειε
 κατὰ ἐν λόγον σου. Χρησότητα καὶ παι
 Δίαν καὶ γνώσιν Δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐν
 τολαῖς σου ἐπίστευσα. Πρὸ τοῦ μετα
 πηνωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα. Διὰ τοῦτο
 ἐλόγιόν σου ἐφύλαξα. Χρησὸς εἶ σύ
 κύειε καὶ ἐν τῇ χρησότητί σου Δίδαξόν με
 τὰ Δικαιώματά σου. Επληθύνθη ἐπ' ἐμὲ
 ἀδικία ὑπερηφάνων. ἐγὼ δὲ ἐν ὅλη καρ
 Δία μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.
 Ετυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ
 δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα. Ἀγαθόν
 μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἄρ μάθω
 τὰ Δικαιώματά σου. Ἀγαθὸς μοι νό
 μος τοῦ σώματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυ
 σίος καὶ ἀργυρίου. Δόξα.

τ γ

Ψ Α Λ Τ Η

Στωσις.

α

Ἰ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔ
 ἔ πλασάν με . σωέτισόν με καὶ μα
 θήσομαι τὰς ἐντολάς σου .

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονται με καὶ εὐφραν
 θήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλ
 πισα . Ἐγνωκύει ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρί
 ματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάν με .

Γενθήτω δὴ ἡ ἐλεός σου τοῦ παρακα
 λέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ
 σου . Ἐλθέτωσάν μοι οἰκτιρμοί σου καὶ
 ἴησομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου εἰν .

Δίσχωθῆτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδί
 κως ἠνομήσαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολει
 σχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου . Ἐπίστε
 ψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινώ

σφοντεσ τὰ μαρτύειά σου. Γενθήτω ἡ
 καρδία μου ἄνωμο ἐν τοῖσ Δικαιώμα
 σί σου ὅπως ἄρ μή αἰσχυθῶ. Ἐκλεί
 ποι εἰσ τὸ σωτήειόν σου ἡ ψυχή μου εἰσ
 τούσ λόγουσ σου ἐπήλπισα. Ἐξέλιπον
 οἱ ὀφθαλμοί μου εἰσ τὸ λόγιόν σε, λέγον
 τεσ πότε παρακαλέσῃ με. Οτι ἐγενή
 θην ὡσ ἄσκὸσ ἐν πάχνῃ. τὰ Δικαιώματά
 σου οὐκ ἐπελαθόμην. Πίσσαι εἰσ ἡ αἶ
 μέραι τῆ δουλεύσ σου, πότε ποιήσῃσ μοι ἐκ
 τῶν καταδικόντων με κρίσιν. Διηγῆ
 σαντό μοι παράνομοι ἀλλοιοσχίασ. ἀλλ
 οὐχ ὡσ ὁ νόμοσ σε κύει. Πᾶσαι αἶ ἐν
 τοκαί σου ἀλήθεια. Αλλίωσ κατελίω
 ξάν με, βοήθησόν μοι. παρὰ βραχὺ σωει
 τέλεσάν με ἐν τῇ γῆ. Ἐγὼ δ' οὐκ ἐγκατέ
 λιπ) τὰσ ἐνρλάσ σε. Κατὰ τὸ ἔλεόσ σου

Ψ Α Λ Τ Η

Ἰησὸν με καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ σώ-
 ματός σου. Εἰς ἔναιῶνα κύει ὁ λόγος
 σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ. εἰς γυναιῶνα
 καὶ γυναιῶνα ἡ ἀλήθειά σου. Ἐθεμελίωσα
 τὴν γῆν καὶ διαμένει τῆ διατάξαι σου.
 Διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα σου
 λαοί. Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη
 ἐσί, τότε ἄρ' ἀπώλωμαι ἐν τῇ ταπεινώσει
 μου. Εἰς ἔναιῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν
 δικαιομάτων σου. ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐξήσασ με.
 Οσοῦν ἐγὼ σῶσόν με, ὅτι τὰ
 σκαυώματά σου ἐξεζητήσα. Ἐμέ
 ὑπέμεινα ἀμαρτωλὸν τοῦ ἀπολεί-
 σαι με. τὰ μαρτύριά σου σωῆκα. Πό-
 σος σωτηλεία σου εἶλον πέρας. πλατεία ἡ
 ἐντολή σου σφόδρα. Ὡς ἠγάπησα τὸν
 νόμον σου κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη

μου ἐσί. Ὑπὲρ τοῦσ' ἐχθροῦσ' μου ἐσόφισάσ με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἶσ' ἐν αἰῶνα ἐμὴ ἐσίη. Ὑπὲρ πάντασ' τοῦσ' διδασκωντάσ με σωῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σε μελέτη μου ἐσίη. Ὑπὲρ πρεσβυτέρουσ' σωῆκα, ὅτι τὰσ' ἐντολάσ σου ἐξεζητήσα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρῶσ' ἐκώλυσα τοῦσ' πόδας σου, ὅπως ἂν φυλάξω τοῦσ' λόγους μου. Ἀπὸ τῶν κειμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα. ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάσ με.

Ὡσ' γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σε ὑπὲρ μέλι τῷ σώματί μου. Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σε σωῆκα. Διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. Δύχνοσ' εἶσ' ὡσὶ μου ὁ νόμοσ' σου, κὴ φθῶ ταῖσ' βίβοισ' μου. Ὡμοσα καὶ ἐσησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματ' ἡ δικαιοσύνησ' σου. Ἐταπείνωθην

Ψ Α Λ Τ Η

εἰς σφόδρα κύει. ἤσόν με κατὰ ἐν λό-
 γον σου. Τὰ ἐκύσια τοῦ σώματός μου,
 εὐλόκησον δὴ κύει, καὶ τὰ κρίματά σου
 δίδαξόν με. Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χει-
 σί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ
 ἐπιλαθόμην. Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγί-
 λα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλα-
 γήθην. Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου
 εἰς ἐν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδί-
 ας μου εἰσίν. Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου
 τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς ἐν αἰ-
 ῶνα. Δὶ ἀντάμεψιν. Παρονόμησ' ἐμίση-
 σα. Ἐν δὲ νόμῳ σου ἠγάπησα. Βοηθός
 μου καὶ ἀντιλήπτορ με εἶσὺ, εἰς τοὺς κό-
 γυς σου ἐπήλπισα. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ
 πονηροὶ ὄμματα, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντο-
 λὰς τοῦ θεοῦ μου. Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ

Ἐλόγιόν σου καὶ ἤσόν με. καὶ μὴ κατα-
 σχύνησ με ἀπὸ τῆσ προσδοκίας μου.
 Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι. καὶ μελε-
 τήσω ἐν τοῖσ Δικαιώμασί σου Δικαιο-
 τήσ. Ἐξουλένωσασ πάντα τοὺσ ἀπο-
 σατοῦντας ἀπὸ τῶν Δικαιωμάτων σου, ὅ-
 τι ἄδικον ἔ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παραβαί-
 νοντας ἐλογισάμην πάντα τοὺσ ἀμαρτω-
 λούς τῆσ γῆσ, διὰ τοῦτ ἠγάπησα τὰ μαρ-
 τυειά σου. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου
 τὰσ σάλρασ μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κειμα-
 τῶν σου ἐφοβήθην. Ἐπόησα κρῖμα καὶ
 Δικαιοσύνην, μὴ παραδῶσ με τοῖσ ἀδι-
 κούσί με. Εκδέξαι τὸ δούλόν σου εἰσ ἀγα-
 θόν, μὴ συκεφαντησάτωσάν με ὑπερήφα-
 νοι. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπ) εἰσ εἰς σωτή-
 ερόν σου, καὶ εἰσ τὸ λόγι) τῆ Δικαιοσύνης σου.

Ψ Α Λ Τ Η

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ ἐπι-
 λέόσ σου· καὶ τὰ δικαιώματά σου λίδα
 ξόρμε· Δουλόσ σου ἐμὶ ἔγω, σωέτι
 σόρμε καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύειά σου·

Καὶ ἔσ τοῦ ποιῆσαι ἕδ κυρίῳ, Δικαι-
 σκέδιασ ἀννόμορ σου· Διὰ τοῦτο
 ἠγάπησα τὰς ἐντολάσ σου ὑπὲρ χρυσίον
 καὶ τοπάζιον· Διὰ τοῦτ πρὸς πάσα
 τὰς ἐντολάσ σου κατάρθούμην· πᾶσα ῥή-
 θιον ἀδικερ ἐμίσησα· Θαυμάσα τὰ
 μαρτύειά σου, Διὰ τοῦτο ἐξερεύνησεν αὐ-
 τὰ ἡ ψυχή μου· Ἡ δόξα σου τῶν λό-
 γων σου φωτιεῖ καὶ σωετιεῖ νηπίσ·

Τὸ σῶμα μου ἠνοιξα καὶ εἴλκυσα
 πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάσ
 σου ἐπεπόθουν·

Δόξα.

Στασίσ

Πίβλεψον ἐπ' ἐμὴν καὶ ἐλέησόν με
 κατὰ ἐκρίματα τῶν ἀγαπώντων ἐὸ
 νομά σου. Τὰ διαβήματά μου
 καθύψωσον κατὰ ἐλόγιόν σου, καὶ μή κε
 τακυειυσάτω με πᾶσα ἀνομία. Δύρω
 σαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ
 φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν
 σου ἐπίφανον ἐπὶ τὴν δούλόν σου, καὶ δί
 λαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Διεξό
 λισ ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου
 ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὴν νόμον σου. Δίκαι
 ος εἰ κύει, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.
 Ἐνετίλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου,
 καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. Ἐξετηξέ με ὁ ἦ
 λός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου

Υ Α Λ Τ Η

οὐκ ἔχθροί μου. Πεπυρωμένον ἐ λόγιόν σου σφόδρα. καὶ ὁ δούλος σου ἠγάπησεν αὐτό. Νεώτερος ἐγὼ ἔμι καὶ ἔξεδυναμώνομαι. τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη ἐστὶν αἰῶνα. καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. Θλίψις καὶ ἀνάγκαι εὗροσάν με, αἵ ἐντρακί σου μελέτη μου. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου ἐστὶν αἰῶνα. σωέτισόν με, καὶ ἴησόν με. Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου κύριε. τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ἐκέκραξά σοι σωέτισόν με, καὶ φυλάξα τὰ μαρτύριά σου. Πρόεφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα. ἐστὸν λόγος σου ἐπήλπισα. Πρόεφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου. Ἰῆσ φωνῆσ μου ἀκούσον κύριε κατὰ τὸ

ἔλεός σου, κατὰ ἔκρημά σου ἤσόν με.
 Προσῆγγισαν οἱ καταλιώθεντές με ἀνομί
 α, ἀπὸ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγύς εἶ κύριε, καὶ πάσαι αἱ ὁδοί σου ὁ
 λήθηα. Κατ' ἀρχὰς ἔγνωρ' ἐκ τῶν μαρ
 τυριῶν σου, ὅτι ἐσὶν αἰῶνα ἰθεμελίωσας
 αὐτά. Ἰδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἔξελευ
 με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Κρίνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύρωσαί με,
 διὰ τὸν λόγον σου ἤσόν με. Μακρὰν ἀ
 πὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία. ὅτι τὰ δικάω
 ματά σου οὐκ ἐξεζητήσαν. Οἱ οἰκτιρμοί
 σου πολλοὶ κύριε, κατὰ ἔκρημά σου ἤ
 σόν με. Πολλοὶ οἱ ἐκλιώθεντές με καὶ
 θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου οὐκ
 ἐξέκλινα. Εἶλον ἀσωπῦντασ καὶ ἐξετη
 κόμην. ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαν.

κὶ ἦ

Υ Α Λ Τ Η

Ἰδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. κύριε ἐν τῷ ἔλεει σου ἤσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια καὶ εἰς ἕναι ἄῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἀρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐλεήσῃς ἡ καρδία μου. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκύλα πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, ἐν δὲ νόμῳ σου ἠγάπησα. Ἐπίσκηψεν τῆς ἡμέρας ἦνέσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνη πολλὴ εἶς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς σκάνδαλα. Προσεδόκων ἔσωθήειόν σε κύριε καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐγκαγτίον σε κύριε.

Ἐγγισάτω ἡ Δεξιότης μου ἐνώπιόν σου κύριε.
 κατὰ τὸ λόγιόν σου σωέτισόν με.
 Ἐσέλθοι τὸ ἄξιόμαί μου ἐνώπιόν σου κύριε.
 κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με. Ἐξερεύσαντο
 τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με
 τὰ Δικαιώματά σου. Φθέγγετο ἡ γλῶσ
 σά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντο
 λαί σου Δικαιοσύνη. Γενέστω ἡ χεὶρ σου
 τοῦ σώσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετι
 σάμην. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου κύ
 ριε. καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί.
 Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε καὶ τὰ
 κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην
 ὡς πρόβατον ἀπολωλός. Ἰήτησον τὸν
 Δουλόν σου ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἔπε
 λαθόμην.

Δόξα. κάθισμα.

13

u iij

Ψ Α Λ Τ Η

Ωιδιὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρ 10

Πρὸς κύειον ἐν ἔθ' θλίβεσθαι με
 π. κέκραξα καὶ εἰσήκουσέ με. Κύ-
 ει ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χει-
 λέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίαν.
 Τί δόθειν θι καὶ τί προσθεῖν σοι πρὸς
 γλώσσαν δολίαν. Τὰ βέλη τοῦ Λωκρῦ
 ἠκονημένα σὺν τοῖς ὄνθραξι τοῖς ἐρημι-
 κῶϊς. Οἱ μοι ὄντ' ἡ παροικία με ἐμακρύν-
 θη. κατισκῆνωσα μετὰ τῶν σκυωμάτων
 κηλῶν. πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου.
 Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην, ἤ-
 μιν εἰρηνικόσ. Οταν ἐλάλωσιν αὐτοῖς
 ἔσπόμενον με Λωρεῶν.

Ωιδιὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρ κ

⁵⁸ Ρα τοῦσ' ὀφθαλμοῦσ' μου εἰς τὰ ὄ-
 ρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ
 βοήθειά μου παρὰ κυρίου τοῦ ποι-
 ῆσαντοσ' τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Μὴ λώησ' εἰς σάλαρ' ἐν πόδι σου, μὴ λει-
 νυσαῖξαι ὁ φυλάσων σε. Ἰ' λού οὐ νυσαῖξαι
 οὐ λει ὑπνώσει ὁ φυλάσων ἐν Ἰσραήλ.
 Κύε⊕ φυλάξοι σε. κύε⊕ σκέπη σοι ἐν
 πῖ χειρὰ δεξιῶν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλι⊕
 οὐ συγκαύσει σε. οὐ λει ἡ σελήνη τὴν νύ-
 κτα. Κύε⊕ φυλάξοι σε ἀπὸ παντὸσ'
 πικροῦ. φυλάξοι τὴν ψυχὴν σου ὁ κύε⊕.
 Κύε⊕ φυλάξοι τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἐξο-
 δόν σου. ἀπὸ πυλῶν καὶ εἰσ τοῦ αἰῶν⊕.

Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκα

Ἰ Υφρῶνθω ἐπὶ τοῖσ' εἰρηκόσι μοι,
 μὲν

Ψ Α Λ Τ Η

εἶς οἶκον κυρίου προσωόμεθα. Ἐσώτεσθε
 ἡσάν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου
 ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ οἶκος μου μέ
 νη ὡς πόλις. ἡσ ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπιτοκου
 τό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί. φυλαί
 κυρίου μαρτύριον τοῦ Ἰσραήλ. Τοῦ ἐξομ
 λογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου. Ὅτι
 κεῖ ἐκάθισαν θεόνοι εἰς κρίσιν. θεόνοι ἐπὶ
 οἶκον Δαβὶδ. Ἐρωτήσατε Δὴ τὰ εἶς εἰ
 ρήνῳ τῆν ἱερουσαλήμ. καὶ εὐθηνία τοῖς
 ἀγαπῶσί σε. Γούεω Δὴ εἰρήνη ἐν τῇ
 Διωάμει σου. καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πύργου
 βάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ
 τῶν πλησίον μου, ἐλάλω Δὴ εἰρήνῳ πε
 ρὶ σοῦ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου κυρίου
 τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξεζητήσα.
 ἀγαθὰ σοι.

ΩΙ Δὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρ κ β

Ῥὸς σε ἤρα τούσ ὀφθαλμούςσ μου

π ἐν κατοικεῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Γ' Λοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς

χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν. ὡς ὀφθαλμοὶ

παλιίσκησ εἰς χεῖρας τῆσ κυρίασ αὐτῆσ

οὕτωσ, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύειον ἐν

θεὸν ἡμῶν ἕωσ οὐ οἴκτειρήσαι ἡμᾶσ.

Ἐλέησον ἡμᾶσ κύειε ἔλεησον ἡμᾶσ. ὅτι

ἐπὶ πολὺ ἐπλήθημεν ἔξουθενώσεωσ.

Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Ἐὖ

νελοσ τοῖσ ἐθλιουῖσι καὶ ἡ ἔξουθενωσισ

τοῖσ ὑπερηφάνοισ.

Ω Δὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρ κ γ

Ἐ μὴ ὅτι κύειοσ ἦν ἐν ἡμῖν, ἐπάτω

κ γ

Ψ Α Λ Τ Η

Δὴ Ἰσραὴλ. Εἶμὴ ὅτι κύει ὁ ἦρ ἐν ἡμῖν
 ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπουσ ἐφ' ἡμᾶσ.
 Ἄρα ἴωντασ ἀρχατέπιον ἡμᾶσ. ἐν τῷ
 ἐργασθῆναι ἐν θυμὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶσ.
 Ἄρα εὐδωρ ἀρχατέπόντισεν ἡμᾶσ.
 Χείμαρρον λιῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.
 Ἄρα λιῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν εὐδωρ εὐα-
 νυπόσατορ. Εὐλογητὸσ κύει ὁ, ὅσ οὐκ
 ἐλακεν ἡμᾶσ εἰσ θῆραν τοῖσ ὀλοῦσιν αὐ-
 τῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡσ ερουθίον ἐρρῦ-
 δη ἐκ τῆσ παγίλο τῶν θηρευόντων.
 Ἡ παγίσ σωερίβη καὶ ἡμεῖσ ἐρρῦδημεν.
 Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου, τοῦ
 ἐπιήσαντ ὁ ἐν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
 Δίξαι.

Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκδ

Ἰπεποιοθήσεσ ἐπὶ κύειον ὡσ' ὄρθ
 σιών. οὐ σαλευθήσεται εἰς ἐν αἰ
 ὄνα ὁ κατοικῶν ἱερουσαλήμ.

Ὁρῆ κύκλω αὐτῆσ, καὶ ὁ κύειον κύκλω πῦ
 λαοῦ αὐτοῦ. ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τοῦ αἰῶ
 νος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει κύειον τῆν ῥα
 βλον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ ἐρηκλήρον τῶν
 δικαίων. Ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δὲ
 καιοὶ ἐν ἀνομίαισ χεῖρασ αὐτῶν. Αἰσ
 θυνον κύειε πῖσ ἀγαθοῖσ καὶ πῖσ εὐθέσι τῆ
 καρδίᾳ. Τούσ δὲ ἐκκλίνοντασ εἰς τὰσ
 τραγγελιασ. ἀπάξει κύειον μετὰ τῶν
 ἐργαζομένων τῆν ἀνομίαν. Εἰρήνη ἐπὶ
 τὸν Ἰσραήλ.

Ὡς δὲ τῶν ἀναβαθμῶν. ρ κ ε

ἰ Ν τῶ ἐπιστρέψαι κύειον τῆ ἀίχμα

Ψ Α Λ Τ Η

λωσίαν σιών. ἔγυνήθημεν ὡσεὶ παρακλι-
κλήμενοι. Τότε ἐπλήθη χαρᾶς ἡ σόμα
ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσασθε.

Τότε ἔροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν. ἕμεγα-
λυνε κύειοσ τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. ἕμε-
γάλυνε κύειοσ τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν. ἔ-
γυνήθημεν εὐφραυνόμενοι. Ἐπίστεσον
κύει τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡσ' χειμᾶρ
ῥυσ' ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν λά-
κρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θειοῦσι. Πορευό-
μενοι ἔπορευόντο. καὶ ἔκλαιον βάλλοντες
τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ, ἔ-
ξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἶροντες τὰ θράγμα-
τα αὐτῶν.

Ωιδιῆ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκς

Δὲ μὴ κύειοσ οἱ κλομήσῃ οἴκῳ

εἰς μάτῳ ἐκθρίασαν οἱ οἰκθλομοῦντες.

Ἐὰν μὴ κύει ὁ φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτῳ ἠζυῖπνησεν ὁ φυλάσων. Εἰς μάτῳ ὑμῖν ἔσι ἔορθίζῃ. Ἐγείρεθε μετὰ ἔκαθῆθα, οἱ ἐδιόντες ἄρτον ὀδύνησ. ὅταν δὴ τοῖσ ἀγαπητοῖσ αὐτοῦ ὕπνον.

Ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου υἱοί. ὁ μισθὸσ τοῦ καρποῦ τῆσ γαστροσ. Ωσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δωατοῦ. οὕτωσ οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετεναγμένων. Μακάρι ὁσ πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν. Οὐ κατεσχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖσ ἐχθροῖσ αὐτοῦ ἐν πύλαισ.

Ωιδιὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρ κ }

Ἀκαλοιο πάντες οἱ φοβούμενοι ἰὼν
μ κύειον. οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖσ ὁ

Υ Α Λ Τ Η

Δοῖς αὐτοῦ. Τούσ πόνουστῶν καρπῶν
 σου φάγῃσαι. Μακάριε εἰ καὶ καλῶσ
 σοι εἶσαι. ἢ γυνή σου ὡσ ἄμπελος εὐθηνού
 σα ἐν ταῖσ κλίτεσι τῆσ οἰκίας σου.

Οἱ υἱοί σου ὡσ νεόφυτα ἐλαῶν κύκλω τῆσ
 ξαπείης σου. Ἰδοὺ οὕτωσ εὐλογηθήσετι
 ἄνθρωποσ ὁ φοβούμενοσ ἐν κύειον. Εὐλο
 γῆσαι σε κύειε ἐκ σιάν. Καὶ Ἰδοὺ τὰ
 ἀγαθὰ ἱερουσαλήμ πάσασ τὰσ ἡμέρασ τῆ
 ζωῆσ σου. Καὶ Ἰδοὺ υἱοὺσ τῶν υἱῶν σου
 εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρ κ θ

Λεονακισ ἐπολέμησάν με ἐκ νεό
 π τητόσ μου, ἐπώτω δὴ Ἰσραήλ.

Πλεονακισ ἐπολέμησάν με ἐκ νε
 ὄτητόσ μου. καὶ γὰρ οὐκ ἠδωκῆθησάν μοι.

Ἐπὶ θυνοτόρ μου ἐτέκταινον οἱ ἄμαρτωλοί. Ἐμολκρωαν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριε θεοὶ Δίκαιος σωέμενοι αὐχένους ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυωθήτωσαν καὶ ἀποσραφήτωσαν ἐσ ταοπίσω πάντες οἱ μισοῦντες σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χώρα τοσ Δωμάτων. ὅσ προ τοῦ ἐκπαδηῆναι ἐξηράνθη. Οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴ χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων. καὶ ἐν κόλπῳ αὐτοῦ ἔταξέ τὰ θράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπεν οἱ παράγοντες, εὐλογίαι κυρίου ἐφ' ὑμᾶς. εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου.

Δόξα.

Ωιδιῆ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκθ

Ἐβάθειον ἐκέκραξά σοι κειε. κύριε
 εἰ εἰς ὠκυσσον τῆσ φωνῆσ μου.

Ψ Α Λ Τ Η

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς
τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνο-
μίας παρατηρήσῃς κύριε, κύριε τίς ὑπο-
θήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε κύ-
ριε. ὑπέμεινε ἡ ψυχὴ μου εἰς λόγον σου
ἔλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός. ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
κύριον. Ὅτι παρά τῷ κυρίῳ εἰρήνη
καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις. καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνο-
μιῶν αὐτοῦ.

Ωιδιὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλ

Υγιε οὐχ' ὑψώθη ἡ καρδία μου. οὐ
κ ᾗ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου.
Οὐδέτις

Οὐ λέεω ρεύθω ἐν μεγάλοις. οὐδέ ἐν
 θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἴ μὴ ἴταπεινο
 φρόνου ἀλλὰ ὑψωσάτην ψυχὴν μου.
 Ὡς δ' ἀπογαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μη-
 τέρα αὐτοῦ. ὡς ἀνταποδώσει ἐπὶ τὴν
 ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
 κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρλα

Νήθητι κύριε τοῦ λαβὶδι, καὶ πά-
 μισησθήσῃσ πραότητος αὐτοῦ. Ὡς
 ὤμοσε τῷ κυρίῳ ἠνξάτω τῷ θεῷ
 Ἰακώβ. Εἴ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώμασι
 σου μου. εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης τρα-
 μνήσ μου. Εἴ λώσω ὑπνον τοῖσ ὀφθαλ-
 μοῖσ μου, καὶ εἰσβλεφάροισ μου νυσαγμόν.

Υ Α Λ Τ Η

καὶ ἀνάπαισιν ῥῖσ χροτάφοισ' με. Εἰσ
 οὐ εὐρωτόπων ἱερὸν κυρίω. σκηνώματῶ θε
 ῶ ἰακώβ. Ἰλου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν εὐ
 φρατᾶ, εὐρομεν αὐτὴν ἐν ῥῖσ πελίοισ' ἔ
 ρυμοῦ. Εἰσολευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώμα
 τα αὐτοῦ. Προσκυήσωμεν εἰς ἐρωτό
 πων οὐ ἔσησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάση
 θικύει εἰς τὴν ἀνάπαισίν σου. σὺ καὶ ἡ κι
 βωτὸς ῥῖ ἀγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς
 σου ἐνδύθονται δικαιοσύνη. καὶ οἱ ὄσιοί
 σε ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν λαβὶν ῥῖ Ἰλου
 σου μη' ἀποσρέψῃς ἐπὶ πρόσωπον ἔχει
 σου σε. Ὡμωσεν κύριος ἱερὸν λαβὶν ἀλή
 θειαν. καὶ οὐ μη' ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρ
 ποῦ τῆς καρπίας σου, θήσομαι ἑὶ ῥῖ θεοί
 νε σου. Ἐὰν φυλάξωντες οἱ υἱοί σου τὴν
 διαθήκην μου. καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα

Ἐπιλάξω αὐτοὺς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν εἰσὶν
 τοῦ αἰῶνος καθιοῦντος τῆς θρόνου σου. Οὗτοι
 ἐξελέξατο κύριος τῆς σιών. ἠρετίσασθε αὐτοὺς
 εἰς καρικίαν ἑαυτῶν. Αὕτη ἡ κατάπαυσις
 μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος. ὡς ἐκαρικήσω ὅτι ἠ-
 ρετίσασθε αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῶν εὐλο-
 γῶν εὐλογήσω. κύριος πῶχους αὐτῶν χορτά-
 σω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῶν ἐνδύσω σω-
 τηρίαν. καὶ οἱ ὄσιοι αὐτῶν, ἀγαλλιάσθε ἀγαλλ-
 λιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῶν
 λαβίδων. ἠρίμασα λύχνον τῶν χειρῶν μου.
 Τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνῃ.
 ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἅγιόν μου.

Ωιδιὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ρλβ

Ὁ δὲ δὴ τί κελόν, ἢ τί τερπνόν.

χιη

Υ Α Λ Τ Η

ἀλλ' ἢ ἑκατοικεῖν ἀδελφούς ἐπιτοαυτό·
 Ως μύρον ἐπὶ κεφαλῆς ἑκαταβαῖνον ἐπὶ
 πώγωνα· τὸν πώγωνα τὸν ἀαρών·
 Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ᾠάντου ἐν δύμα
 τοσ αὐτοῦ· Ως θρόνος ἀερμών ἢ κατα
 βαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη σιών· Ὅτι ἐκεῖ ἐνε
 τέλατο κύριος τὴν εὐλογίαν (ωὴν ἕως
 αἰῶν)·

Ωιδιὴ τῶν ἀναβαθμῶν· ρ λ γ

Δούλη εὐλογεῖτε ἐν κύριον πάν
 τες οἱ δούλοι κυρίου· Οἱ ἑσῶ
 τες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν αὐλαῖς οἰ
 κου θεοῦ ἡμῶν· Ἐν ταῖς νυξίαις ἐπάρατε
 τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλο
 γεῖτε ἐν κύριον· Εὐλογήσατε ἐν κύριον
 ἐκ σιών· ὁ ποιήσας ἐν οὐρανὸν καὶ τὴν

γῆν.

Δόξα· κάθισμα·

19

Ἀλληλούϊα·

ρ λ λ

Ἰνεῖτε εὖ ὄνομα κυρίου, αἰνεῖτε Λοῦ
 & λυκύειον. Οἱ ἱεῖς ἔσῳτες ἐν οἴκῳ
 κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.

Αἰνεῖτε εὖ κύειον ὅτι ἀγαθὸς κύειος.
 ψάλατε εὖ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν.

Ὅτι εὐρίακωβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύειος
 Ἰσραὴλ ἐσ πειουσιασμὸν ἑαυτῷ. Ὅτι
 ἐγὼ ἐγνώκα, ὅτι μέγας κύειος. καὶ ὁ κύειος
 ἐμῶν παρά πάντα τοὺς θεοὺς.

πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύειος ἐποίησεν
 ἐν εὐρανοῦ καὶ ἐν τῇ γῆ. Ἐρταῖσ
 θαλάσσης καὶ ἐν πάλαισ ταῖς ἀβύσσοις.

Ἀνώγων νεφέλας ἐξέσχάτο τῆσ γῆσ.

κ ι ι γ

Υ Α Λ Τ Η

ἄσρα πάντες εἰς ὑετὸν ἐπέδησε. Ὁ ἕξάχθον
 ἀνέμουσ ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. Ὅσ' ἐπα-
 τάξε τὰ πρωτότοκα αἰγύπτου. ἀπὸ ἀνθρώ-
 που ἕως κτήνουσ. Ἐξάπέσειλε σημεῖα
 καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου αἰγύπτει. Ἐν
 φαραῶ καὶ ἐν πᾶσι τοῖσ δούλοισ αὐτοῦ.
 Ὅσ' ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ. καὶ ἀπέκτε-
 νε βασιλεῖσ κραταίουσ. Τὸν σὴν βασι-
 λέα τῶν ἀμοραίων. καὶ ἐν Ὠγ βασιλέα
 τῆσ βασίλων. καὶ πάσασ τὰσ βασιλείασ
 χανκάρ. Καὶ ἔλακε τὴν γῆν αὐτῆ κληρο-
 νομίαν. κληρονομίαν ἰσραὴλ λαῶ αὐτοῦ.
 Κύειε δ' ὄνομά σου εἰς ἐν αἰῶνα. καὶ ἐν
 μόσῳ σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ὅτι
 κενεῖ κύειε δ' ἐν λαῶν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τοῖσ
 δούλοισ αὐτοῦ παρὰ κληθήσε. Τὰ εἰλα
 λατῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα

χερῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ
 λαλήσουσιν. ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὁ-
 ϕονται. ὠτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτιῶθή-
 ται. οὐδ' ἔτι γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ σώματι αὐ-
 τῶν. Ὁμοιοὶ αὐτοῖς γένοιτο οἱ ὡσιοῦν-
 τες αὐτά. καὶ πάντες οἱ πεποθότες ἐπὶ
 αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε ἐν
 κύειον. Οἶκος ἁαρῶν εὐλογήσατε ἐν
 κύειον. Οἶκος λωὶ εὐλογήσατε ἐν κύει-
 ον. Οἱ φοβούμενοι ἐν κύειον εὐλογήσα-
 τε τὸν κύειον. Εὐλογητὸς κύειος ἐν σι-
 ῶν ὁ κατοικῶν ἱερουσαλήμ.

Ἀλληλουϊα.

ρ λ ε

Ἐξομολογήσθε θεῷ κυρίῳ ὅτι ἄγα-
 θὸς. ὅτι ἐσ ἐν αἰῶνα καὶ ἔλεος αὐ-
 τοῦ. Ἐξομολογήσθε θεῷ τῷ
 θεῶν. ὅτι ἐσ ἐν αἰῶνα καὶ ἔλεος αὐτοῦ.

κ ι ι ι

Ψ Α Λ Τ Η

Ἐξομολογήσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων·
 ὅτι ἐστὶν τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
 Ἦ ὃ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ·
 ὅτι ἐστὶν τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἦ ὃ
 ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν σωέσει· ὅ
 τι ἐστὶν τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἦ ὃ
 ρεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὅτι
 ἐστὶν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἦ ὃ ποιή
 σαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ· ὅτι ἐστὶν αἰ
 ῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν ἥλιον ἐστὶν ἔξου
 σίαν τῆσ ἡμέρας· ὅτι ἐστὶν τὸν αἰῶνα τὸ
 ἔλεος αὐτοῦ. Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέ
 ρας ἐστὶν ἔξουσίαν τῆσ νυκτός· ὅτι ἐστὶν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἦ ὃ πατάξαντι αἰ
 γυπτοὺς σὺν τοῖσ πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅ
 τι ἐστὶν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἔξα
 γαγόντι ἐν ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν· ὅτι

Ἦσ τὸν αἰῶνα ᾗ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν χειρὶ
 κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι ἦσ
 ᾗ αἰῶνα ᾗ ἔλεος αὐτοῦ. Ἦ καταλιπεῖ
 λόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἦσ Διαρέε
 σεις. ὅτι ἦσ ᾗ αἰῶνα ᾗ ἔλεος αὐτοῦ.
 Καὶ Διαγαγόντι ᾗ Ἰσραὴλ Δια μέσθ αὐ
 τῆσ. ὅτι ἦσ ᾗ αἰῶνα ᾗ ἔλεος αὐτοῦ.
 Καὶ ἔκτινάξαντι Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν
 αὐτῆσ θάλασσαν ἐρυθρῶν. ὅτι ἦσ ᾗ αἰ
 ῶνα ᾗ ἔλεος αὐτοῦ. Ἦ Διαγαγόντι ᾗ
 λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ὅτι ἦσ ᾗ αἰῶ
 να τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἦ πατάξαντι βασι
 λεῖσ μεγάλουσ. ὅτι ἦσ ᾗ αἰῶνα τὸ ἔλε
 οσ αὐτοῦ. Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖσ
 κραταιούσ. ὅτι ἦσ τὸν αἰῶνα ᾗ ἔλεος αὐ
 τοῦ. Τὸν σηῶν βασιλεία τῶν ἀμορρῆαίων
 ἦτι ἦσ τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Υ Α Λ Τ Η

Καὶ τὸν Ωρ βασιλέα τῆς Βασάν. ὅτι εἶς
 ἐν αἰῶνα ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ Δόντι τὴν
 γῆν αὐτῶν κληρονομίαν. ὅτι εἶς ἐν αἰῶ-
 να εἰς ἔλεος αὐτοῦ. Κληρονομία Ἰσραὴλ
 Δούλω αὐτοῦ. ὅτι εἶς τὸν αἰῶνα εἰς ἔλεος
 αὐτοῦ. Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνή-
 σθη ἡμῶν ὁ κύριος. ὅτι εἶς ἐν αἰῶνα εἰς
 ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐλυρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν
 ἐχθρῶν ἡμῶν. ὅτι εἶς ἐν αἰῶνα ἔλεος
 αὐτοῦ. Ὁ Διδούσ φοφῆν πάση σαρκί.
 ὅτι εἶς ἐν αἰῶνα εἰς ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομο-
 λογηθεὶς θεῶ τοῦ οὐρανοῦ. ὅτι εἶς ἐν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τῷ Δαβὶδ Διὰ Ἱερεμίας. ρ λ ς

Γὶ τὸν ποταμὸν βαβυλωνίαν, ἐκεῖ
 ἐκείνη ἡσάμην καὶ ἐκλαύσαμην ἐν τῷ

κηθῆναι ἡμᾶς τῆς σιών. Ἐπιταῖσι τέ
 αὖ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσασκεν τὰ ὄρ
 γανα ἡμῶν. Ὅτι ἐκεῖ ἐπληρώθησαν ἡμᾶς
 οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγους ὠ
 δῶν. καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον.

Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ὠδῶν σιών. πῶς ἄ
 σάμας τὴν ὠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλωβί
 ας. Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλήμ,
 ἐπιληθείη ἡ δεξιὰ μου. Κολληθείη ἡ γλῶ
 σσά μου ὡς λαβρυγγί μου ἐὰν μή σε μη
 θῶ. Ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερου
 σαλήμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.
 Μνήσθητι κύριε τῶν ἡμερῶν ἐλθόντων τὴν ἡμέραν
 Ἱερουσαλήμ. Τῶν λεγόντων ἐκκενοῦτε ἐκ
 κενοῦτε, ἕως τῆς θεμελίωσ αὐτῆς. Θυγάτηρ
 βαβυλωνοσ ἡ ταλαίπωρος. Μακάρι
 οσ ὅσ' ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδο

Ψ Α Λ Τ Η

μά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν. Μακάρι
 ος ὃς κρατήσῃ καὶ ἐλαφιεῖ τὰ νήπιά σου
 πρὸς τὴν πέτραν. Δόξα.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβὶδ ἀγγαίου καὶ
 Ἰαχαρίου. ρλ

Ἐξομολογήσομαι σοι κύριε ἐν ὅλῃ
 καρδίᾳ μου. καὶ ἐναντίον ἀγγέλων
 ψαλῶ σοι. Ὅτι ἔκλυσας πάντα
 τὰ ῥήματα τοῦ σώματός μου. Προσκυ-
 σῶ πρὸς ναὸν ἁγίου σου. καὶ ἐξομολογή-
 σομαι τοῦ ὀνόματί σου. ἐπὶ τοῦ ἔλεός σου
 καὶ τῆ ἀληθείᾳ σου. Ὅτι ἐμεγάλωσας
 ἐπὶ πάντων ὄνομα ἁγίου σου. ἐν ἧ ἂν ἡμέ-
 ρα ἐπιπαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκυσόν μου
 πολυωρήσασ με ἐν ψυχῇ μου δωάμεός σου.
 Ἐξομολογησάμεός σου κύριε, πάντες οἱ

βασιλεῖσ' τῆσ' γῆσ' . ὅτι ἤκυσαν πάντα τὰ
 ῥήματα τοῦ σώματός σου . Καὶ ἄσάτω
 σαρ' ἐν ταῖσ' ὠλαῖσ' κυρίου . ὅτι μεγάλη ἡ
 δόξα κυρίου . Ὅτι ὑψηλὸσ' κύειοσ', καὶ τὰ
 ταπῖνά ἐφορᾷ . καὶ τὰ ὑφυλά ἀπὸ μακροῦ
 θου γινώσκει . Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ
 θλίψεωσ', ἴσθ' με . Ἐπ' ὀργῆν ἐχθρῶν
 μου ἐξέτεινασ' χεῖράσ' σου , καὶ ἔσωσέ με ἡ
 δειξιά σου . Κύεσ' ἀνταποδώσει ὑπὲρ
 ἱμοῦ . Κύειε εἰλεόσ' σου εἰσ' εἰς αἰῶνα .
 τὰ ἔργα τῶν χερῶν σου μὴ παρίδησ' .
 εἰσ' εἰς τέλος Ἰωὺ λαβὶδ' φαλμὸσ' Ἰα
 χαρίσ' ἐν τῇ δίκαστορᾷ . ρλη

Ὑειε ἐδοκίμασάσ' με καὶ ἐγνώσ' με .
 καὶ Σὺ ἐγνώσ' τὴν καθεδραν μου καὶ τὴν
 ἐγχεσίην μου . Σὺ σωῆξασ' τούτῳ

Ψ Α Λ Τ Η

Διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν. Τὴν
 ῥίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἐξίχνιάσασθαι.
 Καὶ πάσασθαι τὸ ὄδόν μου προεῖδεις. ὅ
 τι οὐκ ἐστὶν λόγος ἐν γλῶσσῃ μου. Ἰδοὺ κύ
 εἰς σὺ ἐγνώσθαι πάντα τὰ ἐσχάτα καὶ τὰ ἀρ
 χαῖα. Σὺ ἐπλασάσθαι με καὶ ἐθήκασθαι ἐπὶ τὴν
 χεῖρά σου. Ἐθαυμάσθη ἡ γνώσις
 σου ἐξ ἑμοῦ. ἔκραυγῶ, οὐ μὴ λύσωμαι
 πρὸς αὐτήν. Πού πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύ
 ματός σου. καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ
 φύγω; Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐ
 κεί εἶ, ἐὰν καταβῶ εἰς τὴν ἄβυσσον, πάρει.
 Ἐὰν ἀναλάβωμι τὰς πτέρυγὰς μου κατὰ
 ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἐσχάτα
 τῆς θαλάσσης. Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου
 ὀδηγήσει με, καὶ κηθήσει με ἡ δεξιὰ σου.
 Καὶ εἶπα ἄρα σκότος καταπατήσας με. καὶ

νύξ φωτισμός ἐν τῇ ψυχῇ μου. Οὐ σκόρπ
 οὐ σκευάσθησεν ἀπὸ τοῦ. καὶ νύξ ὡς ἡμέρα
 φωάσθησεν. Ὡς καὶ σκόρπ αὐτῶ, οὕτως καὶ εἰ
 φῶ αὐτῶ. Οὐ σὺ ἐκτίσω θύσ νεφρούσ μου
 ἀντελάβησ μου ἐκ γαστρός μηρούσ μου. Ἐξο
 μολογήσῃμαί σοι ὅτι φοβερῶς θαυμασώθῃσ
 Θαυμάσια τὰ ἔργα σου καὶ ἡ ψυχὴ μου
 γινώσκει σφόδρα. Οὐκ ἐκρύβη καὶ ὁ σπύργ
 μου ἀπὸ σοῦ. ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ. καὶ
 ἡ ὑπόστασίσ μου ἐν τοῖσ κατωτάτοισ τῆσ
 γῆσ. Τὸ ἀκατέργασόν μου, εἶλον οἱ ὁ
 φθαλμοί σου. καὶ ἐπὶ τὰ βιβλίον σου πάν
 τισ γραφήσονται. Ἡμέρας πληθήσονται
 καὶ οὐθείσ ἐν αὐτοῖσ. Ἐμοὶ λέ
 λίαρ ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεός.
 λίαρ ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.
 Ἐξαεθμήσομαι αὐτοῦσ καὶ ὑπὲρ

Ψ Α Λ Τ Η

ἄμμορ πληθωθήσονται. Ἐξήγερθω καὶ
 ἐτιμίμι μετὰ Θεῷ. ἰάν ἀποκτείνῃσ ἅμαρτω
 λούσ ὁ θεός. Ἄνδρες αἰμάτων ἐκκλίνα
 τε ἀπ' ἐμοῦ. ὅτι εἰσαίεσε διαλογισμοῦσ
 Δήφοντες ἔσ ματασιότητα τὰσ πόλεις σα.
 Οὐχὶ κύσ μιθῦντὰσ σε κύει ἐμίσησα, καὶ
 ἔσ κύσ ἐχθρούσ σα ἐξετηκόμω; Τέλει
 μίθσ ἐμίθω αὐκύσ. ἔσ ἐχθρούσ ἐγένον
 τό μοι. Δοκίμασόν με ὁ θεός καὶ γνῶθι
 τὴν καρδίαν μου. Ἐτασόν με, καὶ γνῶθι
 τὰσ φίβωσ μου. Καὶ εἶδε ἔ ὁ λόσ ἀνομί
 ασ ἐν ἐμοί. καὶ ὁ δόλησόν με ἐν ὁ δόλω αἰω
 νία.

Εἶσ τὸ τέλος φάλμὸσ τῷ λαβίλι. ρλθ
 Ξελοῦ με κύει ἐξ ἀνθρώπου πονη
 ροῦ. ἀπὸ ἀνδρὸσ ἀδίκου, ῥῦσ αἰ
 με. Οἴωνεσ ἐλογίσαντ ἀδικίαν
 ἐν καρδίῃ

ἔνκαρδία ὄλω τὴν ἡμέραν παρετάσων
 πολέμου. Ἠκούσαν γλῶσσαν αὐτῶν
 οὐκ ὄφει. Ἰὸς ἀπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν
 Διάψαλμα Φύλαξόν με κύει ἐκ χει
 ρὸς ἀμαρτωλοῦ. ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐ
 ξελθῶ με. Οἵ τινες διελογίσαντο θυῦπο
 σκελίσαι τὰ διαβήματά μου. ἔκρυψαν ὑ
 περήφανοι παγίδα μοι. Διαψαλμα.
 Καὶ σχοινίοισι διέτάναν παγίδα πῆς ποσί
 μου. ἐχόμενα φίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι.
 εἶπα ὦ κυρίω, θεός μου εἶ σύ. ἐνώτισα
 κύει τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύει
 καὶ δύναμις τῆς σωτηρίας μου. ἐπεσκίασας
 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
 Μὴ παραδώσ με κύει ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας
 μου ἀμαρτωλῶ. Διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ
 μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψώθωσιν.

Ψ Α Λ Τ Η

Διάφαλα. Η κεφαλὴ τοῦ κυκλώ-
 ματος αὐτῶν. κόπος τῶν χελέων αὐτῶν
 καλύψαι αὐτούς. Περσούντι ἐπ' αὐτοῦσ' ἀν-
 θρακὸς ἐν πυρί. καταβαλεῖσ' αὐτοῦσ' ἐν τα-
 λαιπωρίαισ, καὶ οὐ μὴ ὑποσῶσιν. Ἀνὴρ
 γλωσώδης, οὐ κατευθωθήσεται ἕστησ
 γῆσ. Ἀνδρα ἀδικῶν, κακὰ θηρεύσει εἰς
 διαφθοράν. Ἔγνω ὅτι ποιήσει κύριος
 τῆν κρίσιν τῶν πτωχῶν καὶ τῶν δίκων τῶν
 πνιγνῶν. Πλήρ δίκαιοι ἐξομολογήσονται
 τῷ ὀνόματί σου. καὶ καρικήσουσιν ἐνθεῖσ
 σὺν τοῖς προσώποισ σου. Δόξα.

Ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ.

ρμ

Υεὲ ἐκέκραξα πρὸς σὲ εἰσάι
 κ κουσὸν μου πρὸς χεῖρ τῆ φωνῆ

τῆσ δεισνάσ μου, ἴν τωδ κενραγένοι με
 πρόσ σέ. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή
 μου ὡσ θυμιάμα ἐνώπιόν σου. Επαρσισ τῆ
 χέρων μου, θυσιά ἐσπεινή. Θεοῦ κύει φυ
 λακῆ τῶ σώματί μου, κῆ θύραν πειροχῆσ πε
 ρι τὰ χεῖλη μου. Μη ἐκκλίνῃσ τῆ καρδί
 κη μου εἰσ λόγισσ πονηρίασ. τοῦ προφασί
 ζεισ προφάσεισ ἴν ἀμαρτίασ. Σύν ἀν
 θρώποισ ἴργαζόμενοισ τὴν ἀνομίακ, κῆ οὐ
 μή σωθιάσω μετὰ τῆ ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
 Παιδεύσθ με δίκαιοσ ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγχσει
 με, ἔλαον ὃ ἀμαρτωλοῦ, μή λιπανάτω τῆ
 κεφαλὴν μου. Οτι ἔτι κῆ ἡ προσευχή μου
 ἴν ταῖσ εὐδοκίασ αὐτῶν. κατεποθησαν
 ἐχόμενα πέρασ οἱ κειτὰ αὐτῶν. Αὐ
 κούσοντα τὰ ῥήματα μου ὅτι ἠδύνθη
 σαν, ὡσ εἰπάχοσ γῆσ ἐξῆραγῆσ τῆσ γῆσ,

γ ἱ

Ψ Α Λ Τ Η

Λιποθυρήθη τὰ ὄσα αὐτὴ παρά ξηραίνω.
 Ὅτι πρὸς σε κύειε κύειε οἱ ὀφθαλμοί μου.
 ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλησ τὴν ψυχὴν
 μου. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς σι
 νεήσαντό μοι. ἢ ἀπὸ στανδάλων τῶν ἐρ
 γασμένων τὴν ἀνομίαν. Πεθύντζ ἐν ἀμ
 φιβλήρω αὐτὴ οἱ ἁμαρτωλοί. καταμύνασ
 ἐμὶ ἐγὼ ἕως ἄν παρέλθω.

Σωέσεωσ τῷ λαβίδι ἐν βῶ εἶνα
 αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχόμενον.
 ρμα

Ωνῆμα πρὸς κύειον ἐκέκραξα. φθ
 φ νῆμα πρὸς κύειον ἐδέηθω. Ἐκ
 χεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου
 τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελάω.
 Εν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου. ἢ σὺ
 ἐγνώσ τὰς τρίβους μου. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ.

ἔσπρουόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι. Κα-
 τινόουσι ἐστὰ δειξιά κ' ἐπέβλεπον, κ' οὐκ
 ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. Ἀπόλετο φυγὴ
 ἀπ' ἐμοῦ. κ' οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν
 μου. Ἐκείραξα πρὸς σέ κύεε. εἶπα, σὺ
 εἶ ἢ ἐλπίσμεν. μερίσμου εἶ ἐν γῆ ζώντων.
 Πρόσχεσ πρὸς τὴν Λέησίν με ὅτι ἔταπθ
 νῶθ' ἰσφόρα. Ρῦσαί με ἐκ τῶν καταλι-
 πκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
 Ἐξώγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, ἥ
 ἐξομολογήσαδι τῷ ὀνόματί σου. Ἐμὲ ὄ-
 πωμενοῦσι Λίκαοι ἕως οὗ ἀνταποδῶ μοι.

Ψαλμὸς τῷ Λαβίδ ὁπότε κατελί-
 πκεν αὐτὸν ἄβισαλωμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

ρμβ

Υαε εἰσάκουσον τὴν προσευχῆσ μου
 κ' ἐνώτισαι τὴν Λέησίν με ἐν τῇ ἄλῃ

γ' ἰγ.

Υ Α Λ Τ Η

Θεία σου. Εἰσάκουσόν μου ἔν τῃ Λικαιο
 σύνῃ σου. καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ
 τοῦ δούλου σου. Ὅτι οὐ Λικαιωθήσεται
 ἔνώπιόν σου πᾶς ἄνθρωπος. Ὅτι καταδίωξεν
 ὁ ἔχθρὸς τῆν ψυχὴν μου. ἔταπείνωσεν
 εἰς γῆν τὴν ἰσχύον μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκο
 τήνοισ ὡς νεκροῦσ αἰῶνος. καὶ ἠκηδίασεν
 ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου. Ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη
 ἡ καρδία μου. ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων.
 Ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖσ ἔργοισ σου. ἐν
 ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέ
 τασα πρὸς σέ τὰσ χεῖράσ μου. ἡ ψυχὴ μου
 ὡσ γῆ ἀνυδρὸσ θι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου
 κύριε. ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέ
 ψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθή
 θῃμα τοῖσ καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀ
 κουσὸν τὴν πρῶτήν μου καὶ πρῶτὸν ἔλεός σου,

ὅτι ἦ θὶ ἤλπισα. Γνώειςόν μοι κύει δὲ
 Λόν, ἐν ἧ ὠρεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα
 τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελθῶ με ἐκ τῆ ἔχθρῶν
 μου. κύει πρὸς σὲ κατέφυγ). Λίλαξόν με
 ῥῶ ὠκεῖν ἐθέλημά σου. Οτι σὺ εἶ ὁ θε
 ὁσ μου. Ἐπνεῦμά σου ῥ' ἀγαθὸν ὀληγήσει
 με ἐν τῇ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν ῥῶ ὀνόματός σου
 κύει ἴσσο με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου,
 ἐξάξω ἐκ θλίψεω τὴν ψυχὴν μου. Καὶ
 ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσῃς ῥῶς ἐχθρούς
 μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβον
 τας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δουλόσ σου
 εἰμί. — Δόξα. κάθισμα. 10
 Ὑαλμὸσ τῷ Λαῶ πρὸς τὴ γολιάθ. ρμγ

Ὑλαγητὸσ κύεισ ὁ θεός μου. Ο Λι
 ἐ Λάσκων τὰσ χεῖράσ μου εἰσ παρο
 γιῖη

Ψ Α Λ Τ Η

ταξίη . ῥύσ' λακτύλουσ' με εἰς πόλεμον .
 Ἐλεύσ' με κῆ καταφυγή μου . ἀντιλήπ' ὡρ
 μου κῆ ῥύσησ' με . ὑπερασπισθ' με καὶ ἐπ'
 αὐτῷ ἤλπισα . Οὐ ποτάσων τ' λαόν' με
 ὑπ' ἐμέ . Κύει τί' εἰν' ἀνθρώποσ' ὅτι ἐγνώ
 θησ' αὐτῷ . ἢ ἢ ὅσ' ἀνθρώπ' ὅτι λογιῆ αὐ
 τῷ . Ἀνθρώποσ' ματαότητι ὡμοιώθη . αἱ
 ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιά παράγουσι . Ἐκύν
 ει κλίνοη οὐρανοῦσ' κῆ κατὰ βῆθι . ἄψαι τ'
 ὄρειων κ' καπνιδήσοντζ . Ἀσραφον ἀσρα
 πήη , κῆ σιθηριεῖσ' αὐτοῦσ' . ἔξαπόσφλον τὰ
 βέλη σου καὶ σωταράξισ' αὐτοῦσ' . Ἐξα
 πόσφλον τῆη χερὰ σ' ἐξ ὕψ' οσ' . ἔξελευ με
 κῆ ῥύσαι με ἐξ ὕδατων πολλῶν , ἐκ χερῶσ'
 ἡῶη ἀλλοφίωη . Ωη τὸ σῶμα ἐλάλησε μα
 ταότητα . κῆ ἡ δεξιὰ αὐτῷ , δεξιὰ ἀδικίας .
 Ο θεὸσ' ὡδήηη καυηηη ἀσομαί θι . ἐη τ' αὐτῷ

τηρίω δειχάχόρω φκλῶ θι. Τῷ Δι Διόν
 τι τὴν σωτηρίαν κῆσ βασιλευσι. Τῷ λυφθ
 μένω λαβίδι ἐν Λούλον αὐτοῦ, ἐκ ῥομφαί
 κσ πονηράσ. Ρῦσαί με καὶ ἔξελευ με ἐκ
 χέρουσ ἡῶν ἀλλοφίων. Ωρ π σόμα ἐλάλη
 σε ματαοίτητα. κῆ ἡ Δεξιὰ αὐτῶν Δεξιὰ ἀ
 δικίας. Ωρ οἱ ἡοὶ αὐτῶν νεόφυτα ἴδρυ
 μένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν. Αἰ θυγατέρις
 αὐτῶν κεκαλωπισμένα. πεικεχθσμημέ
 να ὡσ ὁμοίωμα ναοῦ. Τὰ ταμίεια αὐτῶν
 πλήρη. ἔξερευγόμην ἐκ κῦτος εἰσ τοῦτο.
 Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύκην πληθύνοντα ἐν
 ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν. Οἱ βόες αὐτῶν
 παχεῖς. Οὐκ ἐσι κατὰ πῖωμα φραγμοῦ.
 οὐ Δε Δίξοδος, οὐ ἡ κραυγὴ ἐν ταῖς πλα
 τείαις αὐτῶν. Εμακάεισαν ἐν λαὸν ὧ ταῦ
 τά ἐσι. μακάεισ ὁ λαὸς οὐ κύεισ ὁ θεὸς
 αὐτῶν.

γ γ

Ψ Α Λ Τ Η

Αίνεσθε τὸν Δαβὶδ . ρ μ δ

Ὡσαυτὸς θεὸς μου ὁ βασιλεὺς
 μου . καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου
 εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
 αἰῶνος . Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω
 σε . καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
 αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος . Μεγάλα
 κέειοσ καὶ αἰνεῖσ σφόδρα . καὶ τῆσ μεγα
 λωσύνησ αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας . Γενεὰ καὶ
 γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου , καὶ τὴν δύ
 ναμίρ σου ἀπαγγελοῦσι . Τὴν μεγαλο
 πρέπειαν τῆσ δόξης τῆσ ἁγιοσύνησ σου
 λαλήσουσι . καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆ
 σονται . Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φωβερῶν
 σου ἐροῦσι . καὶ τὴν μεγαλωσύνησ σου δι
 ηγήσονται . Μνήμη τοῦ πλήθους τῆσ

Χρησότητός σου ἐξερεύξονται. καὶ τῆς λι-
 καιοσύνης σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων
 καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος. μακρόθυμος καὶ πο-
 λύελεος. Χρησὸς κύριος πῶς σύμπασιν.
 καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἔσονται πάντα τὰ ἔργα αὐ-
 τοῦ. Ἐξομολογησάσθωσαν θεὸς κύριος πάν-
 τα τὰ ἔργα σου. καὶ οἱ ὅσιοί σου ἐύλογησά-
 τωσαν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦ-
 σιν. καὶ τῆς δυναστείας σου λαλήσουσιν. Τοῦ
 γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν
 δυναστείαν σου. καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγα-
 λυπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασι-
 λεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων. καὶ
 ἡ δυναστεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
 Πισὸς κύριος ἐν πάσιν τοῖς λόγοις αὐτοῦ
 καὶ ὅσιος ἐν πάσιν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑπο-
 στήριξεν κύριος πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ καταπίπτουσα.

Ψ Α Λ Τ Η

καὶ ἀνορθοῖ πάντα σὺν κατεργασμένοις.
 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι. καὶ
 σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.
 Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλάσῃ
 πᾶν ζῶον ἐν λοκίᾳ σου. Δίκαιος κύριος ἐν
 πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. καὶ ὅσιος ἐν
 πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς κύριος
 πᾶσι τοῖς ἐπιχαλυμένοις αὐτὸν πᾶσι τοῖς
 ἐπιχαλυμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλη
 μα τῶν φοβημένων αὐτὸν ποιήσῃ. καὶ τὴν
 δεισέωσιν αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει
 αὐτοὺς. Φυλάσσει κύριος πάντα τοὺς ἀγα-
 παῶντας αὐτόν. καὶ πάντα σὺν ἁμαρτω-
 λούς ἐξολοθρεύσει. Αἰνεσίην κυρίου λαλήσῃ
 καὶ σῶμα μου. καὶ ἐν λογιῶν πᾶσα σὰρξ, καὶ ὄ-
 νομα καὶ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὴν αἰῶνα καὶ εἰς τὴν
 αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Δόξα.

Ἀλληλούϊα ἀγίαίς καὶ ἰσαχαρίαις . ρ με

Ἰνα ἡ ψυχὴ μου ἐν κύριον, αἰνέσῃ
 ἃ κύριον ἐν τῇ ἰσῆ μου. ψαλμῷ τῷ θεῷ
 μου ἕως ὑπάρχω. Μὴ πεποιθήατε

ἐπὶ ἄρχοντας ἐπὶ ἠούσ ἀνθρώπων οἷς οὐκ
 ἔστι σωτηρία. Ἐξελεύσεται πνεῦμα αὐτοῦ
 καὶ ἐπιστρέψα εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ
 νῆ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογι
 σμοὶ αὐτοῦ. Μακάριος οὗτός ὁ θεὸς ἰακώβ
 βοηθὸς αὐτοῦ. ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον
 ἐν θεὸν αὐτοῦ. Τὸν ὠπρήσαντα ἐν οὐρα
 νόν καὶ τὴν γῆν. τῆ θάλασσαν καὶ πάντα
 τὰ ἐν αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν
 εἰς ἐν αἰῶνα. ποιῶντα κριμα τοῖς ἀδικου
 μένοις. διδόντα τροφήν τοῖς πεινῶσι.
 Κύριος λύει πεπεδημένους. κύριος θροῖ

Ψ Α Λ Τ Η

τυφλούς. κύει Θ' ἀνορθοῖ κατερῆραγμένους
 κύειος ἀγαπᾷ δικαίους. κύειος φυλάσσει
 τοὺς προσηλύτους. Ὀρφανὸν καὶ χήραν
 ἀναλήψεται. καὶ ὁ δὸν ἁμαρτωλῶν ἀφαι
 νεῖ. Βασιλεύσει κύειος εἰς τὴν αἰῶνα. ὁ
 θεός σου σιών εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Ἀληθούτα.

ρμς

Ἰνεῖτε τὴν κύειον ὅτι ἀγαθὸν ψαλι
 μός. Ἰδοὺ θεῶ ἡμῶν ἠδωθεὶς αἴνε
 σις. οἱ κροδομῶν ἱερουσαλήμ ὁ κύ
 ειός. τὰς διασποράς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυ
 νάξει. Ὁ ἰώμυθ' τοὺς σωτηριμμένους
 τῆν καρδίαν. καὶ δεσμεύων τὰ σωτήρι
 ματα αὐτῶν. Ὁ ἀειθμῶν πλήθ' ἄσρων
 καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

Μέγας δὲ κύριος ἡμῶν. καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ. καὶ τῆς σωτέως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀειθμία. Ἀναλαμβάνων πράξεις δὲ κύριος. ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλῶν εἰσαγγήσῃ. Ἐξωρξάτε θεὸν κυρίῳ ἐν ἑξομολογήσει. ψάλλατε θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρα. Ἐὐπειθαίμοντι ἐν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. θεὸς ἐτοιμάζοντι τῇ γῆ ὑπέτονον. Ἐὐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον. καὶ χλόην τῆς σουλείας τῶν ἀνθρώπων. Διδέντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν. καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κερῶν τοῖς ἐπιπλάουμένοις αὐτόν. Οὐκ ἐν τῇ δουρασίᾳ τοῦ ἵππου θελήσῃ. οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμας τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ. Εὐδοκεῖ κύριος ἐν φοβουμένοις αὐτόν. καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ψ Α Λ Τ Η

Δ' ΜΗΛΟΥΪΑ ΑΓΓΑΙΣ ΚΥ ΣΑΧΑΡΙΣ. ρμζ

Γαίνοιε ἱερουσαλήμ ἐν κύειον, αἶνψ
 ζ ἐν θεόν σου σιώρ. Οτι ἐνίσχυ
 σε τούσ μοχλοῦσ τ' πυλῶν θυ. ἐν
 λόγησε τούσ ἡούσ σα ἐν σοί. Οτι θείσ
 τὰ ὄειά σα εἰρήνιω. καὶ σ' εαρ πυροῦ ἐμπι
 πλῶρ σε. Ο ἀποσέλλων ε' λόγιον αὐτοῦ
 τῆ γῆ. εἰωσ τάχυσ δραμεῖ. ὁ λόγος αὐτ'.
 Διδιόνρσ χίονα αὐρῦ ὡσεὶ ἔειον. ὁμί
 χλω ὡσεὶ αποδὸν πάσωνρσ. Βάλλονρσ
 κρύσαλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούσ. κατὰ πρό
 σωπων φύχσσ αὐρῦ, τίσ ὑποσέσσε. ζ
 Εξ αποσελεῖ ἐν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξε αὐ
 τω. πνώσσε ε' πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται
 ὑλατα. Ο ἀπαγγέλων ε' λόγιον αὐτοῦ
 τω ἰακώβ. Δικαώματα καὶ κρίματα αὐρῦ
 τω ἰσραήλ.

Ἰσραὴλ. Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἐπι-
 θναι. καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν
 αὐτοῖς. Δόξα.

Ἀλληλούϊα ἀγαίε κὴ ἰαχαρίε. ρμη

Ἰνεῖτε ἐν κύειον ἐκ τῶν οὐρανῶν,
 αὐ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ. αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσα αἰσθησιμότης
 αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος κὴ σελήνη.
 αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄσπρα κὴ ἐφῶσ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ
 οἱ ὕδωρ καὶ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, αἰνεσαί-
 τωσαν τὸ ὄνομα κυρίου. Ὅτι αὐτὸς εἶπε κὴ
 ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίθη-
 σάν. Ἐσησεν αὐτὰ εἰς ἐν αἰῶνα, καὶ εἰς
 ἐν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. πρὸς αἰῶνα ἔθετο κὴ

ζ

Υ Α Λ Τ Η

οὐ παρελεύσεται. Δίνεῖτε ἔρκυειον ἐκ
 τῆσ γῆσ. Ἐρωθόντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
 Πῦρ. χαλάσα. χιών. χρύσαλλοσ. πνεῦ
 μα καταγίλλοσ, τὰ ποιοῦντα ἔρκυειον αὐ
 τοῦ. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἴβουνοί. ξύλα
 καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι. Τὰ θηρία
 καὶ πάντα τὰ κτήνη. ἔρπετά καὶ πετρελά πε
 ροτά. Βασιλεῖσ τῆσ γῆσ καὶ πάντες λα
 οί. ἄρχοντες καὶ πάντες κευταί γῆσ. Νε
 ανίσχθι καὶ παρθένοι. πρεσβύτεροι μετὰ
 νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρία.
 ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνα. Ἐξομα
 λόγησισ αὐτοῦ ἐπὶ τῆσ γῆσ καὶ οὐρανοῦ. καὶ
 ὑψώθη κέρασ λαοῦ αὐτοῦ. Ὑμνοσ πᾶσι
 τοῖσ ὁσίοισ αὐτοῦ, τοῖσ ἡοῖσ Ἰσραήλ.
 λαὸ ἔγγίζοντι αὐτοῦ.

Δ' ΜΗΛΟΥΪΑ.

ρ. μ. θ.

Σατε ἰσχυρὸν ἄσμα κωνόν. ἢ αἰνεῖ
 αἰσισ αὐτῆ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐ
 φρανθήτω Ἰσραὴλ ὅτι ἠκούσαντες αὐτόν
 καὶ υἱοὶ σιών ἀγαλλιάσασαν ὅτι ἠκούσαν
 αὐτῆ. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐν χορῶ
 ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλλάτωσαν αὐ
 τῶ. Οὐ εὐδοκεῖ κύριος ἐν τῶ λαῶ αὐτῆ,
 καὶ ὑψώσῃ πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχέθη
 ται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάθῃ ὅτι ἠκού
 ῃ αὐτῆ. Αἰ ὑψώσῃς τῆ θεοῦ ἐν τῶ λάρυγγι
 αὐτῆ, καὶ ῥομφαῖαι δίσκομοι ἐν ταῖς χερσὶν
 αὐτῆ. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν πῖσ ἔθνε
 σιν. ἐλεγμοῦς ἐν πῖσ λαοῖς. Τοῦ λῆσαι
 κύνσ βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοῦς
 ἐν δόξῃ αὐτῆ ἐν χερσὶ πέδαις σιδηραῖς
 Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτῆς κρῖμα ἔργων
 δόξα αὐτῆ ἐσα πᾶσι πῖσ ὁσίοις αὐτοῦ.

ζή

Ψ Α Λ Τ Η

Α' ΜΗΛΟΥΪΑ.

ΡΡ

ᾠ
 Ἄνεϊτε εἰς θεόν ἐν ψῆσ ἀγίοις αὐ-
 τῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν σερῶματι δυ-
 τάμει αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπιταῖσ δυ-
 νασείαισ αὐτῷ. αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ ἐπλή-
 θουσ τῆσ μεγαλωσύνησ αὐτῷ. Αἰνεῖτε αὐ-
 τὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγουσ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλ-
 τηρίῳ καὶ κιθάρα. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμ-
 πᾶνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορλαῖσ
 καὶ ὄργάνῳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλισ
 εὐήχοισ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλισ ἄλα-
 λαγοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸ κύειον.

Δόξα. κάθισμα.

κ

Οὗτοσ ὁ ψαλμὸσ, ἰλιόγραφουσ ψῆ-
 λαβίλιεσι καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀειθοῦ
 τῶ, ἕκαστην πεντήκοντα ψαλμῶν ὅ-
 τε ἐμονομάχησε πρὸσ τὸν γολιάθ.

Ἰκρὸς ἡμῶν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου
 καὶ ἡ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ μου παῖς
 μου. ἐπιμαυνοῦν τὰ πρόβατα τοῦ
 παῖός μου. Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄρ-
 γανον. καὶ οἱ λακτυλοὶ μου ἤρμωσαν ψαλ-
 τῆν. Καὶ τίς ἀναγγελεῖ σοῦ κυρίῳ μου.
 αὐτὸς κύεισ αὐτὸς εἰσακούσ. Αὐτὸς ἐξα-
 πέςθη ἐν ἀγγελῶν αὐτοῦ, καὶ ἤρμε ἐκ τῶν
 προβάτων τοῦ παῖός μου. Καὶ ἐχρῆσέν
 με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ. Οἱ
 ἀδελφοὶ μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ ἐ-
 λόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ κύριος. Ἐξῆλθον
 εἰς συνάντησιν σοῦ ἀλοφυλλῶ. καὶ ἐπι-
 κηράσατό με ἐν τοῖς ἐλώλοις αὐτοῦ.
 Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρὰ αὐτοῦ μά-
 χαρην, ἀπεκεφάλισα αὐτόν. καὶ ἦρα ὄ-
 νηθ ἐξ ἡῶν Ἰσραὴλ.

z iij

Ψ Α Λ Τ Η

Αρρω θυθίσασ φαρῶ μωσῆσ λέγῃ.
 Ωιδιῆ μωσέωσ ἐν τῇ ἐξόδῳ. α

Σωμδν τῶδ κυρίῳ ἐν δόξωσ γ' δε
 ᾧ δόξασαι. ἵππορ καὶ ἀναβάτῳ ἐρ
 ριφει εἰσ θάλασσαν. Βοηθὸσ κῆ
 σκεπασῆσ ἐγένετό μοι εἰσ σωτηρίαν. οὐ
 τόσ μω θεὸσ κῆ δόξάσω αὐτόν. θεὸσ κῆ
 πατρόσ μου καὶ ὑψώσω αὐτόν. Κύει
 σωφρίβων πολέμουσ. κύειοσ ὄνομα αὐτῶ
 ἄρμκτα φαρῶ καὶ τῆρ δύναμιν αὐτῶ ἐρ
 ριφει εἰσ θάλασσαν. Ἐπιλέκτοσ ἀναβά
 τασ φισάτασ κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαι
 λωσῃ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούσ. κατέ
 δουσαν εἰσ θυθὸρ ὡσεὶ λίθῳ. Ἡ δειξιῶ
 σσ κύει, δε δόξασαι ἐν ἰσχυί. ἡ δειξιῶ σου
 χεὶρ κ' ἐθραυσεν ἐχθρούσ. Καὶ τῶ πλῆ

θῆς Λόξησ σε σῶεψιφασ ζύσ ὕπεναντίρ
 σε. Ἀπέσφλασ τῆ ὄργην σε κατέφαγον
 αὐρὺσ ὡσεὶ καλάμυ. καὶ Διὰ πνεύμασ φ
 θυμοῦ σου Δίεση εὔλωρ. Ἐπάγη ὡσεὶ
 τείχοσ τὰ ὕλατα. ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν
 μέσῳ τῆ θαλάσσησ. Εἶπεν ὁ ἐχθρὸσ Διῶ
 ξασ καταλήφομα. μειῶ σκῦλα. ἐμπλήρ
 σω ψυχὴν με. ἀνελῶ τῆ μαχαίρα με. κυει
 εὐσφῆ χεῖρ με. Ἀπέσφλασ τὸ πνεῦμά σε
 ἐκάλυψεν αὐρὺσ θάλασσα. ἐλυσαρ ὡσεὶ
 μόλυβλοσ ἐν ὕλασ σφοδρῶ. Τίσ ὅμοιο
 ὅσθι ἐν θεοῖσ κέ. τίσ ὅμοιοσθι. Δελοξα
 σμένοσ ἐν ἀγίοισ θαυμασόσ, ἐν Λόξῃ ποι
 ῶν τέρατα. Εξέτῆνασ τῆ Δεξιάν σε κατέ
 πιν αὐζύσ γῆ. ὀδήγησασ τῆ Δικαιοσύνη
 σε τὸ λαόν σου τῶν, ὃν ἐλυβώσω. Παρεκάλε
 σασ τῆ ἰσχύί σε, εἰσ κατάλυμα ἀγιόν σε.

ζ ιιγ

Υ Α Λ Τ Η

ἤχουσαν ἔθνη καὶ ὠργίσθησαν. ὦ λῆνες ἐρ
 λαβον, κατοικούντας φιλισαίμ. Τίτε ἐ
 σπυσαν ἠγεμόμεσ ἐδὼμ, καὶ ἄρχοντες
 μωαβητῶν. ἔλαβον αὐτοῦσ φόμοσ. ἔτάκη
 σαν πάντες οἱ κατοικούντες χαναάν.
 Ἐπίπεσοι ἐπ' αὐτοῦσ φόβοσ καὶ φόμοσ.
 μέγθε βραχίονόσ σα ἀπολιθώθητωσαν.
 Ἐωσ ἄν παρέλθοι ὁ λαόσ σα κύει. ἔωσ
 ἄν παρέλθοι ὁ λαόσ σα, οὐρσ ὄν ἐκθήσω.
 Εἰσαγαγῶν καταφύτευθον αὐρὺσ εἰσ ὄροσ
 κληρονομίασ σου. εἰσ ἐριμον καρικητήει
 ὄρ σα, ὃ κατηργάσω κύει ἁγίασμα, ὃ ἦ
 ρίμασαν αἱ χεῖρέσ σου. Κύει βασι
 λεύων τῶν αἰῶνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἐτι ὅ
 τε εἰσῆλθον ἵπποσ φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ
 ἀναβάταισ εἰσ θάλασσαν. Καὶ ἐπήγαγ
 ρεν ἐπ' αὐρὺσ κύεισ, εἰ ὕλωρ τ' θαλάσσης

οὐκ ἔτι υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηραῶσ
ἐν μέσῳ τῆσ θαλάσσης. Δόξα.

Νόμου γραφέντος ἀυθις ὡς ἡ
Μωσέως. Ως ἡ μωυσέως ἐν
τῷ δευτερονομίῳ. Ως ἡ β

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ
π ἀκούετώ γῆ ῥήματα ἐκ στόματός
μου. Προσδοκάτω ὡς ἡ γῆ ὡς
ἀπόφθεγμα μου, καὶ καταβήτω ὡς δρό-
σος τὰ ῥήματά μου. Ως ὁμβροσ ἐπὶ ἄ-
χρωσιν, καὶ ὡς εἰνιφετόσ ἐπὶ χόρτον. ὅτε
ὄνομα κυρίου ἐκάλεσα, τότε μεγαλῶσ
ἦν τῷ θεῷ ἡμῶν. Θεὸσ ἀληθινὰ τὰ ἔρ-
γα αὐτοῦ. καὶ πᾶσαι αἰὶ ὁμοὶ αὐτοῦ κρίσισ.
Θεὸσ πισὸσ, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐ-
τῷ. Δίκαιος καὶ ὁσιος ὁ κύριος.

Υ Α Λ Τ Η

Ημάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ . γε
 νεὰ σκολιὰ καὶ διεσραμμένη , ταῦτα κυρίῳ
 ἀνταποδίδοτε ; Οὐκ ἔσ' λαὸς μωρὸς καὶ
 οὐχὶ θρόνος . οὐκ αὐτὸς οὗτός σ' πατήρ ;
 ἐκθήσατό σε , καὶ ἐποίησέ σε , καὶ ἐπλασέ
 σε ; Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος . σύνετε
 δὴ ἔτη γενεῶν γενεῶν . Ἐπερώτησον ἐν
 πατέρα σου ἀναγγεῖθι θιτούς πρεσβυτέ-
 ρους σ' , καὶ ἐροῦσί σοι . Ὅτι διεμίειζον
 ὁ ὕψιστος ἔθνη . ὡς διεσπείρεν ἡοῦς ἀδίαμ .

Ἔσῃσεν ὅσα ἔθνη κατὰ ἀειθμῶν ἀγγέ-
 λων θεοῦ . καὶ ἐγενήθη μερὶς κυρίου λαὸς
 αὐτοῦ ἰακώβ . σχοίνισμα κληρονομίας αὐ-
 τοῦ Ἰσραήλ . Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐ-
 ρήμῳ . ἐν λίψῃ καύματος ἐν ἀνύδρῳ . Ἐ-
 κύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν καὶ δι-
 εφύλαξεν αὐτὸν , ὡς κόρυμβον ὀφθαλμοῦ .

Ως ἀεὶ σκεπᾶσαι νοστιάρι ἐαυτοῦ, καὶ ὡς
 ὄϊσιν νοσοῦσι αὐτοῦ ἐπεπόθησεν. Δειῖσ
 τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοῦσ. καὶ
 ἀνέλαβεν αὐτοῦσ, ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐ
 τοῦ. Κύριος μόνος ἤγειν αὐτοῦσ, καὶ οὐκ
 ἦν μετ' αὐτῶν θεὸσ ἀλλότεις. Ἀνεβί
 βασεν αὐτοῦσ ἐπὶ τὴν ἰσχύρ τῆσ γῆσ. ἐ
 ψώμισεν αὐτοῦσ γενήματα ἀγρῶν. Ἐθή
 λασε μέλι ἐκ πέτρασ, καὶ ἔλαιον ἐκ σιρι
 ᾶσ πέτρασ. Βούτυρον βοῶν καὶ γάλα
 προβάτων. μετὰ σέατοσ ἀρνῶν καὶ κει
 ῶν. ἡῶν ταύρων καὶ βάλων. μετὰ σέα
 τοσ νεφρῶν πυροῦ. καὶ αἶμα σαφυλῆσ ἐπι
 νον οἶνον. Καὶ ἔφαγον ἰακῶβ καὶ ἐνε
 πλήθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος.
 Ἐλιπᾶνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγ
 κητέλιπε θεὸν τὸν ὀπίσσαντα αὐτὸν,

ΨΑΛΤΗ

καὶ ἀπέσκη ἀπὸ θεοῦ σωτήροσ αὐτοῦ. Πα
 ρώξωάρ με ἐπ' ἀλλοβίοισ. καὶ ἐν βδελύ
 γμασιν αὐτῶν, ἐξεπίκρανάρ με. Ἐθυ
 σαρ λαμονίοισ καὶ οὐ θεῶ. θεοῖσ οἷσ οὐκ
 ἔλεισαρ. κρηνοὶ καὶ πρόσφατοι ἤκασιν,
 οἷσ οὐκ ἔλεισαρ οἱ πατέρεσ αὐτῶν. Θε
 ῶν ἐργουήσαντά σε ἐγκατέλιπεσ, καὶ ἐ
 πελάθου θεοῦ τοῦ ῥεφοντόσ σε; Καὶ εἶδε
 κυεῖσ καὶ ἐρήλωσε. καὶ παρωξύνθη λί ὄρι
 γήν ἡῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων. Καὶ εἶ
 πον, ἀποσρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν
 καὶ δείξω τί ἔσαι αὐτοῖσ ἐπ' ἐσχάτων.
 Οτι γουεὶ ἐξετραμμένη ἐσίν. υἱοὶ οἷσ οὐκ
 ἐσιπίσισ ἐν αὐτοῖσ. Αὐτοὶ παρερήλω
 σαρ με ἐπ' οὐ θεῶ. παρώργισάν με ἐν
 τῶσ εἰδώλοισ αὐτῶν. Καὶ γὰρ παραήλω
 σα αὐτοῖσ ἐπ' οὐκ ἔθνη. Ὡς ἔθνη ἀσωμέτω

παροργισῶ αὐτούς. Ὅτι πῦρ ἐκκέχυται
 ἐκ τοῦ θυμοῦ μου. καυθήσεται ἕως ἄλφει κα
 τωτάτος. Καταφωγεται γῆν καὶ τὰ γε
 νήματα αὐτῆς. φλέξει θεμέλια ὄρεων.
 Σωάξω εἰς αὐτούς κακῶν. καὶ τὰ βέλη μου
 σωτελέσω εἰς αὐτούς. Τηκόμηνου λιμῶ
 καὶ βρώσει ὄρνέων, καὶ ὀπιθότονος ἀνίε
 τος. Ὀλόντασ θηρίων, ἐπαποσελῶ εἰς
 αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς
 γῆς. Ἐξωθεν ἀτεκνώσει αὐτούς μάχα
 ρα, καὶ ἐκ τῶν ταμείων, φόβος. Νεαρ
 νίσκος σὺν παρθένῳ. θηλάζων, μετὰ κατε
 σηκόρος πρεσβύτου. Εἶπεν Διὰσπερῶ αὐ
 τούς. πάλιν δὴ ἐξ ἀνθρώπων εἰ μνημόσυ
 νον αὐτῶν. Εἰ μὴ διοργῆν ἐχθρῶν, ἵνα
 μὴ μακροχρονήσωσι. καὶ ἵνα μὴ σωεπι
 θῶνται οἱ ὑποκντίοι. Μὴ εἰπίσαν ἢ

Ψ Α Λ Τ Η

χεῖρ ἡμῶν ὑψηλή· καὶ οὐχὶ κύει οὐκ ἐποίησε
 ταῦτα πάντα· ὅτι ἔθνος ἀπολωλεν
 καὶ βουλήν ἐστι· καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἐπι-
 σήμη· οὐκ ἐφρόνησαν σωίεναι· ταῦτα
 πάντα καταδεδάδωσαν εἰς τὸ ἐπιόντα χρό-
 νον· ὡς δὴ λέγει εἰς χιλίους· καὶ λύομε
 τακινήσασι μυριάδας· εἴ μὴ ὁ θεὸς ἐπέ-
 λθοι αὐτοῦς, καὶ ὁ κύειος παρέδωκεν αὐ-
 τοῖς· οὐ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν ὡς ὁ θεὸς
 ἡμῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι· ἐκ τῆς
 ἀμπέλων σοδόμων ἢ ἀμπέλων αὐτῶν·
 καὶ ἡ κλιματὶς αὐτῶν ἐκ γομόρρας·
 ἡ σαφυλὴ αὐτῶν, σαφυλὴ χολῆς· βόρυς
 πικρίας αὐτῶν· θυμὸς δρακόντων ὁ οἶ-
 νος αὐτῶν· καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος·
 οὐκ ἴδου ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐ-
 μοί· καὶ ἐσφράγισαι ἐν ῥῆσθῃ σαυροῖς μας

Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω.
 Ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῆ ὁ πόνος αὐτῆ. Ὅτι
 ἐγγύς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῆ, καὶ πάρεσιν
 ἐτοιμαύμην. Ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν
 αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρα-
 κληθήσεται. Εἶδε γὰρ αὐτοῦσ παραλελυ-
 μένους καὶ ἐκλειροπότας ἐν ἐπαγωγῇ καὶ
 παρεμένους. Καὶ εἶπε κύριος, πού ἐ-
 σιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεπόθεισαν
 ἐπ' αὐρῆς. Ὡς δ' ἐάρτ' θυσιῶν αὐτῶν
 ἠδίετε, καὶ ἐπίνετε ἐν οἴνῳ τῶν σπονδῶν
 αὐτῶν. Ἀνασήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν
 ὑμῖν, καὶ γυνήτωσαν ὑμῶν σκεπασαί.
 Ἰδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι. καὶ οὐκ ἔστι θεὸς
 πληρὸν ἐμοῦ. Ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ἦν
 ποιήσω. πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσομαι καὶ
 οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

Ψ Α Λ Τ Η

Οτι ἄρῶ ἐς οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ
 ὁμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου. καὶ ἱρῶ, ὡς ἐγὼ ἐς
 τὴν αἰῶνα. Οτι παροξυνῶ ὡς ἀσραπὴν
 τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθέξεται κρίμα
 τοσὴ χεῖρ μου. Καὶ ἀνταποδώσω λί-
 κω τοῖς ἔχθροῖς. καὶ τοῖς μισοῦσί με
 ἀνταποδώσω. Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ'
 αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα.

Ἀφ' αἵματος θραυματιῶν, καὶ αἰχμαλω-
 σίας. ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἔθνων.

Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ. καὶ προ-
 σκωησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ

Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
 καὶ ἐνισχύσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ θεοῦ

Οτι ἐκδίκεται ἔθνη αὐτοῦ ἐκδικεῖται.
 καὶ ἐκδικήσεται καὶ ἀνταποδώσει λίκω
 τοῖς ἔχθροῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει.
 καὶ ἐκ

Καὶ ἐκ καθαειῖ κύει Θ τὴν γῆν τοῦ λα
οῦ αὐτοῦ. Δίξαι.

Θεὸν γράψει σεῖρα τίκτῃσα ξένωσ.
Προσευχὴ ἀννησ μηδὸσ Σαμουὴλ
τοῦ προφήτου. Ωιδιὴ γ

Στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ
ἔ
ὑψώθη κέρας μου ἐν θεῷ μου. ἐ
πλατύνθη σῶμα μου ἐπ' ἐχθρούσ
μῶ. ἠυφράνθω ἐν σωτηρίῳ σου. ΟΤΙ Οὐκ
ἔστιν ἅγιος ὡσ' ὁ κύειος. καὶ οὐκ ἔστι δίκαι
ος ὡσ' ὁ θεὸσ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι ἅγιος
πλήρ σου. Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε
ὑψηλὰ εἰσ ὑπεροχὴν. μὴ ᾧ ἐξελθέτω μεγα
λαρῆρημοσύνη ἐκ τοῦ σώματος ὑμῶν. ΟΤΙ
θεὸσ γνώσεων κύειος. καὶ θεὸσ ἐπιμάζων ἐ
πιτηδύματα αὐτοῦ. Τόξον δυνάτῃ ἠδὲ

Υ Α Λ Τ Η

νησε. καὶ οἱ ἀδενούοντες πεπειζώσαντο Λύ-
 ναμιν. Πλήρης ἄρτων, ἠλατῶθησαν, καὶ
 οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν. Οἱ τεῖρα ἔ-
 τεκον ἔπ' ἄ. καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοισ' ἠδ' ἐ-
 νησε. Κύεθ θανατοῖ καὶ ῥογονεῖ. κα-
 τάλει εἰς ἄλου καὶ ἀνάγει. Κύεθ πτω-
 χίσει καὶ πλουτίσει. ταπεινοῖ, καὶ ἀνυψοῖ.
 ἀνισᾶ ἀπὸ γῆσ πένητα, καὶ ἀπὸ κρηρίας
 ἐγείρει πτωχόν. Τοῦ καθίσει αὐτὸν μετὰ
 δωκασῶν λαοῦ. καὶ θρόνον δόξης κατὰ κλη-
 ρονομῶν αὐτῶν. Δίδουσ' εὐχὴν ῥα εὐ-
 χομένῳ. καὶ εὐλόγησον ἔτη δικαίου.
 Οὐ οὐκ ἐνισχύει δωκασ' ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύ-
 ει αὐτοῦ. κύεθ ἀδενῆ ποιήσει τὸν ἀντί-
 δικον αὐτοῦ κύεθ ἄγιος. Μὴ καυχῶ-
 σθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ. καὶ μὴ
 καυχᾶσθω ὁ δωκασ' ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ
 αὐτοῦ. Ἄλλ' ἢ ἐν πύτῳ καυχάσθω ὁ καυ
 χόμενος. ἐν τῷ σιωπῆν καὶ γινώσκειν τὸν
 κύριον. καὶ ποιῆν κρίμα καὶ δικαιοσύνην
 ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Κύριε ἄνέβη εἰς οὐρα
 νοῦς καὶ ἐβρόντησεν. αὐτὸς κενεῖ ἄκρα γῆς
 δίκαιους ὧν. Καὶ δώσῃ σκῆπτρον τοῖς βασι
 λεῦσιν ἡμῶν. καὶ ὑψώσῃ κέρασ χειρῶν αὐτῶν.

Τὴν τοῦ λόγου κένωσιν ἄββα καὶ ἡμ
 φράσων. προσευχὴ ἄββα καὶ ἡμ τοῦ
 προφήτου.

ΩΙΛΗ Λ

Ὑε εἰσακήκουσ ἄκουσιν σου καὶ ἐ
 φοβήθω, κύριε κατενόησα τὰ ἔργα
 σου καὶ ἐξέστη. Ἐν μέσῳ λύο
 ῶων γνωθήσῃ. ἐν τῷ ἐγγίσειν
 τὰ ἔτη ἐπιγνωθήσῃ. ἐν τῷ παρεῖναι

α α ἱ

Ψ Α Λ Τ Η

Ἐν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ ἐν τῷ παραχθῆ
 ἰνα τῆν ψυχὴν μου ἐν ὄργῃ ἔλεουσ μνηστῆ
 ση. Ο θεὸς ἀπὸ θαμὰν ἤξει. καὶ ὁ ἅγιος
 ἔξ ὄρουσ ἡατασκίεσ Δασέωσ. Ἐ κάλυψεν
 οὐρανοῦσ ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆσ αἰνέσεσ
 αὐτοῦ πλήρησ ἡ γῆ. Καὶ φέγγουσ αὐτοῦ
 ὡσ φῶσ ἔσαι. κέρατα ἐν χερσίν αὐτοῦ. καὶ
 ἔθρο ἀγάπησιν κραταῖαν ἰσχύουσ αὐτοῦ.
 Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσετι λόγος.
 καὶ ἔξειλεύσετ εἰσ παιδείαν κατὰ πόλασ αὐ
 τοῦ. Ἐση καὶ ἔσαλεύθη ἡ γῆ. ἐπέβλεψε καὶ
 ἔτάκη ἔθνη. Διεφίβη τὰ ὄρη βιᾶ. ἔτακην
 σαρ βουνοὶ αἰώνιοι. πορείασ αἰωνίεσ αὐτῶ
 ἀντὶ κόπων εἶλον. Σκλώματα αἰθιοπῶν
 πῆονθήσονται. καὶ σκλωαὶ γῆσ μαδίαν.
 Μὴ ἐν ποταμοῖσ ὄργισθῆσ κύει. μὴ ἐν
 ποταμοῖσ ὁ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσῃ ἔθρο

μημά σου . Οτι ἐπηβήσῃς ἔνδον ἵππου σου
 σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία . Ἐντεί-
 νων ἐν τρυφῇ τὸ τόξον σου, ἐπὶ σκῆπτρα
 λέγει κύριος . Ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ ὅπου
 ψονταί σε, καὶ ὠδινήσουσι λαοί . Σχερ-
 πίτων ὕδατα πορεύσονται . Ἐλωκεν ἡ ἄβυσσος
 φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς .
 Ἐπήρθη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔση ἐν τῇ τάξει
 αὐτῆς . Εἰς φῶς βολίδες σου πορεύονται
 εἰς φέγγος ἀσραπῆς ὄπλων σου . Ἐν ἀπει-
 λῇ ὀλιγώσῃς γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάξεισθαι
 ἔσθαι . Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου καὶ
 σώσαι τοὺς χειρούς σου . Ἐβαλες εἰς κε-
 φαλάς ἀνόμων θάνατον . Ἐξήγειρας δε-
 σμούς εἰς ῥαχίλου εἰς τέλος . Δίειπ-
 τας ἐν ἑκστάσει κεφαλὰς λιωσῶν . σεί-
 σθησόν τινε αὐτοῖς . Διανοίξουσιν χαλινούς
 αὐτῶν .

αα ιη,

Ψ Α Λ Τ Η

αὐτῶν ὡς ὁ ἐθίων πῶχος λάθρα. Καὶ
 ἐπεβίβασα εἰς θάλασσαν κύσῃ πρὸς θυ
 τάρωντα σῦλλατα πολλά. Ἐφυλάξω
 μὲν καὶ ἐπιοῦθῃ ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς
 προσευχῆς χιλέων μου. Καὶ εἰσῆλθε πρό
 μου εἰς τὰ ὄσα μου, καὶ ἐν ἔμοι ἐτάραι
 χθῆ ἡ ἰσχύς μου. Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέ
 ρα θλίψέω μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν
 παροικίας μου. Διότι συκῆ οὐ καρποφο
 ρήσει. καὶ οὐκ ἔσται γονήματα ἐν ταῖς ἀμ
 πέλοις. Υἱὸς ἐστὶ ἔργον ἰλαίας, καὶ τὰ
 περὶ οὐ ποιήσει βρώσιν. Ἐξέλιπον ἄ
 πὸ βρώσεως πρόβατα καὶ οὐχ ὑπάρξουσιν
 βόες ἐπὶ φάτναις. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ κυρίῳ
 ἀγαλλιάσθαι. χαρήσομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ
 σωτήρῳ μου. Κύεισ ὁ θεός μου, δύναμίς
 μου. καὶ τάξι βούσ πόδας μου εἰς σωτέλειαν

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψυλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ νικῆ-
σαί με ἐν τῇ ὠδῇ αὐτοῦ,

Ἡσαΐα πρόρρησις, εὐχὴ ἔκ πλέον.

Προσευχὴ Ἡσαΐα ἑξ̄ προφήτου. Ωιδιὴ ε

Κυκτὸς ὀρθοίσει τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ σὲ ὁ θεός. Διότι φῶσ τὰ
προστάγματα σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνη μάθετε οἱ ἐνοικῶντες
ἐπὶ τῆς γῆς. πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβὴς οὐ-
μὴ μάθῃ δικαιοσύνη, ἐπὶ τῆς γῆς ἀλή-
θειαν οὐ μὴ ποιήσει. Ἀρθήτω ὁ ἀσε-
βὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου. κύει
ὑψηλός σου ὁ βραχίον καὶ οὐκ ἔδιδεσαν.
γνόντες ὅτι αἰσχυθήτωσαν. Ζῆλος λή-
ψεται λαὸν ἀπαίδευτον. καὶ νῦν πῦρ τοῦσ
ἔπειναυτίσσει (εἰδ.). Κύει ὁ θεὸς ἡμῶν

aa iij

Ψ Α Λ Τ Η

εἰρήνην λόσ ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέλωσαν ἡμῖν. Κύει δὲ θεὸς ἡμῶν. κτήσασθαι ἡμᾶς. κύει ἐκτόσθαι ἄλλον οὐκ εἶδον, ἔδον μὰς ὄνομάσουμεν. Οἱ ὅτι νεκροὶ ζῶντες οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐ ὅτι ἴαροι οὐ μὴ ἀνασῆσωσιν.

Διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν καὶ ἀπώλεσας. καὶ ἦρασ πᾶν ἄρσεν αὐτῶν. Πρόθεσ αὐτοῖσ κακὰ κύει. πρόθεσ κακὰ, τοῖσ ἐν δόξοισ σ γῆσ. Κύει ἐν θλίψι ἐμνήσθημέν σ. ἐν θλίψι μικρᾶ ἢ παιδεία σ ἡμῖν. Καὶ ὡσ ἢ ὠδίνουσα ἐπίσ τοῦ τεκεῖν. καὶ ὡσ τῆ ὠδίνῃ αὐτῆσ ἐκέκραγεν, οὕτωσ ἐγενήθημεν ἡμεῖσ ἀγαπητῶ σ. Διὰ τὸν φόβον σ κύει ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν. καὶ ὠδινῆσαμεν καὶ ἐτέχεμεν, πνεῦμα σωτηρίας σ ὃ ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆσ γῆσ. Οὐ πεθύμεθα. ἀλλὰ πεθύνομεν οἱ ἐνοικούντες ἐπὶ τῆσ γῆσ.

Αναστήσονται οἱ νεκροί· καὶ ἐγερθήσονται
 οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται
 οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται
 οἱ ἐν τῇ γῆ· Ἡ γὰρ ὀρθὴ ἡ παρά σου, ἵα
 μα αὐτοῖς ἕως· ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται·

Βάλλε λαόν μου· εἰσελθε εἰς ἑταμιῶν
 σου· ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου· ἀποκρύ-
 βηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ
 ἡ ὀργὴ κυρίου·

Ἐκ θηρόσ ἐκραύγασεν Ἰωνὰς λέγων·

Ωιλί· ε

Βόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον
 καὶ ἐν θεόν μου καὶ εἰσήκουσέ μου·

Ἐκ κοιλίας ἁλίου, κραυγῆσ μου
 ἤκουσας φωνῆσ μου· ἀπέρριψάσ με εἰς βά-
 θη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύ-
 κλωσάν με· Πάντες οἱ μετεωρισμοί σε

α α γ

Ψ Α Λ Τ Η

καὶ τὰ κύματα σου ἐπ' ἐμὲ λιῆλθον.
 Καὶ γὰρ εἶπον ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου,
 ἄρα προδήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς να
 ὄν ἐν ἁγίῳ σου. Πενεχύθη μοι ὕδωρ
 εἰς ψυχῆς μου. ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐ
 σχάτη. Ἐλυή κεφαλή μου εἰς σχισμὰς
 ὄρειων. κατέβην εἰς γῆν ἢ σ οἱ μοχλοὶ αὐ
 τῆς κωτοχοι αἰώνιοι. Καὶ ἀνεβήτη ἐκ
 φθορᾶς ἡ ζωὴ μου, πρὸς σὲ κύει ὁ θεός
 μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυ
 χὴν μου, τοῦ κυρίου ἐμνήσθην. Καὶ ἔλι
 θοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν
 ἐν ἁγίῳ σου. Φυλασσομυοιμάταια
 καὶ ψυδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.
 Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἕξο
 μολογήσεως θύσω σοι. ὅσα ἠύξασθαι ἀπο
 δώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ κυρίῳ.

Δίνοσ φλόγα σβέννυσι τῶν τειῶν
 παίδων Προσευχὴ τῶν ἀγί-
 ων ριῶν παίδων. Ωιδιή §

Υλογητὸσ εἶ κύειε ὁ θεὸσ τῶν
 πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ
 Δελοξασμένον, τὸ ὄνομα σου
 εἶσ τούσ αἰῶνας. Οτι Δίκαιος εἶ ἐπὶ
 πᾶσιν οἷσ ἐποίησασ ἡμῖν. καὶ πάντα τὰ
 ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖα αἰ ὁ Λοί σου.

Καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου, ἀληθεῖσ.
 καὶ κρίματα ἀληθείασ ἐποίησασ. Οτι
 ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα
 πάντα ἐφ' ἡμᾶσ, Διὰ τὰσ ἁμαρτίας ἡ-
 μῶν. Οὐ ἡμάρτημεν. καὶ ἠνομήσαμεν ἀπο-
 σῆναι ἀπὸ τοῦ. καὶ ἐξημάρτημεν ἐν πᾶσι καὶ
 τῶν ἐνκλῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν. Οὐ ᾔ-

Ψ Α Λ Τ Η

σωτηρήσαμεν οὐ ᾧ ἐποίησαμεν καθὼς
 ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα ἐν ἡμῖν γένηται. Καὶ
 πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα ὅσα
 ἐπήγαγες ἐν ἡμῖν, ἀληθινῆ κρίσις ἐποίη-
 σας. Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας
 ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίσων ἀποστατῶν. καὶ
 βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηρωτάτῳ παρὰ πᾶ-
 σαρτήν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀ-
 νοῖξαι ἔσόμε· αἰσχύνῃ καὶ ὄνδρῳ ἐγενή-
 θημε τοῖς δούλοισ σου, καὶ τοῖς σεβομέ-
 νοις σε. Μὴ δὴ παραδώσῃς ἡμᾶς εἰς τέ-
 λος διὰ τὸ ὄνομά σου. καὶ μὴ διὰ σκεδά-
 σης τῆν διαθήκην σου. καὶ μὴ ἀποσῆσης
 τὴν ἐλεός σου ἀφ' ἡμῶν. Διὰ ἀβραάμ τὸν
 ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ. καὶ διὰ ἰσαάκ τὸν
 δούλόν σου, καὶ ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.
 Οἷς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν.

ὡς τὰ ἄσρα τοῦ οὐρανοῦ . καὶ ὡς τὴν ἀμ-
μορὴν τὴν παρὰ τὴν χεῖλῶσ τῆσ θαλάσσης .

Ὅτι λέσποτα ἔσμικρύνθυμῶ παρὰ πάντα
τὰ ἔθνη . καὶ ἔσμῶ ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ
σήμερ), διὰ τὰσ ἁμαρτίασ ἡμῶν . Καὶ
οὐκ ἔσιν ἐν τῷ καρῶ τούτῳ , ἀρχῶν καὶ
προφήτῶσ καὶ ἡγούμῶσ . οὐ ᾗ ὄλαυτάω
σισ . οὐ δέθυσία . οὐ δέ προσφορὰ . οὐ ᾗ
θυμίακα . οὐ τόποσ τοῦ καρῶσ ἐνώπε
ῶσ σου , καὶ εὐρεῖν ἔλεθ . Ἀμ' ἐν ψυ-
χῇ σωτεριμμένη . καὶ πνεύματι ταπεινώσε-
ωσ , προσδεχθείμῶ , ὡσ ἐν ὄλαυτάω
σικριῶν καὶ τὰύρων καὶ ὡσ ἐν μειάσι
ἀρνῶν πιόνων . Οὗτωσ γυνέθω ἡ θυσία
ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον . καὶ ἐκτελεί-
θω ὅπιθῆσ σου . ὅτι οὐκ ἔσιν αἰσχύνῃ τῶσ
πεποθόσιν ἐπισοί . Καὶ γυν' ἐξαχθῶσ

Ψ Α Λ Τ Η

Θούμῳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ· καὶ φοβούμεθά σε.
 καὶ ἠθούμῳ ἐπὶ πρόσωπόν σου, μή κατασχύ-
 νῃς ἡμᾶς. Ἀλλὰ ποιήθῃ μεθ' ἡμῶν κατὰ
 τὴν ἐπιείκειάν σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ἰ-
 σσοσύνης σου· ἐξέλευ ἡμᾶς κατὰ θαυμάσίαν σου,
 καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου κύριε. Καὶ
 ἐντραπήσαν πάντες οἱ ἐν δόκνυμένοι καὶ
 δούλοισί σου κακά· καὶ κατασχωθήσονται
 ἀπὸ πάσης δουραθείας. Καὶ ἰσχύσονται
 αὐτῶν σωθῆναι· καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ
 θεὸς, καὶ ἐν δόξῃ σου ὅλη τῆ οἰκουμένη.
 Καὶ οὐ δίελιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς
 ὑπερέτα τοῦ βασιλείου σου, καίοντες τὴν κά-
 μινον νάφθη· καὶ πίασθαι καὶ συππίω καὶ κλη-
 ματίδι· καὶ διεχίτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς
 καμίνης ἐπὶ πύχης τε ἀφάκοντα ἐννεά.
 Καὶ διώξευσε καὶ ἐνεπύεσεν οὐρανὸν

περὶ τῆν κάμινον τῶν χαλδαίων. Ο ὃ
 ἄγγελος κυρίας συγκατέβη ἅμα αὐτῶν περὶ τῆν
 ἄβρῖαν εἰς τῆν κάμινον. Καὶ ἐξετίναξε
 τῆν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆσ καμίνου.
 Καὶ ἐπόσῃσε εἰς μέσον τῆσ καμίνου ὡσ πνεῦ
 μα θρόσου Λιασυρίβου. Καὶ οὐχ ἦσαν
 αὐτῶν εἰς καθόλου πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν.
 οὐδὲ παρηνόχλησεν αὐτούσ. Τότε οἱ
 αὐτῶν ὡσ ἐξ ἑνὸσ σώματ ὁ ὕμνουσ καὶ εὐ
 λόγουσ καὶ ἐλόξασον εἰς θεὸν ἐν τῆ κα
 μίνῳ λέγοντεσ.

Ἡ τῶν φιδῶν ὕμνησισ, ἣν ἡ Λορ νέου.

Υλοποιητὸσ εἶ κύει ὁ θεὸσ τῶν πα
 ῖ
 τέρων ἡμῶν καὶ ὑπερύμνησ καὶ
 ὑπερυψούμεν ὁ εἰσ αὐτῶν αἰῶνασ.
 Καὶ εὐλογημένον εἰ ὄνομα τῆσ Λόξησ σου

Ψ Α Λ Τ Η

Ἐὐλογίαν καὶ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψοῦμόν σου
 εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένοι εἶ ἐν θεῷ
 πατρὶ τῆς ἀγίας Λόξης σου. ὁ ὑπερύμνητος
 καὶ ὑπερυψοῦμός σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐ
 λογημένοι εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους. καθήμε
 νος ἐν τῇ χειρὶ βίμ. ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπε
 ρυψοῦμός σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημέ
 νος εἶ ἐπὶ θρόνον Λόξης τῆς βασιλείας σου
 ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψοῦμός σου εἰς τοὺς
 αἰῶνας. Εὐλογημένοι εἶ ἐν τῷ σερβάμα
 τι τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερ
 υψοῦμός σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑμνοσ τῶν ἁγίων ῥιῶν παίδων.

Ωιδίη. Η

Ὑλογιτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου
 κύειον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐ
 τόν εἰς τοὺς αἰῶνας, Εὐλογιτε
 ἀγγελαι

ἄγγελοι κυρίῃ οὐρανοὶ κυρίου ἐν κύειον·
 ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας· Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπερά-
 νω τῶν οὐρανῶν· πᾶσαι αἱ δυνάμεις κυ-
 ρίῃ ἐν κύει· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
 εἰς τοὺς αἰῶνας· Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σε-
 λήνη, ἄσρα τοῦ οὐρανοῦ ἐν κύει· ὑμνεῖτε
 καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· Εὐ-
 λογεῖτε πᾶς ὄμβρος καὶ δρόθος· πάντα τὰ
 πνεύματα ἐν κύειον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦ-
 τε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· Εὐλογεῖτε πῦρ
 καὶ καῦμα, φύχος, καὶ καύσων· ἐν κύειον·
 ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας· Εὐλογεῖτε δρόσοι, καὶ νιφετὶ, πά-
 ροι, καὶ φύχος, ἐν κύειον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερ-
 υψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας· Εὐλογεῖ-
 τε πάχνη καὶ χιόνισ, ἄσραπαῖ, καὶ νεφέλαι

Ψ Α Λ Τ Η

Ξη κύειον . ὕμνεϊτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
 εἰς τοὺς αἰῶνας . Εὐλογεῖτε φῶς, καὶ σκο-
 ρος, νύκτα, καὶ ἡμέραι, Ξη κύειον . ὕμνεϊτε
 καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας .
 Εὐλογεῖτε ἡ γῆ, ὄρη, βουνοὶ, πάντα τὰ φυ-
 ῶμα αὐτῆ, Ξη κύειον . ὕμνεϊτε καὶ ὑπερ-
 υψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας . Εὐλογεῖ-
 τε πηγαὶ, θάλασσα, καὶ ποταμοὶ, κήτη, καὶ
 πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι Ξη κύ-
 ειον . ὕμνεϊτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
 αἰῶνας . Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ
 οὐρανοῦ . τὰ θηρία . καὶ πάντα τὰ κτήνη, Ξη
 κύειον . ὕμνεϊτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
 τοὺς αἰῶνας . Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων
 εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ Ξη κύειον . ὕμνεϊτε καὶ
 ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας . Εὐλο-
 γεῖτε ἱερεῖς κυρίου . Λοῦλοι κυρίου Ξη κύειον

ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας. Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχὰς δικ-
 καίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῆς καρδίας τὸν
 κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
 τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἀνανία, ἄσαρῖα
 μισαήλ, τὸν κύριον. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
 αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἀπόστολοι
 προφῆται καὶ μάρτυρες κυρίου τὸν κύριον,
 ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας. Εὐλογοῦμεν πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον
 πνεῦμα τὸν κύριον, ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦ-
 μεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας. Αἰνοῦμεν
 εὐλογοῦμεν προσκωοῦμεν τὸν κύριον.
 ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν
 εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἶνεσις ἀγνήσ μητροσ παρθένουσ
 κέρμας.

Ωιδιή. θ

bb ij

Υ Α Λ Τ Η

Εγαλύνει ἡ ψυχὴ μου ἐν κύελῳ
 μ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου Ὡς τῷ θεῷ
 Ἰσραὴλ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν
 ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰ
 Δοῦ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι
 αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέν μοι μεγαλεῖα ὁ
 Δεσπότης καὶ ἅγιος ἐὸν ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐ
 ἔλεος αὐτοῦ ἐστὶν γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φο
 βουμένοις αὐτήν. Ἐποίησεν κράτος ἐν
 βραχίονι αὐτοῦ. Διस्कόρπισεν ὑπερηφά
 νους διανοίαν καρδίας αὐτῶν. Καθεῖλε
 Διβάσας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς.
 πρηνῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. καὶ πλουτή
 τας ἐξαπέσφλε κενούσ. Ἀντελάβθη ἰσρα
 ἦλ παιδίον αὐτοῦ. μνηστῆναι ἐλέος καθὼς
 ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν. Ἰσραὴλ
 ἀβραάμ καὶ τῷ ἀντιπρόσωπῳ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Προσευχὴ τοῦ προφήτου Ζαχαρίου.

Υλογητὸς κύριε ὁ θεὸς κυρίου Ἰσραήλ.

ἦλ. ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε.

λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἡ

χερὶς κέρασ σωτηρίας ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ

Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Καθὼς ἐλάλη

λησε διὰ σώματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπὸ αἰ-

ῶνος προφητῶν. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν

ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων

ἡμῶν. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων

ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκησ ἁγίας αὐ-

τοῦ. Ὁρκῶν ὅν ὤμοσε πρὸς ἄβραάμ τὸν

πατέρα ἡμῶν. τοῦ λούνα ἡμῶν ἀφοβῶσ

ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυθίντασ.

Δαφύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιο-

σύνη ἐνώπιον αὐτοῦ πάσασ τὰσ ἡμέρασ τῆσ

bb iij

Ψ Α Λ Τ Η

ζωῆς ἡμῶν. Καὶ σὺ παιδίον προφήτης
ὑψίστου κληθήσῃ. προσρεύσῃ γὰρ πρὸ προ
σώτου κυρίου ἐπιμάσαι ὁδούς αὐτοῦ.

Τοῦ Δοῦνα γνῶσιν σωτηρίας τοῦ λαῶ αὐ
τοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῆς διὰ σπλάγ
χνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν. Ἐν οἷς ἐπεσκέψα
το ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ ὕψους, ἐπιφάναι τοῖς
ἐν σκότει καὶ σκιά θανάτου καθήμενοις.

Τοῦ κατευθύναι τοὺς πόδας ἡμῶν
εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τ Ε Λ Ο Σ .

Δαβὶδ μελωδε μουσικῆσ ἀποκρύφα .
 Σὺ μὲν δὲ αὐτῶν κῆ θανῶν ἦσ ᾤ λόγων .
 Ἡμῖν δὲ τὴν σὴν ἐμμελῆ δίδωσ λύρα .
 Ἡσ ἔστιν εὐρείην ἐμμελῆ τὰ πρακτέα .
 Καὶ γὰρ δὲ αὐτῆσ μουσικῆσ κινυμένησ
 Διώκεται μὲν ἐμπαθῆσ πάσσα φθίσισ .
 Ἐλαύνεται δὲ λυσχερῆσ ἅπασ πόνουσ .
 Συσέμεται δὲ συμφορῶν ἀπλησία .
 Κοιμίζεται δὲ γνωσικῆσ ἄλμησ κλύδων .
 Στηρίζεται δὲ τῶν παθῶν ἡ σερρότητα .
 Καὶ τέρπεται μὲν τῆ ψυχῆσ ἡ σεμνότησ .
 Ἐλέγχεται δὲ τοῦ σατὰρ ἡ φαυλότησ .
 Ἐκ τῆσ νοητῆσ τῆ μελῶν εὐρυθμίασ .
 Ὡτίσ τοσαύτω εὐρεν ἀνθρώπων χάειν .
 Εἰ μὴ σὺ τῆ πρέπασαν ἀνθρώποισ χάειν .

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑ
ΣΙΟΥ.

ΣΤΙΣ βούληται σωθῆναι πρὸ
πάντων χρῆ κρατεῖν τὴν καθο
λικὴν πίσιν. Ἡρ εἴ μὴ εἰς ἐ
κασοσ σῶαν, καὶ ἀμώμητον τηρήσῃ ἄνω
δισαγμοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολεῖται. Πί
σις δὲ ἡ καθολικὴ αὕτη εἰς, ἵνα ἕνα θεὸν
ἔν φίάδι, καὶ φίάδα ἔν μονάδι σεβώμεθα.
Μή τε συγχεοντες τὰς ὑπόσασεις, μή
τε τὴν οὐσίαν μερίζοντες. Ἀλλή γάρ ἐ
σιν ἡ ὑπόσασις τοῦ πατρὸσ, ἄλλη τοῦ υἱοῦ,
ἄλλη τοῦ ἁγίου πνεύματοσ. Ἀλλὰ πατρὸσ
καὶ υἱοῦ, καὶ ἁγίου πνεύματοσ μία εἰς ἡ θεό
τησ. Ἰσθ ἡ λόξα. συναϊδισ ἡ μεγαλει

ὄτησ. Οἶος ὁ πατήρ, τοιοῦτος ὁ υἱός.
 ριούρη καὶ εἰς ἅγιον πνεῦμα. Ἀκτισος ὁ
 πατήρ, ἀκτισος ὁ υἱός. ἀκτισον καὶ τὸ πνεῦ
 μα εἰς ἅγιον. Ἀκατάλητος ὁ πατήρ, ἀ
 κατάλητος ὁ υἱός. ἀκατάλητον καὶ εἰς πνεῦ
 μα τὸ ἅγιον. Αἰώνιος ὁ πατήρ, αἰώνιος ὁ
 υἱός. αἰώνιον καὶ εἰς πνεῦμα τὸ ἅγιον. Πλῆ
 οῦ φεῖσ αἰώνιοι, ἀλλ' εἶσ αἰώνιος. Ὡσπερ
 οὔ ᾧ φεῖσ ἀκατάλητοι, οὔ ᾧ φεῖσ ἀκτισοί,
 ἀλλ' εἶσ ἀκτισος, καὶ εἶσ ἀκατάλητος.
 Ομοίως, παντοδύναμος ὁ πατήρ. παντὸ
 δύναμος καὶ ὁ υἱός, παντοδύναμον καὶ εἰς
 πνεῦμα τὸ ἅγιον. Πλὴν οὔ φεῖσ παντοδύ
 ναμοί, ἀλλ' εἶσ παντοδύναμος. Οὕτως
 θεός ὁ πατήρ. θεός ὁ υἱός. θεός καὶ εἰς πνεῦ
 μα εἰς ἅγιον. Πλὴν οὔ φεῖσ θεοί, ἀλλ' εἶσ
 θεός. Ομοίως κύριος ὁ πατήρ. κύριος ὁ

bbv

ΣΥΜΒΟΛΟΝ

ἕός· κύριον κὴ εἰς πνεῦμα εἰς ἅγιον, πλὴ οὐ
 τρεῖς κύριοι, ἀλλ' εἷς ἐστὶ κύριος· Ὅτι ὡς
 ἰδίαν μίαν ἕνασον ὑπόστασιν θεόν, κὴ κύριον
 ὁμολογεῖν τῆ χειραγωγικῆ ἀληθείᾳ βιαζόμε
 θα· Οὕτω τρεῖς θεοὺς, ἢ τρεῖς κυρίους λέ
 γειν τῆ καθολικῆ εὐσεβείᾳ κωλυόμεθα· Ὁ
 πατήρ ἀπ' οὐθενός ἐστι ποιητός, οὔτε μὴν
 κτιστός· οὐδ' ἑγεννητός· Ὁ ἕός ἀπὸ τοῦ πα
 τρός μόνος ἐστίν· οὐ ποιητός· οὐ κτιστός· ἀλ
 λά γεννητός· Τὸ πνεῦμα εἰς ἅγιον ἀπὸ τοῦ
 πατός, κὴ τοῦ ἕοῦ οὐ ποιητὸν, οὐ κτιστόν, ἀλ
 λ' ἐκπορευτόν· Εἷς ὁ πατήρ, οὐ τρεῖς
 πατέρες, εἷς ἕός, οὐ τρεῖς ἕοι· ἐν πνεῦμα
 ἅγιον, οὐ τρία πνεύματα ἅγια· Ἐάν ταύτη
 τῆ φιλίᾳ οὐδεν πρὸς τὸν ἕον, ἢ ὑπὲρ, οὐδεν μεῖ
 ζον, ἢ ἑλαττόν, ἀλλὰ σῶσαι αἱ τρεῖς ὑποστάσεις
 κὴ συναϊδίαι ἐσιν ἑαυταῖς, κὴ ἴσαι· ὥστε

κατὰ πάντα καθὼς εἶρη⁷), καὶ τῆς μονάλα ἐν
 φιάλι σέβει, καὶ τῆς φιάλα ἐν μονάλι.
 Ο γοῦν βελλόμενος σωθῆναι, οὕτω περὶ φιά
 λιοσ φρονεῖτω. Πλῆ, ἀναγκαστὸν ἐστὶ, πρὸς
 αἰώνι(η) σωτηρίαν ὅπως καὶ τὴν ἐνσάρκωσιν
 ἔκκυρις ἡμῶν ἰησοῦ χειροῦ ἐν ὀρθῷ πισεύ
 σῃ. Ἐστὶ πῖσις ὀρθῆ ἵνα πισεύωμεν, καὶ ὁ
 μολεῖται, ὅτι ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χει
 ρὸς ὁ ἦος ἔθεοῦ, θεὸς, καὶ ἄνθρωπος ἐστὶ. Θε
 ὸς ἐκ τῆς οὐσίας ἔπαρος πρὸ αἰώνων γεννη
 θείσ, καὶ ἄνθρωπος ἐκ τῆς οὐσίας τῆς μηρὸς ἐν τῷ
 αἰῶνι τεχθείσ. Τέλειος θεὸς, καὶ τέλειος
 ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς λογικῆς. καὶ ἀνθρωπίνης
 σαρκὸς ὑφιστάμενος. Ἰθιστῶ παρὶ κατὰ
 τὴν θεότητα, ἐλάττων καὶ παρὸς κατὰ τὴν
 ἀνθρωπότητα. Ὁσ ἐστὶ καὶ θεὸς, καὶ ἄνθρωπος
 ἐστὶν, οὐ δύο ὅμως, ἀλλ' εἷς ἐστὶ χειρόσ.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ

Εἶς ὃ οὐ φροπῆ τ' θεότητος εἰς σάρκα ἀλλὰ
 προσλήψι τ' ἀνθρωπότητος εἰς θεόν. Εἶς
 πάντως οὐ συγχύσι τ' οὐσίαν, ἀλλ' ἐνόη-
 τι τ' ὑποστάσει. Καὶ ἕως ψυχῆ λογικῆ,
 καὶ ἡ σὰρξ, εἶς ὃ ἄνθρωπος, οὕτω καὶ ὁ θεὸς ἄν-
 θρωπος εἶς ἐσχεῖσσι. Ὅσ' ἐπαθε διὰ
 τῆς σωτηρίαν ἡμῶν. κατήλθεν ἐν ἅδῃ. Ἀ-
 νήσθη τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐκ τῶν νεκρῶν. Ἀνήλθεν
 εἰς οὐρανούς. κάθηται ἐκ δεξιῶν τῷ πατρὶ καὶ
 θεοῦ πανκυράτορος. Ὁθεν ἤξει κρίναι ζῶν-
 τας καὶ νεκρούς. Οὗ τῆ παρυσία πάντες
 οἱ ἄνθρωποι ἀνασθήσονται μετὰ τῶν σωμάτων
 αὐτῶν. καὶ ἀποδώσουσιν ἕξι δίων ἔργων τῆς ἀ-
 πολογίας. Καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες
 πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον, οἱ δὲ τὰ φαῦλα
 εἰς πῦρ αἰώνιον. Αὕτη ἐστὶ ἡ καθολικὴ
 πίστις, ἣν εἰάν μή τις πιστῶ πιστεύσῃ, σωθῆ-
 σαι οὐ δύνασεται.

Quoto folio quilibet psalmorum
initium sumat.

A

- Ad te domine leuavi. folio 24
Πρὸς σὲ κύει ἤρα.
- Ad te domine clamabo. 27
Πρὸς σὲ κύει κεκράξομαι.
- Afferte domino. Ενεγκάτε τῷ κυρίῳ 28
- Audite hęc omnes. 54
Ἀκούσατε ταῦτα πάντα.
- Attendite popule. Προσεχε λαὸς 91
- Ad dominum cum tribularer. 155
Πρὸς κύειον ἐν τῷ θλίβεσθαι.
- Ad te leuavi oculos meos. 157
Πρὸς σὲ ἤρα τοῦσ ὀφθαλμοῦσ.
- Audite coeli 181
Προσεχε οὐρανε.

Beatus uir	2
Μακάριος ἄνθρωπος.	
Beati quorum	32
Μακάριοι ὧν.	
Benedicam dominum.	34
Εὐλογήσω τὸν κύριον.	
Beatus qui intelligit.	45
Μακάριος ὁ σωτῆρ.	
Benedixisti domine.	102
Εὐλόγησας κύριε.	
Bonum est confiteri.	113
Ἀγαθὸν ἐξομολογῆσαι.	
Benedic anima mea.	122
Εὐλόγη ἡ ψυχή μου.	
Benedic anima mea.	124
Εὐλόγη ἡ ψυχή μου.	

Beatus uir qui timet . 139

Μακάριος ὁ ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Beati immaculati . 145

Μακάριοι ἄμωμοι.

Beati oēs Μακάριοι πάντες . 127

Benedictus dominus deus . 172

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός .

Benedicite oīa. Εὐλογεῖτε πάντα . 192

Benedictus es domine. 190 Ὁ 192

Εὐλογητὸς εἶ κύριε .

Benedictus dominus deus . 195

Εὐλογητὸς κύριος .

C

Cum invocare 4

Εἰς τὸ ἐπιμαλεῖσθαι με .

Confitebor tibi s et 139 Ὁ 100 .

Εξομολογήσομαί σοι .

Conserua me	Φύλαξόν με .	12
Cœli enarrant	Οί οὐρανοί .	17
Cōfitebimur tibi	Εξομολογησόμεθα	87
Cantate dño	116 . 118 . et 178 .	
Ασατε θεῷ κυρίῳ .		
Confitemi dño	Εξομολογηῖθε τῷ κυρίῳ	
126 . 129 . 132 . 143 . et 164		
Credidi	Επίστευσα .	143
Cantemus domino .		179
Ασωμεν θεῷ κυρίῳ .		
Confortatum est cor meum .		185
Εσερεώθη ἡ καρδιά μου .		
Clamaui in tribulatione .		189
Εβόησα ἐν θλίψει .		

D

Domine quid multiplicati .	§
Κύριε τί ἐπληθύν .	

Domine ne in furore . 9

Κύεε μὴ ὀργῆς .

Domine deus meus in te . 10

Ὁ θεὸς ὁ θεός μου .

Domine dominus noster . 11

Κύεε ὁ κύριος ἡμῶν .

Dixit insipiens . 12

Εἶπεν ἄφρων .

Domine quis habitabit . 13

Κύεε, τίς παροικήσει .

Diligam te domine . 14

Ἀγαπήσω σε κύεε .

Domine in uirtute tua . 15

Κύεε ἐν τῇ δυνάμει σου

Deus deus meus . 16

Κύεε ὁ θεός μου .

Dominus regit me . 17

Κύριος ἡγεμονεύει με .

<i>Domini est terra .</i>	23
Τοῦ κυρίου ἡ γῆ .	
<i>Dominus illuminatio mea .</i>	26
Κύριε ☩ φωτισμός μου .	
<i>Dixit iniustus ut .</i>	38
Φήσιν ὁ παράνομος ☩ .	
<i>Domine ne in furore .</i>	41
Κύριε μὴ ὀργῆς .	
<i>Dixi custodiam .</i>	43
Εἶπα φιλάξω .	
<i>Deus auribus percipe .</i>	48
Ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὠσίν .	
<i>Deus noster refugium .</i>	52
Ὁ θεὸς ἡμῶν .	
<i>Deus deorum, dominus .</i>	56
Θεὸς θεῶν κύριε ☩ .	
<i>Dixit insipiens in corde .</i>	59
Εἶπεν ἄφρων .	

<i>Deus in nomine tuo .</i>	66
Ο θεὸς ἐν τῷ .	
<i>Deus repulisti nos .</i>	67
Ο θεὸς ἀπόσω .	
<i>Deus deus meus ad te .</i>	69
Ο θεὸς ὁ θεός .	
<i>Deus misereatur nostri .</i>	74
Ο θεὸς οἰκτερῆσαι .	
<i>Deus in adiutorium .</i>	79
Ο θεὸς εἰς τὴν .	
<i>Deus iudicium .</i>	82
Ο θεὸς ἔκκριμα .	
<i>Deus uenerunt gentes .</i>	98
Ο θεὸς ἦλθοσαν .	
<i>Deus stetit in synagoga .</i>	100
Ο θεὸς ἐστῆ .	
<i>Deus quis similis tibi .</i>	100
Ο θεὸς τίς .	

Domine deus salutis . Κύεε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας .	105
Domine refugium . Κύεε καταφυγή .	110
Dominus regnavit . Ὁ κύεε βασιλεύσει .	113
Deus ultionum dominus . Ὁ θεὸς ἐκδικίσεων κύεε .	114
De nocte . Ἐκ νυκτὸς ὀρθίσει .	118
Dominus regnavit . Ὁ κύεος βασιλεύει .	119
Domine exaudi orationem . Κύεε ἐσαύχουσα .	121
Deus laudem meam . Ὁ θεὸς τῆν .	135
Dixit dominus domino meo . Ἐῖπεν ὁ κύεε .	138

Dilexi quoniam.	142
ἠγάπησα, ὅτι.	
De profundis.	150
Ἐκ βάθρων.	
Domine non est exaltatum.	156
Κύριε οὐχ.	
Domine probasti.	167
Κύριε ἐδοκίμασας.	
Domine clamaui.	169
Κύριε ἐκέκραξα.	
Domine exaudi orationem.	171
Κύριε εἰσακούσθη.	
Domine audiui.	180
Κύριε εἰσακήθεα.	

Ε.

Exaudi domine iustitiam.	13
Ἐἰσακούσθη κύριε.	

cc iij

Exaudi te dominus .	19
Ἐπακούσαι σου κύριε .	
Exaltabo te domine .	29
Υψώσω σε .	
Exultate iusti .	33
Ἀγαλλιᾶθε .	
Expectans expectavi .	44
Υπομένων .	
Eruclavit cor meum .	50
Ἐξηρεύξατο .	
Exaudi deus orationem .	61
Ἐνώτισαι ὁ θεὸς .	
Eripe me de inimicis .	65
Ἐξελθῦ με .	
Exaudi deus deprecationem .	68
Ἐίσωκευσόν ὁ .	
Exaudi deus orationem .	70
Ἐίσωκευσόν .	

Exurgat deus & dissipentur . 74

Αναστήτω ὁ θεὸς .

Exultate deo adiutori . 98

Ἀγαλλιᾶθε .

Ecce quàm bonum . 116

Ἰσού Δὴ τί καλόν .

Ecce nunc benedicite . 126

Ἰσού Δὴ εὐλογεῖτε .

Eripe me domine . 153

Ἐξελοῦ με κύριε .

Exaltabo te deus . 173

Υψώσω σε .

F

Fundamenta . 184

Οἱ θεμέλιοι .

cc iij

In domino confido .	10
Επί τῷ κυρίῳ .	
Iudica me domine . Κρίνονόρ με .	25
In te domine speravi .	30
Επί σοὶ κύειε .	
Iudica domine nocentes .	35
Δίκαισον κύειε .	
Iudica me deus & discerne .	48
Κρίνονόρ με ὁ θεός, καὶ .	
Iubilate deo omnes .	2
Αλαλάξατε τῷ κυρίῳ .	
In te domine speravi .	80
Επί σοὶ κύειε ἦλ .	
Inclina domine aurem tuam .	103
Κλῖνον κύειε .	
Iubilate deo omnis .	119
Αλαλάξατε τῷ θεῷ .	

In exitu Israel de Aegip̄ . 140

Εν ἐξόδῳ ἰσραὴλ .

In conuertendo dominus . 158

Εν τῷ ἐπιστρέψαι .

L

Laudate pueri dominum . 140

Αἰνεῖτε παῖδες .

Laudate dominum omnes . 143

Αἰνεῖτε τὸν κύριον .

Leuaui oculos meos . 155

Ἦρα τοῦ σ' ὀφθαλ .

Lctatus sum in his . 155

Εὐφρανθῶ ἐπι .

Laudate nomen domini . 163

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα .

Lauda anima . Αἶνε ἡ ψυχὴ . 175

Laudate dominum quoniam . 175

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι .

CC V

<i>Lauda Hierusalem dominum .</i>	176
Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ .	
<i>Laudate dominum de coelis .</i>	177
Αἰνεῖτε τὸν κύριον .	
<i>Laudate dominum in sanct .</i>	178
Αἰνεῖτε θεόν .	

M

<i>Magnus dominus & lauda .</i>	53
Μέγας κύριος .	
<i>Miserere mei deus secun .</i>	57
Ἐλέησόν με .	
<i>Miserere mei deus quoniam .</i>	62
Ἐλέησόν με .	
<i>Miserere mei .</i>	63
Ἐλέησόν με δ .	
<i>Misericordias domini in aeter .</i>	106
Τὰ ἔλεη σου κύριε .	

Misericordiam & iudicium . 120

Ἐλεον καὶ κρίσιν .

Memento domine David . 161

Μνήθητι κύριε .

Magnificat anima mea do . 194

Μεγαλύνει .

N

Noli emulari . 39

Μὴ παρασῆλου .

Nonne deo subiecta . 68

Οὐχὶ τοῦ θεοῦ .

Notus in Iudæa . 87

Γνωστὸς ἐν τῇ .

Nisi quia dominus . 157

Εἰ μὴ ὅτι .

Nisi dominus edifica . 158

Ἐὰν μὴ κύριος .

O

Omnes gentes plaudite. 53

Πᾶντα τὰ ἔθνη.

P

Paratum cor meum. 135

Ἐτοίμη ἡ καρδία.

Q

Quare fremuerunt gentes. 2

Ἰνα τί ἐφρούαξαν.

Quemadmodum desiderat. 47

Ὅν ἄρῳ.

Quid gloriaris. 59

Τί ἐγκυχαῖ.

Quam bonus Israel. 83

ὡς ἀγαθὸς.

Qui regis Israel. 97

Ὁ βασιλεὺς.

<i>Quam dilecta.</i>	101
Ὡς ἀγαπητὰ.	
<i>Qui confidunt in domino.</i>	153
Οἱ πεποιθότες.	
<i>Qui habitat in adiu.</i>	111
Ὁ κατοικῶν.	

S

<i>Saluum me fac.</i>	10
Σῶσόν με κύριε.	
<i>Si uere utiq;</i>	64
Εἰ ἀληθῶς.	
<i>Saluum me fac deus.</i>	77
Σῶσόν με ὁ θεός.	
<i>Sæpe exprobrauerunt.</i>	259
Πλεονῶκισ.	
<i>Super flumina.</i>	105
Ἐπὶ τὸν ποταμὸν.	

Symbolum Atha. Quicūq; uult. 196
Ὁσὶ βούληται σωθῆναι.

T

Te decet hymnus deus. 71
Σοὶ πρέπει ὕμνος.

V

Verba mea auribus perci. 4
Τὰ ῥήματά μου.

Vsque quo domine. 11
Ἔως ποτε κύει.

Voce mea ad dominum cla. 88
Φωνῆ μου πρὸς.

Venite exultemus. 115
Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα.

Voce mea ad dominum. 170
Φωνῆ μου.

τῷ Θεῷ Δόξα.

ΕΚΤΕΤΥΡΩΤΑΙ

ἐν Ἀργεντίνῃ τῇ ἐλευθερᾷ, ἐν οἰκίᾳ
Βολφίᾳ τοῦ Κεφαλαίου. ἔτι τῆς
σωτηρίας ἡμῶν.

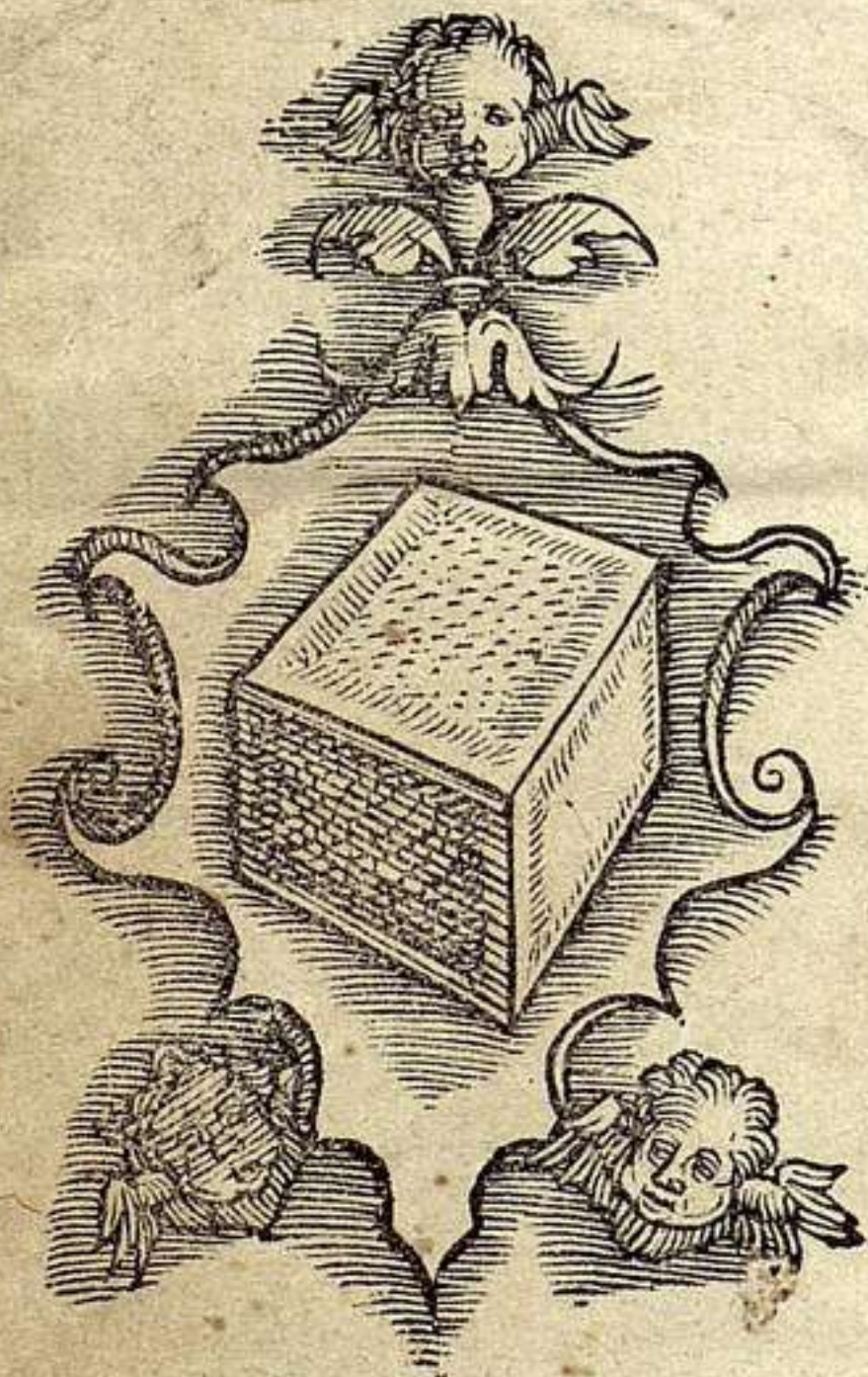
Ἄφκλ.

Μηνὶ Βοηδρομιῶνι.

יהוה סלעו מדבר וקרץ יושע עמו

Ο Χειρότατος Λίθος εξουθενούμενος.

Οταλμυκαλώσσασι ἀληθεία αὐτοῦ.

Longe omnium fortissima Veritas.

Ministerio de Educación